

© 2000 L'Oréal Paris. All rights reserved. L'Oréal Paris is a registered trademark of L'Oréal. L'Oréal Paris is a registered trademark of L'Oréal. L'Oréal Paris is a registered trademark of L'Oréal.

Tên em khắc trong tim anh

Tác giả :such_as_life
Rating :k+

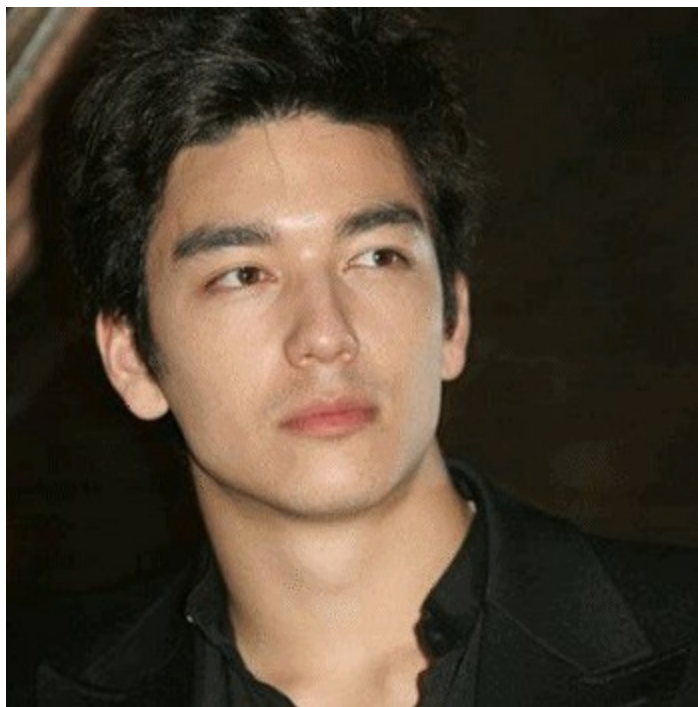
Nhân vật :
Kim Tae Hee

Bahn Hae Won

Dennis

Lee Yul

Tae Hee hôm nay về nhà muộn hơn mọi ngày lí do là cô phải ở lại trường làm bản kiểm điểm vì tội gây gổ , đánh nhau trong lớp với 3 đứa con gái

nói như vậy cũng biết tae -hee là cóm như thế nào

có ai đó đuổi theo cô bé ở dãy hành lang :

- Tae Hee. ..Tae Hee à ...

quay mặt lại , cô hơi ngạc nhiên một chút ...thì ra ...Kang-The -Bin ...một bạn trai lớp bên , cậu ta đang cầm trên tay một lá thư ...100% là thư tỏ tình .

dù vậy , Tae Hee vẫn hỏi :

-gì vậy ??????????????

- àmình ...mình muốn ...muốn nói

rồi cậu ta đưa bức thư tới trước với khuôn mặt đỏ như gấc

- thư tỏ tình hả??????????

một giọng nói vang lên phía sau Tae -Hee , một cậu nam sinh đẹp trai với dáng vẻ thật tinh nghịch :

-ồ , anh chàng này hợp với cậu đấy Tae Hee.. tớ khuyên cậu nên sắm thêm 1 cái kính để hợp với anh ta ...

- xéo đi Hae Won.

-ồ ...ồ thì ra cậu đang ngại ...thôi được ...tôi sẽ đợi cậu trước cổng trường nha

rồi cậu ta thì thầm vào tai Tae- Hee:

-thật lòng mà nói , bộ dạng của cậu cũng đao như cậu ta

Tae-Hee lừ mắt nhìn theo bóng Hae Won đi xa dầncô bé quay lại ,lạnh lùng nói :

- xin lỗi , tôi không thích bạn .

- gì ?....gì??????????

- tôi bảo tôi không thích bạnthật lòng mà nói chúng ta không hợp nhau ...và tôi nghĩ bạn sẽ tìm được 1 nửa của bạn , người đó chắc chắn không phải là tôi

bye ..

rồi cô bé bỏ đi thẳng không ngoái đầu lại để chứng kiến cảnh Kang -The-Bin thần thờ và thất vọng đến suýt khóc với lá thư trên tay .

.....

.....

.....

- vậy là cậu đã làm tan nát trái tim tội nghiệp của anh chàng đó hả ?????

Hae Won hỏi với điệu bộ thích thú hơn là cảm thông.

- tôi muốn dứt khoátđể tránh rắc rối và không muốn anh ta nuôi hi vọng một cách ngớ ngẩnnhư thế sẽ làm tội anh ta nhiều hơn

- hic , tôi đang nghe ai nói thế nàycậu trở thành đức mẹ khi nào vậy ...cho tôi xin chữ kí nhé...1 chữ thôi mà ... đừng trợn mắt như thế chứ??????????

- này , Hae Won

- gì ????????????

-chắc mẹ cậu đau lòng về cậu lắm nhỉ ??????????????

-why ????????

- vì đã sinh ra một đứa con vừa đão vừa hay nói nhảm như cậu .

.....

sau đó Tae Hee và Hae Won ghé vào một quán cafe bên vệ đường , quán khá dễ thương được sơn màu hồng và có lắp cửa kínhtrông thật thoáng đãng

- Dennis oppa

tae hee gọi to tên của anh chàng ngồi ở góc phòngmột anh chàng thật sự điển trai , hot đúng nghĩa và anh ta đang ...hôn cô gái tóc uốn xoăn , nhuộm vàng ngồi cạnh

.....

nghe ai đó gọi tên mình , cậu ta ngược lên bắt gặp Tae Hee đang trợn mắt :

- hey , Tae Heewoa , cả Hae Won nữa hả ?

- oppa , con nhóc đó là ai vậy ??????????

cô gái ngồi cạnh hỏi với chút tức tối trên mặtcô nàng đang nhìn Tae Hee như thể đánh giá đối thủ .

.....

Tae Hee bước tới , khoanh tay trước ngực :

- này bé , bé gọi ai là nhóc vậy ????????????chị vả cho bể mồm bây giờ . XÉO NGAY !

.....

cả quán quay lại nhìn Tae Hee...

- oppa , con nhóc đó dọa đánh em , anh làm gì đi chứ?????????

cô ta vừa nói vừa kéo tay Dennis nũng nịu .

- way , con bé nói đúng đóem đi đi , rồi chút nữa anh phone em nhé, ok ?

- oppa....

sau một hồi chẳng thay đổi được gì ...cô nàng tức tối đứng dậy ,nguyt dài và trước khi bỏ đi ,cô ra không quên ghé vào tai Dennis thì thầm :

- anh đã hứa phone cho em rồi đấy

Tae Hee quăng phịch cái cặp xuống bàn và kéo ghế ra để ngồi ...cô bé cười khẩy nói với Dennis :

- woathật không ngờ ...bây giờ anh cặp với đủ loại người đấy ...anh sa sút phong độ hay sao mà không cưa được đứa nào tử tế hơn con nhãi đó ??????????

Dennis không nói gì , cậu ta chỉ quay sang Hae Won đang chăm chú nhắn tin dò hỏi :

- nó làm sao vậy ??????

Hae Won trả lời mà không ngẩng lên :

- à , hôm nay nó đập với 3 đứa con gái trong lớp nên bị giám thị bắt viết bản kiểm điểm ...ờ thì hôm qua nó chia tay với thằng bồ đẹp trai của nó nữa

- ủa , vậy sao Tae Hee ????????nói cho anh lí do đi ...thằng đó được đấy chứ ...anh đã nghĩ là nó hợp với em và thực sự anh không nghĩ là em lại đá nó chỉ sau nửa tháng hẹn hò .

- em chỉ cảm thấy hẫng ta ko phải là cái vai để em có thể gục đầu khi muốn khóc

- do em mạnh mẽ quá thôi ...từ hồi bé đến giờ ...anh có thấy em khóc lần nào đâunhưng mà không sao , anh sẽ kiếm cho em 1 thằng khác ngon hơn nó nhé .

Tae Hee lập tức lắc đầu ngoay ngoáy trước lời đề nghị của ông anh họ đáng kính .

- thôi , dẹp đi ...anh giới thiệu cho em 3 thằng rồi mà có đứa nào ra hồn đâu...

- nhưng , thằng này khác hẳn ...tên nó là Lee Yul , đẹp trai ngang anh , chơi bóng rổ cực hay , học hành cực kì tanh tươi và con gái chạy theo nó hàng dài ...nó thực sự là một cool boy chính hiệu trong trường này đấy ...

- em chẳng quan tâm , em hết hứng với những thằng đẹp trai rồi

tối hôm đó , Dennis , Kim Tae Hee , Hae Won và 1 băng của Dennis nữa kéo nhau vào vũ trườngcả tụi hát và nhảy , nhậu nhẹt mãi đến 11 h đêm mới tàn cuộc , Tae Hee và Dennis kêu taxi về nhà (cả 2 cùng sống trong 1 căn biệt thự thật to và người chủ chính là ông của chúng)

.....

mới lò mò kéo nhau vào phòng khách , chưa kịp chuồn lên gác thì :

- ĐỨNG LẠI

1 ông già , dáng dấp oai vệ thành linh hiện ra sau cửa và nghiêm khắc nhìn 2 đứa cháu của mình ...

cả hai đứa co rúm lại và hệt như những con mèo nhỏ hoang mang và lo sợ

- người thì nồng nặc mùi rượu , ông đã dạy tội mày thế hả ????????Dennis, tại sao mày lại rủ
rê em mày đi hả ????????mày định làm cho nó hư thân như chính bản thân mày à ????????

- ÔNG ...

Tae Hee kêu lên bất bình

- ông không có nói chuyện với cháu , lên phòng đi

lúc này , Dennis kéo tay tae hee đang vùng vằng , cậu ta vội nói :

- cháu xin lỗi ông , mọi chuyện là lỗi của cháu ...lần sau cháu sẽ ko làm thế nữa ...chỉ xin ông
đừng trách mắng tae hee , nó ko có lỗi.

-ANH À , EM ĐÂU CẦN ANH PHẢI LÀM NHƯ VẬY

ông nó nhìn chăm chăm Dennis , cười khẩy :

- mày thì giống hệt cha mày , ăn nói thì hay ho ...nhưng kì thực rỗng toáchTAE HEE ,
VỀ PHÒNG NGAY ,ÔNG CÓ CHUYỆN CẦN NÓI VỚI DENNIS

trước cái nhìn đe dọa của ông , Tae Hee không dám phản ứng gì , chỉ len lén nhìn anh họ và đi
về phòng , sau lưng cô bé vẫn là tiếng quát thét của ông nội

1h sáng , Tae Hee vẫn chưa ngủ , cô lôi cái di động ra từ túi xách và phone cho dennis lúc đó
đang cách cô ba phòng

- alo , Tae Hee à???????

- em đâyông nạt anh dữ lắm hả ????????

- không sao đâu ,anh nghe quen rồi nên chai mà

Dennis vừa nói vừa cười nhưng tae hee thì xót xa vô cùng .

- anh à , lần sau đừng làm thế nhé ...em không cần anh bảo vệ cho em..

- tại sao em lại nói thế???? đó là nhiệm vụ của anh mà ...em biết không trong mấy đứa em họ
, em là đứa anh yêu quý nhất ...em biết đấy , trong nhà chỉ có em là chơi với anh , an ủi anh
khi anh cần , lo lắng cho anh khi anh ốm và còn nhiều thứ tuyệt vời khácanh cảm

thấy may mắn vì được làm anh họ của em

- anh đôi em cũng vậyem không phải là đứa có thể dễ dàng bộc lộ cảm xúc nhưng sự thật là anh rất quan trọng với em

.....

.....

.....

- tại sao anh em mình lại sến thế nhỉ

- do anh đẩy chứ

- à , thôi bye nhé , mai anh em ta tâm sự tiếp

- yes , yêu anh nhiều , chúc anh ngủ ngon

- chúc em ngủ ngon và gặp nhiều ác mộng ...

tối hôm đó , Tae -Hee đã mơ một giấc mơ...chính xác là câu chuyện lúc nhỏ ...về buổi gặp gỡ ban đầu giữa cô bé và Dennis

kì đó , bố mẹ của Tae-Hee li dị nhau và cô bé được bố đưa về Hàn Quốc sống với ông nội trong 1 ngôi biệt thự rộng lớn với nhiều anh em họđó là thời kì mà cô bé suy sụp và khủng hoảng trầm trọng về mặt tình cảm ...

.....

.....

1 buổi chiều tà , khi đang ngồi thẩn thờ trên hành lang , đột nhiên Tae-Hee(lúc đó 8 tuổi) ứa nước mắtvà một cậu bé lai tây cực kì dễ thương xuất hiện , ngạc nhiên hỏi :

- ê , em khóc đấy à ????????????

bối rối , cô bé đứng bật dậy bỏ đi ...nhưng chỉ một lát sau cô bé quay lại và ngập ngừng nói:

- way , đừng nói cho ai biết là tôi khóc đấy nhé ...

- nếu anh cứ nói thì sao ??????????

- thì anh là đồ hớt lẻo và ko đáng tin cậy .

Tae -Hee lạnh lùng đáp

cậu bé chỉ cười :

- chà , em đúng là ghê thậtmà sao em khóc thế ????????

Tae -Hee mím môi , mắt dán chặt xuống đất :

- bố mẹ tôi bỏ nhau rồihọ chẳng quan tâm đến tôi ...chẳng ai quan tâm đến tôi cả ...tôi chỉ là đồ thừa đáng vứt đi mà thôi

cậu bé nhìn chăm chăm Tae Hee , cậu ấy nói với giọng trù mền :

- đừng nghĩ bị quan như vậy chứ , vẫn còn một người quan tâm đến em ...đó là ông ..ông luôn bảo với tui anh rằng ...em là đứa cháu ông yêu quý nhất ...chà , em hãy suy nghĩ tích cực và lạc quan lên , ok??????

Tae Hee gào lên :

- tôi không cần , anh ko giống tôi ...anh có ba mẹ ...còn tôi ...hic...tôi chẳng có ai hết ...

- sao em bảo là anh có ba mẹ ????????

Tae Hee nhướn mày , nhìn cậu bé dò xét :

- không phải vậy sao ???????

- không ...mẹ anh bỏ nhà theo ba anh ...sau đó khi mẹ anh mang thai anh thì ông ấy lại bỏ đi không để lại lời nhắn nhủ gì ...vậy là mẹ anh liền trở về đây và sống trong sự hắt hủi của ông ...và mẹ anh chết ngay sau khi sinh anh ra ...anh không có cha , mồ côi mẹ và là đứa cháu bị ghét nhất ...thậm chí mấy đứa anh em họ chẳng ai chơi với anh cả ...

Tae Hee sững người , mãi sau cô bé mới lí nhí :

-xin lỗi ...

-không saoanh cũng chẳng buồn nữa

.....

.....

.....

-tên anh là gì vậy ?????????????????.....

- tên anh là Dennis .

- tên em là Tae-Hee...

- Tae Hee. Tên hay thật ...em sẽ làm bạn với anh chứ ????????sẽ chơi với anh chứ ???????

- ok , nếu anh cũng hứa vậy với em

- ghé tay thề nhé ...

và 2 đứa nhóc ghé tay nhau như một lời hứa sẽ luôn bên nhau mãi mãi.

cuối tuần , trường "blue star" (học viện mà tae hee, dennis và hae won theo học) tổ chức ngoại khóa và mọi học sinh bắt buộc phải đi

.....

sau khi Hae Won và Tae Hee tìm được chỗ ngồi cạnh nhau ở dãy ghế học sinh lớp 10...TaeHee nhớ :

- đúng là rảnh chuyện thật ...đang yên đang lành ...hành hạ con cái nhà người ta ...hic ...

- chớ thật ...mới hẹn hò được một em gái dễ thương vào hôm nay thế mà

Hae Won rửa thầm

sau lưng hae won , mấy cô nữ sinh lớp 10 nhìn cậu với vẻ đầy ngưỡng mộ ...cũng phải thôi , cậu ta đẹp trai lại có cá tính nên tuy là lính mới vào trường đã được phong là "hot boy " khối 10...chỉ cần cậu ta liếc mắt một cái là con gái đổ hàng dài ...mà cậu là chuyên gia ...liếc mắt đưa tình

.....

bỗng ... đứa con gái ngồi trước tae hee ré lên với đứa bạn ngồi cạnh :

- ê , đó có phải là Dennis oppa ...thủ lĩnh của trường ko ...?????????.....

đúng là anh ấy rồi ...anh ấy thật đẹp traiwoa , mình yêu anh ấy mất ...

.....

Hae Won thì thầm vào tai tae hee:

- anh cậu được hâm mộ quá nhỉ?????????

trong lòng cô bé dấy lên 1 niềm tự hào:

- dĩ nhiên . anh tôi đẹp trai , phong độcậu làm sao mà so được.

Hae Won khẽ bĩu môi ...

đứa con gái ngồi trước vẫn nói oang oang :

- nhưng cái anh ngồi trước Dennis oppa 2 dãy ghế cũng đẹp phải ko?????????

- uhanh ấy là cool boy của trường mà

đứa con gái ngồi cạnh đáp ...

-và tên anh ấy là Lee Yuu

Tae Hee đưa mắt nhìn sang trái và thấy 1 cậu nam sinh lớp 11 tên là Lee Yuu ... đúng là đẹp trai thật ...cô bé nghĩ thầmtất cả con người của cậu ấy toát lên 1 vẻ lạnh lùng , kiêu hãnh

....gợi cho người khác sự tin tưởng vào mình

đột nhiên cậu ta quay mặt lại nhìn chằm chằm vào Tae Heevà cười khẩy

...Tae Hee cảm thấy khó chịu , cô bé mím môi và trợn mắt rồi quay đi chỗ khác , miệng lầm bầm :

" hần tướng hần đẹp lắm hay sao chứ ?????đúng là cái đồ xấu nhất mà tưởng đẹp nhì "....

- ê , nãy giờ cậu ngắm thằng cha đó à .?????????.....

Tae Hee lườm mắt :

- chỉ là hiếu kì thôi mà

- thế hần có đẹp trai không ?????????????? đẹp thì cậu mới nhìn chứ ?????

Hae Won vẫn hỏi ...không chịu buông tha

Tae Hee bực bội nói :

- nếu cậu muốn biết thì tôi nói cho mà nghe ...cậu với anh dennis còn đẹp trai hơn cái thằng đang ôm cục chảnh ấy

sau khi nghe thầy hiệu trưởng phát biểu xong ...tất cả học sinh lục tục kéo nhau về

.....

-ê , đi đâu vậy hae won ?không đi chơi với tôi à ?

- xin cậu đừng tae hee ...tôi mà đi với cậu thì bỏ tôi vất cho ai ?

nói rồi hae won vẫy 1 chiếc taxi và chuồn đi để lại tae hee đang dằn dỗi trừng trừng ngó theo

chợt :

-TAE HEE ...TAE HEE À

ngoảnh mặt lại thì ra là Dennis ...cậu ta đang đứng với 1 đám bạn học của mình...Tae Hee tiến lại đám đó và nhận ra có cả cái gã tên là lee yuu ...về mặt của hần ta vẫn thế ...kiêu ngạo và khinh khỉnh

- gì vậy anh ?

lập tức đám bạn của cậu ta nhao nhao lên :

- em cậu hả Dennis ?choài , dễ xương quá

- bé ơi làm quen nha bé

- bé tên gì vậy ?

Dennis vội vã lên tiếng :

- way ...cầm túi mày của em tau nha ...tau còn lạ gì túi mày nữa ...để cho nó yên đi ...

rồi quay sang tae hee ...cậu ta hỏi :

- Đây , đi uống cafe với bọn anh ko ?đi nhé ?
- thôi được dù sao em cũng đang chán ...

Tae Hee đáp giọng chán nảnnó nghe thấy anh nó nói nhỏ với bọn đàn em như sợ nó nghe :

- tui mày ở lại đây nghe ...chút nữa chờ tauê , không phải mày Lee Yul....mày đi với tau ...thôi mà , tau xin mày đấy...tau biết mày đang rảnh mà

Hình như Tae Hee lờ mờ đoán ra ông anh họ yêu quý của nó đang định làm gì ...

.....

và nó đã dự đoán đúng chưa kịp gọi đồ uống ra thì Dennis đã chuồn thẳng để lại nó và Lee Yul , mặt đối mặt nhìn nhausau khi làm 2 ly ca cao trong sự im lặngchợt :

- nhóc là em Dennis à ?

Lee Yul hỏi mà ko đổi giọng

- phải , thì sao ?

Tae Hee nhấm nhẳng đáp

- à , hình như Dennis đang cố ghép đôi cho chúng ta thì phải ...

- anh cũng nhận ra à ?

- tất nhiênvà anh ko có ý cặp bồ với 1 đứa con gái nổi tiếng về khoản thay bồ như thay áo của nhóc...

Tae Hee chết sững ...lần đầu tiên có 1 đứa con trai nói trước mặt cô như vậy ...Dennis chưa bao giờ , Hae Won càng kovậy mà hấn dám :

- này , thứ nhất tôi không phải là nhócthứ 2 , chuyện tôi như thế nào là việc của tôi ...thứ 3 tôi không có ý định cặp bồ với 1 tên đẹp mã rẻ tiền như anh ...thứ tư , cho tôi trả tiền tôi uống ca cao , tôi và anh chẳng nợ nần gì nhau cảvàthứ 5vĩnh biệt nhé ...

cô bé nói một hơi và bỏ đi thẳngLee yul vẫn nhìn theo với một nụ cười khế

còn lại một mình , Lee Yul thanh toán tiền và vớ lấy cái cặp đi ra ...nhưng mới bước chân ra khỏi tiệm cafe thì có ai đó đập vai cậu taquay lại thì ra là Dennis với điều thuốc lá trên môi

- ê , buổi hẹn hò thế nào ?????

- thế nào là sao ?????

- được chứ ????? ko phải ai cũng được như em tau đâu

- thật tiếc nhưng nhóc đó ghét tau rồi ...và tau cũng chẳng thích mẫu người như nhóc đó lắm ...

Dennis ném điều thuốc đang cháy dở xuống đất và dụi nó bằng mũi giày ...giọng cậu ngạc nhiên thấy rõ :

- thật không may , đừng đùa tau nha ...

Lee Yul cười khẩy và khẽ gật đầu , chột :

- à , quên ..sinh nhật tau vào tối thứ 7 này ...mày đến dự và cả con nhóc đó nhé

Dennis nhìn Lee YuL với vẻ láu lỉnh rồi nhún vai

- tau thì phải đi vì mày là bạn tau ..nhưng tae hee , nó ko đi đâu ...

- tau thách con nhóc đó ko đi đây ...

Lee YuL nói về kiêu ngạo :

- ông già tau mà gửi thiệp thì phải đi ...mà tau còn lạ gì ông tui mày nữakhông lẽ con nhóc định 1 tay chống lại ông mày à ??????????

rồi cậu ta sửa lại cái cặp, quay lưng vẫy cái taxi và đi thẳng

Dennis làm bầm:

-cái thằng kiêu thì dữ

tối hôm thứ 6 ...trong lúc cả đại gia đình nhà họ kim dùng bữa thì ông Kim (ông nội tae hee) lên tiếng :

- tối mai các cháu hãy đến nhà của LEE SI HWAN để dự tiệc sinh nhật của con trai ông ta nhé ...ông ấy vừa mới gửi thiệp chiều nay ..

nghe thấy vậy , Kim Ji Won (chị họ Tae Hee nhưng bằng tuổi) reo lên :

thiệt hả ông, thật không thể tin được ..

rồi cô ta quay sang 1 bà có dáng dấp quý phái đang nhấp miệng vào ly rượu rum :

- mẹ à , con muốn mai có một bộ cánh thật đẹp ...sinh nhật của Lee Yul mà

"keng "

đó là tiếng Tae Hee làm rơi cái muỗng , Dennis quay sang nhìn nó khó hiểu ...còn Tae Hee thì đang hoang mang ...thì ra lee yuu là con trai của phó tổng thống LEE SI HWANnăm nào đến ngày nay nó cũng chuòn cả ...bây giờ cũng vậy :

- ông à , ngày mai cháu có việc bận ko đi được đâu ...

-TAE HEE ...năm nay cháu phải đi nghe chưa

- nhưng , cháu có việc thật mà...

- ông à ...Ji Won chen vào ...nó không thích thì thôi
mọi lần Tae Hee ghét người chị họ hay xen vào việc người khác này ..nhưng hôm nay thì lại khác , nó thậm cảm ơn Ji Won nhưng...

- không phải là việc của cháu ...Tae Hee , năm nay cháu phải điđừng có nướng mày như thế ...đừng có cãi . ông không thích nói nhiều đâu ...

..rồi ông quay sang Dennis :

-còn mày . cố gắng mà cư xử đàng hoàng đâyđừng làm mất mặt tau nghe chưa ...

- vâng ạ

Dennis nhăm nhắng đáp

.....

lúc đi lên gác , Dennis nghe thấy Tae Hee nguyên rửa Lee Yul bằng những từ ngữ dữ tợn nhất mà cô bé có thể nghĩ ra ..Dennis nhăn mặt :

-làm sao mà em khó chịu với nó thế Tae Hee?

- à , vì hấn là một thằng vừa xấu , vừa kiêu , vừa điều lại vừa điệu .anh biết hấn nói gì với em không ??????hấn bảo em là một đứa con gái thay bồ như thay áo ...rằng hấn không thích loại con gái đó ...hấn nghĩ hấn là ai chứnhà hấn bán mấy cục chảnh à ????????hấn chết đi cho rồi...vậy mà ngày mai em lại phải đi mua quà cho hấn ...mẹ kiếp ...

Dennis tròn tròn mắt nhìn Tae Hee:

- hấn nói với em thế à...

Tae Hee trừng trừng mắt :

- chứ còn sao nữa ...em sẽ trả thù hấn bằng cách tặng cho hấn món quà mà hấn không sử dụng được1 con chuột chết cũng là ý hay ...để coi hấn còn cười nổi nữa không...

tối hôm sau tại biệt thự của nhà họ LEE , 1 buổi tiệc sinh nhật được diễn ra ...và nếu bạn là một con người vô tình lạc vào đó thì chắc hẳn bạn sẽ phải choáng ngợp trước sự xa hoa và

lộng lẫy của nó:

Hàng chục cái bánh kem nhiều tầng trông cực kì hấp dẫn và trên mỗi chiếc bánh là 17 ngọn nến lung linh càng làm tăng thêm vẻ huyền ảo và lãng mạn còn có hàng trăm bàn tiệc nữa chứ , trên mỗi bàn tiệc là cơ man đồ ăn ngon , rượu rum và hoa hồng tươivà có lẽ để phô trương thêm sự giàu có của mình , ông LEE SI HWAN đã mời luôn cả 1 dàn nhạc hợp xướng nổi tiếng về....

còn ngoài kia , bên lối vào của cổng biệt thự to lớn và đồ sộ này là biết bao nhiêu chiếc xe hơi sang trọng nối đuôi nhau tiến vào hết chiếc này đến chiếc khác ...và người ta có thể nhận ra những vị khách có máu mặt , hay những nhân vật quan trọng , nổi tiếng ...tất cả họ đều đến đây , diện trên người những bộ đồ đẹp nhất với nụ cười thường trực trên môi ...

và đây , xe của nhà họ Kim đã đến rồi ... một ông già đáng vẻ oai vệ bước xuống xe và theo sau ông là ba người cháu ...Dennis cao to , điển trai trong bộ áo veston đen trông cực kì nam tính nhưng hình như đã làm cậu ta già trước tuổi một chút so với cái tuổi 17 "ngây thơ , trong sáng " của mình . theo sau cậu ta là kim ji won , hôm nay cô khá gợi cảm trong chiếc váy có cổ rộng , và sợi dây chuyền kinh cương sáng chói trên cổ làm tăng thêm sự sang trọng cho cô...và để làm cho mình nổi bật hơn , cô nàng đã chọn màu đỏ cho chiếc váy và trang điểm đậm cũng ko kém ...1 vài anh chàng liếc nhìn cô , và cô cũng cười bẽn lễn kiểu "cáo già giả dạng nai tơ" lại ...còn người thứ 3 , cháu gái út của ông kim , kim tae hee ,hôm nay cô lại mang bộ váy màu đen với lí do ngốc xít làm làm cho sinh nhật của gã họ Lee thêm phần tang tóc và trên vẻ mặt cả cô là sự cau có ko gì che dấu nổi

sau đó, ông Kim nhập vào bàn tiệc của một nhóm thương gia có tiếng ở xeun....còn Kim Ji Won thì lẩn vào 1 đám tiểu thư vốn là đám bạn thân của cô ả trên lớp ...chỉ còn lại Dennis và Tae Hee ...

- Tae Hee à ?????

- gì vậy ????

- em có phiền ko nếu anh lại với đám bạn của anh ?

tae hee lườm mắt nhìn dennis :

- nếu em phiền thì anh cũng sẽ đi mà ...thôi , anh đi cha cho rồi , đừng hỏi điều nữa ...

dennis cười một cách tinh quái :

- thank em nhìu nha , tae hee...em đúng là một người tốt bụng , chúa sẽ phù hộ em ...

rồi cậu ta vô tư bỏ đi bấp chấp ánh mắt tức tối của cô em họ ...

Tae Hee chán nản nhìn quanh ...sau đó cô bé lại bàn tiệc dùng một chút đồ ăn và quan sát mọi

người khiêu vũvà tất nhiên , cô bé nhận ra trung tâm của buổi sinh nhật này ...Lee Yuu , cô phải xấu hổ khi thú nhận điều này , hôm nay hần ta cực kì cute , và lúc này đây , hần khiêu vũ với một con bé học khối 10 cùng trường với cô , thì hần trông giống như một hoàng tửnhưng rõ ràng là mắt hần vẫn lạnh lùng, trái ngược hần với vẻ sung sướng , tự hào đang hiện rõ trên khuôn mặt con nhỏ đó , "cô nàng sẽ có một đêm khó ngủ cho coi" Tae Hee nhủ thầm , chợt :

- lại ngấm thẳng đó hả ..

chẳng cần đoán làm gì, Tae Hee cũng nhận ra là Hae Won

- tất nhiên phải ngấm rồi , nhân vật chính mà

Tae Hee cười khẩy , rồi quay sang cậu bạn của mình , cô bé giễu cợt :

- ủa , chị tưởng em chuẩn được cái tiệc vừa buồn vừa chán này chứ , ai ngờ , cũng giống như chị ...cũng chết gí chỗ này cả...

Hae Won bức bối nói :

- cái thằng Lee Yul đúng là đồ chó , không để ngày nào lại để trùng ngày hèn hò đầu tiên của cậu đây với bé cưng lớp bên chứ....mày chết cho rùi Lee Yuu ơi ...

- ủa, cậu có nạn nhân mới rồi à , ai vậy ??????????

nhưng Hae won dường như không nghe thấy cổ bé nói gì ...ánh mắt cậu ta đang hướng về 1 con nhỏ tóc ngắn đangnháy mắt với cậu ta ở góc kia ...

- ê , có nghe tôi nói gì ko hả ??????????

- Tae Hee à ...nói sau nhé , tôi qua cua con nhỏ ấy đây , hi vọng nó làm cho buổi tối nay của tôi đỡ vong vị hơnbye nhé

rồi cậu ta xăm xăm lại phía đó với một nụ cười quynh rũ trên môiTae Hee ko thể làm gì hơn vào lúc này cả , cô nàng chỉ biết lủi ra sau vườn , yên vị xuống cái xích đu và gặm nhắm nỗi buồn và cô đơn một mình

-Ngấm sao à nhóc ?

ngạc nhiên , tae hee quay lại và ngó chăm chăm vào nhân vật thành linh xuất hiện , thì ra là hần ...Lee Yuu , cô liếc xéo hần :

- đi chỗ khác chơi đi , nhìn mặt mắt cảm tình ...

Lee yuu không nói gì chỉ nhếch môi cười khế , cậu ta nhìn Tae Hee 1 lát và tiến tới , ngồi

xuồng xích đu với con bé bất chấp cô nàng trợn mắt , nghiêng răng :

- ê, tôi nhớ là tôi chưa có mời anh ngồi mà .

Lee Yuu ko nói gì chỉ nhìn Tae hee, và nói "nhẹ nhàng"

- đừng có trợn trừng mắt như thế , anh ghét con gái làm bộ ra vẻ ta đây cá tính ...

- thế à , anh có biết là anh mắc bệnh ảo tưởng ko ?

- ảo tưởng ?

lee yuu lặp lại với giọng ngạc nhiên :

- nhóc giải thích coi ?

- à , là do anh đã nhầm lẫn giữa tuổi thơ trong sáng thánh thiện của tôi và tuổi thơ làm bộ làm tịch của anh

tae hee đáp kèm theo đó là thái độ trịch thượng , điều đó làm lee yuu khó chịu :

- nhóc mà cũng có tuổi thơ sao....à , mà nhóc thay đổi cái thái độ của nhóc đi nhé , anh chẳng thích nó tí nàophải chăng vì thế mà nhóc ko có bạn , và chỉ biết lủi thủi chơi với ông anh họ dennis cũng 1 thằng tên là Hae won hả

như bị chạm nóc , tae hee nhìn lee yuu thật dữ tợn ...và dù đã cố gắng giữ bình tĩnh nhưng giọng cô nàng vẫn run run :

- anh là cái quái gì mà nói tôi thế ? anh cũng coi lại con người anh đi , anh cũng kiêu ngạo và coi thường người khác đấy thôi ...anh hơn gì tôi hả ?????

-ý nhóc là cái vụ anh nói nhóc thay bồ như thay áo hả ? à , đó là do tính anh thích nói thẳng chứ ko phải là anh coi thường nhóc..

tae hee vẫn bực bội :

- tôi thay bồ như thay áo thì kệ cha tôi , liên quan gì đến anh , anh rảnh nhỉ .mà anh dẹp dùm cái từ nhóc đó đianh nghĩ rằng anh sinh trước tôi 1 năm . để trước tôi 12 tháng ,ra đời trước tôi 365 ngày là có quyền kêu tôi thế này thế nọ à ..????????

- anh thấy không cần thiết phải xin phép nhóc về cách xưng hô ...vì xét thấy việc đó cũng không ảnh hưởng gì đến hòa bình thế giới lắm ..

cậu ta vẫn ôn tồn nói kèm theo 1 cái cười rất chi là đều nĩavà điều đó làm Tae Hee nổi giận , cô đứng lên và hùng dũng bỏ đi..

- NHÓC À ...

Lee yuul gọi với theo..

-Gi ????????

-à , chỉ là ...
cậu ta nhún vai :

-nhóc quên chưa tặng quà cho anh ..

Tae Hee đứng chết trân , ngó Lee Yul 1 lát , rồi nói về mĩ mai :

- à , quên mấtrồi cô bé lôi trong chiếc ví nhỏ ra 1 món quà và ném nó cho Lee Yul .

đó là một món quà nhỏ được gói rất đẹp và Lee Yul , cậu ta vừa mở gói quà vừa nhìn Tae Hee với điệu bộ thích thú..

-đồng hồ rolex à , đẹp đấy ...nhóc chọn à ?

- khôngTae Hee đáp và cô cố tạo ra giọng nói vô tư nhất có thể :

- tôi chỉ bảo người bán chọn ra chiếc đồng hồ nào đắt nhất , thế là ổn phải không

Tae Hee dường như có vẻ đắc thắng khi nhận ra Lee Yul đang mím môi , nhìn mình với vẻ khó chịu , rõ ràng là cậu ta đang giận ...

và đột nhiên cô cảm thấy sợ sợ cái ánh mắt nhìn chiếu thẳng vào đối phương của Lee Yulcậu ta ném thẳng món quà vào bể nước và nói một cách lạnh lùng :

- vậy thì nhóc à ,anh không cần món quà này

Tae Hee chết sững , trừng trừng nhìn Lee Yul rồi lại nhìn bồn nước ...còn Lee Yul , cậu ta thản nhiên bỏ đi để lại Tae Hee đứng đó và rõ ràng là cô nàng quá sốc nên ko thể nói được gì

còn về phần Lee Yul ,khi cậu ta mới đi đến khúc quẹo của khu vườn thì một bóng người đâm sầm vào cậu tađó là Hae Won ...trông cậu ta có vẻ say và bên cạnh cậu ta là cô gái tóc ngắn lúc nãy ...Hae Won ngó trừng trừng Lee Yul và túm lấy áo của cậu ấy , cậu ta cười to :

- à , xem ai này ...Lee Yul à?mẹ kiếp...à , quên mất tôi ko được chửi thề trong sinh nhật anh phải ko ?

-buông áo tôi ra

-cái gì ?anh quát tôi đấy à .

rõ ràng là Hae Won đã say quá thể ...cậu ta hăm hè :

-tôi không buông ra đó , anh làm gì tôi hả ?

Lee Yul nheo mắt lại mà trước khi Hae Won kịp phản ứng thì cậu ta đã thụi 1 quả vào bụng Hae Won làm cho cậu ấy ngã nhào xuống đất ...cô gái tóc ngắn hét lên sợ hãi ,còn mọi người thì tụ tập lại mỗi lúc một đông hơn,bỗng ai đó đập lên vai Lee Yul ...theo phản xạ tự nhiên ,

cậu ta quay lại thì lãnh trọn một cú đấm vào mặt ...cậu ta cũng ngã ra đất ,những cô tiểu thư hoảng sợ ré lên , giơ tay lên bịt miệng , còn Lee yul...sau khi trấn tĩnh lại , giơ tay lên miệng ,cậu ta chùi máu và ngó chăm chăm người vừa ra đòn...đó chính là Tae Hee , bây giờ mắt cô bé long lên sòng sọc , rồi cô quay sang cúi xuống Hae won hỏi :

- Hae won , cậu không sao chứ ?

Hae won lắc đầu và từ từ đứng lênLee Yul cũng đứng dậy , tay vẫn chùi máu ...đám đông từ từ dẫn ra ...lee yul vẫn ko rời mắt khỏi tae hee , cậu ta hỏi giọng lạnh tanh :

- sao nhóc đánh anh ?

- vì anh đánh bạn tôi .

- thế ànếu bạn nhóc sai, nhóc có đánh anh ko ?

tae hee hơi chần chừ chút , nhưng với bản tính hiếu thắng cô vẫn lì lợm nói :

- tôi vẫn sẽ đánh bởi vì Hae Won là bạn của tôi chứ ko phải anh ...

- vậy à ?

lee yul nhếch mép , rồi nhún vai

- thế thì nhóc làm anh thất vọng quá ...

rồi Lee yul nhòai người đi ra khỏi đám đông đang chen lấn để coi chuyện gì xảy ra ...?

- TAE HEE ...

tiếng 1 ông già vang lênvà cô bé hoảng sợ khi nhận ra giọng nói đó là của ai ...ông nội của cô , giờ đây đang phần nộ cùng cực , và bên cạnh ông là Dennis đang nhìn tae hee vẻ lo sợ , ông Kim quát to :

- ĐI VỀ NGAY , CHÁU LÀM ÔNG MẤT MẶT QUÁ !!!VỀ NGAY .

tối hôm đó , mãi đến 12h khuya , sau khi nghe xong 1 trận mắng như tát nước vào mặt , Tae Hee mới được lê cái chân mỏi nhừ vì đứng nãy giờ lên gác để về phòngđến bậc cuối cùng của cầu thang , tae hee ngẩng mặt lên , cô bé thấy Dennis và bên cạnh cậu ta là Ji Won

- sao ? có chuyện gì ?

tae hee hất hàm về phía Ji Won ..

-mày ...

cô ả tức tối rít qua kẽ răng :

- mày làm xấu cả dòng họ Kim , chưa ai cư xử kiểu mất dạy như mày , tại sao nhà ta lại nầy nòi ra một đứa như mày chứ?

Dennis quát to :

- Ji won , mày ăn nói cẩn thận đi .

Ngay lập tức cô ả quay lại quắc mắt nhìn dennis :

- anh có tư cách gì mà quát tôi , đồ con ko cha...

sững người,Dennis nhìn ji won 1 lúc rồi cúi gằm mặt xuống đất , cậu đang cố nén cơn giận lại và ngăn ko cho mình tông vào mặt Ji Won một cú đấm

Tae hee nhìn ji won cười nhạt :

-chị có vẻ là bản sao của mẹ chị nhỉ ? ưa dạy đời và lăng mạ người khác trong khi bản thân thì xấu xa , kinh tởm lợm .

- MÀY

...ji won hét lên ...

Tae Hee trừng mắt nhìn ji won và nhấn mạnh từng tiếng một :

- xéo ra khỏi đây , chị có tin là tôi tát chị cho rách mặt ko ?

ánh mặt của tae hee lúc này thật đáng sợ và làm cho Ji won hơi hoảng , cô ả đành câm miệng ... trước khi bỏ đi , cô ta ko quên ném cho cả hai :tae hee và dennis cái nhìn hằn học ...

.....

.....

.....

- anh à

-gì ?

-đừng để ý lời con quỷ đó ...

- chẳng sao , chai rồi ...

Dennis lầm lì nói , cậu ngẩng mặt lên , nhướn mày :

- Tae Hee à ...

- sao ?

- em xin lỗi Lee Yul đi ...

Tae Hee chăm chăm nhìn dennis :

- nếu em xin lỗi thì lòng kiêu hãnh của em sẽ bị tổn thương ...em không muốn ..

- nghĩ cho kĩ đi , em sẽ làm rạn nứt mối quan hệ giữa nhà ta và nhà họ Lee, điều đó không có lợi cho ông

Tae Hee không nói gì cả , 2 anh em cứ đứng như thế một lúc lâu ...và Dennis cứ nhìn Tae Hee mãi....

- thôi được rồi

Tae Hee nói và nhìn thẳng vào Dennis...

- nhưng không phải chính miệng em nói mà là anh

rồi cô bước vào phòng sau khi đóng cửa lại....chỉ còn mình Dennis , cậu thở dài và đi về phòng

sáng hôm sau , Tae hee dậy muộn hơn mọi ngày một chút thành thử khi cô vào bàn ăn sáng thì mọi người đang dùng dở bữa điểm tâm rồi

....nhẹ nhàng kéo ghế ra , cô ngồi xuống và bắt đầu bữa sáng trong yên lặng và cố tảng lờ những cái nhìn của mọi người...

- Tae hee , sáng nay cháu đi với ông ...

- đi đâu cơ ạ ?

cô bé giương mắt lên lộ vẻ ngạc nhiên

- đến nhà Lee shin hwan và xin lỗi gia đình ông ta về việc phá hỏng sinh nhật con trai họ chứ sao nữa ?

ông Kim nói mà vẫn ko dấu được vẻ bức tức của mình ...

- cháu sẽ đi với dennis ...

tae hee nói với giọng đanh lại ...

- ko có đi với ai cả , cháu sẽ đi với ông ...

Và trước khi cô bé miệng toan nói , thì ông già đã nhìn nó răn đe:

- đừng cãi , đừng ngoan cố .. đừng có tìm cách chống lại ông nếu ko muốn sống với một cái túi rỗng suốt 3 tháng ...

Tae Hee mím môi ,khẽ thở dài một tiếng và tỏ ra vẻ cam chịu vì cô nàng biết tính ông , ông cô đã nói là làm và sẽ làm đến cùng ...

tại biệt thự họ Lee

lee yul lúc này đang ở trong phòng để soạn thảo phần mềm (đó là bài tập mà chiều nay cậu

phải nộp cho giáo viên)....trông cậu ta có vẻ hơi cáu 1 chút...

bỗng có tiếng gõ cửa ...

- vào đi ...

cậu ra lệnh ...

1 cô hầu phòng bước vào và bên cạnh cô ta là Tae Hee lúc này đang ngó dăm dăm ra phía cửa sổ ..

- thưa cậu chủ , ông chủ bảo đưa cô đây lên gặp cậu

lee yul nhìn tae hee và cười khẩy ... khoát tay cho người hầu phòng lui ra ngoài , Lee yul lại nhìn tae hee , nhìn cái vẻ mặt cau có , bí xí của cô ta , cậu lơ mờ đoán ra được có lẽ con nhóc này bị ép đến đây để xin lỗi cậu :

- sao ? nhóc định đứng đó mãi à , có gì thì nói mau lên đi ?

cô gái mà lee yul gọi là nhóc ngược lên nhìn cậu với ánh mắt giữ tợn ...rồi cô bé kìm lòng lại nén cơn bực mình trong bụng xuống và cố gắng hết sức để rặn ra tiếng xin lỗi , nhưng dường như điều đó là vô cùng khó khăn :

- anh cho tôi xin ...xinxin

Lee Yul kiên nhẫn chờ đợi , 5 phút rồi 10 phút mà 2 tiếng "xin lỗi" vẫn chưa thoát ra khỏi miệng nó ...

- hình như trong từ điển của nhóc không có từ xin lỗi thì phảivậy thì thôi , nhóc đi ra để anh còn làm bài tập

Lee Yul nói giọng lạnh lùng

....thực ra , Tae Hee cũng muốn vậy làm chứ nhưng nếu ông mà biết thì ông sẽ không bao giờ tha cho nó , thành thử nó cứ đứng lì ở đó và vẫn cái điệp khúc không bao giờ thành nghĩa :

-tôi chỉ muốn xin ...xin ...

- nhóc à , nếu không muốn xin lỗi thì thôi , việc gì phải gắng gượng như thế chứ

- nhưng anh sẽ không mách ông tôi chứ , anh sẽ nói với bố anh là anh bỏ qua mọi chuyện chứ...

tae hee nhìn lee yul dò xét ...

cậu ta nhìn tae heecô cảm thấy ánh mắt đó như coi thường mình ...Lee Yul nói kèm theo cái nhếch mép :

- à ,ra thếnhóc có thể về được rồianh không phải là người để bụng ba cái chuyện tầm phào đó...

- anh sẽ giải thích chứ ...

Tae Hee lặp lại ...và Lee Yul , cậu ta thờ ơ gạt đầu và quay lại bàn để làm tiếp công việc của mình ...

chỉ chờ có thể Tae Hee đi ra khỏi phòng , khó có thể nói lúc này cảm giác của cô là gì nữa , mừng rỡ ư ? nhẹ nhõm ưhình như không , chỉ có sự nhục nhã và bức bối xâm chiếm lấy tâm trí cô

về đến nhà , Tae Hee không vội vào phòng ngay mà ra sau góc vườn nơi đặt những chậu hoa xương rồng (loài hoa mà cô thích) và những bức tượng bằng thạch cao thật là dễ thương ...cô bé ngồi xuống nền gạch và gục đầu vào cánh tay mìnhchà , ở đây buồn ngủ thật

- mọi chuyện ổn chứ , Tae Hee

- ổn

Tae Hee đáp mà không cần nhìn vì bởi lẽ cô biết rõ người đó là Dennis....cậu ta cũng ngồi xuống cạnh cô và hỏi nhỏ :

- sao , kể cho anh nghe nào

- có gì đâu mà kể

tae hee dụi mắt ...

- em không xin lỗi được , khó nói quá nên thành thử em đứng câu giờmay thằng đó cũng dễ tính cho qua ...

- vậy sao mặt em bí xị vậy ?

- thì có gì mà sung sướng đâu ...hắn ta nhìn em với vẻ mặt coi thườnganh biết em kị nhất là điều đó mà ...

Dennis vỗ vai cô và dịu dàng an ủi :

- cái thằng đó vốn tính nó vậy , anh tuy hay chơi với nó nhưng nhiều lúc cũng thấy mình lép vế trước nó à ...nhưng hắn ta được cái chơi đẹp , nhiều lúc đi đập nhau với mấy băng trường khác anh phải nhờ đến hắn ...

- ủa , hắn mà cũng biết đánh nhau sao ????????

- chứ sao nữa , nhìn thế thôi chứ quây ngằm đừng hỏi nữa ...mấy thằng kiểu như thế mới thực sự là đáng sợ

rồi cậu vỗ trán như nhớ ra điều gì đó

- à , mẹ em có điện về đây , mẹ em bảo rằng mấy ngày nữa sẽ bay về hàn quốchì . em sướng nhé

- uh , sướng

Tae Hee cười nhạt ...

- sướng lắm , cha mẹ li dị nhau , mỗi người đi một nơi , một năm về thăm con đôi lần cho tròn nghĩa vụ , em sướng quá anh nhỉ ?

Dennis im lặng không nói gì ..tae hee nói tiếp càng lúc càng lạnh lùng hơn :

- tuy nhiên được cái tiền họ cho em tiêu vặt cũng nhiều , như thế cũng được phải không , vì đó là điều duy nhất khiến em chào hỏi họ vài câu lấy lệ mà ...

rồi cô bé , cười giọng cười chua chát và cay đắngDennis hiểu rằng những lúc như thế là những lúc Tae hee muốn khóc nhưng mà hình như điều đó là rất xa vời , vì 8 năm rồi cô bé đã ko đổ một giọt nước mắt nào ...

- Tae Hee ?

- gì vậy ?

- anh muốn em nhớ rằng sau nàycho dù ai có quay lưng lại với em thì anh sẽ vẫn ở bên cạnh em , bảo vệ em .điều đó chỉ kết thúc khi anh chết .

- anh sinh ra để làm điều đó mà

Tae hee nhìn Dennis và cười thật tươi...

bỗng trời đổ mưa rào làm cho 2 anh em cuống cuống đứng dậy , và chạy thật nhanh vào nhà ...

cả buổi sáng hôm nay , tae hee dành thời gian rong ruổi đi chơi với Hae won (2 đứa nó hay cãi nhau nhưng hợp cạ với nhau trong nhiều khoản , kể cả khoản phá) , và hae won cũng kể cho nó nghe chuyện cậu ta bị lôi đi xin lỗi Lee yul như thế nào

mới lò dò bước chân vào nhà , thì con bé thấy ôngông cũng nhìn nó nhưng không bỏ tờ báo xuống mà nói lạnh lùng :

-Tae Hee , mẹ cháu về rồi ...trên phòng ấy .

- dạ .

nó đáp ...nó hiểu rõ là ông chẳng ưa gì mẹ nó (hình như là do 2 người này bất đồng quan điểm thì phải ? , nó chẳng quan tâm)

Tae Hee bước vào phòng mẹ nó ngồi trên giường . vừa thấy nó , bà đã chạy đến định ôm con bé vào lòng ...nhưng Tae Hee nhanh nhẹn tránh cái ôm đóhình như nó khó chịumẹ nó hơi sững lại nhưng bà nhanh chóng chỉnh lại , và nói giọng vui vẻ :

- chà , con gái mẹ dạo này khác hẳn , ...nhưng hơi ốm đấy

nó nhếch mép , hỏi câu lấy lệ :

- mẹ về khi nào , sao không báo trước để con ra đón .

- à , mẹ định sẽ làm con bất ngờà , mẹ có quà cho con đấy .

bà nói rồi lôi từ trong túi xách ra một món quà được bao bọc rất đẹp...và đưa cho nó...

...trước ánh mắt của mẹ , Tae Hee bất đắc dĩ phải mở món quà ra , một khối cầu thủy tinh và trong nó là 1 ngôi nhà dễ thương , dưới đế có nút công tắc nó bật thử và ...các viên xấp nhỏ tung lên giống như tuyết , rất đẹp....

- thế nào , mẹ nhớ là hồi nhỏ con rất thích những món đồ như thế này ...

- dạ . phải ...nhưng con sẽ thích hơn nếu mẹ cho con vài cái thẻ tính dụng.

Tae Hee nói , giọng hờ hững , thực ra nó ko phải là đứa thiếu tiền ...nhưng hình như nó muốn mẹ nó đau thì phảiquả thực bà nhìn nó .

- mẹ đừng có nhìn con như vậy ...cả bố cả mẹ đều không ở bên con , không quan tâm con về mặt tinh thần nên con chỉ muốn bù đắp lại về vật chất thôi mà...

Tae Hee cười khẽ , còn mẹ nó , mắt bà như sắp khóc ,nhưng bà cố kìm lại , rút trong bóp ra 1 cái thẻ tính dụng và đưa cho nó...

- đây , con thích mua gì cứ mua , mẹ đi xuống dưới nhà nhé ...con cũng xuống chuẩn bị ăn bữa trưa đi

rồi bà đi ra khỏi phòng sau khi đóng cửa cẩn thậnchỉ còn lại Tae Hee , cô vớt cái thẻ tính dụng trên bàncòn món quà , cô cầm nó trên tay ,khẽ nói :

" thực ra hồi con còn bé , điều duy nhất con ao ước là được ăn một buổi tối có cả bố lẫn mẹ " vàcô quăng mạnh món quà vào sọt rác .

3 h 15 phút ,
trường blue star ,

lúc này sau khi học tiết 3 xong , cả trường ra chơi , Hae Won rủ Tae Hee ra căng tin giải sầu về vụ cậu ta vừa bị bố cắt viện trợ

sau khi chọn một chỗ ngồi thích hợpcả hai bắt đầu nhăm nháp món bánh chocolate thơm phức.

- thế là hết , Tae Hee à ...không quán bar , không vũ trường , không chơi đêm , không nhậu nhẹthic ...ba tôi cảm hết

-thôi ăn đi , tôi nghe cậu than nãy giờ nhiều quá , phát bực rồiuh , mà dennis đâu rồi ?????????

- kia kìa ...

theo tay chỉ của Hae Won . Tae Hee thấy Dennis đang ngồi nói chuyện với Lee YulTae Hee lập tức quay đi chỗ khác ...cô vẫn còn cảm thấy nhục với cái vụ hôm trước .

đang ngó nghiêng xung quanh , Tea Hee nhận ra Ji Won cùng 2 cô bạn của mình bước vàovà bực nhất là cái lũ đồng đánh đó lại ngồi sau nó chứ
nó nghe thấy tiếng của một con nhỏ :

-ê , Ji won . em họ cậu kìa....con nhóc đánh Lee Yul đócá với cậu nó nổi nhất trường đó

và tiếp theo , Tae Hee nghe thấy giọng khinh miệt của Ji Won , cô ả cố gắng nói to để nó nghe thấy .

- nó không phải là em họ tautau không hạ mình quen với cái loại vô giáo dục , lúc nào cũng nghĩ mình là siêu sao , là đỉnh nhất ...

Tae Hee chép miệng ,đứng lên nói với Hae Won :

- Hae Won à , mình vào lớp đi , ở đây có bày chó điên ko sửa là ko chịu được ...làm tôi bực mình quá

Hae Won cũng hiểu ý , cậu ta đứng lên và với lấy cái cặpcòn Tae Hee , nó dám chắc là Ji Won đang tức điên lên , nó sướngnhưng ..

- chấp gì cái loại như con đó , các cậu ko biết ànó là cái loại mà ai cũng muốn vứt bỏ ...coi ba mẹ nó kìa , mỗi người một nơi , có ai quan tâm đến nó đâu cơ chứ

Tae Hee đứng sững lại , và thực tế là lời nói đó không chỉ tác động đến Tae Hee mà còn gây sự chú ý của mọi người chung quanh ...

- Tae Hee , kệ chó nó ...đi thôi ...

Hae Won lườm bà nói , và kéo lấy tay áo nó ...

- thả ra Hae Won .

- đi mà....

- TÔI BẢO CẬU THẢ RA .

và Hae Won buộc phải thả ...Tae Hee quay người lại , tiến về phía Ji Won....đám đông nín thở theo dõi . còn Dennis , anh ta vội vã đứng lênTae Hee hỏi ko phần nộ , ko bực tức mà nhẹ nhàng

- mày nói gì nói lại tau coi

- tau nói sai à ??????????

Ji Won cười khẩy ...lập tức tae hee túm lấy cổ áo nó

- Tae Hee , thả nó ra đừng gây chuyện nữa ...

Dennis lên tiếng....và lập tức Tae Hee trừng mắt nhìn cậu ta với ánh nhìn dữ dội , đe dọađiều đó làm dennis ko thể nói được nữa...

- mày....

Tae Hee đẩy Ji Won lại sát cửa kính từng chút từng chút mộtquả thực khác với cái vẻ lì lợm lúc nãy , Ji Won đang sợ hãiđến khi người cô nàng ép sát vào cửa kính , Ji Won sợ quá ,mặt cắt ko còn 1 giọt máu và cố gắng vùng vẫy khờ bần tay của tae Hee ra khỏi cổ mình ...còn Tae Hee ,1 tay còn lại đang giơ lên cao....Ji Won nhắm tít mắt lại và bật khócchờ đợi một cú đấm tọng thẳng vào mặt mình.....

"choang"

tất cả đám đông rú lên và đám con gái bịt miệng kinh hãi , Ji Won mở to mắtTae Hee đã ko đấm vào mặt cô nàng mà là cửa kính,làm cho nó vỡ toangcòn tay của Tae Hee thì máu

chảy ròng ròngrồi chậm rãi con bé đưa tay nó lên và bóp thật mạnh vào mặt của Ji Won :

- lần sau mà tau còn thấy mày nói như vậy thì tau sẽ giết mày đó nghe chưa.?

Tae Hee buông Ji Won ra , cả người Ji Won khuyu xuống đất

....mọi người giạt đường cho tae hee ra phía cửamắt con bé lúc này lạnh lùng và vô cảm
....máu trên tay nó nhỏ giọt xuống sàn làm cho sàn nhà toàn máu là máu

- Tae Hee à , bằng tay lại đi .

Hae Won nói giọng van vãn....nhưng cô bé chẳng nghe thấy gì , chẳng quan tâm , cô bước đi thật nhanh và khuất khỏi tầm nhìn của mọi người....

- hic ...hic...

Ji Won cố gắng đứng lên và gào to:

- tôi sẽ về mách với mẹ chuyện này....hic , mẹ nó sẽ nhận được một bài họccon khôn nạn....

"bốp"

đó là Dennis , cậu ta giang tay tát thật mạnh vào má Ji won ,quả thực là Dennis chưa bao giờ đánh con gái nhưng đến lúc này quả thực cậu ko thể chịu nổi ...cậu quát to :

- cầm miệng mày lại ...

Ji Won hoảng sợ ôm lấy khuôn mặt có lẫn máu me bết bết của Tae Hee và máu từ chính trong miệng nó chảy rahắn học nhìn dennis , cô ta bỏ chạy....còn Dennis , cậu ta quay sang Hae Won :

- đi tìm Tae Hee đi , nếu không bằng tay lại nó sẽ bị mất máu đó.

Tae Hee ngồi một mình ở ghế đá , trời càng ngày càng lạnh hẳn , tay nó chưa được cầm máu vì thế máu cứ chảy ròng ròng và sức nó càng ngày càng đuối hơnhic , sự thực là Tae Hee muốn khóc lắm , muốn gào thật to nhưng quả thực cô bé không tài nào khóc nổi , không thể khóc được thành thử cô cứ ngồi im như tượng và chìm vào nỗi đau khổ triền miên , bức bối không thể nào giải thoát đượccả về tinh thần và thể xác

- nhóc nghĩ gì vậy ?

Tae Hee quay người nhìn sangLee Yul , cậu ta đã ngồi xuống cạnh cô từ lúc nàoTae Hee nhếch môi :

- anh chết đi cho rảnh .

Lee Yul không nói gì , cậu nhẹ nhàng cầm lấy tay Tae Hee , còn cô bé thì vùng vằng giật tay

lại , nhưng tội lỗi là Tae Hee ko còn chút sức lực nào nữa mà Lee Yul thì lại cầm rất chắc :

- yên , anh chỉ định băng tay cho nhóc thôi , không lẽ để nhóc chết do mất máu trước mặt anh ...

rồi 1 tay còn lại của cậu vớ lấy cuộn bông băng ở trong cái gói nhỏ
cậu băng rất nhanh , trông có vẻ thành thạo với 1 vẻ mặt chăm chúkhi hoàn thành xong "tác phẩm" của mình ,cậu nhún vai :

- trông nó cũng khá ổn phải không ? à ...nhưng chỉ là lúc này thôi , nhóc cần phải đến bệnh viện để bác sĩ thay băng nghe chưa ?

-ĐỪNG CÓ GỌI TÔI LÀ NHÓC .

Tae Hee bực bội hét lên và đến khi nói xong thì nó cảm thấy muốn xỉu đến nơi

Lee Yul chỉ khẽ cười , cậu ta lại lấy tiếp trong gói một hộp sữa cam và đưa nó cho tae hee :

- nó có thể làm nhóc ổn hơn đây ...đừng có nhăn mặt như thế chứ

- này Lee Yul .

- gì ?

- tôi không muốn mang ơn anh .

Tae Hee nói giọng đanh lại.....còn Lee Yul , cậu ta cười nhạt và đột nhiên nhìn chăm chăm Tae Hee

- nhóc có biết là nhóc khó chịu , khó tính lắm ko ?????????nhóc không phải là cá tính nữa mà là quái tínhnhóc làm anh bực rất nhiều ...

- vậy sao anh lại quan tâm đến tôi ? anh bực mình với tôi mà , anh ghét tôi nữa ...

Lee Yul cười khẽ định nói gì đó thì bỗng 1 tiếng gọi cắt ngang câu chuyện ...

-TAE HEE ..

đó là tiếng gọi của Hae Won ,trông cậu ta mệt đừ người , thở hổn hển , 2 tay chống lấy đầu gối , cậu nói :

- đồ quý , cậu có biết là tôi tìm cậu vất vả thế nào ko hả ?

đến khi ngẩng mặt lên , cậu nhận ra sự có mặt của Lee Yul ,lập tức mặt cậu nhăn lại và nhìn Lee Yul ko có chút nào thiện cảm ...Lee Yul cũng vậy , cũng trừng mắt và đứng lên ...

- khoan đã ...

Tae Hee nói , cô bé nhét hộp sữa vào tay Lee Yul và im lặng không nói gì cảLee Yul chẳng lấy gì làm phiền lòng hay bực bội ...trước khi đi , cậu ta nói với Tae Hee giọng lạnh lùng :

- lần sau trước khi làm chuyện gì , anh mong nhóc để ý đến bản thân chútanh cá là giờ nó rất đau và rất lâu mới lành được

.....Lee Yul nói đúng , Tae Hee ko chối rằng vết thương giờ rất nhức ,như cứa sâu vào tận xương tủycòn Hee Won , cậu trừng trừng nhìn lee yul đi khuất dạng rồi quay sang và vô tình thấy tay của cô :

- hấn bằng tay cho cậu đây à ?

Tae Hee chẳng nói gì , chỉ gục gặc đầu , thực sự thì sức đau mà nói nữa ...

.....
.....
.....

- Tae Hee à , đừng quan tâm gì đến lời Ji won , con nhỏ đó ghen tị với cậu đó .
tae hee vẫn im lặng

- thực ra không chỉ có anh Dennis màtôitôi cũng rất quan tâm đến cậu...

Hae won nói và ngồi xuống cạnh tae hee , cậu ta đưa 2 tay lên ôm đầu :

- thực ra tôi rất tệ phải không ?

Hae won cười nhưng mà là cười buồn

- tôi còn nhớ hồi nhỏ ba mẹ tôi hay đi nước ngoài...khi đó tôi buồn và cô đơn lắm , thậm chí tôi đã khócnhững lúc đó cậu luôn bên tôi , an ủi tôi , lau nước mắt cho tôicòn tôi , từ lúc đó đến bây giờ , mãi mà tôi chẳng thể làm gì cho cậu được , chẳng thể bảo vệ cho cậu trước cái gìngay cả đến an ủi cậu , tôi cũng chẳng thể nói một câu cho tử tế nữa

Tae Hee nhìn chăm chăm Hae won , bất giác cô đưa tay vuốt nhẹ mái tóc của cậu:

-cậu đã giúp tôi rất nhiều rồitôi không có bạn , cậu là người bạn đầu tiên và duy nhất của tôicậu đã giúp tôi có những khoảng thời gian vui vẻthế là đủ

Hae won ngược lên nhìn Tae hee , mắt cậu cay cayhình như cậu sắp khócnhưng cậu cố kìm lại ...còn Tae Hee , cô chép miệng nói :

- tớ nghĩ là chúng ta nên về thôidám cá là anh Dennis sẽ lo lắng...tớ vốn là cục cưng của anh ấy mà

- àuh , phải

rồi cậu ta vội đứng lên và đỡ Tae Hee dậy sau khi cởi áo khoác ngoài choàng cho cô bé....

Tae Hee và Hae Won vừa mới bước chân ra khỏi taxi thì đã thấy Dennis chờ ở trước cổng biệt thự lúc nàotrông cậu ta cực kì lo lắng , đứng ngồi không yên, chân thì cứ dậm thành thịch xuống nền

...vừa thoáng thấy mặt Tae hee , cậu đã chạy tới , ôm con bé vào lòng ...Dennis ôm chặt quá , làm Tae hee suýt chết ngạt , cái tay lại đau nữa:

- anh à , thả em ra , tay em đau quá

Tae Hee rên lên ...làm cho Dennis vội thả con bé ra,sau đó cậu ta xem xét tay của Tae Hee một lát rồi mỉm cười nói với Hae Won :

- em băng tay lại cho nó rùi à , vậy thì ổn ...nhưng Tae Hee , em cũng cần tới bác sĩ

- anh à

Hae Won kêu lên :

- không phải em băng đâu , Lee Yul đó

- thiệt sao ?

Dennis hỏi rồi nhìn vào mắt Tae Hee thích thúcô bé hiểu ông anh họ nó nghĩ gì , nên cô vội trừng mắt đe dọa :

- đừng có mà nghĩ lung tung , ko có chuyện đó đâu .

- à ...uh..anh chỉ mới hi vọng thôi mà ...

Dennis nhe răng cười ,(cậu ta ko để ý rằng vẻ mặt Hae Won ko vui)

- mà này , lần sau em đừng có làm như thế nữa nhéem làm anh hoảng thật sự đóàem yên tâm , nhà trường sẽ chẳng kỷ luật em đâu , ông đã thu xếp mọi chuyện rùi

Tae Hee cười khẩy :

- em chẳng quan tâm đến 3 cái chuyện kỷ luật đâu ...

đột nhiên cô bé giật thót người....:

..ủa , mà ông biết rồi à , sao nhanh vậy ?????

- chứ sao ?

Dennis nói giọng bức bối :

- Ji Won về khóc bù lu bù loa , làm âm lêntất nhiên là nó đã thêm thắt từ ngữ , trộn thêm mắm , thêm muối cho câu chuyện thêm lâm li , bi đátlàm cho mẹ nó tức điên lên và chửi anh 1 trận ...

- anh thì liên quan gì đến chuyện này ?

Tae Hee hỏi giọng ngạc nhiên ...

- tất nhiên là liên quan ...

Hae won cười :

- anh cậu đã tát cho con nhãi ấy một cái chảy máu mồm mà ...

- hoan hô anhthực ra em còn muốn anh tát thêm cho nó vài cái nữa ...ko phải cho em mà cho chính anh

Tae Hee thích thú nói ...

còn Hae won cậu ta xem đồng hồ rồi rên lên :

- chết cha , muộn rồi , tôi phải về đâytôi đang trông thời kì cấm vận mà

rồi cậu ta vội vã chào 2 anh em và vẫy vẫy cái ta- xi về nhàtội nghiệp . trông Hae won lì lợm , phớt đời như thế mà lại sợ bố ra phết

2 anh em vào phòng khách đã thấy ông , mẹ của Tae Hee và bà Chae-yuong(mẹ của Ji Won) đứng đó bao giờ , vừa thấy mặt Tae hee , mẹ nó đã bật khóc nức nở , con bé nói giọng lạnh tanh :

- mẹ khóc làm gì , con có chết đâu mà lo

còn bà Chae-yuong thì tru tréo :

- à , mò mặt về rồi à , hay nhỉnói cho mày biết , Ji Won làm gì mày mà mày và thằng Dennis đánh đập nó trước đám đônglũ mất dạy , bọn mày quậy phá ngoài xã hội chưa đủ sao ? đến chị em trong nhà mày cũng chẳng tha nữa à?

lập tức , mẹ của Tae hee lau nước mắt từ tốn nhìn bà Chae-yuong nói nhỏ nhẹ nhưng giọng đầy đanh thép:

-chị không nên nói như vậy , chị Chae-yuong bọn trẻ gây gổ với nhau , còn chúng ta không như chúng , chúng ta là người lớnvì vậy , tôi nghĩ nên suy xét sự việc một cách khách quan , sao chị ko để Tae Hee trình bày sự việc kia chứ .???

nhưng bà Chae-yuong quả là người ghê gớm , bà hét lên :

- Jin Hee , cô nghĩ là cô bao nhiêu tuổi mà đòi dạy đời tôi phải thế này thế nọnếu có thời gian tôi mong cô nên dạy bảo lại đứa con gái quái thai , quái vật của mình thay vì cứ long nhong làm mấy công việc khảo cổ , khảo cổ gì đó

-ĐỦ RỒI ĐÓ , NGẬM MIỆNG LẠI .

ông nội Tae Hee gầm lên , ánh nhìn tóe lửađiều đó làm bà Chae-yuong hoảng sợ , lùi lại mấy bướcbà ta không dám hó hé điều gì , mãi sau bà mới đáp ứng :

- bố , con chỉ định nói

- TAU BẢO NGẬM MIỆNG LẠI MÀTẤT CẢ GIẢI TÁN HẾT

rồi ông quay sang Tae hee , nghiêm giọng :

-lên phòng ông ngay , ông có chuyện muốn nói với cháu

Tae hee nhìn chăm chăm ông , nhún vai rồi lên gác với một thái độ lăm lì, nó cũng chẳng thèm quan tâm bà Chae-yuong nhìn nó như thế nào

trong phòng làm việc của ông Kim , một căn phòng khá sang trọng nhưng hơi tối và rất uy nghiêmthứ thức là con cháu trong nhà , ai cũng sợ nhất là vô phòng nàyvà Tae Hee cũng không nằm ngoài số đó

.....con bé ngồi yên vị xuống một cái ghế bọc da và yên lặng chờ đợi một trận sấm rền nổ ra ngay trên đầu nónhưng ông nó chỉ bắt đầu bằng một câu hỏi với giọng nhẹ nhàng mà rợn tóc gáy :

-giải thích?

Tae hee buộc phải thay đổi thái độ ...nó hiểu nó có thể lì đòn với ai chứ với ông là vô tác dụng :

- Dạ, Ji Won bảo cháu là đồ vứt đi , là đồ chẳng có ai quan tâm , ngay cả đến bố mẹ cũng đến đó nó im bật , quay mặt đi chỗ khác , cô bé không muốn ai tỏ ra thương hại mình , Tae Hee ghét điều đó kinh khủngcòn ông Kim , ông nhìn Tae hee một lúc rồi nói với giọng trầm ngâm :

- chẳng lẽ ông không dạy cháu sao ? cháu phải học cách phớt tỉnh mọi thứ , bỏ qua những lời châm biếm , trêu chọc , không được bộc lộ rõ rệt cảm xúc của mìnhđiều đó mới giúp cháu tồn tại trong cái thế giới này , và làm cho cháu đối mặt với mọi khó khăn được ...

.....im lặng kéo dài ,rồi ông nó khoát tay :

- cháu về phòng đi ...

- vâng...

Tae hee khẽ nói , rồi con bé đứng lên thất thiểu đi về phòng ...

đã 2 giờ sáng nhưng Tae Hee không tài nào chợp mắt được ...những lời ông nói hiện về trong đầu của cô khiến cô trằn trọc mãi...

cô đắng cay nghĩ thầm "ông à ,ông có biết cách dạy dỗ của ông đã biến cháu thành người như

thế nào không hả ông ?.... là người không bao giờ bày tỏ được cảm xúc của bản thân , lúc nào cũng sống trong sự khép kín , tạo cho mình 1 vỏ bọc khó gầnthực sự cháu đâu có muốn thế nhưng cháu đã quen phải như vậy rồi ,cháu chẳng thể nào...."

-Tae Hee, con ngủ chưa .?

là mẹ , Tae Hee vội nhắm mắt lại và giả vờ như đã ngủ say....(cô mệt mỏi lắm rồi , chẳng muốn nói chuyện lúc này mà thực ra cũng chẳng có gì mà nói cả)....

mẹ của Tae Hee mở cửa và nhẹ nhàng bước vào phòng , bà ngồi xuống giườngđưa tay bà khẽ vuốt tóc con gáiTae Hee linh cảm rằng bà đang khócquả thực là vậy , nhưng bà nhanh chóng lau nước mắtvà hình như nghĩ con đã ngủ say ...bà buồn bã nói :

- Tae heechắc là con buồn lắm khi chứng kiến bạn bè con vui vẻ bên cạnh bố mẹ họ ...còn con thì cô đơn , thui thủi một mìnhmẹ xin lỗi , con yêu ...mẹ biết con giận mẹ lắm...mẹ biết mẹ chẳng ra gì , mẹ không phải là một người mẹ tốt , mẹ chẳng thể ở bên con , chăm sóc con khi con cần, mẹ chỉ biết nghĩ đến bản thân , đến nhu cầu của riêng mình mẹ mà quên bẵng đi mình còn có con....hic....mẹ xin lỗi....mẹ vạn lần xin lỗi con

.....cảm giác của Tae Hee lúc này là khó chịu kinh khủng , cô chỉ muốn đứng phắt dậy và nói với mẹ rằng là cô không muốn nghe , không cần nghe , không thích phải nghe những lời đó.....nhưng tất cả những gì cô có thể làm là im lặng

-Tae hee à ,mẹ biết là mẹ làm con không vui khi ở đây , và mẹ sẽ không làm con bức vì chuyện đó nữangày mai mẹ sẽ bay sớm hơn dự định.....nhưng mẹ vẫn muốn nói là mẹ yêu con nhiều...yêu nhiều lắm

đến đó bà bật khóc nức nở nhưng sau 1 phút trấn tĩnh bà thôi không khóc nữa , bà không muốn đánh thức con bé dậy...nó đã có 1 ngày quá mệt mỏi rồibà chỉ cúi xuống hôn khẽ lên má con ...rồi ngậm ngứa con lần cuối cùng , bà đứng lên lặng lẽ ra khỏi phòng như lúc vào

.....mắt của Tae Hee cay xè , nhưng cô kìm nén và trùm chăn kín mít , cô cố gắng nhắm mắt

.....

..... những hình ảnh hồi bé mỗi lần chạy bị vấp ngã , bà Jin Hee nhẹ nhàng đỡ cô và lo lắng , bôi thuốc những chỗ đau đó lại hiện về

sân bay quốc gia Xê -un ,

....hôm nay bà Ji Hee lên đường bay sang AI Cập , người đi tiễn bà lúc này chỉ có mỗi Dennis

-Dennis à , cô nhờ cháu chăm sóc Tae Hee dùm cô , nhìn nó mạnh mẽ thế nhưng thực ra yếu đuối và dễ tổn thương lắm ...

bà sụt sùi nóiDennis cũng buồn không kém....cậu ta khẽ nói :

- cô cứ yên tâm ., cháu hứa

"QUÝ KHÁCH CHÚ Ý , CHUYẾN BAY TỪ HÀN QUỐC SANG AI CẬP SẴP SỬA KHỎI HÀNH "

2 cô cháu nhìn nhau một lát :

- cô đi nhé

-....vâng ạcô đi cẩn thận ...

rồi bà vội vàng xách va li đi vào phòng soát vévừa đi bà vừa ngoảnh mặt lạihình như bà đang hi vọng Tae Hee đến nhưngchỉ là thất vọngbà ra đi với một giọt lệ long lanh trên khóe mắt

....thực ra ,bà đâu hay biết rằng đứa con gái của bà đang đứng sau hàng rào của đường bay kia, lặng lẽ dõi theo chiếc máy bay đưa mẹ mình đi đến 1 phương trời xa như cách đây 8 năm cô bé đã làm.....

1 tháng sau ,

..... Hàn Quốc đang vào mùa đông , những đợt tuyết đầu mùa đã xuất hiện (Tae Hee thích điều đó lắm)trời càng ngày càng rét hơn , và học sinh được mang áo khoác đi học , áo khoác của trường cô bé là màu đen , trên có gắn phù hiệu của trường là con đại bàng kiêu hãnh đang dang rộng đôi cánhtrông thật dũng mãnh

"3 tháng rùi " Tae Hee thầm nhủ ...thời gian trôi qua nhanh thật ...mới đó mà đã ba tháng cô đặt chân vào trường trung học nàymọi chuyện vẫn diễn ra 1 cách bình lặng (tất nhiên ngoại trừ vụ cô nàng đâm vỡ cửa kính trường trong vụ dẫn mặt Ji Won)

....còn chuyện kết bạn , tae hee cũng làm quen được với khá nhiều người nhưng chỉ là chơi xã giao , còn những người mà cô bé có thể tin cậy chỉ có thể là Dennis và Hae won...

...à , nhắc đến Hae Won mới nhớ , thằng đó đã nghỉ học 3 ngày rồi , ko biết có chuyện gì ko nhỉ ? (mà thằng này cũng kì , tae hee phone đến hỏi thăm thì hán vẫn luôn mồm bảo không sao) "không sao mà thế à , đợt đó đi học về tôi đến nhà cậu là biết "....

- Anh à , thực ra em mến anh lâu rồi từ lần đầu tiên đến dự sinh nhật năm em 8 tuổi cơ, nhưng đến bây giờ em mới đủ dũng cảm để bày tỏ

Tiếng của Ji Won , Tae Hee nhận ra ngaycô vội núp sau bức tường....cô cũng muốn bỏ đi lắm nhưng sự tò mò níu kéo cô bé lại và chờ xem đối tượng của bà chị đồng đánh là ai

- Xin lỗi , Ji won nhưng anh ko thể thích em được ...

trời , là Lee YulTae Hee mím môicô vẫn còn nhớ như in chuyện hán băng tay cho cô lần trước ...đến bây giờ cô vẫn cảm thấy ngại ngại

-sao lại không được kia chứ ? anh chưa có người bồ màsao anh không thử hẹn hò với em ...khoảng 3 tháng thôi cũng được

" không biết ngại với xã hội " Tae Hee cười khẩyJi won lúc nào cũng bảo cô và Dennis làm mất mặt nhà họ Kim nhưng sự thực thì

- Ji Won, sự thực thì anh đã thích 1 người rồi nên anh không thể đón nhận tình cảm của em .

"biết ngay mà" Tae Hee tặc lưỡi , nếu với cô thì khác , cô sẽ bảo không thích ngay chứ không việc gì phải tìm lí do cho mệt ...

-TAE HEE , EM ĐỪNG ĐÓ LÀM GÌ VẬY .

giọng của 1 cậu con trai kêu lên làm cho Tae Hee giật cả mìnhthì ra là Min-hyk, 1 anh chàng học lớp 12 có quen biết với DennisHoảng hốt , cô nàng làm dấu ra hiệu cho cậu ta im lặnghử ý , cậu bèn lỉnh đinhưngđến khi quay mặt lại thì cô nhận ra Ji Won đang trừng trừng nhìn mình , bên cạnh cô ta là Lee yul

.....Bất giác Tae Hee đỏ bừng mặtcô cảm thấy xấu hổ vô cùngđến khi ngẩng mặt lên cô nhận ra mắt của Ji Won ươn ướt , rồi cô ta xô Tae Hee thật mạnh và bỏ chạy

.....Nếu cách đây mấy phút , cô còn ghét cay ghét đắng Ji Won ,thì giờ đây trong lòng cô nhen nhúm một thứ tình cảmđó là lòng thương hại cho 1 con người quen được mọi thứ dễ dàng lại bị từ chối trong lần tỏ tình đầu tiên ..

-Nhóc nghe được gì rồi ?

Lee yul nhếch môi hỏi cắt ngang dòng suy nghĩ của Tae Heecô bé liếc xéo cậu ta , rồi trả lời lạnh lùng :

- anh thông cảm , tôi đâu có muốn nghenó đập vào tai tôi mà ..

- thế à ?

Lee Yul lại cười , nụ cười nửa miệng.....Tae Hee ghét điệu cười đó lắm tuy nhiên con bé cố không tỏ thái độchợt Lee Yul hỏi :

- tay nhóc sao rồi ?

À , cái tay đó mới được tháo băng 3 ngàynghĩ cũng kinh khủng , chỉ do 1 phút không làm chủ được mình mà Tae Hee đã trả giá bằng ba tuần với cái tay thương mà tay trái nữa chứ (tay thuận của cô)

- Tháo băng rồi .

con bé trả lời ngậm ngẩngrồi giương mắt lên nhìn Lee yul dò hỏi :

- sao anh không cặp với Ji Won ?cô ta cũng xinh ...hơn nữa chỉ xin cặp với anh 3 tháng thôi mànếu thấy không thể tiếp tục anh có thể thôi màvậy sao anh ko cho Ji Won 1 cơ hội...

Lee Yul nhìn chăm chăm Tae Heevà cô , cô cũng trừng mắt nhìn lại vì cô cho rằng nếu ngoảnh mặt đi thì cô đã thua ...mà bản tính hiếu thắng ko cho phép cô làm điều đónhưng nhìn thẳng vào mắt Lee Yul như làlàlà nhìn vào mắt ông cô vậy ...

- Anh không thích .

Lee Yul đáp gọn lỏn..

- vì sao ? anh đã lỡ thích 1 con bé nào à ?

Tae Hee hỏi với giọng điệu châm chọc ...

- nếu anh bảo là đúng nhóc có tin không ?

Lee Yul nhìn Tae Hee thích thú ...

- Không .

- Tại sao ?

Lee Yul ngạc nhiên ...

- Vì người như anh khó mà thích được ai .

Tae Hee bực bội nóivà bỗng nhiên , Lee Yul cười , cười thật to và sảng khoáiđiều đó làm cô cáu bởi lẽ cô không hiểu lời cô nói có gì đáng cườicòn Lee Yul . một lúc sau cố gắng lắm cậu ta mới thôi cười.... liếc qua đồng hồ ,cậu ta nói khẽ :

- đến giờ anh tập bóng rổ rồigặp sau nhé...

rồi cậu ta chạy xuống cầu thang không quên nói vọng lên rõ to :

- Nhóc muôn đời mãi là nhóc.

nghe câu mà Lee Yul nói xong , Tae Hee cảm thấy tức tối vô cùng... thiệt tình cô không muốn ai coi mình chỉ như một đứa trẻ con , đặc biệt là Lee Yul...(mà cậu ta cũng chỉ ra đời trước cô có một năm thôi đấy).....nhưng chẳng thèm quan tâm nữa bởi việc mà cô cần làm lúc này là đến thăm đứa bạn thân nhất của mình đã

biệt thự của nhà Hae won khá gần khu trung tâm , nó có kiến trúc mang đậm phong cách châu Âu và được bao quanh một khu vườn rộng(dù bây giờ khu vườn ấy đang có vẻ tiêu điều vì mùa đông nhưng vẫn không làm giảm đi nét đẹp của khu nhà)..

...công mở , Tae Hee đi thẳng vào nhà và cô bé gặp ông quản gia1 ông lão đã già và trông bề ngoài có vẻ nghiêm khắc nhưng kì thực bên trong lại rất đa cảm .

- chào cô , Tae Hee .

- chào ông , ông Park..tôi muốn gặp Hae Won .

- à , cậu chủ đang ở trên phòng , cô cứ lên đó tự nhiên ...

(sở dĩ Tae Hee được tự do như vậy là vì cô đã chơi thân với Hae won từ năm cấp 1 và cực kì được mẹ Hae won yêu quý).

phòng Hae Won đây rồi ,cô bé gõ cửa trong sự nôn nóng ...ngay sau đó là tiếng găt gõng của Hae Won ..

- ĐỪNG CÓ LÀM PHIỀN TÔI ...

Lập tức Tae Hee đẩy cửa vào và nhìn cậu ta với vẻ thách thức nhưng rồi vẻ mặt của cô nhanh chóng chuyển qua sững sờ , ngạc nhiênvì khuôn mặt đẹp trai ngày nào của Hae Won giờ đã bị bầm dập , mắt còn bầm tím

....ngồi xuống cạnh giường của Hae Won, Tae Hee ngắm nhìn khuôn mặt của cậu ta rồi dần từng tiếng :

- chuyện quái gì vậy hả ?

Hae Won ngoảnh mặt đi chỗ khác , nhưng Tae Hee vẫn không buông tha :

- nói đi chứ ? đũa nào đã làm cậu như thế này ?

Hae won vớ lấy điều thuốc trong túi áo khoác làm 1 hơi , và hờ hững nói :

- Bọn học sinh trường Hon-Shin đập .

- và cậu thua ?

Tae Hee nghi ngờ hỏi ...vì cô biết Hae won chẳng chịu thua ai bao giờ ...

-tất nhiên , một mình tôi chơi sao nổi mười mấy thằng ...

Hae won vứt điều thuốc xuống đất cúi gằm nói ...:

- may mà cuối cùng có thằng báo gấp với anh Dennis không thì tôi còn te tua thảm hại hơn ...bọn chó .

Tae Hee chẳng biết nói gì hơn lúc này...tâm trạng cô tức tối vô cùng , trong lòng thì thầm nguyện rửa hận đã đánh lén Hae won đến khi bình tĩnh lại ,Tae Hee nhếch mép bảo

Hae Won :

- Hae Won , đừng có điên vì mấy thằng hèn hạ đó nữa ,sớm muộn gì chúng cũng bị băng của anh Dennis đập thôi .

...rồi sức nhớ ra điều gì đó , cô quay sang cậu ta dò hỏi :

-...mà mai cậu có đi coi trận bóng rổ giữa trường mình và trường Hon Shin không ? chắc chắn Hon-Shin sẽ bị đập đẹp cho mà xem , đi coi cho đỡ tức ...

nhưng lập tức Hae Won gạt phắt đi :

- thôi , đi mà xem thằng Lee Yul trình diễn á ? tôi thà ở nhà còn hơn...

Lee Yul ? à ...đúng rồi hẳn cũng ở trong đội bóng rổ của trường và cũng được anh Dennis đánh giá là chơi cực kì hayđến đây thì thực sự là Tae Hee chán nản và có ý định dẹp buổi đi xem bóng rổ ngày mai

.....

.....

...7h tối , cô bé mới về nhà sau khi ăn xong buổi tối tại nhà Hae Wonđúng là ăn 2 đĩa với nhau nên Tae Hee cảm thấy cực kì thoải mái và tự nhiên ...điều đó khác hẳn với ở nhà , phải cực kì giữ kẽ....

....Nhưng mới vừa bước vào cổng thì cô đã khựng lạilà Lee Yul , cậu ta đang nghe Dennis nói chuyện gì đócó vẻ như rất nghiêm túcrồi chợt nhận ra sự có mặt của Tae Hee , Dennis vui vẻ kêu to :

- HEY , TAE HEE ...SAO VỀ MUỘN VẬY ?

.....Tae Hee bước về phía 2 người họ (vẫn cái đầu ngẩng cao):

-thăm Hae Won ...khôn kiếp...nó bị đập cho tơi tả ...

Lee yul lại cười khẩyhình như đó là kiểu cười chủ đạo của anh ta thì phải ...Tae Hee trừng trừng mắt ngó Lee Yul với ánh nhìn đe dọadường như Dennis cũng nhận ra điều đó , nên cậu ta vội nói :

- Sao em không vào ăn tối nhỉ ? chắc là em đói lắm hả .?

- Không , em ăn ở nhà Hae Won rồi ...

Tae Hee đáp ...nghe đến đó , Lee Yul nhường mày , rồi quay sang Dennis , cậu ta lạnh lùng nói :

- Mọi việc cứ như vậy đi , tau về .

...nói xong , cậu đi đến chỗ phía chiếc xe hơi màu đen sang trọng đỗ bên kia lề đườngmở cửa xe , cậu chui vào và lái xe đi thẳng ...

....đợi cho chiếc xe đi khuất , Tae Hee quay sang Dennis hỏi khẽ :

- chuyện gì thế ?

Dennis trầm giọng :

- Bọn Hon -shin hẹn ngày mai thách đấu ngay sau trận bóng rổanh nhờ Lee Yul tham gia cùng ...

Tae Hee ngạc nhiên thấy rõ :

- thật không vậy ? anh mà cũng phải nhờ Lee Yul sao ?

- chứ sao nữa .

cậu nhún vai :

- Em tưởng bọn Hon-shin dễ chơi lắm sao ? bọn đó có nhiều tay mạnh lắm đó , chẳng thua kém gì anh cả ...chúng lại hay chơi bẩn nữa chứ

- Thế hẳn bảo sao ?

-À ...đồng ý ...tất nhiên sau khi nói cho rất cả họngmà cũng kì ghê..

- Sao cơ?

Con bé hỏi giọng quan tâm ..

-Ji Won , bình thường nó quán lấy Lee Yul ...nhưng hôm nay , khi cậu ta đến ăn tối nhà mình thì nó lại chui tọt trong phòng không chịu ra làm anh thắc mắc mãi ...

-À

Tae Hee cười nhạt :

- nếu là em cũng vậy thôi , bị từ chối trong lần tỏ tình đầu tiên mà ...

- ủa , thật thế sao ? Ji Won tỏ tình với Lee Yul hả

Dennis tròn mắt rồi nói như thể chuyện -đó-là-hiển-nhiên:

- mà phải thôi , tính sơ sơ có mấy chục đứa tỏ tình với hắn rồi nhưng có ai thành công đâu , hắn đâu có quan tâm đến chuyện bồ bịch ..

Nghe đến đó , Tae Hee bĩu môi:

- lần này anh nhầm to vì hắn bảo đã để ý một người.

...Ngửa người ra sau , Dennis kêu lên đầy kinh ngạc :

- Giỡn hả ?

Nhưng đột nhiên cậu ta nhìn chằm chằm Tae Hee rồi nói giọng ranh mãnh :

- nhưng mà hình như anh biết đó là ai rồi.

...Lừ lừ mắt nhìn Dennis , Tae Hee nói giọng đe dọa :

- đẹp ngay mấy cái ý tưởng đen tối đó đi nhé , không có chuyện đó đâu...

Rồi con bé bước vội vào nhànó không muốn nói chuyện tào lao rồi chết rét ngoài này nữacòn Dennis , cậu ta nhìn theo bóng Tae Hee và cười , nụ cười đầy ẩn ý..

Trận đấu bóng rổ bắt đầu lúc 7 h nhưng phải đến 8 h sáng , sau một hồi đấu tranh tư tưởng Tae Hee mới đến .

...Như đã nói , trường Blue Star là học viện chỉ dành cho con nhà giàu nên phòng tập bóng rổ cũng phải thể hiện đẳng cấp của nó ,nghĩa là to và rộng với đầy đủ tiện nghi và hàng nghìn dãy ghế dành cho học sinh ngồi được sơn màu tươi tắn

.. " Đi xem gì mà lăm thế" Tae Hee vừa lăm bầm vừa thổi kẹo cao su ... Quả thật khán giả xem rất đông đến nỗi không còn chỗ mà ngồi nữavà thế là cô nàng đành phải đứng với nhóm bạn của Ji won ...

Như thường lệ ,Tae Hee ngẩng cao đầu , vênh mặt lên không thèm để ý gì lời dè bủi , bình phẩm về cái áo khoác cô mang , cái giày cô đi hay là màu sắc , hoa văn cái khăn cô đang choàng ở cổ

Mà ngạc nhiên thật , khi được hỏi ý kiến về mấy vấn đề đó ,Ji Won chỉ âm ờ cho qua lệ ...khác với bản tính thường ngày của cô .Điều đó làm đám bạn ngạc nhiên nhưng Tae Hee biết tông tông tong là Ji Won sợ cô bé tiết lộ chuyện tỏ tình không thành công của cô ả....

Bỗng đám đông hò reo inh ỏi , tất cả những người cổ vũ cho BLUE STAR đều đứng lên vỗ tay , huýt sáo ...Điều đó trái ngược hẳn với bọn HON SHIN , chúng gào rú , điên lên vì tức giận

À,thì ra Lee Yul vừa ghi điểm cho đội nhàchắc là cú đó phải đẹp lắm vì Tae Hee thấy rõ là huấn luyện viên đội bóng rổ trường cô ra hiệu khen ngợi cậu ta

Rõ ràng là cậu chơi không hết sức , cô bé nhận ra điều đó trong mắt của Lee Yul .Nhưng vẫn không làm đối phương thành công trong việc ngăn cậu ta nhảy lên đưa bóng vào rổ hết lần này đến lần khác điều đó làm người xem có cảm giác là chỉ có một người chơi mang tên Lee Yul chơi bóng lúc này

Rồi cái giờ phút ai cũng mong đợi đã đến .Trọng tài thổi còi ra hiệu hết giờ ...

Cổ động viên HON SHIN thất vọng thấy rõ , 1 số đưa vung tay chửi thề , số khác buồn rĩ rượi còn những cầu thủ của họ thì chán nản ngồi sụp xuống sànngược lại với đám cổ động BLUE STAR :

" HOAN HÔ"

" CHƠI HAY LẮM LEE YUL"

" LEE YUL , ANH TUYỆT LẮM "

đám đông đứng cả lên ghé hò reo , không chỉ riêng gì mấy cô gái mà còn cả những cậu con trai nữaVà ngay cả Dennis , cậu ta cũng nhảy cẫng lên như một đứa trẻ ,miệng thì hét lên :

-THẤY CHƯA HON SHIN ...NHƯNG CHƯA HẾT ĐAU ...CHUẨN BỊ BON ANH DẬP ĐẸP TIẾP NHÉ ...

Bọn bạn cậu cười ồ cả lên , vỗ tay đông tình và chế nhạo những kẻ bại trận đang rút lui một

cách cay đắng ...

Còn Lee Yul giờ đây đang chết nghẹt trong cái ôm của những người đồng đội ...hết người này đến người khác , vỗ vai , xoa đầu câu

....Và sau khi hưởng niềm vui chiến thắng đó , cậu ta giơ tay lên , ra dấu cảm ơn và cười rất tươi với mọi người trên khán đài (dám cá là những cô nàng điên lên vì nụ cười đó) ...rồi đột nhiên , ánh mắt của cậu dừng lại trước Tae Hee , hình như cậu hơi ngạc nhiên thì phải ...Lập tức , mặt cô bé đành lại . Cô thôi vỗ tay và quay lưng đi ra khỏi khán đài một cách vội vã.....

Trên sân trường ,

Tất cả mọi người đã về hết chỉ còn lại Tae Hee , Dennis cùng đám bạn của cậutất cả đều bàn tán về trận bóng rổ trong lúc chờ đợi Lee Yul ...còn Tae Hee , cô không tham gia vào câu chuyện mà chỉ nghe MP3 và nhịp chân theo tiếng nhạc

- LEE YUL .

Dennis kêu to lên khi vừa mới thấy bóng dáng Lee Yul ra khỏi phòng thi đấucậu ta mang quần Jean và khoác một cái áo màu đen thật bụinhưng...trông cậu ta hơi chán chường thì phải .

" CHƠI HAY LẮM "

Dennis vỗ vai Lee Yul khi cậu ta đến nhập bọn , những người còn lại hưởng ứng với thái độ nhiệt tình ...

Tuy nhiên , Tae Hee lại chẳng tỏ thái độ gì cả ,cứ quay mặt ngo lơ chỗ khác ...điều đó làm Lee Yul hơi ngạc nhiên vì không hiểu cô bé đứng ở đây có chuyện gì ...

Ngó qua cái đồng hồ , Dennis nói to :

- THÔI ...ĐẾN GÀM CẦU TÀU LÀM NHIỆM VỤ ĐI ...

Nghe đến đó Tae Hee tháo tai nghe ra giương mắt nhìn Dennis dò hỏi :

- Các anh đi đánh nhau à ?

- Uh ..

Cậu ta khẽ nói :

- mỗi băng chọn ra 3 người ...đáng tiếc là Hae won đang bị thương nên anh phải kiếm đứa khác thế chỗ nó.....nhưng bọn anh sẽ thắng thôi , yên tâm .

Thực ra Tae Hee đâu có lo lắng vì cô biết rõ Dennis chưa bao giờ thua cuộc cảhơn nữa , hôm nay cô đến đây không hẳn là coi bóng mà vì lí do khác ...:

- Anh à , cho em đi với nhé ...

Dứt lời , cô nhìn chằm chằm Dennis chờ đợichắc chắn là cậu ta sẽ đồng ý (anh họ cô chưa bao giờ từ chối cô điều gì cả).....

- ànhưngem về nhà thì hơn ..

Dennis ấp úng :

- Em đi làm gì cơ chứ .

-Anh không cho em đi à ?

Tae Hee nheo mắt , mặt cau lại ...điều đó có nghĩa là cô bé đang giận :

- anh chỉà , em có thể ...

Lập tức mặt Tae Hee giãn ra và cô bé nở một nụ cười cực kì dễ thương .Nhưng :

- không có chuyện đó đâu nhóc .

Lee Yul lừ mắt đe dọa

Quay sang nhìn cậu ta bằng nửa con mắt , Tae Hee nói giọng thách thức :

- Anh Dennis đã đồng ýcòn anh ,đừng có xía vô chuyện người khác .

-anh e là phải làm nhóc giận , nhưng con gái tham gia vào chỉ vướng thôi ...

Rồi nhướn mày nhìn Dennis , Lee Yul dần từng tiếng :

- Dennis ,mày chọn đi , có con nhóc này thì không có tau .

Tae Hee ngó ông anh họ chờ đợi ...đám đông cũng yên lặng theo dõi (thực ra mấy đứa con trai đó cũng thích con bé nhưng ...họ không muốn thua Hon Shin) ...trước tình hình căng thẳng như vậy , Dennis buộc phải nói :

-Tae Hee , em về đi ...không có tham gia gì hết...

-ANH ...

- ANH BẢO LÀ KHÔNG MÀ .

Dennis ngắt lời một cách nghiêm khắc như ý nói mọi chuyện đến đây là chấm dứt , nhưng...
cậu ta lại tránh nhìn thẳng vào mắt của Tae Hee

.....im lặng

Một lúc sau con bé nói giọng khàng khác :

- Đượcđược thôi

rồi nó lạnh lùng quay gót bỏ đi vẫn với dáng người kiêu hãnh

Còn Dennis , cậu ta lầm bầm với vẻ khổ sở :

- dám cá là nó giận tôi cỡ 1 tháng .

Dưới gầm cầu tàu là một trận hỗn chiến giữa Lee Yul và một gã đầu trọc bên Hon-shin ...đây là trận thứ 3 và sẽ là trận đánh khẳng định quyền thống trị của bên nào

Dennis ngồi trong 1 góc theo dõi , trông cậu có vẻ kiệt sức vì trận trước đó..."bọn chó Hon-

Shin mạnh thật " cậu rửa thăm , bằng chứng là phải vật vả lắm cậu mới thắng được :mặt thì thâm tím và áo sơ mi của cậu thì loang lổ vết máu (của đối phương và của chính cậu)....

"KHÔNG "

Dennis hét lên ,còn bọn Hon-Shin huyết sáo in ỏi..thì ra . trong 1 phút sơ hở , Lee Yul đã hứng trọn một cú đấm vào mặt và cậu ta ngã xuống sàn

Nhưng rất bình tĩnh , cậu ta đứng dậy , chùi máu ở khóe miệng và tránh được đòn tiếp theo của gã trọcrồi cậu túm lấy tay hắn , bẻ ngược ra sau và liên tiếp thúc đầu gối vào bụng hắn đến khi Lee Yul buông tay ,hắn ngã vật ra sàn , mặt bê bết máu

"RA ĐÒN ĐẸP LẮM , LEE YUL"

Min hyk,1 anh chàng học lớp 12 trường BLUE STAR suýt soa , kèm theo đó là tiếng phụ họa của cả bọn.Còn băng Hon-Shin ngược lại chúng than vãn , thất vọng

....Còn gã trọc , sau một hồi hắn cố gắng đứng dậy thì đã bị Lee Yul đạp mạnh lên bàn tayCậu ta nói lạnh lùng :

- Mày chịu thua chưa ?

hắn không nói gì cả ...cậu lại giở mũi giày thật mạnh lên bàn tay hắn làm hắn ta phải rên lên :

- Á ...ĐAUthôitau chịu thua

Đến đó , Lee Yul mới thôi ...

Còn Dennis , cậu ta đứng lên , nhìn xung quanh và nói với giọng to ,rõ ràng :

- CHÚNG MÀY NGHE RÕ CẢ CHƯA ? TAU TUYÊN BỐ TỪ NAY HON-SHIN PHẢI CHỊU SỰ QUẢN LÝ CỦA BLUE STAR .

Nghe đến đó cả bọn Hon-Shin cúi đầu xuống , vẻ mặt cam chịu

Sau khi nhậu nhẹt xong , mãi đến 3 h chiều cả băng mới giải tán , chỉ còn Dennis , cậu ta chưa muốn về nhà lúc nàyvì thế cậu rủ Lee Yul vào một quán cafe ngồi nói chuyện tào lao

Gõ gõ bàn , Dennis ử rử nói :

- Chắc là Tae Hee giận tau lâu lắm , nó được cưng quen rồi màchán quá mày ạ , nó là đứa tau yêu quý nhất ...bây giờ thì.....

- Tau cũng muốn tốt cho con nhóc đó mà thôi ...mày biết đây ,đưa nó đến mấy chỗ đánh nhau là không an toàn cho nó ...

Cố gắng nín cười,Dennis ngẩng lên ,nhướn mày nhìn Lee Yul rồi hỏi khẽ :

- Nghe nói mày thích đứa nào hả ?

- em mày nói ?

- uh tau tò mò không biết đứa con gái nào mà tốt số thế....không phải là ...?
đến đó , Dennis nghe cười ..

Lee Yul nhếch mép :

- Tau hiểu mày định nói gì rồi , nhưng sau vụ này con em mày ghét tau gấp đôi nữakhông có chuyện đó đâu.....

Nhún vai ,Dennis chỉ nói bằng giọng ranh mãnh :

- Thì cứ cho là không có chuyện gì đi ...nhưng rõ ràng mày khác trước nhiều lắm

- khác thế nào ?

Lee Yul hỏi bằng giọng khó chịu .

- cái đó thì tự mày biết .

Một mình ngồi ngắm cảnh đêm , Lee Yul nhớ lại câu mà Dennis nói khi chiều ở tiệm cafe <rõ ràng mày khác trước nhiều lắm >cậu khẽ cười vì điều mà thằng bạn cậu nói không hoàn toàn đúng .Trước đến giờ cậu vẫn vậy , nếu thay đổi có chăng chỉ là khi cậu đứng trước

"nhóc à , nhóc ghét anh lắm nhỉ ?...anh đọc được điều đó trong mắt nhóc.Nhưng anh không buồn vì điều đó , chẳng thà nhóc cứ ghét anh đi còn hơn là nhóc không quan tâm đến anh , coi anh như một người cần phải xã giao bình thường ...mà anh , anh ghét điều đó lắm .Tuy nhiên , anh vẫn không chối rằng anh luôn hy vọng nhóc thay đổi thái độ với anh ...dù chỉ là chútbuồn cười thật ,điều đó nghe xa vời quá phải không ?

....Uh , nghĩ lại anh cũng không hiểu nổi bản thân mình nữa .Bình thường anh là một thằng lạnh lùng , vô cảm , chẳng quan tâm đến ai , luôn đặt bản thân lên hàng đầu và giải quyết mọi thứ bằng lí trí .Nhưng , kì lạ thật ...khi anh đứng trước nhóc thì anh như là một người hoàn toàn khác , anh trở nên cực kì trẻ con,hiếu thắng , thích làm cho nhóc phải phát tức lên và đôi khidù đã cố che dấu nhưng anh vẫn ghen tị khi nghe nhóc quan tâm đến Hae Won , rồi đến khi về nhà anh lại làm một công việc mà trước đây anh chưa hề làm : so sánh bản thân với thằng đó

Tất cả điều đó có nghĩa là gì nhóc nhỉ ?.....là anh thích nhóc rồi phải không ?Vì chỉ có khi đến gần nhóc , nói chuyện với nhóc tim anh mới đập nhanh và mạnh như thế. Vì chỉ có nhóc mới là người duy nhất làm cho anh phải quan tâm , lo lắng như thế....dù rằng sự quan tâm đó không vô vấp , mà bộc lộ theo cách riêng của anh , chính vì thế cả đời nhóc sẽ không bao giờ nhận ra được

Anh chán quá nhóc ạ , từ trước đến giờ anh chưa biết thích ai đó là phải khổ như vậy . Bây giờ thì anh đã biết , biết rất rõ là khácnhóc ơi , ước gì anh chưa bao giờ gặp nhóc nhỉ ,

ước gì anh chưa bao giờ quen nhóc nhỉ ?....nếu như vậy thì hay quá , anh sẽ vẫn là anh của trước đây , sẽ không bao giờ phải suy nghĩ gì cảnhưng điều đó là không thể...vì càng ngày hình ảnh nhóc càng lớn trong tim anh , và mặc dù anh đã cố gắng xóa ,đã cố gắng quên , đã cố gắng không nghĩ đến nhưngkhông thể nào

Hôm nay , Hae won đã đi học lại bình thường , mặt mũi cũng đỡ sưng hơn ...nhưng không thể tránh khỏi những lời suýt soa của những cô gái....

-kem của cậu này , rõ khủng , trời mùa đông mà còn ăn đồ lạnh .

- miễn bình luận .

Đó là tiếng của Tae Hee khi cô bé giật cốc kem trên tay Hae Won tại can-teen của trường .

Chợt có ai đó vỗ lên vai cậu ta . Quay lại với vẻ mặt cau kính , thì ra là Dennis :

- Hey , Hae Won , đi học lại rồi sao , anh báo cho tin mừng là bọn anh đã xử lí sạch sẽ Hon-Shin rồi .

- Thế ạ , vậy thì mừng quá .

Hae Won nói với thái độ không hằn là hồ hởi lắm , tuy nhiên Dennis lại không nhận ra điều đó , cậu ta quay sang Tae Hee , ngạc nhiên khi nhìn thứ mà cô đang ăn :

- em ăn kem sao ? sẽ bị viêm họng đấy Tae Hee à .

Nhưng con bé vẫn không thèm đáp lại lời của ông anh họ , cô cứ điềm nhiên ăn hết muỗng này đến muỗng khác ...

< anh và nó có chuyện gì à >

Hae Won thăm thẳm vào tai Dennis .

< uh , nó giận anh vì vụ không cho nó đi xem đánh nhau >

< hoan hô , anh đã làm đúng>

Hình như Hae Won đã nói quá to khiến cho Tae Hee quắc mắt lên đe dọa . Nhưng khi nhìn thấy nụ cười của Dennis , con bé tảng lờ đi và tiếp tục cái hành động quen thuộc : múc kem và bỏ vào miệng .

Thế là Dennis phải thất thiểu đi về chỗ của cậu ta :cái bàn ăn gần cửa sổ , chỗ ngồi đối diện với Lee Yul và là tâm điểm nóng nhất của toàn bộ nữ sinh lúc này (cool boy ngồi với hot boy mà) .

- Sao ?

Lee Yul hỏi mà vẫn không rời mắt khỏi tờ báo .

- Thì vẫn thế ...mà tau ghét cái kiểu giận của nó kinh khủng :không la hét , không gây gổ mà bình thản ,không nói chuyện và làm như tau là một cái gì đó không tồn tại

Rồi cậu khẽ thở dài :

- Chán lắm mày ạ, tau ở cái nhà đó buồn lắm...chỉ có nó mới làm tau vui được ...Ê , MÀY CÓ THÔI DÁN MẮT VÀO TỜ BÁO KHÔNG , TAU ĐANG NÓI CHUYỆN VỚI MÀY ĐÂY ...

- Dennis ...đừng có quát tau , đừng có ra lệnh cho tau , đừng có nói với tau bằng cái cái giọng như thếtau không thích .

Lee Yul cau mày lạicòn Dennis sau một hồi nhìn chằm chằm đứa bạn , cậu ta ngán ngẩm vớ lấy cái cặp ở bên cạnh và trước khi bỏ đi cậu nói :

- Bây giờ tau mới nhận ra tâm sự với mày chỉ khiến nổ não mà chết sớm .

Lee Yul nhìn theo bóng Dennis khuất dần và rồi quăng phịch tờ báo lên bàn, cậu nhắm mắt lại và bóp trán .Cậu cũng chán lắm chứ , vì chính bản thân đang phải đau đầu với 1 vấn đề liên quan đến "nhóc " chứ đâu riêng gì thằng đó .

-Thôi , đừng có giận Dennis nữa Tae Hee , tôi thấy anh ấy đến khổ sở vì cậu .

Hae Won nói , trong giọng cậu có pha chút gì đó của sự châm chích ..(chính vì thế khi nói chuyện với cậu ta bạn phải cực kì cảnh giác bởi lẽ không biết cậu ta sẽ nói điều lúc nào)

- Cứ kệ thế đi

Tae Hee gạt phăng lời khuyên của Hae Won , nhưng cậu ta" đánh hơi "thấy có sự lưỡng lự (dù chỉ là một chút) trong câu nói đónhư vậy có nghĩa là Tae Hee sẽ sớm làm lành với Dennis ...

- Này , đi đua xe với tôi không ?

Lời đề nghị có vẻ gây được sự quan tâm của cô bé ...:

- Bây giờ , ở đâu , bằng nào ?

- Khoảng 9 h tối nay ,sau nhà hát , bằng "đại bàng xanh".

" À ,bằng đại bàng xanh" Tae Hee lắm bầm ...một tổ lái mà cô nàng khá là quen biết , 1 băng gồm đầy đủ các thành phần ăn chơi của trường , yêu thích tốc độ ,khoái cảm giác mạnh và ưa giỡn mặt với thần chết ...

- Được thôi ...dù sao ông tôi đang ở nước ngoàivậy , 9 h kém hôm nay đến đón tôi nhéok?

-Ok.

Lê chân bước lên phòng , Ji Won mệt mỏi vô cùng.Mấy ngày nay tâm trạng của cô không được tốt , nguyên do cũng bởi vụ tỏ tình không thành với người con trai cô thích . Ban đầu cô đã buồn và khóc rất nhiều , giờ đây tuy có đỡ hơn nhưng cô vẫn cảm thấy ngại ngùng khi gặp mặt với Lee Yul

-< ..tau cũng chẳng biết nữa , nhưng sao vẫn có cảm giác Lee Yul thích Tae Hee mà..>
Đó là tiếng của Dennis , anh ta đang nói với bạn mình qua di động ...Nhanh như cắt , Ji Won núp vào góc tường...cô không muốn Dennis nhìn thấy mình và cũng là nghe tiếp nội dung câu chuyện....

- < ..tau đoán thế thôi , mà Lee Yul chỉ gọi mỗi mình Tae Hee là nhóc , không phải là rất đặc biệt sao ?...>

Rồi anh ta xăm xăm xuống cầu thang , tiến ra cửa lớn ...có lẽ là định đi đâu đó ...cậu vẫn nghe điện thoại nhưng đề tài đã chuyển sang hướng khác....

Chỉ còn một mình Ji Won lúc này với vẻ sững sốt , bàng hoàng tột độ .Lời nói hôm nào của Lee Yul lại vọng về trong đầu cô <Ji Won, sự thực thì anh đã thích 1 người rồi nên anh không thể đón nhận tình cảm của em >....Bấy lâu nay cô cứ ngỡ rằng đó là cái cớ mà cậu nghĩ ra để từ chối tình cảm của mình, nào ngờ đó lại là sự thật .Tệ hơn , đứa con gái may mắn đó lại là Tae Hee , cô em họ ở chung một mái nhà , 1 người mà cô vô cùng căm ghétNghĩ đến đó , nước mắt cô chảy dài trên gò má và miệng lầm bầm nguyên rủa ...

-Gì mà nhắc đến tên tôi vậy?

Đó là giọng của Tae Heemặt cô cau lại khi nghe Ji Won chửi rủa mình....nhưng vẻ mặt đó được thay thế bằng sự ngạc nhiên khi Ji Won quay người lại trừng trừng Tae Hee với đôi mắt đăm lẹ ,cô ta nói bằng giọng cay đắng:

- Trước khi mày đến cái nhà này , tau là đứa ông cưng nhất ...Đi đâu ông cũng đưa tau đi theo , cái gì ông cũng dành cho tau trước ...thế nhưng ...khi mày đến thì mày đã thay đổi tất cả mọi thứmày cướp ông của tau

.."cuốn ông của tau" Ji Won đang nói cái gì vậy chứ ...cô nàng đang ghen tị sao ?...thực ra Tae Hee đâu cảm thấy có lỗi gì trong việc ông nội thương đứa cháu nào hơn kia chứ....

- Thế mà

Ji Won cười....nghe có vẻ xót xa quá..

-Tau đã chịu đựng mày 8 năm trời ...trong suốt 8 năm đó , tau lúc nào cũng bị đem ra so sánh với mày ,và cuối cùng luôn bị lép vế trước mày về mọi thứ : mày xinh đẹp hơn tau , màu

thông minh hơn tau , mày giỏi giang hơn tauThậm chí bạn bè mày cũng hết lòng vì mày hơn lũ bạn giả dối của tauvà mới đây thôi ...sau khi nghe Dennis nói với bạn hần là Lee Yul thích mày thì thực sự là tau chịu không nổiTae Hee à ...tau muốn hỏi sao mày may mắn thế , sao mày sinh ra có tất cả mọi thứ thếcòn tau , bất công thậttau chẳng có gì cảTAU KHÔNG CÓ GÌ CẢ , CUỘC SỐNG CỦA TAU BẤT HẠNH CŨNG BỞI TỪ KHI MÀY XUẤT HIỆN....SAO MÀY ÁM ẢNH CUỘC SỐNG CỦA TAU DỮ THẾSAO MÀY KHÔNG CHẾT ĐI CHO RỒI ...

Ji Won gào lên và sụp xuống nền nhà khóc nức nởcòn Tae Hee ,cô đứng chết lặng khi nghe những lời đó ...mãi 1 lúc sau , dù đã cố gắng giữ bình tĩnh , nhưng giọng cô vẫn run lên vì giận :

- Chị nói xong chưa ? , chị nói đủ chưanghe thì có vẻ chị đáng thương thật .Nhưng chị có nghĩ đến cho tôi một phút nào không.Từ khi nhỏ , tôi đã phải sống trong cảnh giả dối của bố mẹ , lúc nào cũng vờ như là một cặp vợ chồng hạnh phúc để tôi vui , nhưng sau lưng lại là những cuộc cãi vãtôi ghê sợ cuộc sống đó lắm , tối nào tôi cũng khóc thầm , chị có biết không?...rồi khi bố mẹ li dị nhau , tôi chuyển về đây ởngày ngày nhìn thấy cảnh bố mẹ chị ôm ấp , vuốt ve , đưa chị đến trường , vui vẻ khi chị thông báo điểm cao , an ủi khi chị bị điểm thấpchị có biết những lúc đó tôi tủi thân thế nào không hả ? chị có biết là tôi phải âm thầm chịu đựng , lau khô nước mắt , ngẩng cao đầu trước những lời xì xào , chỉ trích về cuộc sống của tôi không ? , chị có biết đến những điều đó không ?....nếu chị không biết thì tôi nói cho mà nghe , 1 đứa sung sướng mà không biết bản thân mình sướng như chị thì không có tư cách gì mà nói tôi cả, không bao giờ có , hiểu chưa ?

"KITTTTTTTTTTTTTT"

Chiếc mô tô phân khối lớn của Hae Won phanh lại trước tiệm cafe bên đườngngay lập tức có 1 bóng người từ quán đi ra , đó là Tae Hee , trông cô lúc này có vẻ mệt mỏi ...

- sao không ở nhà đợi ?

Hae Won hát hàm hỏi ...

- không thích.

- sao vậy , lại giận Dennis à ?

- không , nhưng mới đây vì anh ta mà tôi muốn nổi điên luôn...

- chuyện gì kể coi ?

giọng của Hae Won lộ vẻ tò mò thấy rõ ...nhưng ngay lập tức Tae Hee gạt phắt đi :

- đừng hỏi nữa , mệtđi thôi kéo muộn .

Rồi cô leo lên xe và chiếc xe phóng đi trên đường phố trước sự ghen tị của các cô gái đã quan sát Hae Won này giờ ...

9 h , sau nhà hát ...

-Hey , Hae Won

vừa thấy xe của cậu ta , lập tức cả đám người kêu lên , vỗ tay , huýt sáo inh ỏi ...còn Hae Won , cậu ta lái xe đến chỗ đám đông rồi dừng lại một cách đột ngột và điệu nghệ (đó vốn dĩ là phong cách của cậu)còn Tae Hee , sau khi ngã chúi người vào lưng cậu cũng nhanh chóng chỉnh lại tư thế với vẻ mặt cáu bẳn ...

- Dắt theo bò nữa hả , Hae Won ?

1 thằng mang bộ áo quần hip hop với những cái dây dợ quái gở trên người nói ...sau xe anh ta cũng là 1 cô gái sành điệu đang giương mắt nhìn ...

- Bộ chúng tôi giống bò bịch lắm sao?

Tae Hee liếc xéo người vừa phát ngôn...

Đột nhiên 1 chiếc xe phanh thành linh sau lưng họ , chủ nhân của chiếc xe là 1 người khá bảnh , anh ta vừa nhả khói vừa nói 1 cách thích thú:

- Woa , xem ai này ...Tae Hee , em cũng tham gia nữa hả ... vẫn là bạn thân của Hae Won như dạo nào

Tae Hee nhận ra đó là Jo min sun , anh chàng học lớp 12 đã cặp kè với cô cách đây mấy tháng

- em đã có người yêu mới chưa vậy ?

- chưa có nhưng dù sao cũng cảm ơn anh đã hỏi thăm .

Tae Hee lạnh lùng nói và quay mặt đi nhìn chỗ khácbây giờ thì thực sự cô ân hận vì đã đến chỗ này

May mắn sao cũng có người lên tiếng :

- hôm nay tuyết rơi hơn hôm qua, tốtChuẩn bị xuất phát thôi anh em .

Ngay sau đó là tiếng hò reo , vỗ tay và hưởng ứng của mấy anh chàng và những cô bồ của họ ngồi sau xetất cả đều hào hứng chờ đợi cuộc đua nàyrồi cả 8 chiếc xe mô tô đất tiền đều thi nhau gào rú và lao đi với tốc độ chóng mặt trong đêm

.....ở ngoài ô xe un

Giờ đây Hae Won đang dẫn đầu đường đua , cậu đã bỏ xa tất cả đám bạn đằng sau và phóng nhanh , lạng trên phố , lách qua những chiếc ô tô trên đường với tốc độ cao như tên bắn , gió rít bên tai dường như không làm cậu lạnh mà ngược lại làm cậu ta thích thú thêmvà thậm chí ngay cả cảnh sát cũng không đuổi kịp cậuđiều đó như chứng tỏ rằng Hae Won sinh ra là 1 tay đua xe cự phách vậy

-HAE WONHAE WON À ...

Tae Hee gào lên khản cả cổ mới làm Hae Won nghe được ...

- GÌ VẬY ??????

- DỪNG XE ĐI

(gió như quạt vào mặt cô bé)

- CÁI GÌ

-DỪNG XE .

-HẢSAO LẠI DỪNGCHÚNG TA ĐANG DẪN ĐẦU MÀ

- TÔI MUỐN DỪNG ...TÔI CHÁN LẮM RỒIHEY , HAE WONCÓ NGHE GÌ KHÔNG ..?.

- ĐUA THÊM CHÚT NỮA

- KHÔNGTÔI MUỐN DỪNG NGAY BÂY GIỜ.....TÔI MUỐN DỪNG

- ĐƯỢC RỒIĐƯỢC RỒI

Cậu ta nói 1 cách cáu bẳn ...rồi rẽ phải ,cậu tấp vào bãi đất ở triền sông và dừng xe ở đólập tức Tae Hee vội xuống xe , người run lên vì rétmệt mỏi sau trận đua dài , cô ngồi thụp xuống nền đấtcòn Hae Won, cậu ta cũng ngồi xuống cạnh và lòi thuốc ra hút
mãi đến một lúc lâu sau , Hae Won cất tiếng phá tan sự im lặng kéo dài :

- Hôm nay có chuyện gì vậy ?

Tae Hee trả lời với giọng hờ hững ,còn mắt thì nhìn xa xăm về phía con sông:

-có chuyện gì đâu cơ chứ...

-thôi đi.

Hae Won nói với về bực mình:

- Tôi chơi với cậu từ hồi cấp 1 đến giờ chẳng lẽ lại không hiểu cậu sao ?....
- rồi vất điều thuốc đang cháy dở , cậu nói bằng giọng trầm ngâm :
- có chuyện gì thì nói ra đi , nói cho nhẹ lòng Tae Hee à

Lời nói của Hae Won quả thực có tác động đến con bé , nó quay sang nhìn chăm chăm cậu ta 1 lát rồi quay mặt đi chỗ khác , Tae Hee bắt đầu kể về trận cãi vã giữa cô và Ji Won

- Và cậu buồn vì những lời nó nói ?
- Hae Won bậm môi hỏi ...

-khôngnhưng phải công nhận là những lời đó có tác động ít nhiều đến tôitôi không thể giả vờ như không có chuyện gì xảy ra hết được

Tae Hee mệt mỏi nói

...Im lặng kéo dàichỉ còn nghe tiếng gió xào xạc , tiếng nước chảy trong đêm ...và cuối cùng là tiếng Hae Won vỗ về , an ủi Tae Hee bằng giọng dịu dàng :

-Tae Hee à , đừng quan tâm đến lời con nhỏ đó nóicậu chẳng có lỗi với Ji Won trong bất cứ việc gì cảnếu con nhỏ đó nói nó bất hạnh thì chẳng qua là do chính cái tính xấu xí , bản chất đố kỵ không chấp nhận việc người khác hơn mình khiến cho không ai ưa nổi nó ...

-tôi chỉ cảm thấy hơi.....

- tử thân hả ? tôi biết chứtôi cũng giống cậu thôi , tôi có 1 gia đình trọn vẹn nhưng đâu có được quan tâm đầy đủ....nhiều lúc tôi cũng buồn lắm chứNhưng cuộc sống của tôi có ý nghĩa hơn khi tôi gặp cậu ...tôi hay cãi nhau với cậu thế thôi nhưng thực sự là tôi rất quan tâm đến cậu ,quan tâm lắm cậu có biết không ?..vì thế đừng buồn nhé vì ít nhất trên trái đất này cũng có 1 người mà đối với người đó cậu là quan trọng nhất , có ý nghĩa nhất .

nói xong , Hae Won nhìn Tae Hee và nở một nụ cười , chính nụ cười đó đã làm ấm lòng cô rất nhiều....

- Hae Won à ?

- gì vậy ?

- Ước gì cậu là bố tôi nhỉ ...

Con bé cười khẽgiọng có vẻ tiếc nuối

- Không được sao ?

Hae Won hỏi mà không nhận ra rằng giọng mình có cái gì đó khang khác....

- Sự thực là ở bên cậu tôi rất vui và cảm thấy đỡ cô đơn nhiềunhưngtiếc thật ...
cô thở dài:

-tính tôi và cậu giống nhau quá , cứ như là bản sao của nhau vậymà thực tế là những cái gì
giống nhau thì lại đẩy nhauchỉ có thể làm bạn

Nghe những lời nói đó , dường như cái có gì đó dâng lên trong lòng Hae Won lúc nàybóp
nghet lấy tim cậu ta , và làm cậu có cảm giácđau chẳng hạnchính cậu cũng chẳng hiểu
vì sao mình có cảm giác đó nữa....và cậu hỏi tiếp bằng giọng nghèn nghẹn:

- nhưng cậu cặp bồ với nhiều thằng rồi mà

- nhưng cậu không giống họ , tôi chỉ cặp với họ cho vui ,thực ra tình cảm tôi đối với họ hời
hợt lắmcòn cậu , cậu là bạn thân của tôi , và làm cậu buồn hay tổn thương thì tôi cảm thấy
có lỗi với chính mìnhhiểu không hả ?

- uh ...

Hae Won nhếch mép, và cố giữ cho giọng thật bình thường :

- vậy thìlàm bạn....

Sau vụ cãi vã đó, Ji Won càng ghét Tae Hee hơn nhưng điều đó không làm con bé bận tâm vì
từ trước đến giờ tình cảm của 2 đứa chúng nó có ra gì đâu cơ chứ...

Tại sân trường .

-Tae hee à , đừng giận nữa màđã mấy ngày nay em không thèm nói chuyện với anh rồi ...

Dennis lẻo đẻo theo sau Tae Hee khổ sở nói.....con bé quay lại mím môithể có chúa là
Dennis mừng rỡ trước vẻ mặt đó (đối với cậu như thế còn đỡ hơn là con bé làm mặt lạnh)

-Anh có biết vì sao em giận anh lâu như vậy không ?....không phải em hẹp hòi vì anh không
cho em đi xem đánh nhau nhưng sao anh lại đi loan tin rằng Lee Yul thích em ? ...sao anh vô
duyên vậy ?

-loan ?....ai nói vậy?

Dennis ngạc nhiên , chớp mắt hỏi .

- Ji Won nói .

- anh đâu có nói với nó...

Dennis giả vờ ngây người lên .

- nhưng anh có phủ định là anh không nói với ai không ?
Giọng Tae Hee càng lúc càng trở nên gay gắt...

- à....cái đó ...

Cậu ta gãi đầu ấp úng :

- anh cũng có nói với bạn anh.....thôi , anh biết lỗi rồi ,anh sẽ không ăn nói lung tung nữa ,....Tae Hee à , đừng giận anh mà ...mấy ngày nay em làm anh buồn lắm...

Vừa nói cậu ta vừa giật tay áo của Tae Hee đến phát tội...điều đó làm con bé mềm lòng , nhưng nó vẫn cố làm mặt cau có :

- Thôi , em cũng chẳng muốn giận anh lâu . em cũng chán lắm chứ ...nhưng anh cần phải đĩnh chính gấp những lời anh nóiem không muốn nghe những lời chọc ghẹo về em với hấn ta nữaem không muốn có bất cứ liên quan gì tới hấn hếtok?

- ok.....chỉ cần em không giận anh nữa , việc gì anh cũng làm ..

Dennis nhovn miệng cười , một nụ cười cực kì dễ thương , quyến rũ làm mấy cô gái đi ngang qua phải trầm trồ , ngưỡng mộ , ngất ngây hết sức...

Còn Dennis , cậu ta không quan tâm đến mọi người xung quanh , khoác vai cô em họ , cậu nói với giọng thâm mật :

- Tae Hee à , lâu rồi anh em mình không đi chơi chung với nhauem có muốn tối nay đi không ?...băng anh tổ chức một buổi tiệc tại nhà Han-Sun , gọi là"vũ hội mùa đông" , nghe tuyệt đấy chứ , rủ thêm Hae Won đi cùng nhé ?....

Nhưng giọng của Tae Hee lạnh băng :

- khôngem biết băng anh mà tổ chức thể nào cũng có Lee Yul trong đó , mà em ghét nhìn thấy hấn lắm...em không đi đâu..

- em ngại gặp hấn phải không ? nếu em không dám thì thôi vậy .

Giọng của Dennis có cái gì đó khiêu khích trong đó ,bởi cậu biết rằng tính Tae Hee dù sao cũng trẻ con , hiêu thắng và lòng kiêu hãnh thì cao ngất ngưỡng ...chắc chắn con bé sẽ không cho phép ai coi thường nóvà cậu đã thành công :

-AI BẢO VỚI ANH LÀ EM KHÔNG DÁMthôi , đi thì đi ...sợ quái gì.
con bé bĩu môi nóinhưng về mặt thì không hấn là thích thú lắm.

8 h tối tại nhà Han sung ,

một buổi party vui vẻ đang được diễn ra và khách mời toàn là những cô , cậu học sinh cấp ba của trường chơi khá thân với nhau , không có người lớn tham dự nên ai cũng cảm thấy thoải mái , tự nhiên cả....

Tae Hee lúc này có vẻ hơi say một chút , mặt nó đỏ lên trông dễ thương kinh khủng ,miệng thì luôn cười nói và vỗ tay theo điệu nhạc rộn ràng mà mọi người đang nhảy . còn người ngồi cạnh :Hae Won thì trái lại , như thể cậu ta đến buổi tiệc này là do ép buộc vậy .

- đừng có cau có như vậy chứmà tôi để ý là dạo này cậu sao sao ấy ..có chuyện gì vậy ?
Tae Hee lắc vai Hae Won , nhăn mặt hỏi

- chán , thất tình .

giọng của cậu buồn buồncòn Tae Hee ngạc nhiên đến độ suýt làm rớt ly rượu rum trên tay ...

- đùa hả ? có con cóc nào lại từ chối cậu kia chứ , con gái phải xếp hàng để được hẹn hò với cậu mà .

-Hỏi nhiều quá ...

Hae Won gắt lên nhặng xịcó vẻ như cậu ta nói thật ,nhưng sao điều đó đối với Tae Hee khó tin vậy ...

liếc xéo Hae Won một hồi ,rồi ngán quá , cô bé đứng lên đến chỗ dàn loa máy và tắt phụt nhạclập tức , mọi người chung hửng , ngạc nhiên không hiểu chuyện gìcòn Lee Yul , người đang ngồi bên cửa sổ ...cũng nheo mắt lại , nhìn Tae Hee khó hiểu ,

Con bé dường như không quan tâm đến điều đó , bây giờ nó đang saynó muốn làm một cái gì đó mới , vui một chút thay vì cứ nhảy nhót mãi :

- MỌI NGƯỜI ƠI , CHƠI TRÒ CHƠI ĐI .NHẢY MÃI .CHÁN !

Lập tức đám đông nhao nhao lên :

- chơi gì vậy bé ?

-theo bé chơi gì ?

- hay chơi trốn tìm đi

một cô gái đề xuất ý kiến , ngay sau đó là tiếng la ó của những người xung quanh :

- trò con nít ..

-THÔI , ĐỪNG ÒN ÀO NỮACHƠI THẾ NÀY ĐIBÂY GIỜ CHÚNG TA CHƠI BẮT THĂM , TẤT CẢ CÁC TỜ GIẤY SẼ LÀ GIẤY TRẮNG , CHỈ CHỪA RA HAI TỜ , 1 TỜ SẼ LÀ "YÊU CẦU LÀM MỘT VIỆC " CÒN MỘT TỜ CÒN LẠI LÀ" THỰC HIỆN YÊU CẦU ĐÓ " OK?

Tae Hee hét to , giọng hào hứngbởi lẽ đây là trò hồi nhỏ cô thích chơi trong trường cấp 1 nhất , lúc nào cô cũng bóc thăm được giấy trắng và được cười đến chết khi chứng kiến đám

bạn xấu số phải thực hiện những trò như :

trồng cây chuối , chạy ra trước cổng trường hát một bài , lò cò quanh một cái cây

- Nghe có vẻ hay đấy ..

Dennis gật gù....

- tôi không chơi được không ?

1 con bé tóc uốn quăn tít nói , lộ vẻ hị vọng .

- không , chơi hết .

Tae Hee ranh mãnh nóicô không muốn ai thoát khỏi trò này cả ...

- vậy thì thế đi.

Dennis lên tiếng ý nói mọi việc đến đây là xong , khỏi bàn cãi

và sau khi sửa soạn xong, trò chơi bắt đầu .

Trò chơi diễn ra 1 cách vui vẻ thu hút sự quan tâm của mọi ngườivà ai cũng cảm thấy hồi hộp cả :

lần đầu tiên rút thăm , kẻ xấu số đó là Shin-Wa (bạn học cùng lớp với Dennis) , cậu phải làm theo mệnh lệnh của Jun-hee : tập một bài thể dục dành chotrẻ mẫu giáo trước sự chứng kiến của mọi người ...tội nghiệp , cậu ta ngượng chín cả mặt và miệng thì lảm bảm nguyên rủa mãi ...

Lần thứ 2 là Hae Won , lần này có đỡ hơn vì người ta chỉ yêu cầu cậu hát một bài , và cậu chọn một bài rap để biểu diễn...giọng của cậu thì hay nhưng bài rap đó lại quá buồn nên khiến buổi tiệc trầm đi ít nhiều ...

Và người thứ ba "trúng" lại là Dennis ,còn người bốc thăm được cái " ra yêu cầu" lại là 1 fan nữ ái mộ cậu cuồng nhiệtkhỏi nói , cô nàng mừng rỡ và "e then" ra đề nghị "chỉ cần anh hôn lên má em 1 cái "lập tức mọi người vỗ tay , hò hét ầm ĩtuy nhiên , 1 số cô gái thì ganh ghét thấy rõ ...

Còn đây là lần bắt thăm thứ 4 ,nhưng sao lần này , khi cầm tờ thăm trên tay , Tae Hee lại cảm thấy bất an ghê gớmcô quay sang Hae Won (khi ấy chưa mở giấy) khẽ hỏi :

- đòi được không Hae Won ?

Nhướng mày nhìn cô một lát rồi cậu gật đầuTae Hee đòi ngayvà mở thăm một cách vội vàngnhưng đập vào mắt cô lại là dòng chữ"thực hiện yêu cầu đó " .con bé mím môilo lắng nhìn xung quanh , là ai cũng được , miễn saokhông phải là ...trời , Tae Hee không dám nghĩ tiếp...

-Ai lấy phải cái giấy xui rủi vậy ?

Dennis nhe răng cười nhìn chung quanh....cánh tay Tae Hee đưa lên , còn về mặt cô thì như đưa đám....

-Ồ....thật tiếc..

Dennis vừa nói vừa cố gắng không bùm miệng để không phải bật cười....còn Tae Hee , cô đang gườm gườm nhìn anh ta ...

-thế ai lấy được cái thăm còn lại ?

Mọi người đưa mắt nhìn nhau tò mòcòn Tae Hee , con bé im lặng chờ đợi ..

-Là tau...

một giọng nói uể oải vang lênTae Hee thất vọng thấy rõvì người đó là Lee Yul , anh ta nhìn nó và cười khẩy.....

- sao ? anh định đưa ra yêu cầu gì vậy ?

Tae Hee lạnh lùng hỏivà những người dự tiệc lặng yên theo dõi ...họ biết Tae Hee không ưa Lee Yul , và cũng không dám chắc là Lee Yul có thích con bé không nữa ...

-Bây giờ thì chưa biết.....để sau rồi quyết định

Lee Yul nói một cách cao ngạo và tiến tới cái đàn piano, cậu ta chơi một bản nhạc trong sự im lặng của mọi người chung quanh....đó là một bài cô điển nhẹ nhàng mà da diết

10h tối ,

tiệc đã tàn , vài người đã ra về , một số chớp mắt một chút cho đỡ mệt...còn lại là mấy đứa con trai ngồi tán gẫu , trò chuyện với nhau về việc băng nhóm ...

Hình như cái đề tài đó làm cho Tae Hee phát ngán nên cô nhắc Dennis đã muộn và 2 anh em phải về nhà ...

- chờ anh khoảng 15 phút nữa nhé .

Dennis đề nghị

-OK...

Tae Hee ngậm ngẩng nói....sau đó ,con bé bỏ ra vườn để hít thở không khí 1 chútgiờ đây nó đã tỉnh rượu và tỏ ra cực kì hối hận về việc đề xuất cái trò chơi quái quỷ đóÔn chúa là Lee Yul đã không yêu cầu nó làm cái gì cả....nếu không thì....

Nhẹ nhàng ngồi xuống cái ghế dài bằng gỗ , Tae Hee ngắm cảnh đêmchà , từng bông tuyết rơi đẹp quáước gì có Hae Won đây nhỉ ? 2 đứa nó sẽ ngồi nói chuyện , tâm sự , trêu chọc nhau như bao năm nay 2 đứa đã làm

-Ê , nhóc ...

Là Lee Yul , anh ta đang đứng trước mặt nótrông anh ta hơi say thì phảiNém cho Lee Yul cái nhìn không mấy thiện cảm , Tae Hee xẵng giọng :

- Tôi chẳng có chuyện gì với anh cả ...xéo đi .

Lee Yul cau mày .Nhưng sau đó , lấy lại thái độ như ngày thường cậu hỏi :

- lúc nãy anh nói gì nhóc còn nhớ không ?

- không nhớ.

Tae Hee trừng mắt đáp...

- vậy mà anh nhớ rất rõ đây ...anh bảo sẽ yêu cầu nhóc sau.

- tiếc thật .

Con bé khịt mũi .

- trò chơi đã chấm dứt.

im lặng một lúc , Lee Yul nhìn nóhình như là coi thường:

- À , anh hiểu.....nhưng nhóc có biết tại sao lúc nãy anh từ chối không ? vì anh biết nhóc đang nghĩ gìanh không muốn làm khó nhóc trước đám đông.....Nhưng anh nghĩ rằng một người đã đề ra cái gì thì phải thực hiện nó.... nhóc không phải là tuýp người đó thì phải....

nhếch mép cười , cậu ta quay lưng bỏ đi..

-KHOAN .

Quay người lại , Lee Yul nhìn Tae Hee dò hỏi :

- anh yêu cầu đi....tôi chẳng muốn mắc nợ gì anh cả

Rồi tiến lại gần cậu ta , con bé lừ mắt đe dọa:

- Nhưng báo trước , là tôi sẽ không thực hiện mấy cái yêu cầu đại loại như..

-sao?

- hôn chẳng hạn...

Mặt Tae Hee thoáng đỏcòn Lee Yul thì nhún vai:

- tham vọng của anh chẳng cao như vậy đâunhóc khiêu vũ với anh nhé.?

khiêu vũ , ngoài vườn , không nhạc và tuyết rơi như thế này á?nhưng thôi kệ , điều mà Tae Hee mong lúc này là không ai nhìn thấy thôi....

- bắt đầu nhé...

và 2 người cầm tay nhau khiêu vũ giữa khu vườn , trên nền tuyết trắng,dưới bầu trời mùa đông đầy sao và giữa bông tuyết rơi nhẹ nhẹvà Tae Hee đang cảm nhận được sự ấm áp ở bàn

tay Lee Yul , âm chứ không phải lạnh như con người cậu ta thể hiệnđiều đó làm cô hơi run vàkhi nhảy , cô cứ nhìn đi chỗ khác , cô không dám nhìn thẳng vào mắt của Lee Yul bởi cô sợ sẽ tan chảy ra khi nhìn vào đôi mắt tuyệt đẹp , hút hồn đó....

- đến đây thôi..

Lee Yul đột ngột dừng lạiơn chúa ,Tae Hee thở phào nhẹ nhõmcô sợ nếu cứ kéo dài mãi thì cô sẽsẽ....thay đổi cách nhìn về cậu ta mất

- cảm ơn nhóc đã nhảy với anh , thôi anh về đây , nhóc cũng nên về đi nhé.

Giọng của Lee Yul có dịu dàng hơn ngày thường một chút ...và trước khi ra khỏi vườn, cậu không quên đưa tay chào tạm biệt

..Chỉ còn Tae Hee lúc này với cảm giác của chính nó<hình như Lee Yul cũng không tệ lắm , cũng không đáng ghét lắm thì phải ?quỷ thật , mình đang nghĩ cái gì vậy chứ>

- nhảy đẹp lắm.

lời nói vang lên cắt ngang dòng suy nghĩ của Tae Hee ...trời , thì ra là Hae Woncô áp úng :

- ngủ dậy rồi à?

- uh , anh Dennis bảo tôi đi kiếm cậu để về.....cậu khiêu vũ với tên đó đẹp lắm'

Đó không hẳn là một lời khenvì khi khen người ta không nói bằng giọng buồn , trách móc và thất vọng như vậy ...

- tôi chỉ thực hiện cái yêu cầu mà tôi đã nợ hân trong buổi tiệc..

Tae Hee đánh giọng đáp , cô ghét cách nhìn của Hae Won lúc này

- cậu không cần phải giải thích với tôi.....tôi không phải là người cậu thích cũng chẳng phải là người cậu yêu , tôi chỉ là bạn của cậu thôi mà "

Hae Won nói và nở một nụ cười....Tae Hee chỉ biết rằng đó là một nụ cười guơng mà không hề hay rằng sau nó là cả sự đau khổ

" hôm trước ở bên bờ sông , cậu đã bảo với tôi rằng chúng ta chỉ có thể là bạn , chúng ta không thể yêu nhau được bởi vì tính cách của chúng ta quá giống nhaukhi nghe những lời đó , tôi buồn và thất vọng lắm

Tae Hee à , chúng ta chơi với nhau 8 năm rồi nhỉ ? nhớ lần đầu tiên gặp nhau không ? lúc đó cậu bước vào lớp và đã thu hút sự chú ý của tôi ngay : 1 con bé ít nói , lặng lẽ và lúc nào cũng giương đôi mắt lên guờm guờm người khác

kỳ thiết , lúc đó tôi ghét cậu kinh khủng vì tôi hỏi gì cậu cũng chẳng nói , làm quen cậu thì cậu lại nhìn tôi như một sinh vật lạ , điều đó khác với cái cách đối xử của mọi người trong lớp với tôirồi ngày này qua ngày khác , mỗi lần tôi lên lớp là mỗi lần tôi gây gổ , trêu chọc cậumãi đến một hôm tôi giật tóc của cậu , thấy cậu không phản ứng gì thế là tôi cứ giật mãivà cậu đã quay lại tát tôi một cái thật là đau

ngạc nhiên thật , thế mà đứa con gái đầu tiên đánh tôi trước cả lớp lại trở thành bạn thân của tôi mới lạ chứ chính đứa con gái đó là người duy nhất làm cho tôi bật khóc ngon lành mỗi khi tôi cảm thấy cô đơn hay trống trải , tủi thân vì không có cha mẹ bên cạnh , chính đứa con gái đó đã lau nước mắt cho tôi , an ủi tôi , động viên tôi , đã dạy tôi nhiều điều để tôi mạnh mẽ , cứng cỏi thêm trong cuộc sống , đã làm cho tuổi thơ của tôi đầy ắp tiếng cười...

không biết bao giờ , đứa con gái đó đã trở thành một cái gì đó lớn lắm , lấp đầy khoảng trống trong trái tim tôitên đứa con gái đó Tae Hee , 1 cái tên đẹp nhất mà tôi từng biết

Tae Hee à , chắc là suốt đời cậu chỉ coi tôi là bạn , luôn nghĩ về tôi như một đứa vô tư , trong chuyện tình yêu thì chỉ đùa vui cho qua đường chứ không thật sự quan tâm đến một ai cả phải không ?nếu vậy thì cậu đã lầm bởi người tôi quan tâm nhất là cậunhưng đau khổ thật , tôi không thể thổ lộ tình cảm của tôi với cậu được , tôi biết giữa chúng ta có 1 ranh giới mang tên "tình bạn" mà cả đời tôi không vượt đượcvà chính tôi , tôi cũng không muốn phá hỏng tình bạn đẹp để đó , tôi không vì tôi mà cậu phải buồn , phải khó xử nữatôi không muốn ..

Nhưng tôi không phủ nhận rằng tối qua khi nhìn thấy cậu tay trong tay với Lee Yul , tôi đau lòng kinh khủngnó không giống như cảm giác khi tôi thấy cậu bên cạnh những đứa con trai trước đâyvà tôi bắt đầu lo lắng , bất an , sợ mất cậu , sợ rằng tình cảm giữa chúng ta sẽ không còn như trước nữa

Nhưng giờ đây , khi suy nghĩ thật chín chắn tôi bỗng thấy mình tệ quá , ích kỉ quánếu cậu thích Lee Yul thật thì sao chứ ? ...cậu có quyền đó mà ...còn tôi ,tôi là gì mà được phép can dự vào chuyện đótôi chỉ là "một người bạn thân của Kim Tae Hee" không hơn không kém

...Buồn thật,ước gì có 1 một có một cơn mưa xóa sạch những suy nghĩ vẩn vơ trong đầu tôi nhỉ ? để tôi bây giờ không phải sầu đau chất chứa trong 1 vỏ bọc vô tư , nói chuyện bình thường như không có gì xảy ra với mọi người xung quanh cả"

chỉ 2 ngày sau đó , Hae Won đã nói chuyện bình thường lại với Tae Hee (hai đứa lúc nào cũng vậy , chẳng giận nhau lâu được).....tuy nhiên bây giờ trong cuộc trò chuyện của đôi bạn này lại tránh đề cập đến cái tên Lee Yul , bởi lẽ không chỉ Hae Won không thích mà Tae Hee , cô cũng cảm thấy ngại ...

-Tae Hee , đi đến shop "new world "với tôi chút nhé...

đó là lời đề nghị của Hae Won khi tan họclập tức Tae Hee nhìn cậu ta chòng chọclí do

là "new world" là shop dành riêng cho nữ giới...

- nhìn tôi làm gì mà dữ thếsắp đến sinh nhật mẹ nên tôi muốn mua tặng bà ấy món quà....nhưng khôn nổi tôi lại là con trai ...thôi đành nhờ cậu vậy...

- ok...

Tae Hee gật đầu đápcô cũng rất thích bà Yu-jin(mẹ Hae Won) đó là một người phụ nữ thông minh sắc sảo , có duyên ăn nói , và đối xử rất tử tế với cô.....

tại new world,

sau khi chọn cho bà Yu-Jin một cái áo khoác màu be cực kì sang trọng và ấm áp để bà mang trong mùa đông này , Tae Hee ngắm mấy cái quần Jaen với những hình thù mới lạ và bắt mắtsau một hồi lựa chọn , cô khá ưng ý với cái quần có mẫu thù đại bàng tung cánh kiêu hãnh

định vào phòng thử đồ nhưng khi đi ngang qua một dãy váy ngắn, 1 ý nghĩ nghịch ngợm lóe lên trong óc cô , mím miệng để khỏi cười , Tae Hee vớ tay lấy cái váy trắng ngắn ngang đến đầu gối trước ánh nhìn khó hiểu của Hae Won

2 phút sau ,

-Thế nào Hae Won...

vừa hỏi Tae Hee vừa nhún người rất điệu nghệ...còn Hae Won , cậu ta cười nắc nẻbởi lẽ Tae Hee lúc này mang cả quần và tròng ngoài là chiếc váy kiatrông ngố và vui kinh khủng

còn Tae Hee sau khi làm điệu xong , cô bé ngẩng mặt lênlập tức Hae Won thấy sắc mặt của Tae Hee chuyển màu nhanh chóngmặt cô đỏ ửng lên và.....cô cuống cuống chạy vào phòng thử đồ...

-chuyện quái gì thế nhỉ ?

Hae Won lăm bằm và ngó nghiêng xung quanh....nụ cười trên môi cậu vụt tắt , sau lưng cậu là Lee Yul và một cô gái khá xinh xắn

-chuyện gì vậy anh ?

cô gái đó nhìn Lee Yul dò hỏi

- à , không....

Lee Yul vừa nói vừa cố gắng khỏi bật cười

- anh lạ quáchẳng giống người mà em biết chút nào

cô gái nhăn mặt và vội kéo Lee Yul tới một gian hàng khác

còn Hae Won , cậu ta trông có vẻ hơi bức bối vì sự có mặt "cool boy khối 11".....thực sự là cậu ko mong thấy mặt Lee Yul chút nàobỗng nhiên , máy di động của Hae Won rung lên ..
..à....thì ra là Tae Hee...

- gì ?
giọng cậu cháu kính...

<hắn đi chưa ?>
giọng Tae Hee khế đến nỗi Hae Won phải hỏi lại ..

-gì , nói to lên .

< Lee Yul đi chưa ?>

- àrồi , ra đi

nói đến đó cửa phòng thay đồ mới bật mở , Tae Hee bước ravà dù đã cố tỏ ra vẻ tự nhiên như -chuyện đó-không-làm-tôi-bận-tâm nhưng mặt của cô nàng vẫn báo hiệu "màu đỏ không hề thuyên giảm"...

6 h , Tae Hee mới về nhàthiệt tình mà nói cô vẫn cảm thấy ngại vô cùng vì vụ đụng độ với Lee Yul lúc chiều

",trời , bộ dạng mình lúc đó như một con hề , đã vậy là còn nhún nhảy làm điệu nữa chứngại quá đi mất ,tại sao lúc đó mình lại làm thế nhỉ , mình bị điên , bị mất trí rồi "

Và Tae Hee lắc lắc đầu cố ngăn mình nghĩ tiếp ...Nhưng hình ảnh Lee Yul mím môi nín cười, và bên cạnh là một cô gái lại hiện ra rõ nét hơn trong đầu của côvà trong lòng Tae Hee giờ đây đang dấy lên sự tò mò về cô gái lạ đó

-Tae Hee .

Tiếng gọi vang lên khi con bé đi ngang qua phòng ăn ...(nó và Dennis chỉ có thói quen ăn tối với mọi người trong gia đình khi có mặt ông nội còn lại thì cả 2 chuẩn vô điều kiện ..).....
...1 phút im lặng

- ông về nước hồi nào thế ạ ?..

Tae Hee bước vào phòng ăn và kéo ghế ra ngồi xuống bên cạnh ông Kim.....đối diện với cô là

mẹ Ji Won bấu môi khinh bỉ , còn con gái bà thì vội vã đứng lên ...điều đó làm Tae Hee khó chịu , cô bé có cảm tưởng là mình giống như bị bệnh truyền nhiễm không bằng.....Ji Won nói hờ hững :

- xin phép ông , cháu nghĩ là cháu no rồi....

và ngay khi cô ta vừa mới khuất bóng thì đến lượt bà mẹ cũng rời khỏi bàn ăn...
"tốt thôi"

Tae Hee cười khẩy , càn dở , bởi cô sẽ không phải nghe lời nói xì xào , châm chọc , khiêu khích ngay trước mặt nữa

- 7 giờ cháu đi với ông.

Ông Kim nói bằng cái giọng sắc lạnh ...

- đi đâu cơ ạ ?

- đi ăn tối với ông Han và con trai ông ấy . Han Jo Min tại khách sạn DAE HAN.

Tae Hee nheo mắt lạinó biết rõ là ông nó định làm gì ...ông Kim , vốn là chủ tịch hội đồng Quản trị của tập đoàn máy tính DRH, nổi tiếng là một con người lạnh lùng , sắc sảo và khôn khéo trong thương trườngông luôn làm mọi việc theo hướng thuận lợi nhất cho sự nghiệp ...và 1 trong những việc đó là sắp xếp hôn nhân cho đứa cháu gái đầu của mình (kim jae da) với con trai của một chính trị gia có máu mặtvà giờ đây là đến lượt Tae Hee....

- ông định biến cháu là nước cờ tiếp theo trong chính sách chiến lược của ông như đã làm đối với Jae Da à ?

Tae Hee cười nhạt hỏicòn ông Kim , mặt ông tối sầm lại , mắt thì ánh lên đe dọa :

- cấm nói với ông bằng cái giọng đó nghe chưa ?...còn việc của Jae Da , con bé hoàn toàn cảm thấy tốt với cuộc hôn nhân hiện tại và nó phải cảm ơn ta vì đã đem đến cho nó một cuộc sống an nhàn và sung sướng mà không phải ai cũng có được

- Nhưng cháu không giống như chị ấycháu không thích bị ép buộc như vậy...

Giọng Tae Hee càng lúc càng đanh lại ...Còn ông Kim thì bực bội thấy rõ :

- mới là gặp mặt và ăn một buổi cơm thân mật thôi , làm gì mà cháu phải gồng mình lên như vậythế cháu nghĩ là ông sẽ cho cháu lấy chồng khi đang học lớp 10 à?

-Nhưng ông sẽ bắt cháu đính hôn .

-TAE HEE , CHÁU LÀM ÔNG BỰC RỒI ĐÓ ..LÊN PHÒNG SỬA SOẠN ĐI ,KHÔNG TRANH CẢI NỮA .

ông Kim quát lên báo hiệu mọi việc đến đây là chấm dứtCòn Tae Hee , biết không lay chuyển được gì , nói thêm cũng chỉ là vô íchcon bé hậm hực bỏ lên phòngvừa đi , cô vừa lầm bầm một cách tức tối :

-sẽ không có chuyện cháu chịu thua , để mặc ông quyết định hộ việc cháu yêu ai và sống như thế nào đâu...không bao giờ ..cháu sẽ phá cuộc coi mặt chiết tiết này , và trong trường hợp cháu không tự tay phá được thì cháu sẽ nhờ người phá

Đến đó Tae Hee lôi điện thoại trong túi áo khoác ra và nháy máy cho Dennis ...

<alo>

Đó không phải là tiếng của Dennis mà Tae Hee a ước được nghe lúc này ...mà là giọng của ...củaLee Yulđiều đó làm con bé cháng nặng ...cố gắng bình tĩnh và giữ giọng như thường ngay- gừm gừm -Tae Hee hỏi :

<Dennis đâu ? sao anh lại giữ máy của anh ấy ?>

< cậu ta quên máy ở nhà anh nhóc ạ >

Lee Yul đápcậu ta tìm mình không phải cười khi nhớ lại bộ dạng của Tae Hee lúc chiều ...nhìn con bé lúc đó ngổ và dễ thương kinh khủng , khắc hẳn cái bộ mặt lúc nào cũng thủ thế , sẵn sàng nghênh chiến khi gặp cậu

còn Tae Hee ,cáu khỉnh,cô tắt máy cái rụp...nhanh gọn nhẹ, không một lời tạm biệt , lời báo trước

"Dennis , tại sao những lúc em cần thì chẳng thấy cái mặt đáng ghét của anh thế này ?"

Tae Hee tức tối nghĩ thầmliếc qua đồng hồ ..trời , thời gian không còn nhiều nữa , phải giải quyết việc này gấpvà thế là Tae Hee vội vã nháy máy cho Hae Won- thằng bạn nối khố của nó....nhưng tất cả những gì con bé nhận được lúc này là tín hiệu ngoài tầm phủ sóng ...

Chán nản , Tae Hee ngồi phịch xuống nền nhàsao lại thế này cơ chứ , sao lại xui xẻo đến mức không thể nào tên hơn thế này , chẳng lẽ nó phải đi làm ba cái trò vớ vẩn là xem mặt à ?...không đời nào , xưa nay 2 chữ "đầu hàng "không có trong từ điển của nónghĩ đến đó , 1 ánh sáng lóe lên trong óc của Tae Hee , dù cô không biết chẳng là ý kiến này có hay không nữa ...

"chưa thử thì chưa biết được"

Tae Hee thầm nhủ ...nhắm mắt đưa chân , con bé bấm lại số máy của Dennis và chuẩn bị sẵn tinh thần để gặp lại người mà bắt đắ dĩ lắm Tae Hee mới phải nói chuyện lúc này ..

< Lại chuyện gì nữa nhóc ?>

Giọng của Tae Hee lạnh lùng và hờ hững ...có lẽ cậu ta vẫn còn bức mình về việc Tae Hee đã ngắt điện thoại một cách bất lịch sự như vậy...

...cô gắng đàm thoại bằng giọng tử tế nhất có thể , Tae Hee nói :

< Hey , Lee Yul à , tôi có thể nhờ anh làm giúp một việc được không ?>

...Lời của Tae Hee làm cho Lee Yul phải nhú mày , ngạc nhiên ...bởi cậu ta hiểu rằng với cá tính của Tae Hee thì tận cùng lắm mới ngãi nhờ cậu giúp đỡchắc hẳn đó phải là chuyện cực kì nghiêm trọng :

< anh đang nghe , nhóc nói đi >

"lại là nhóc , tại sao lúc nào anh cũng gọi tôi như vậy thế nhỉ "Tae Hee hậm hực nghĩ ...nhưng đó không phải là vấn đề đáng lưu tâm lúc này..thế là Tae Hee dẹp bỏ lòng tự ái trẻ con qua 1 bên và vào thẳng vấn đề chính :

< ông nội muốn tôi đi xem mắt ...vậy tôi muốn nhờ anh phá hỏng cuộc coi mắt này ...giúp được chứ ?>

Tae Hee nói một mạch và im lặng chờ đợi câu trả lời của Lee Yulđó là cơ hội , là tia hy vọng cuối cùng của cô.....

< đối tượng là ai vậy ?>

Lee Yul hỏi giọng quan tâm thấy rõ ...

< Han Jo Min ... nhưng anh sẽ giúp chứ ?>

< tất nhiên ,vì anh cũng chẳng thích buổi ăn tối này của nhóc chút nào...vậy nhóc nói rõ địa điểm và thời gian đi ...>

Giọng Lee Yul nghe thật lạnh ...

tại khách sạn DAE HAN .

Tae Hee sát bước cạnh ông mình đến gian nhà hàng của khách sạn . trên mặt cô lúc này sặc mùi khó chịu ...

-'sửa lại vẻ mặt đi Tae Hee , trông cứ như là đưa đám ấy .

Ông Kim cau có nói ...và rồi ông nhanh chóng chuyển sang thái độ hồ hởi khi nhắc thấy ông Han và con trai ông ta đang tiến lại phía mình .

Sau khi bắt tay ông Han xong , ông Kim chỉ vào Tae Hee và giới thiệu :

-đây là cháu gái tôi ,Tae Heeà , Tae Hee , còn đây là ông Han -chủ tịch tập đoàn dầu lửa Hankan và con trai ông ấy.

Tae Hee cúi chào một cách gượng gạo cho có lịch sựgiờ đây ,cô được nhìn thấy ông Han đây rõ hơn :1 con người đàn ông thấp , mập và gian gian thế nào ấythằng con của ông cũng vậy , dáng dấp cũng giống cha ...và Tae Hee ngỡ ngàng nhận ra gã không phải là ai xa lạ mà là người đã tán tỉnh cô làm cô phát ốm hồi còn học cấp 2....giờ đây hắn cũng là học sinh lớp 12trường BLUE STARJo Min xấu lại nổi tiếng là con người chơi bảntuy nhiên do lợi thế giàu có và miệng lưỡi dẻo quẹo nên mấy cô nàng cứ thi nhau mà ngã vào lòng hắn

"mình sẽ phải gặp nguy cơ lấy con lợn này sao "

Tae Hee nhếch mép lắm bầm...con bé cảm thấy ghê tởm kinh khủng...và khi thằng đó kéo ghế ra cho cô ngồi , ngay lập tức ông Han và ông Kim tán thưởng , cho đó là một hành động galang , đàn ông , lịch sự thì cảm giác dâng lên trong lòng Tae Hee lúc này là buồn ói vì những lời nói quá đó..

Sau khi hắn ngồi xuống cạnh cô thì món khai vị được dọn rakhá ngon , nhưng Tae Hee nuốt không nổi bởi lẽ cô đang suốt ruột không biết Lee Yul sẽ làm việc gì để giải cứu cô....và đột nhiên Tae Hee mắc nghẹn khi nghe lời ông Han nói :

-tụi nhỏ đẹp đôi thật .

-tôi cũng thấy như vậy .

Ông Kim gật gù đồng ý ...còn Tae Hee , cô cười nhạt thâm nghĩ : "hắn đẹp đôi với cháu chẳng qua vì hắn đem lại cho ông 1 món tiền kha khá thôi mà "

Han Jo Min thì cười tí tởn :

- dạ , thực ra được ăn tối với bác và Tae Hee đây là niềm vinh dự nhất đời của cháu.

Lập tức ông Kim cười ha hảđiều đó làm Tae Hee bức mình ...cô ao ước vào lúc này là mình có thể đứng lên và đâm vỡ mặt thằng ngồi cạnhnhưng tất cả những gì cô có thể làm là nhai miếng thịt bò một cách khó nhọc

1 lúc sau ,

- cháu xin phép được vào nhà vệ sinh chút .

Jo Min đứng lên và nói một cảnh kính cẩnphải rồi , thằng đó đã ăn và uống cho đến no căng cả bụng mà....

Vậy là bàn tiệc chỉ còn lại 3 người ...lúc này , cuộc nói chuyện giữa ông Kim và ông Han đã

xoay quanh đề tài chính trị và thời sựvà Tae Hee thì ngồi đó trong sự chán nản

Bỗng tiếng chuông điện thoại trong túi xách của cô vang lên ...vội vã , Tae Hee đứng lên tìm chỗ nào đó để nghe máy .

<alo>

<anh đây >

<Lee Yul , anh đang làm cái quái gì vậy?>

Tae Hee cúi kính nóiquả thực cô đã chịu đựng hết nổi thằng ranh Jo Min cùng những lời hoa lá của hắn rồi ..

< nhóc yên tâm , thằng đó an phận rồi >

< anh đã làm gì hắn vậy ?>

< À, anh nhờ học sinh trường khác xử hắntrói lại , dán keo vào mồm và cảnh cáo hắn tránh xa nhóc ratất nhiên hắn có chống cự , nhưng đã bị ăn vài cái tát ...hiện giờ hắn đang ở trong cái Toalet với biển ngoài"cầu tiêu bị hư ">

< woa , tuyệt thật >

Tae Hee reo lên đầy phấn chấn .

< việc cần làm cả nhóc lúc này là nói khích vài câu và bỏ đi....thôi , hẹn tí nữa gặp lại >

.....

.....

cuộc nói chuyện với Lee yul đã đem lại cho Tae Hee một cảm giác khác hẳn , nhẹ nhõm và hưng phấn...và chợt cô nhận ra trong lòng mình đã có 1 sự thay đổi về cách nhìn nhận con người Lee Yul...điều đó đã có sẵn từ hôm 2 người khiêu vũ với nhau , và bây giờ nó càng lớn hơn , đậm nét hơn hẳn

Tae Hee quay lại bàn tiệc và yên vị ngồi xuống ghế ...rồi vừa nhìn đồng hồ , cô vừa gõ gõ bàthỉnh thoảng lại liếc sang nhà vệ sinh giả bộ suốt ruột ..

15 phút đã trôi qua , ông Kim giờ đây đã hơi khó chịu, ông Han thì lo lắng thấy rõ ...còn Tae Hee thì nói một câu đầy ẩn ý ..

-hy vọng anh ấy không thấy cháu tệ nhạt đến mức chuẩn mất tiêu rồi ..

-không , thằng bé không nghĩ vậy đâu ...cháu đừng có hiểu lầm mà tội cho nó .

Ông Han nói 1 cách vội vã

Thời gian trôi qua một cách nặng nề ...ông Kim giờ đây đã cúi gập người, bực bội ...Tae Hee thậm chí hiểu rằng ông Kim là người có lòng tự trọng rất cao, chính vì thế ông sẽ không cho phép ai coi thường người nhà họ Kim cả

Có lẽ thời cơ đã đếnTae Hee đứng lên nói 1 cách lạnh lùng :

- cháu nghĩ cháu đã bị xúc phạm nặng nềphần bác nhấn giùm với anh ấy là lần sau không cần phải làm thế này đâu ạ ...

Rồi thoáng thấy ông nó không tỏ thái độ phản đối gì .Tae Hee vội bỏ đi thật nhanh ra khỏi nhà hàng rồi chạy vào thang máy ...trời, cô đã mong chờ cái giây phút này từ rất lâu rồi....

.....

khi cô bé vừa bước chân xuống bậc thềm cuối cùng của tòa nhà thì cô đã trông thấy Lee Yul đứng đó từ trước ..vừa thấy cô, cậu ta khẽ cười..

tiến lại gần phía Lee Yul, Tae Hee ngạc nhiên khi thấy điều thuốc lá trên tay cậu :

- Anh mà cũng hút thuốc nữa sao ?

- tất nhiên là có, thế nhóc chưa thấy bao giờ à ?

- chưa .

Tae Hee nhún vaivà 2 người bước đi song song bên cạnh nhau mà không nói với nhau 1 lời nàomãi sau, Tae Hee nói phá tan bầu không khí nặng nề :

- cảm ơn anh .

-vì cái gì ?

-vì đã giúp tôi tối nay....thiệt tình không có anh,tôi không biết phải xoay sở như thế nào với tên đó ..

- hẳn làm nhóc khó chịu à ?

Lee Yul nhìn cô dò hỏi..

- tất nhiên, hẳn nói liếng thoáng suốt cả buổi và làm như thể tôi và hẳn sinh ra để dành cho nhau vậyhẳn làm tôi buồn ối ...

Lee Yul cười nhẹ và hỏi :

- thế hẳn và anh , ai làm nhóc khó chịu hơn ?

Thực ra , Tae Hee đâu có ghét Lee Yul nữa , nhưng không hiểu sao con bé vẫn trả lời một cách bướng bỉnh :

- Như nhau .

Lee Yul im lặng không nói gì ...còn Tae Hee , con bé quay sang nói với cậu bằng giọng gắt gỏng :

- mà tại sao trong tất cả mọi người , anh gọi tôi là nhóc vậy ?...tôi chẳng thích chút nào ?

- Lí do ?

- nghe cứ như là con nít ấy ...tôi chẳng thích ai coi tôi là con nít cả ...dù sao tôi cũng đã 16 tuổi rồi mà ...

Lee Yul lại cười , rồi cậu ta vút điều thuốc xuống đất , gí nó bằng mũi giàyrồi ngược lên nhìn trời , cậu ta nói bằng giọng:

- chà , tuyệt vời đẹp quá ..

- anh chưa trả lời câu hỏi của tôi ..

Tae Hee trợn mắt nhìn Lee Yulbất giác cậu ta nhìn cô bằng ánh mắt không phải lạnh lùng như con người của cậu thường ngày ...mà là dịu dàng và ấm áptuông chừng như ánh mắt đó có thể xuyên qua con người cô và làm trái tim của cô tan chảy

- vì đối với anh ...Kim Tae Hee mãi là cô nhóc ...lúc nào cũng tỏ vẻ mạnh mẽ nhưng kì thực rất dễ tổn thương .

- anh làm người rồi ..

Tae Hee đánh giọng đáp...chẳng hiểu sao cô rất ghét những từ :ngây thơ , yếu đuối , tổn thương ...

- có thể..nhưng việc nhóc hiếu thắng , bướng bỉnh và lì lợm như trẻ con thì chắc là anh không sai ha ?

Lee Yul nói và nở một nụ cười trông dễ thương kinh khủngđến nỗi Tae Hee tin chẳng rằng bất cứ cô nàng nào mà nhìn thấy cũng ngã lả ra ..

hắt hàm qua bên kia đường , Lee Yul đề nghị :

- bên đó có hội chợ ...chúng ta qua xem nhé

đắn đo một chút , Tae Hee gật đầu ...dù sao thì vào đó cũng hay hơn là về nhà lúc nàyđột nhiên , Lee Yul nắm lấy tay cô và kéo đi trước khi cô bé kịp phản ứng gì ...mặt cô đỏ rần lên vì ngượng và trong suốt đoạn đường đi , Tae Hee đã cố rút tay ra nhưng không được ..bởi lẽ Lee Yul nắm rất chắc ,không chịu buông ravà Tae Hee ngạc nhiên khi nhận ra rằng :tay của Lee Yul không hề lạnh như cô vẫn nghĩngược lại nó thật ấm áp ...

Còn vài ngày nữa là đến nô-en nên khắp nơi trong hội chợ trưng bày la liệt những thứ liên quan đến nó như vòng hoa , chuông , thú nhồi bông,lục lạp , tượng sáptất cả đều dễ thương , rực rỡ với nhiều màu sắc đến nỗi người mua không biết nên lựa chọn cái nào ...

ở gian trò chơi ...

-woa.

Tae Hee reo lên thích thú vì trong thò ném phi tiêu này , 10 cái cô chỉ ném trượt có 2 vượt qua tiêu chuẩn ném trúng 6 cái....1 kết quả đáng ăn mừng ..

-được rồi cô bé, ném tốt lắm ,cô thích lấy thú bông nào ?
người chủ trò chơi hỏi 1 cách thích thú ...

-từ từ đã ...

Tae Hee đắn đo suy nghĩ ...ánh mắt của cô dừng lại trước 1 chú chó khá dễ thương ..

-đólấy cho tôi đi ...không , không phải con đónó đấy , cảm ơn nhiều ...

cô bé tươi cười nói và ôm lấy con thú từ tay người chủ hàng , trông cô có vẻ hài lòng ...

.....

.....

.....

-nhóc thích nó hả ?

Lee Yul hỏi khi 2 người ngồi ăn thịt nướng với nhau trong 1 quán nhỏ ..

-tôi thích lắmthậm chí hồi nhỏ tôi đã nuôi 1 con .Nó là 1 chó cún dễ thương ,mập mạp , mắt đen uơn uớt , đuôi ngắn cùn cùn và hay quẩn lấy chân tôi mỗi khi tôi về đến nhà .

-sao nữa ?

-rồi nó chết ..

Tae Hee thở dài ..

-và tôi thề sẽ không nuôi thêm 1 con nào nữa ...niềm vui nó mang lại cho tôi quá ngắn mà tôi buồn vì nó lại nhiều vô cùng

nói đến đó , Tae Hee ăn tiếp xiên thịt 1 cách lặng lẽ ...

- này nhóc ...

-gì vậy ?

Tae Hee ngược lên nhìn Lee Yul ngạc nhiên ...bất ngờ , cậu ta đưa tay lau nhẹ vết dơ dính trên miệng con bé ...điều đó làm cho cô hơi sững người , và tim bỗng đập thành thịchthực tình mà nói , Tae Hee đã từng có bạn trai ..nhưng khi hôn họ tim cô cũng không loạn cào cào như bây giờtrời , Tae Hee ghét điều đó kinh khủng ..

Chợt Lee Yul khựng lại ..cậu ta nhìn Tae Hee bằng ánh mắt rất lạ và nói giọng khang khác :

-chẳng lẽ tình cảm của nhóc đối với anh không nhích lên được chút nào sao?mãi mãi không à1 chút cũng không sao ?

Tae Hee không dám nhìn vào mắt của Lee Yul lúc này nữa ...cô sợ cái cách của cậu ấy nhìn cô , nó không giống như thường ngàyvà cô sợ ...cô sợ tình cảm đối của mình đối với cậu ta sẽ thay đổi ...sẽ tốt đẹp hơn ...và càng ngày hình ảnh của Lee Yul sẽ in đậm trong tim cô hơn nữađột nhiên Tae Hee linh cảm rằng đến 1 lúc nào đó , cô có muốn xóa cũng không thể nào xóa được ...

-thôi , bỏ đi ..

Lee Yul nói...cậu ta quay mặt đi chỗ khác ...dù đã cố gắng tỏ ra không có chuyện gì nhưng cậu vẫn không thể nào che dấu được 1 chút của sự thất vọng

.....
.....

-Lee Yul ?

-gì vậy >

-tôi ...à ..em hết ghét anh rồi ..

Thực ra phải khó khăn lắm Tae Hee mới nói ra lời này sau 1 hồi đấu tranh tư tưởng với sự buống bình , lòng kiêu hãnh của bản thân mình..

Lời nói của cô làm Lee Yul ngạc nhiên , cậu quay lại ..nhìn sâu vào mắt con bé và dò hỏi :

-thật không nhóc ?

Tae Hee khẽ gật đầu ..

-vậy anh có được phép rủ nhóc đi chơi , coi phim và uống cafe khi rảnh rồi không ?

-tốt thôi.

Tae Hee nhún vai ...và cả 2 nhìn nhau trong im lặng 1 lát rồi tự nhiên thấy ngượng ,2 người quay đi ăn chỗ thịt xiên còn lại của mình

ngoài kia tuyết vẫn rơi rơi nhưng điều đó không làm Lee Yul và Tae Hee cảm thấy lạnh , ngược lại ấm áp và dễ chịu vô cùngbởi lẽ những điều cần nói đã được thổ lộ

tối đó mãi đến 10h , Lee Yul mới đưa Tae Hee về đến nhà sau khi lang thang trong hội chợ ...quả thực , đó là 1 buổi tối có nhiều kỉ niệm đáng nhớ , 1 tối đánh dấu khoảng cách giữa 2 người đã bớt dài hơn ...

-chào nhóc , hẹn gặp lại ..

....có 1 chút , 1 chút sự tiếc nuối trong lời nói đó...

-anh về cẩn thận ..

Tae Hee khẽ khàng nói và bước vào cổng ...vừa đi , cô vừa ngăn không cho mình ngoái lại nhìn Lee Yul ...

còn Lee Yul , cậu ta chờ cho đến khi Tae Hee bước vào nhà mới quay người vềvà bất ngờ khi người đứng trước mặt cậu lúc này là Ji Won ..

-chào anh Lee Yul

Giọng của Ji Won suýt khóc ..

-chào em .

-vậy ra đó là người anh thích hả ?

Lee Yul không nói gì ...cậu ta ngó lơ đi đâu đó ..

-phải rồi ...con đó hơn em tất cả mọi thứ nên bọn con trai thích nó hơn emanh cũng không phải là ngoại lệ..

Cô ta nói bằng giọng cay độc...

Lee Yul nhìn cô ta bằng cặp mắt lạnh lùng1 lát sau , cậu nhếch mép :

-anh không phủ nhận là anh không ưa gì em , biết vì sao không ?

-anh nói đi ..

Ji Won hỏi và không nén được sự tò mò ..

-vì em là con người tầm thường .

-tầm thường.

Ji woN lặp lại ...gương mặt xinh đẹp giờ đây trở nên nhăn nhúm lại //

-nếu anh vẫn là anh..nhưng không giàu có , không đẹp mã thì em có thích anh không ?không chứ gìxin lỗi anh nói thật ...chính do sự chọn bặt , người yêu thông qua yếu tố tiền bạc nên em không bao giờ có ai thật lòng với mình cảkhông ai ưa nổi em....vì thế em đừng bao giờ so sánh bản thân mình với người khác ...em sẽ thua thôi , vì em đã tự hạ thấp mình trước đó rồi ...

Rồi Lee Yul bỏ đi ...cậu không thèm bận tâm những lời cậu nói đã làm Ji Won đau đến thế nào ...từng giọt nước mắt rơi xuống làm nhòe hết cả son phấn ...cô cứ đứng đó khóc , khóc mãinhưng có lẽ sẽ chẳng ai đến lau khô nước mắt cho cô cả ...

-Tae Hee.

Dennis reo lên thích thú khi vừa thấy con bé bước lên gáccòn Tae Hee , mặt cô cau lại ...đẩy cậu ta qua 1 bên , cô đi thẳng vào phòng ..

-sao vậy ?giận anh à ?

-chứ sao nữa ?anh đã ở đâu khi em gọi ?><

Tae Hee quăng cái túi xách trên bàn và nằm phịch xuống giường ..

-ờ....thì...anh bận ..

Dennis nhe răng cười và kéo cái ghế ra , cậu ngồi xuống và nói bằng giọng tinh quái :

-sau khi công chúa Tae Hee trốn thoát khỏi con lợn rừng Han Jo Min , nàng đã 1 buổi tối vui vẻ với bạch mã hoàng tử Lee Yul ...woa , đúng là 1 câu chuyện cổ tích tuyệt vời..

-đủ rồi nghe..

Tae Hee vớ lấy cái gối và chồm dậy , cô quát Dennis túi bụi ...

-cho anh xin lỗi , cho anh xin lỗi màanh sẽ không nói lung tung nữa đâu .

Dennis la oai oái và nói bằng giọng thương cảm ...điều đó làm Tae Hee động lòng , vút gối qua 1 bên ..nó quay sang hỏi Dennis bằng giọng tò mò :

-thế chiều nay anh bận gì vậy ?

-ờ ...thìđại loại như hẹn hò ..

Dennis cười ...lập tức , mặt Tae Hee phụng phịu , con bé nói giọng mát mẻ :

-phải rồi , anh coi trọng bạn gái hơn em ...em đoán là anh đã có 1 tối vui vẻ trong khi em sống dở chết dở với cái miệng của Jo Minmay mà có Lee Yul ..

đến đó con bé im bặt , mặt thoáng đỏ ...Dennis đã thấy , nhưng cậu ta tảng lờ , không chọc ghẹo gì thêm vì dám cá con bé sẽ nổi điên lắm....vậy là cậu vội lái câu chuyện sang đề tài khác :

-có muốn nghe anh kể chuyện hôm nay không ?

-anh kể đi ...

Tae Hee vồn vã hỏicô mừng như bắt được phao cứu hộ ...

-à ...chuyện là thế này....chiều nay anh đã đuổi theo tên cướp và lấy lại ví tiền cho 1 cô gái

.....rồi cô ấy trả ơn anh bằng cách mời cơm ..

-cô ấy sao?

Tae Hee ngạc nhiên hỏi khi thấy trong mắt ông anh mình bây giờ toàn là trắng với sao ...

-à , cô ấy đẹpnhưng điều đó không ấn tượng bằng cách ăn nói có duyên và chân thậtcô ấy khác hẳn em Tae Hee à ,cô ấy hay cười ...và tên của cô ấy là Nam Sang Mi...

-anh thích cô ấy à ?

Tae Hee chăm chú nhìn Dennis ...ông anh nó trông khang khác thế nào ấy ...

-anh nghĩ vậycảm giác khác hẳn với trước đâyanh thấy thực sự là thích ...à , ngày mai anh và cô ấy sẽ đi xem phim...hy vọng mối quan hệ này sẽ là nghiêm túc và lâu dài ...

-cỡ ba tuần hả ?

-không nói đùa đâu nha ..

Dennis nhăn mặt lại và bóp mũi Tae Heenhiều người bảo cô đẹp nhất là cặp mắt vì nó sắc sảo nhưng cậu lại thích nhất chiếc mũi nàynó cao , thẳng và nhỏ ...

-anh này ?

-gì vậy ?

-em thấy là em bắt đầu ghen tị với cô bồ mới của anh rồi ..

-cô ấy chưa là bồ của anh ..

Dennis vội chỉnh lại ...

-ờ thì sắp..

tự nhiên giọng Tae Hee buồn buồn ..

-chẳng biết sau này anh có còn yêu quý em như trước đây không nữa....anh biết đấy ...khi anh thực sự yêu 1 ai đó ...thì người đó đối với anh sẽ là tất cả ...cô ấy sẽ chiếm lấy trái tim và đầu óc anhvà anh sẽ chẳng có thời gian để quan tâm , nghĩ về mọi người xung quanh cả ...

.....im lặng.....

xoa đầu con bé , Dennis nói bằng giọng dịu dàng :

-đừng có nghĩ lung tung ...em yên tâm , nếu sau này anh có yêu 1 ai đó ...thì tim anh sẽ vẫn dành cho em 1 chỗvà anh cá là chỗ đó không nhỏ đâu ...

Nam Sang Mi

HEY , ANH DENNIS .

vừa thấy bóng cậu ta , Nam Sang Mi reo lên và vẫy tay liên tục khiến mọi người xung quanh quay lại ...còn Dennis , anh tiến về phía cô với nụ cười trên môi .

-em chờ anh lâu chưa , có lạnh không ?

-không sao ...em cũng vừa mới đến ..

Sang Mi cười ...trông cô thật hồn nhiên và tươi tắn ..

-vậy ta đi xem phim nhé .

Dennis đề nghị ..

-vâng . xem "love story "đi ..em thích phim đó lắm //

rồi 2 người bước song song cạnh nhau đến rạp chiếu phim..vừa đi họ vừa trò chuyện với nhau về tất cả các đề tài :thời tiết , gia đình , sở thích ...các đội bóng đá ..và cả 2 đều bất ngờ khi nhận ra mình có khá nhiều điểm tương đồng với đối phương ...

.....

trong rạp chiếu phim ,

"love story" là 1 bộ phim hay và lãng mạn kể về 2 con người yêu nhau tha thiết nhưng không thể sống trọn đời bên nhau được ...điều đó làm cho người xem đau lòng và nuối tiếc ...bằng chứng là tất cả mọi người trong rạp đều khóc ..Sang Mi cũng phải là ngoại lệ ...nhưng cô không thể gục xuống vai Dennis để khóc như cô mong muốn được bởi vì chính anh , anh đã tựa vào vào cô vào ngủ tự lúc nào rồi ..

-xin lỗi em , anh ngủ quên mất ..

Dennis cười ngượng ngập khi 2 người ở trong tiệm cafe..

-không sao...chắc là anh không thích phim tình cảm hả? thế anh thích thể loại gì ..

Sang Mi hỏi bằng giọng quan tâmCòn Dennis , cậu ta hào hứng nói :

-thể loại hành động , khoa học giả tưởng , những vụ bắn nhau máu me là anh thích hết ..
đường như cậu không để ý rằng cậu càng nói chừng nào thì mặt Sang Mi càng nhăn lại thì phải..

bỗng nhiên , có ai đó ré lên :

-ANH DENNIS , ANH LÀM GÌ Ở ĐÂY VẬY.?

đó là một cô gái tóc nhuộm đỏ , khuôn mặt dễ thương và ăn mặc rất mát ...cô ta chạy lại gần bàn của 2 người và sau 1 hồi ngó nghiêng Nam Sang Mi 1 cách khinh bỉ , và quay sang lắc vai Dennis :

-sao anh không phone cho em vậy ? em chờ anh mãi ..

rồi cô thì thâm vào tai cậu , nói bằng giọng mỉa mai :

- đừng nói với em là anh cặp với con nhỏ nhà quê đó nha ..

Sang Mi đã nghe những lời đó ...cô nhìn cô gái lạ bằng cặp mắt khó chịu .còn Dennis , giờ đây cậu đang sống trong tình thế hiểm nghèo ...cậu ta đoán cô gái này là bồ cũ của cậu nhưng chịu , chẳng đoán ra là ai ...

vừa ngăn cô nàng nhảy xổ vào mình , cậu cúi kính nói :

-xin lỗi , tôi không quen cô...đi ra chỗ khác dùm ..

-sao anh có thể nói với em như thế nhỉ?

Đến đây mắt cô nàng ngấn lệ ...

-tôi không quen thật mà...cô đi ra chỗ khác đi ..

-DENNIS , ANH TỆ LẮM ..

cô nàng hét to và vừa bỏ chạy vừa khócmọi người trong tiệm quay lại nhìn cậu , chỉ trỏ , bàn tán làm cho Dennis ngại vô cùng..cậu không dám ngẩng lên nhìn Sang Mi mà lặng lẽ dùng tiếp tách cafe trong im lặng

-em đoán cô ta là bồ cũ của anh.

Sang Mi cười nói khi 2 người đi dạo với nhau ở công viên ..
-chắc là anh phải có nhiều bồ lắm mới không nhớ ai lại ai cả ...

sự thực là những lời Sang Mi nói làm cho Dennis không cười nổi nữa ...cậu không biết phải trả lời thế nào vào lúc này...đăng nào thì cậu cũng làm mất hình tượng trong lòng cô rồi...

đột ngột , Sang Mi dừng lại , điều đó làm Dennis lúng túng , suýt nữa thì đâm sầm vào người côSang Mi nhìn sâu vào mắt Dennis , giọng cô ấy không vô tư như lúc trước nữa :

-thế anh nghĩ sao về em ?...hay em cũng chỉ là 1 trong những cô gái kialướt qua cuộc đời anh , làm anh vui trong giây látvà rồi anh sẽ quên , sẽ không còn nhớ gì nữa

-anh không có ý đó , Sang Mi à ...

Dennis vội vã nóiđột nhiên cậu sợsợ rằng cô ấy sẽ không muốn gặp cậu nữa , sẽ trốn tránh và coi thường cậu ..

-anh không biết nói sao về cảm giác của mình lúc này nữa ...dù chỉ mới đi chơi với em lần thứ 2 ..nhưng thực sự là anh đã thích em..anh thấy em không giống những cô gái anh đã hẹn hò....em làm anh cảm thấy tôn trọng ..

-bao nhiêu phần trăm trong những lời nói đó ?

-100%

Dennis trả lời bằng tất cả sự chân thật ..và ánh mắt cậu lúc này gọi cho Sang Mi sự tin tưởng ..

-ok...em tin ...nhưng chỉ mới đi chơi với em có 2 buổi mà anh đã thích em thật sao ...hình như điều đó là quá nhanh....

sang mi nhún vai và quay đi ngó lơ chỗ khác ..lòng cô cũng rối bời với nhiều suy nghĩsự thực là cô đã thích Dennis ngay trong lần gặp gỡ đầu tiên của 2 người ennis xuất hiện thật bất ngờ , đuổi theo tên cướp và lấy lại ví tiền cho cô...cậu đã bị xây xướt , trật trật vì việc đó ...nhưng dường như cậu không bận tâmviệc đầu tiên cậu làm là khuyên cô kiểm tra lại có bị mất mát gì khôngchính hành động đó đã làm cô cảm kích vô cùng , đã làm nhen nhúm trong lòng cô 1 tình cảm mới lạ ...cô cảm thấy thích , ngưỡng mộ người con trai này ...

cô mời cậu đi ăn để trả ơn nhưng thực chất là muốn tìm hiểu thêm con người cậu ...và cô khám phá ra đằng sau vẻ phớt đời kia là 1 Dennis tốt bụng , thoải mái , hào phóng , rộng lượng và thân thiệnnhưng giờ đây, cô đau lòng khi nhận ra rằng ..Dennis là người đẹp trai , đáng đáp lãng tử vì vậy cậu có quyền cặp bồ với nhiều cô gái....còn cô , cô chỉ là một con người bình

thườngtrong chuyện tình yêu cô cũng mong có 1 cuộc tình lãng mạn và bền vữngvì vậy xem ra 2 người hợp nhau là rất khó ..

-Sang Mi này .

tiếng của Dennis cắt ngang dòng suy nghĩ của cô , kéo cô về với thực tạicô chớp mắt nhìn cậu ,lộ vẻ ngạc nhiên .

-em có tin vào tình yêu sét đánh không ?

-có...

Sang Mi gật đầu ...bởi chính con người đang đứng trước mặt cô lúc này đã dạy cho cô biết điều đó là sự thực ..

-anh không tin...nhưng cho đến khi gặp em thì mọi thứ đã thay đổi ...anh tin điều đó là thật , Sang Mi à ..

rồi cậu cúi xuống hôn nhẹ vào môi cô ...1 nụ hôn ngắn nhưng đầy ngọt ngào và nóng bỏng ...nó làm cho tim Sang Mi dường như ngừng đập ..bởi đây là lần đầu tiên cô hôn 1 người ...cảm giác nó mang lại cho cô thật mới lạ ...

.....và 2 người nắm lấy tay nhau bước tiếp đoạn đườngcái nắm tay cũng tượng trưng cho 1 lời hứa :luôn bên nhau mãi mãi

Tối nay , Tae Hee dự buổi sinh nhật của bà Yu-Jin (mẹ Hae Won) tại biệt thự nhà họ Bahnbuổi tiệc diễn ra chỉ với sự có mặt của bốn người :bố mẹ Hae Won , cậu ta và Tae Hee nhưng tràn ngập không khí vui vẻ , hạnh phúc và ấm áp ..

-có cần tôi đưa về 1 đoạn không ?

Hae Won dò hỏi khi Tae Hee chào cả nhà ra về ..

-có .

cô bé mỉm cười đáp ...thực ra cô thích đi dạo với Hae Won hơn là vẫy taxi về nhà ...vì như vậy cô sẽ có thời gian tâm sự với người bạn thân nhất của mình về 1 vấn đề đã làm cô suy nghĩ bấy lâu nay ...

hôm nay tuyết có vẻ rơi dày hơn mọi ngày vì thế trời cũng lạnh hơn ...nhưng Tae Hee lại thích vậy ...cô vốn thích cái sự buồn bã của mùa thu và cái lạnh lẽo của mùa đôngchà , còn 3 ngày nữa là đến giáng sinh nên quán xá 2 bên đường đều có cây thông trang hoàng thật bắt mắt ...đâu đó vang lên 1 bài thánh ca ngọt ngào và sâu lắng ...chính điệu nhạc đó làm lòng Tae Hee se lại

-Hae Won à , sắp đến giáng sinh rồi ...ước gì có 1 thằng bò đưa tôi đi chơi vào ngày đó nhỉ ..

-ước gì cho một ...cặp với tôi cũng được này ...

Hae Won nhún vai cậu nói...lời cậu ta nửa đùa nửa thật nhưng Tae Hee không nhận ra điều đó ...cô bé bĩu môi , xẵng giọng :

-thôi nghe...tôi mà không biết cậu sao ?cậu chỉ thích cặp với em nào xinh cực đỉnhmà tôi thì chưa đạt đến trình độ đó ...

-Tae Hee à ...

Hae Won nói giọng trầm ngâm ..

-đâu phải lúc nào người ta cũng thích nhau chỉ bằng vẻ bề ngoài ...

lời của cậu nói làm Tae Hee bận tâm ...cô quay sang , chớp chớp mắt nhìn cậu ta , nghi nghi hoặc hoặc :

-có phải cậu không đây ?sao hôm nay lạ vậy ?

-đâu có gì đâu ...

Hae Won cười giả lả ...thực ra nói với Tae Hee để làm gì cơ chứ ?..cô bé đâu có thích cậu đâu...vậy thì tốt nhất là đừng làm khó nhau nữa ...

đột nhiên , Tae Hee dừng lại , nhìn sâu vào mắt Hae Won , nói khẽ nhưng rành mạch từng tiếng :

-đừng sock nghe , tôi nghĩ là tôi thích Lee Yul mất rồi .

-CÁI GÌ ?

Hae Won không thể không kêu lên kinh ngạc ..từ thâm tâm cậu đã biết chuyện này sớm muộn gì cũng xảy ra ...nhưng trời ạ , cậu không mong điều đó 1 chút nào

-đừng có hét tướng lên như thế ..

Tae Hee gắt lên rồi thở dài cô bé nói :

-tôi cũng có muốn đâu ...tôi đã cố gắng dìm cái cảm giác đó xuống nhưng mà nó ngày 1 lớn hơn ...cậu biết đấy , tôi có thể điều khiển được lí trí làm bộ tự nhiên nhưng không thể làm chủ được trái tim đập thình thịch khi thấy anh ta được ...Hae Won à , tôi nghĩ là tôi đã thích thực sự rồi ...không giống như cảm xúc với mấy thằng bồ trước đây đâuhiểu không hả ?

Hae Won không nói gì , cậu quay mặt ngoi đi chỗ khác ...cậu biết nói gì với Tae Hee bây

giờ trong khi chính cậu đang đau vì những lời đótrước giờ , cậu đã xác định tình cảm của cô dành cho cậu là xa vời nhưng giờ đây nó thực sự là vô vọng và ảo tưởng ..

-đến đây là được rồi ...

Tae Hee bậm môi nói :

-mà chắc gì anh ta đã thích tôi kia chứ ...quên hết những lời tôi nói đi Hae Won à ...quên luôn cả cái cảm xúc ngổ ngán của tôi nữa...

rồi cô vẫy 1 cái Taxi và chui vào trong xe một cách gấp gáp...hình như cô sợ , sợ những lời bình phẩm của Hae Won lúc này ..

chỉ còn một mình cậu ta đứng đó , trong đêm đông lạnh lẽo , giữa dòng người qua lại với bao cảm xúc rối bời của bản thân ...cậu con trai đó khẽ nói :

-Tae Hee à , cậu thật hạnh phúc ...cậu không phải yêu đơn phương 1 ai đóbởi vì Lee Yul cũng thích cậutôi đọc được điều đó trong mắt anh ta ...một đôi mắt lạnh lùng nhưng lại dịu dàng và ấm áp khi đứng trước cậu...nhưng còn tôi , ai sẽ đáp lại tình cảm của tôi đây hả ...?

hôm nay là giáng sinh và "blue star "sẽ tổ chức 1 buổi vũ hội hóa trang vào buổi tối ...đó thực sự là 1 tin hay ho , sốt dẻo dành cho học sinh của trường ..từ vài ngày trước , các cô cậu học trò đã hăm hở chuẩn bị những bộ cánh từ đẹp nhất , dễ thương nhất đến vui nhộn , khinh dị và quái gở hết mức ...và tất nhiên Tae Hee cũng nằm trong số người quan tâm đến ngày lễ đó....

-Tối nay anh sẽ mang gì vậy , anh Dennis ?

Tae Hee hỏi khi cậu ta đang nhảy audition trong phòng cô , trái ngược hẳn vẻ hào hứng của cô em họ , Dennis hờ hững nói :

-Blue Star không cho phép người ngoài tham dự phải không ?

-chứ sao...mà ý anh là gì vậy ?

Tae Hee thắc mắc nhìn cậu ta ..năm nào đến ngày này anh cô cũng quây tung bùng cả ...năm nay không hiểu là trò gì đây nhỉ?

-anh không đi Tae Hee à ...

-không đi ?

con bé kêu lên ngạc nhiên :

-không đi ?..em có nghe lắm không vậy ?

-không đùa đâunăm nay anh sẽ đi ăn giáng sinh cùng bạn gái ..

-Sang Mi hả ?

-ồ , hoan hô cuối cùng em cũng nhớ tên cô ấy rồi hả ..

Dennis quay sang véo mũi cô em họtrời , không nhớ được sao kai chứ khi mà suốt ngày anh ấy chỉ toàn kể về cô bồ mới của mình ..

"thế mà anh hứa sẽ cho em 1 chỗ thật lớn trong tin anh đấy "

Tae Hee lẩm bẩm nói , rồi cô đứng phắt dậy kéo ông anh ra khỏi chiếc máy tính của mình .

-về phòng anh mà chơi đi .

-sao vậy ? máy anh hư rồi.

-thế thì đi chỗ khác mà chơi.

Tae Hee xịu mặt nóicòn Dennis , anh ta nhe răng cười hì hì :

-này , đừng nói là em ghen với bồ mới của anh nha ..

-thèm mà ghen, anh về phòng anh đi

con bé bĩu môi , nhăn mặt nóikhông ghen sao được kia chứ..trước khi gặp Sang Mi ...anh nó luôn coi nó là sô1 , hết sức cưng chiều , đi chơi đâu cũng kì nè nó đi cùng ..thế mà dùng 1 cái , anh tuyên bố đã tìm được tình yêu lớn của đời mình , rồi bỏ rơi nó, tối ngày bận bịu với hẹn hò , có tâm sự với nó thì chủ đề chính cũng là Sang Mi , Sang Mi ..mà Tae Hee đâu phải là người hoàn hảo , cô bé cũng có sự ích kỉ cũng bản thân, cũng buồn bực vì ông anh không còn quan tâm mình như trước chứ ...

-thôi mà , cho anh chơi game đi ...anh hứa tối nay em đi chơi về sẽ có 1 món quà thật to và đẹp cho em ..

-em không phải là con nít...

Tae Hee gằn giọng nói .

-vậy thì 2

Dennis vừa cố ngăn con bé đẩy mình ra ngoài vừa đưa tay ra dấu đề nghị ..

-3.

Tae Hee bặm môi , trợn mắt nói ..

-ok ,3 luôn..

Dennis cười ...đến đó Tae Hee mới chịu để cho cậu ta rờ đến cái máy của mình .

-à , Tae Hee à .bố mẹ em có điện về chúc mừng giáng sinh ..họ đều nói là đã gửi quà cho em qua đường bưu điện ...họ cũng bảo là sẽ điện lại cho em sau...

-thế à...

thực ra Tae Hee cũng chẳng có cảm giác gì trước cái tin đó ...vừa bóc quà Hae Won tặng , cô nói giọng lạnh lùng:

-lần sau bố mẹ em mà điện lại thì anh cứ bảo là em đi chơi cả ngày với bạn rồi , không cần cố công liên lạc làm gì đâu ...

Dennis vừa chơi game chột khựng lại , cậu nói giọng hơi buồn :

-chà , ước gì anh cũng có bố mẹ điện về chúc mừng giáng sinh dù chỉ 1 lần nhỉ ?...nhưng sự thật là anh mồ côi mẹ và chẳng biết cha mình là ai ..

Tae Hee se lòng lại khi nghe những lời cậu nói ...cô bé thương anh mình vô cùngthực ra người bất hạnh nhất là Dennis , nhưng lúc nào anh ấy cũng chứng minh mình là người mạnh mẽ ..là chỗ dựa tinh thần tốt của Tae Hee...và tận trong thâm tâm, cô thầm cảm ơn định mệnh đã mang đến cho mình một người anh tốt đến như vậy ...

lôi dưới gối lên 1 hộp quà nhỏ , cô :

-anh Dennis ?

-hả ?

cậu ta quay lại và ngạc nhiên khi thấy món quà con bé chìa ra trước mặt mình ...

-tặng anh , chúc anh một giáng sinh vui vẻ ...và có một buổi tối hạnh phúc với bồ mình ,à và

nhớ tặng quà lại cho em nha ...

- được rồi ...

Dennis cười nói và xoa đầu cô em họ 1 cách trìu mến
tối nay tôi đến đón cậu nhé ?>

Hae Won 1 tay cầm điện thoại , tay kia bóc gói quà mẹ cậu tặng tôi qua ..

<không ...thế thì không vui ...tôi muốn cậu tìm ra tôi khi tôi đang đeo mặt nạ cơ ...mà nói trước bộ cánh của tôi đặc biệt lắm ,>

< đặc biệt trong ngoặc kép hả ?...uh ...vậy thì thôi , bye hẹn gặp lại >

< bye >

Tae Hee tắt máy rồi cô bé quay sang ngắm nghía bộ cánh nữ hoàng ma cà rồng và 1 chiếc mặt nạ cá tính do tự tay cô vẽ mẫu và đặt làmTae Hee cảm thấy trào lên 1 nỗi niềm khó tả bởi đây là lần đầu tiên cô đi dự vũ hội hóa trang ở BLUE STARkhẽ cười , cô nói vu vơ :

- không biết có gặp được hoàng tử ma cà rồng không nhỉ ?

nghĩ đến đó tự nhiên khuôn mặt của Lee Yul lại hiện về trong trí óc Tae Hee lúc này ..

" mình sao vậy ? mình bị điên mất rồi "

và cô lắc lắc đầu thâm nhủ bản thân :

"đừng nghĩ đến anh ta , đừng để anh ta ảnh hưởng đến mình , đừng để anh ta chi phối mình ."

rồi cô bước vào phòng tắm với hi vọng nước ấm sẽ làm cho mình tỉnh táo lại hơn ...

Tae Hee đi mà không để ý rằng cô đã quên khóa cửa phòng mình lại ...điều đó là không tốt trong 1 ngôi nhà mà có những kẻ tọc mạch và ưa gì cô cả ..

- chà , đẹp đấy

Ji Won cười khẩy khi trông thấy áo váy của Tae Hee trên giường ...ngó nghiêng chung quanh căn phòng , rồi ánh mắt cô ta dừng lại ở chiếc kéo ...nhanh như cắt , Ji Won chụp lấy nó

...không cần suy nghĩ gì cô ta ..

"phup"

nhát thứ nhất

- vì mày đã cướp của tau tất cả mọi thứ ..

nhát thứ 2

- vì mày luôn hơn tau tất cả mọi mặt .

nhát thứ 3

-vì đã làm mất mặt tau ở trường

nhát thứ 4

-vì đã lên mặt dạy đời tau phải thế này thế nọ ..

càng lúc Ji woN càng trở nên điên tiết hơn ..cô ta cứ cắt hết nhát này đến nhát nọ , mắt long lên sòng sọc và miệng chửi rủa không ngừng ...hình như do sự ghen tị và đố kỵ đã thấm sâu vào tim cô ta , chồng chất từ ngày qua ngày , tháng qua tháng , năm qua năm đã biến cô ta thành con người ích kỉ , hẹp hòi , không làm chủ được bản thân mình ...

bộ trang phục mấy phút trước còn đẹp và ấn tượng như vậy mà giờ đây dưới tay của Ji Won nó trở nên nhàm nhở ..không còn nhận ta cái gì ...

nhưng hình như điều đó là chưa đủ ..Ji Won vút cái kéo qua 1 bên và dùng tay xé rách bộ váy ra làm 2 mảnh ..

-còn đây là cho Lee Yul vì anh ta đã xúc phạm và làm đau tau ...

Ji Won gằn giọng nói ..thở 1 cách hỗn hển , sau đó liếc nhanh qua đồng hồ cô ta tự trấn an mình phải bình tĩnh ...Ji Won bỏ chiếc kéo lại chỗ cũ và lặng lẽ ra khỏi phòng sau khi đã đóng cửa 1 cách cẩn thậnkhi trở về phòng mình , cô thay ngay 1 bộ váy màu hồng kiểu cách và đeo thêm 1 cái mặt nạ để đi dự vũ hội ...ngắm nghía mình trong gương , Ji won cười 1 cách đắc thắng khi hình dung ra vẻ mặt kinh hãi của cô em họ ...điều đó làm cô cảm thấy khoan khoái và hạnh phúc

Tae Hee trở về phòng . tay cô cầm 1 chiếc khăn để lau tóc ướt và cảnh tượng đập vào mắt cô lúc này là bộ cánh ma cà rồng nằm trên giường lúc này thật tội tã ...điên đó làm cô sock nặng :

-cái quái gì thế này ?

Tae Hee kêu lên và lao đến đó ..cầm chiếc váy trong tay , trong lòng cô trào nên 1 sự uất hận không thể tả xiếtchiếc váy rõ ràng là đã bị cắt , bị phá ..
".Ji Won , chỉ có thể là nó .."

Tae Hee tức tối nghĩ thầm ...điều đó là hoàn toàn có cơ sở ...vì hiện nay trong nhà chỉ có 4 người Ji Won , mẹ cô ta -bà chae yuong , Tae Hee và chị giúp việc ...mẹ Ji Won thì không bao giờ vào phòng cô , chị giúp việc cũng chẳng đại gì mà làm việc như vậy ...ý nghĩ đó làm Tae Hee điên lên ...lập tức con bé chạy ngay xuống nhà với ý định tìm Ji Won và tát cho nó 1 trận ..

-MÀY ĐANG LÀM CÁI QUÁI GÌ VẬY ?

Ji Won rên lên đau đớn khi thấy Tae Hee nhảy xổ vào và kéo tóc mình túi bụi...

-LÀM CÁI GÌ À ?

Tae Hee hét lên :

-MÀY ĐÃ LÀM GÌ VỚI CÁI VÁY CỦA TAU...MÀY THẬT LÀ ĐÊ TIỆN ...

Tae Hee gào lên và giết sát cái váy của mình vào mặt Ji Won ..

-CÁI GÌ VẬY TAE HEE , MÀY BỊ ĐIÊN À ...THẢ NÓ RA ...

Bà chae yuong kêu lên thất thanh khi thấy Tae Hee đang uy hiếp cô con gái cưng của bà ...bà chạy vào kéo Tae Hee ra và khi cô bé chống cự bà liền giang tay tát cho 1 cái như trời giáng vào mặt ...cái tát đó làm cho Tae hee sững người...

còn bà chae yuong thì chạy đến ôm Ji Won và lo lắng hỏi :

-có sao không con ..nó làm gì con chưa ?

-mẹ à ..

Ji Won sụt sùi ...

-con không hề làm gì cả ...từ đâu nó chạy đến như 1 con điên và đổ vấy cho con tội làm hư đồ nó ...nhưng con , con có làm gì đâu kia chứ

con ta ôm mặt khóc nức nở ...

-đừng đóng kịch nữa Ji Won ...giả tạo lắm..

Tae Hee cười khẩy nói ..má cô vẫn còn in hình 5 ngón tay của mẹ Ji Won ..

-IM ĐI ..

BÀ Chae Yuong hét lên và mím môi hỏi :

-mày có bằng chứng gì chứng minh nó phá hỏng đồ mày không ?

...im lặng ...

-sao ? không có à ?

bà ta nói 1 cách chì chiết ..

-vậy mà mày dám tới đây gây chuyện à ...lại gây sự với chị họ của mày ...1 con bé hiền lành và không bao giờ em đau ai ...thiệt tình tau không biết mày có phải là người nhà họ Kim không nữamà tại sao nhà ta lại nảy nòi ra 1 đứa như mày nhỉ ?hay là...

bà ta liếc mắt đi đâu đó , khịt mũi :

-1 đứa con hoang do mẹ mày ngoại tình mà có ...

-BÀ THÔI ĐI .

Tae Hee kêu lên , giọng cô run lên vì giận dữ..mặt cô tím bầm ...

-Mày bảo ai im ..tau là cô của mày đây , đồ mất dạy ...

bà Chae Yuong tru tréo ...

-bà không được xúc phạm mẹ tôibà không có quyền làm như vậy ...thay vì khích bác tôi và chế nhạo mẹ tôi , bà nên coi lại bản thân bà , 1 bà già xấu tính tọc mạch vào việc của người khác ,...định làm tôi đau à , định làm tôi tổn thương à ...ĐỪNG CÓ HÔNG ...

-MÀY..

bà Chae Young run lên và giang tay định tát thêm cái nữa nhưng Tae Hee đã nhanh tay đỡ và cô cầm lấy tay bà ta vịn thật chặt ...

-á...thả tau ra

-tôi nói cho bà biết tôi không phải là người dễ bắt nạt đâu...

Tae Hee gằn giọng nói rồi buông ra thật mạnh...liếc nhìn mẹ con Ji Won bằng cái nhìn sắc lẹm , cô bỏ lên phòng chẳng thèm nói thêm 1 lời nào nữa ...

...Ji wOn trừng mắt nhìn Tae Hee tức giận...nhưng chỉ 1 lát thôivì dù Tae Hee có nói gì , chứ rửa gì đi nữa thì sự thật là con bé cũng không thể đến dự tiệc tối nay được ..Ji Won sượng ...vậy là cô ta chỉnh sửa lại đầu tóc , ôm hôn mẹ và chạy ra xe..... ngoài trời tuyết vẫn đổ và không khí thì lạnh lẽo..lạnh như lòng Tae Hee lúc này khi nhìn ra cửa sổ trông thấy Ji wON hăm hở lên đường dự dạ vũ ...

Nằm vật ra giường , Tae Hee kéo chăn trùm kín mít ...đầu cô thì như muốn nổ tung ra vì đau ..thực tình , cô luôn tỏ ra là không hề yêu thương mẹ ..nhưng khi nghe người khác xúc phạm đến mẹ cô thì Tae Hee như muốn nổi điên lên ...điều đó có nghĩa là gì trong khi cô luôn nhắc nhở bản thân hãy thôi yêu thương ba mẹ mình đi nhỉ ?

bỗng nhạc chuông từ tiếng chuông O2 của Tae Hee reo lên ...mệt mỏi , cô vớ lấy cái điện thoại ...số ai mà lạ hoắc thế nhỉ ?

<Alo , ai vậy >

<anh đây >

đó là Lee Yul , tự nhiên tim Tae Hee thót 1 cái :

<có chuyện gì không anh ?>

<thế nhóc không đi dự tiệc à ?>

Lee Yul hỏi bằng giọng quan tâm ...

<à, không ...Ji Won nó phá hết rồi , em muốn cũng không thể nào đi được ?

Tae Hee nói bằng giọng ỉu xiu ..và điều đó làm cho trái tim vốn thờ ơ trước mọi thứ của Lee Yul se lại ..

.....

.....

<thôi nhóc , đừng buồn nữa ...hay là nhóc đi chơi với anh nhé ?>

Lee Yul đề nghị...cậu không biếttrawfng không chỉ có tim cậu đập nhanh mà Tae Hê , tim cô bé

cũng đập nhanh không kémmãi một lúc sau , cô bé mới thốt được thành lời ...
<à , ý kiến hay đó ...dù sao em cũng không muốn chết gì ở đây vào ngày lễ giáng sinh >

Lee Yul khẽ cười khi nghe con bé nói như vậy

<giờ anh đến đón nhóc nhé >

<vâng , em sẽ chờ ngoài cổng >

<Vậy thì ...bye nhóc >
có sự nuối tiếc trong lời nói đó ..

<vâng ...bye anh >

Tae Hee đập máy rồi không hiểu tại sao , tự dưng cô mỉm cười ...rồi như sự nhớ ra điều gì đó ...cô vội vàng mở tủ chọn đồ đi chơi tối nay....chiếc áo khoác theo hình đại bàng này , váy ngắn kẻ sọc thanh nhã nữaTae Hee sẽ đi bất, choàng thêm chiếc khăn xanh chuối cho em ...sửa sang lại đầu tóc và bôi thêm 1 chút son bóng nữaxong rồi , bây giờ cô sẽ không phải bận mình vì không thể đi dự dạ vũ được nữa vì ít ra cô cũng có 1 đêm giáng sinh đặc biệt cho riêng mình...

Tae Hee đứng chờ trước cổng nhà ...đã 5 phút trôi qua ...cô ghét cái cảm giác đợi chờ 1 ai đó như thế này kinh khủng ...

-NHÓC..

Tiếng Lee Yul gọi to ...cậu ta vừa mới bước ra từ chiếc xe hơi sang trọng ...

...chờ cho đến khi cậu lại gần mình , Tae Hee nhăn mặt :

-đừng có gọi em là nhóc được không ? ghê lắm...

Lee yul chỉ nhún vai , mỉm cười không nói gì ..và rồi 2 người sánh bước bên nhau đi dọc con đường , trong đêm đông đầy tuyết ...đâu đó vang lên 1 bài thánh ca lãng mạn ...

-anh à , đi đâu bây giờ ?

-đến nhà hàng của Việt Nam đi , anh sẽ đãi nhóc những món thật ngon ...

...Tae Hee khẽ gật đầu , cười rạng rỡ....bây giờ cô mới có dịp ngắm kĩ khuôn mặt của Lee Yul hơn ..từ lâu ,cô đã biết anh rất đẹp nhưng cô không thích cái vẻ phớt đời , lạnh lùng , kiêu

ngạo lộ rõ trên khuôn mặt của anh ...nhưng sau đó , Tae Hee nhận ra rằng Lee Yul không hẳn là lạnh như 1 tảng băng thể...anh cũng có lúc dễ thương và luôn ở bên cạnh cô mỗi khi cô cần ...

-sao mà nhìn anh mãi vậy ?

Lee Yul thích thú nhìn Tae Hee hỏi ...

-à ...chỉ là ...

Tae Hee sững người ..ngắc ngư nói ...

-sao ?

Lee Yul vẫn hỏi dồn...nhìn con bé lúc đó mặt trông thật là thích , nhưng ai dè :

-em mới phát hiện ra anh có cái mụn to lắm..

Tae Hee khúc khích cười...Lee Yul cũng cười theo ...cậu biết rõ rằng lúc này cậu chẳng có cái mụn nào hết

-thằng chó Lee Yul đó hả >

-nó đấy chứ aisuốt đời tau cũng không thể quên cái mặt khốn của nó ..

1 toán gồm 5 thằng hậm hực nói với nhau khi trông thấy bóng Lee Yul và Tae Hee ở đằng xa ..

-thế con bé nào đi cùng nó vậy ?

1 thằng cao lớn, cầm chẻ , bặm môi trợn mắt hỏi ...

-không biết , cả đời có thấy nó đi cùng con gái đâu ...hay là bồ ...

-vậy hả..

1 thằng cười gằn ..

-vậy thì tau có ý này có thể giúp chúng ta trả thù vụ bị nó đập cho toe mặt rồi ...

mày nói đi ji-Chee..

tên áo khoác đen hồi hộp nói ..và cả bọn chụm đầu vào ...

-thế này...1 thằng giật túi con bé kia để dụ thằng Lee Yul đuổi theo ...trong lúc đó , ta lôi con bé kia đến nhà kho và bắt nó gọi Lee Yul đếnchúng ta cũng cần gọi thêm người...gọi mấy đứa Hon-Shu ấychỉ có 5 đứa mình thôi không thể hạ được nó đâu..OK ..

-OK

Cả bọn đồng thanh đáp

-Lee Yul này , anh đã thấy bồ của anh Dennis chưa?

Tae Hee vừa mút kem vừa hỏi ...

-À , thấy rồi , ..tên cô ấy là Nam Sang Mi ..và cô ấy bằng tuổi nhóc...học trường Đô-Han ..mà sao vậy ?

-à , vì ngày nào anh Dennis cũng nhắc đến tên cô ấy mà...

-thế nhóc có thích không ?anh cá là không hả ?

-uh,,

Tae Hee ấp úng nói rồi thở dài :

-tất nhiên , tự dưng đang đứng ở vị trí thứ nhất ...đùng một phát rớt xuống thứ 2...buồn kinh khủng ...

Lee yul phì cười trước lí do của con bé....điều đó chứng tỏ nó gắn bó thân thiết với ông anh của mình lắm ...

-Á.

Tae Hee hoảng hồn kêu lên khi một tên mang áo khoác đen từ đâu lao ra , đẩy cô qua một bên và giật lấy túi xách của cô ...lập tức , Lee Yul đuổi theo ...trời , gã đó chạy nhanh kinh khủng nên vất vả lắm cậu mới không để mất dấu hấn...

còn lại một mình , Tae Hee đứng yên chờ đợi trên vỉa hègiờ người qua lại vắng hấn...hấn giờ , họ đang đón Giáng sinh ở trong ngôi nhà của mình hoặc là 1 nơi nào đó ...nhà bạn bè , người thân chẳng hạn

-này bé đi đâu vậy ?

1 toán gồm 4 thằng con trai từ đâu lù lù xuất hiện bao quanh lấy cô....trông mặt gã nào gã nấy cũng lưu manh và bặm trợn cả ...

-Xéo đi ..

Tae Hee trừng mắt , gắt gỏng ...

-e rằng không được bé ạ...

1 thằng rút con dao từ trong túi quần rađiều đó làm cho Tae Hee hơi hoảng , cô lùi lại 1 bước ...có chuyện gì đó không ổnthật nhanh, cô tháo vội chiếc vòng tay và thả nó xuống đất , nó có thể là dấu hiệu cho Lee Yul biết khi có chuyện gì đó không ổn xảy ra

Đột nhiên , 1 bàn tay từ đằng sau vòng qua trước mặt và bịt chặt lấy miệng cô..Tae Hee vùng vẫy và cố gắng khờ tay hấn ra ...nhưng gã kia khỏe quá nên chỉ ít giây sau 2 tay cô đã bị khóa cứng lại ...cả bọn vội vàng đẩy cô lên 1 chiếc xe hơi gần đó ...và điều tiếp theo Tae Hee biết là chiếc xe phóng đi trong đêm đông đầy tuyết mà không biết là đi về đâu ...

sau khi lấy lại được chiếc túi do tên cướp vất lại khi biết rằng mình không thể giữ được nữa ..Lee Yul vội vàng quay lại chỗ Tae Hee đứng lúc nãy

-TAE HEE, TAE HEE..

Lee Yul gọi to nhưng quái lạ , chẳng thấy con bé đâu cả ...

-NHÓC À , NHÓC ..TAE HEE...

Lee Yul lại gọi to lần nữa ...và nhìn xung quanh ..không lẽ con bé đi đâu đó...

bất giác ánh mắt cậu chạm phải chiếc vòng cổ thương của cô bé ...Lee Yul vội cúi xuống nhặt nó lên....cầm nó trên tay , 1 linh cảm không mấy tốt đẹp ngập tràn lòng cậu lúc này ..

"phải rồi , sao mình có thể ngu thế nhỉ ?"

Lee Yul nghĩ thầm và lôi chiếc Sam Sung ra , cậu phone vào máy của Tae Hee...ơn chúa, con bé có mở máy ...cậu thở phào nhẹ nhõm...nhưng //

<Mày hả Lee Yul >

tiếng của gã nào đó vang lên trong điện thoại ...

<ai vậy ?>

giọng Lee Yul hơi mất bình tĩnhcậu lo sợ ...không biết chuyện gì xảy ra với Tae Hee nhỉ ?

<hì , mày sẽ ngạc nhiên lắm đấy , để tau cho mày gặp một người nhé >

bất giác Lee Yul toát mồ hôi ...không lẽ chúng là bọn bắt cóc..mà soa chúng lại biết tên cậu nhỉ ...

<alo , em đây >

<Tae Hee ?

Lee Yul vội vàng hỏi ..

< có chuyện gì vậy , em đang ở đâu thế ?>

< em không biết , tự nhiên bọn điên này lôi em đến đây ..>

Nhưng Tae Hee chưa kịp nói thêm gì thì đã bị đẩy qua 1 bên 1 cách thô bạo...thằng đầu đinh , tóc nhuộm xanh , đỏ vàng giật lấy cái 02 của cô , và nói bằng giọng đều hết sức ...

<mày thấy rồi đấy Lee Yul ..con bé đang nằm trong tay bọn tau ..ờ thì ..nó khá là xinh đấy >

đến đó hần cười hô hô ..Lee Yul cảm thấy nóng mặt ..giọng cậu run lên vì giận :

<nếu mày làm gì cô ấy ...tau sẽ bóp nát mày ra ...>

<thế à >

tên kia lại cười

< mày không có quyền gì dọa nạt ở đây đâu ...đến đây đi , một mình thôingôi nhà kho , đường Shon-chu ...bọn tay chờ mày ở đó ...nhanh lên nhé....nếu không muốn con bé này lãnh một hâu quả đáng thương tâm >

hắn ta nói một cách êm ái và tắt mày...xong hần quay ra đằng sau :

-Thằng Lee Yul sắp tới rồi ,,gọi bọn Hon Shu đi ..lẹ lên ..

-HON SHU ĐÂY.

Canh cửa mở toang ...1 đám gồm 9-10 thằng bước vào ...dẫn đầu là 1 thằng có có thân hình phì nộn , ...mắt một 1 mí gườm gườmhắn ta cười 1 cách nham nhở :

-cám ơn mày đã cho chúng tau đến dự buổi tiệc tốt nay..

rồi lướt qua căn phòng , hần nói 1 cách miễn cưỡng..

-1 chọi 15để coi Lee Yul chơi như thế nào ...

chỉ một lát sau , Lee Yul đã có mặt ở phố Shon -chu..đường chang-hee...con đường này ít ai dám qua lại vì ở đây đầy rẫy bọn lưu manh , hút chích...và đây cũng là 1 trong những nơi diễn ra những trận đánh nhau để giành quyền thông trị của các trường cấp 3 se-un ...

ngôi nhà kho kia rồi , Lee yul vội vã xuống ta-xi và chạy nhanh qua đó

cửa đã mở sẵn , và trong kia có ánh đèn với nhiều người,,,cậu biết những gã kia sắp sửa làm gì với cậu...nhưng cậu không bận tâm đến điều đó, cậu chỉ lo cho cô nhóc của cậu mà thôi...

Lee Yul bước vào nhà kho ..lập tức mấy gã kia đứng dậycậu nhìn lướt qua căn phòng và thấy Tae Hee đang vị trí vào 1 góc ..

-anh Lee Yul ..

Tae Hee gọi to và kêu lên 1 cách mừng rỡ...

Lee Yul dậm bước đến đó nhưng đã bị cả bọn đứng chắn ngang trước mặt ...

-khoan đã , thế ra mấy tường bọn anh gọi mấy đến đây để mấy đưa con bé kia về à ?

thằng cầm đầu mân mê cây gậy trong tay và cười nhạt hỏi ...

Lee Yul nói bằng giọng lạnh lùng :

-bọn mày là ai ?muốn gì >

-LÀ AI À ?

1 gã gầm lên giận dữ ..

-Mới tháng trước mày đã dẫn tụi tao một trận toe tua mà giờ mày quên rồi sao ?

tháng trước , Lee Yul nhử mày...cậu không nhớ mặt mấy gã này....đạo gần đây , cậu tham gia nhiều vụ đánh nhau cùng Dennis và mấy gã bị cậu hạ cũng chẳng để lại trong cậu ấn tượng gì...

--thế bây giờ tụi mày muốn sao?

Lee Yul đút tay vào túi quần , nhếch mép hỏi

MUÔN GÌ À ? MUÔN ĐẬP MÀY 1 TRẬN CHO THỪA CÁI THỜI KIỀU NGẠO ĐI ..

gã đô con , cầm đầu Hon-Shu thét lên giận dữ

Lee Yul ngẩng mặt lên để đánh giá lực lượng ...15 thằng tất cả...và gã nào cũng lăm lăm gây gộc trong tay ...dù cậu có giỏi thế nào đi nữa thì cũng không thể chơi với số đông thế này...đêm nay là đêm khó sống với cậu...nhưng bây giờ cậu cần phải liều vì 1 người

đám đông vây quanh Lee yul và ngăm ngăm nhìn cậu như thể 1 bầy hổ đói sắp sửa vồ mồi...Lee Yul cũng thủ thế , chuẩn bị trả đòn ...

ở đằng kia , Tae Hee cũng đang lo lắng theo dõi cuộc chiến...cô sợ cho Lee Yul vì anh không có vũ khí nào trong tay ..nhưng chẳng hiểu sao cô vẫn nghĩ là anh sẽ thắng

-KI-AAAAAAAAAAAAAAAAAAAAA.

Đám đông thét lên và vây lại đánh Lee Yul ...cậu ta né được các đòn tấn công như vũ bão hết lượt này đến lượt khác 1 cách xuất sắc...chỉ bằng tay không cậu đã khiến nhiều thằng phải ngã sóng soài trên nền nhà...

nhưng 1 chơi 15 thì rất khó...càng lúc cậu càng đuối sức hơn...các đòn tấn công cứ chậm dần chậm dần ...

-KHÔNG..

Tae Hee thét lên .

"rắc "

đó là tiếng cây gậy đập vào lưng cậu gây ra làm đôi....

"Bọn chó "

Lee Yul rửa thầm và lão đảo lùi ra đằng sau ...lập tức có 1 thằng nhảy lên , tung 1 cú đá cực mạnh vào mặt cậu ...Lee Yul không đỡ kịp...câu ngã vật xuống sàn với cái mũi đầy máu ..màu đỏ thấm trên chiếc áo trắng của cậutiếp theo , cả đám xông vào đánh Lee Yul hết lượt gây này đến lượt gây khác , có đứa thúc chân vào bụng cậu và đánh vào mặt cậu nữa.....

Anh Lee Yul à , anh Lee Yul...

tiếng Tae Hee gọi thật thanh...và nước mắt con bé tràn trên gò má...8 năm nay nó đã không hề khóc , thế mà giờ đây nước mắt nó lại tuôn rơi khi thấy cảnh tượng này..người con trai cô đang nhen nhúm 1 tình cảm đặc biệt đang bị thương vì cô...

-ĐỪNG ĐÁNH ANH ẤY NỮA..TÔI VAN MẤY NGƯỜI.

Tae Hee gào khóc nức nở...con bé meo mào cứ như 1 đứa trẻ và nấc lên hết đợt này đến đợt

khác..

điều đó vọng đến tai Lee Yul giữa lúc cậu tưởng mình đã thua , đã chết rồi...giờ đây cậu chỉ biết đến 1 điều duy nhất :cậu không muốn để cho Tae Hee sợ hãi , cho cho con bé phải khóc vì mình nữa..và thật kì diệu , con người ta luôn trở nên mạnh mẽ khi biết rằng mình đang chiến đấu vì 1 ai đó...và thế là cậu nào người , đứng lên được và dùng tay gạt hết những gậy gộc của những kẻ đang nện vào người cậu..

cả bọn bị đẩy lùi ra sau nhìn nhau kinh ngạc...Lee Yul , người đầy máu , mặt mũi sưng tấy lên nhưng vẫn đứng vững trên nền đất...cậu giương mắt lên nhìn cả bọn..đó là 1 ánh mắt khác lạ : ánh mắt của 1 con sói dữ khi bị dồn vào đường cùng...

đột nhiên , Lee Yul nhảy lên...tung 1 cú đá vào mặt tên thủ lĩnh...cú đá nhanh đến nỗi gã chẳng kịp phản ứng gì..và thế là cả thân người phì nộn của hắn văng ra sau nền nhà trước con mắt kinh hãi của cả bọn...lập tức Lee Yul xông vào đánh cả đám còn lại như điên như dại...giờ đây cậu giống như 1 con thú dữ vậy...

từng thẳng , từng thẳng 1 ngã gục xuống nền nhà 1 cách thảm hại , không còn cựa quậy được nữa....nhưng như thế vẫn chưa làm Lee Yul hả giận...túm lấy cây gậy đằng sau, cậu nện vào người chúng tới tấp..

mãi đến 1 lúc sau , khi đã thấm mệt...Lee Yul mới buông gậy xuống và lão đảo cậu bước từ từ ,chầm chậm lại phía Tae Hee đang bị trói ở góc phòng...mặt con bé cắt không còn giọt máu....

-nhóc đừng sợ nữa...

Lee Yul thở hắt hắt rồi ngồi phịch xuống...và cậu mở trói cho con bé...

Tae Hee vẫn nấc lên , nước mắt nhạt nhòa...

Lee Yul vồ ôm cô vào lòng thật chặt và dỗ dành

-nhóc đừng sợ...có anh ở đây...không ai dám làm gì nhóc đâu..anh thề đấy..

đằng sau họ...bọn kia đang cố gắng lê lét thân mình ra khỏi nhà kho , càng nhanh càng tốt...

-anh Lee Yul , chúng ta cần phải tới bệnh viện ngay ...

Tae Hee giờ đây đã thôi khóc...cô sụt sịt mũi noi..

còn Lee Yul , cậu đang ngồi tựa lưng vào tường , ôm bụng , nói 1 cách khó nhọc:

-giờ anh không còn sức nữa đâu , anh muốn nghỉ 1 lát...

Tae Hee vội lôi trong túi áo ra chiếc khăn tay và lau vết máu trên cho anh...đột nhiên , cô nghe tiếng Lee Yul khe khẽ :

-anh xin lỗi nhé..

-sao lại xin lỗi?

Tae Hee dừng tay lại và ngạc nhiên hỏi :

-vì đã có 1 buổi tối tệ hại như thế này..

Lee Yul nói bằng giọng buồn buồn :

-nhóc biết không..tối nay định mời nhóc đi ăn...chỉ có anh và nhóc , dưới anh nên..nghe bản nhạc "love story"...và anh sẽ nói thật tình cảm lòng mình với nhóc..rằng...anh thích nhóc....thế đấy , anh đã định tỏ tình như vậy....nhưng giờ đây , nó lại thành ra như thế này...

Lời nói của Lee Yul làm Tae Hee bối rối , tim cô như muốn nhảy ra khỏi lồng ngực...cô không thể nào hiểu nổi...Lee Yul thích cô thật sao? thích 1 người như cô á?

-Lee Yul , anh là người có tất cả mọi thứ...bọn con gái trong trường đều ngưỡng mộ anh...nhưng tại sao anh lại thích em cơ chứ?..1 con bé khó gần , bướng bỉnh , làm lì , bảo thủ và kiêu ngạo , luôn làm anh bực mình...em k không thể nào hiểu nổi...

Lee Yul nhìn sâu vào mắt cô và nói bằng giọng dịu dàng :

-nhưng nhóc có biết rằng những cái đó không hề làm anh bực..mà ngược lại , nó cuốn hút anh...anh thích nhìn thấy cái dáng nhỏ nhắn của nhóc , cái mũi hếch lên đầy kiêu hãnh...vẻ mặt nhăn nhó..anh cũng thích cả những lúc nhóc bặm môi và trợn mắt nữa.....anh không biết từ lúc nào mà xa nhóc anh thấy nhớ...anh hạnh phúc mỗi khi thấy nhóc cười...anh cảm thấy se lòng mỗi khi nhóc không vui....kì lạ lắm..trước đây anh không hề biết đến những cảm giác đó...nhưng khi gặp nhóc thì anh đã biết..anh gọi thứ cảm giác đó là tình yêu..thế còn nhóc...nhóc có thích anh không? dù chỉ là 1 chút....

Lee Yul im lặng chờ đợi câu trả lời....

.....
....im lặng.....

..nín thở...

và Tae Hee đã gật đầu...cô cũng thích anh , vậy thì việc gì cô không dũng cảm gạt bỏ cái tính trẻ con của bản thân ra 1 bên và sống thật với chính cảm xúc của mình...

cái gật đầu của Tae Hee làm Lee Yul mỉm cười....mặt cậu từ từ tiến sát lại mặt cô....Tae Hee có thể cảm nhận hơi nóng của Lee Yul....cô nhắm mắt và chờ đợi...thời gian như ngừng lại khi môi Lee Yul chạm vào bờ môi cô...đó là 1 nụ hôn ngọt ngào và nóng bỏng...

...đây không phải là nụ hôn đầu của cô nhưng Lee Yul là người đầu tiên dạy cho cô biết ý nghĩa thật sự của 1 nụ hôn là gì....suốt đời cô sẽ không bao giờ quên được dư vị của nó.....mãi mãi....

~~~~~

anh không phải là mối tình đầu của em nhưng anh còn có ý nghĩa với em nhiều hơn thế.. anh có biết không? hồi còn bé , em được bố mẹ kể cho nghe về chuyện tình yêu của họ...trong mắt em nó đẹp và lãng mạn lắm...nhưng lớn thêm độ 2-3 tuổi nữa thì gia đình em có những dấu hiệu rạn nứt không gì cứu vãn nổi....em đã vô tình nghe những trận cãi và của họ và thật sự bị shock khi nghe những lời họ nói về nhau....

..em đã bị ám ảnh rất nhiều..và lớn lên , em đã không tin vào tình yêu đích thực nữa...em coi đó là thứ tình cảm tầm thường....em cặp bồ lúc nào em thấy thích và phung phí nụ hôn của mình thật nhiều...nhiều đến nỗi và em không cảm giác được ý nghĩa thật sự của nó....hẹn hò nhanh chóng...chia tay vội vã...đó là cách sống của em...

những tưởng rằng em sẽ mãi như thế cho đến khi em gặp anh...anh là 1 người đặc biệt...

anh còn nhớ lần đầu tiên mình nói chuyện với nhau không? anh đã nói thẳng vào mặt em rằng anh không có ý định cặp với 1 đứa con gái thay bồ như thay áo là em...(ai cần anh cặp chứ??).....lúc đó em choáng nặng và ghét anh kinh khủng khiếp...

rồi trong sinh nhật của anh lắm chứ..tại vì anh đã ném thẳng món quà em tặng (bị ép buộc nhé , em không tự nguyện 😊) xuống nước...em đã choáng lắm rồi...vì thế cho nên khi Hae Won gây chuyện với anh , em đã bênh cậu ấy..em biết em đã sai nhưng em vẫn cứ làm....do em hiếu thắng và bướng bỉnh quá , em không muốn chịu thua anh..em muốn làm anh đau..

em đến nhà anh xin lỗi (bị bắt phải như vậy)nhưng em không thể nói ra điều đó..anh cũng chẳng ép em phải nói .nhưng sao khi ra về em lại cảm thấy buồn bực và nhục nhã..lúc ấy em vẫn không ưa nổi anh...

rồi khi em bị thương..ngồi 1 mình trên băng ghế đá....người đầu tiên đến băng tay cho em cũng là anh..nếu là người khác hẳn cảm động lắm...nhưng sao em lại chẳng có 1 cảm xúc gì..lại còn lạnh lùng bảo anh rằng : " tôi không muốn mang ơn anh " nữa..

lúc đó em vẫn chưa thích anh...

vô tình chứng kiến cảnh anh từ chối tình cảm của Ji Won , em đã ngại vô cùng khi bị anh bắt gặp (em chẳng hứng thú gì đến mức phải nghe lén đâu nhé)..nhưng lúc đó em nhận ra 1 điều : anh là người dứt khoát trong tình cảm , luôn sống thật với cảm xúc của chính mình....

thấy anh chơi bóng rổ hay đến nỗi toàn trường đều vỗ tay khen ngợi (chà fan nữ của anh đông

đảo thật)..lúc đó em mâu thuẫn lắm , em rất muốn cổ vũ cho anh (anh là đại diện của trường , mà em yêu trường lắm)..nhưng kết quả là em chẳng thể nào vỗ tay cho anh cái nao..em chỉ vội vã quay đi khi chạm phải ánh mắt anh...em trẻ con anh nhỉ?

em rất thích đi xem đánh nhau giữa BLUE STAR và HON SHU, anh Dennis đã lung lay nhưng anh đã gạt phăng đi và ra điều kiện này nọ (lúc ấy anh như là sao ý)..anh làm em cảm và oán anh kinh khủng....

khiêu vũ với anh một cách bắt mắt dĩ trong vườn , không 1 nhạc đệm nao..anh có biết là em phải cố tỏ ra bình tĩnh lắm khi nắm tay anh., nhìn sâu vào mắt anh không...(ờ...ờ...em công nhận mắt anh rất đẹp)..lúc ấy , em đã nhen nhúm 1 tình cảm đặc biệt với anh rồi thì phải....

được anh " cứu " trong lần bị ép phải đi gặp mặt...em đã rất cảm động...nhưng lại chỉ có thể gói gọn nó trong 2 tiếng " cảm ơn " mà không nói gì được nhiều hơn thế....nhưng buổi tối hôm đó còn chưa kết thúc , anh đã đưa em đi chơi. cho em 1 tối vui vẻ , chúng ta đã tâm sự , ăn thịt nướng cùng nhau....anh đã lau miệng cho em (em run lắm) và câu hỏi của anh như xoáy sâu vào tim em " chẳng lẽ tình cảm nhóc dành cho anh không nhích lên được chút nào sao?..."...chà , nhích lên nhiều lắm chứ..bằng chứng là em đã nói với anh chúng ra hãy làm bạn...lúc đó em không ghét anh nữa , mà ngược lại thỉnh thích anh rồi..

....những ngày sau đó , không gặp anh em thấy nhớ , vô tình nghĩ đến anh cũng làm tim em đập nhanh và mặt em đỏ ửng...em thích anh thật sự rồi sao?...

tình cảm em dành cho anh cứ lớn dần , lớn dần mà em không hay biết....chỉ đến khi anh đến cứu em và bị bọn điên đó đập...lúc ấy em nhận ra em yêu anh nhiều , anh là 1 người rất quan trọng với em nhưng lúc nào em cũng chối bỏ điều đó...

tỏ tình với em trong nhà kho , khi người đầy máu và kiệt sức ,,nhưng điều đó không làm cho nụ hôn của anh bớt nóng hơn tẹo nào....anh biết không? nụ hôn đó rất có ý nghĩa mà em sẽ không bao giờ quên được...nó ngọt ngào lắm anh ạ...

lời cuối cùng em muốn nói với anh..em không thích bị ai gọi là nhóc nhưng em lại thích anh gọi em như vậy....em có cảm giác mình sẽ luôn được anh bảo vệ và quan tâm....Lee Yul, em mong anh luôn gọi em như vậy..mãi mãi anh nhé....

.....(nhóc con của anh).....

phan 2

TÊN EM KHẮC TRONG TIM ANH (PHẦN 2)

10 h đêm ,

chiếc taxi dừng lại ở đường nhà Tae Hee .

-nhóc vào đi ..

-được rồi , nhưng anh phải hứa là nghe theo lời bác sĩ dặn nhé ...về nhà là phải thay băng và không được cử động mạnh , nhớ chưa ?

Tae Hee dẫn dò ..

-anh nhớ kĩ rồi ...

Lee Yul gật đầu ..đến đó Tae Hee mới chịu bước xuống xe ..cô vừa định quay lưng vào nhà thì ...

-này nhóc ...nhóc không định hôn tạm biệt anh à ?

Lee Yul nhăn mặt , trề môi nói ..

-thôi , muộn rồi mà ..

mặt cô thoáng đỏ .

-1 cái vào má nhé ?

Lee yul chớp chớp mắt đề nghị trông thật ngây thơ ..chẳng giống vẻ thường ngày của anh tí nào .. điều đó làm Tae Hee bật cười , con bé nói bằng giọng chịu thua ...:

-thôi được rồi ..anh nhắm mắt vào đi .

nghe đến đó Lee Yul vội nhắm mắt ..ngập ngừng 1 lát , Tae Hee đánh chụt 1 cái vào má anh và rồi con bé bỏ chạy vào nhà ..

-đúng là nhóc con dễ thương .

Lee Yul nhìn theo bóng con nhỏ phì cười ... chiếc xe từ từ nổ máy lao vút đi trong màn đêm tĩnh lặng ..

-----
vừa đến cổng nhà , Tae Hee ngỡ ngàng vô cùng vì người đang đứng chờ cô lúc này là Hae Won ..cậu ta đang trừng trừng nhìn cô một cách dữ tợn ...

-cậu vừa hôn ai xong vậy ?

Thái độ đó của cậu ta làm cho Tae Hee bức mình , cô bé cau có :

-Lee yul đó , mà sao ?cậu ý kiến à ?

-phải rồi .

Hae Won bật cười ..ngay sau đó cậu ta hét lên :

-CẬU BẢO TÔI HÃY CHỜ CẬU ...HÃY TÌM RA CẬU TRONG LÚC CẬU ĐANG MANG ĐỒ NÀY ĐỒ NỌ ..VÀ KẾT QUẢ LÀ ĐÂY SAO ? HẸN HÒ VỚI LEE YUL HẢ ? TẠI SAO NGAY TỪ ĐẦU CẬU KHÔNG NÓI VỚI TÔI , TẠI SAO CẬU NÓI DỐI TÔI ...CẬU LÀM CHO TÔI LO LẮNG NHƯ 1 THẲNG ĐIÊN VẬY :LẬT HẾT MẶT NẠ NGƯỜI NÀY ĐẾN NGƯỜI KHÁC CHỈ ĐỂ TÌM CẬU , ĐIỆN THOẠI CHO CẬU HÀNG TRĂM CUỘC VÀ CHỜ ĐỢI CẬU Ở ĐÂY SUỐT 2 TIẾNG ĐỒNG HỒ ...TAE HEE , CẬU LÀ LOẠI NGƯỜI

GÌ VẬY ?

những lời nói của Hae won làm Tae Hee chết sững ..sự việc tối nay quá bất ngờ làm cô quên mất cuộc hẹn với Hae Won ..

-Hae Won , nghe tôi nói đã ..

Tae Hee cố gắng giải thích ...nhưng cậu ta đã gạt phăng đi 1 cách giận dữ ...

-tôi không muốn nghe cậu nói thêm 1 lời nào nữa ...cậu tệ quá Tae Hee à ..

rồi cậu lao lên xe moto và rú ga phóng đi ...tae hee chỉ biết nhìn theo 1 cách bất lực ..lòng cô ray rút vô cùng ..dừng ra ngay từ khi Ji won xé áo cô . cô phải phone ngay cho cậu và nói là mình không thể đi được chứ ? trời , cô thật có lỗi khi bắt Hae Won và lo lắng và chờ đợi cô cả đêm trong tuyết thế này ..

"Hae Won ..tôi xin lỗi .."

-có chuyện gì vậy? em gặp Hae Won chưa?

Dennis ngạc nhiên khi thấy Tae Hee thất thểu bước vào phòng mình...

-gặp rồi..vừa bị chửi trận te tua..

-sao?

Dennis tò mò vút cuốn truyện tranh xuống đất và nhìn cô em họ

-chuyện là..

và Tae Hee kể cho ông anh mình nghe mọi việc tối nay từ việc Ji won xé áo đến việc Lee YuL cứu cô như thế nào..

-thế..

Dennis cười thích thú

-tụi em có hôn nhau không?

Tae Hee bối rối trước thái độ của ông anh họ...con bé xằng giọng :

-hỏi làm gì vậy? hôn thì sao mà không hôn thì sao?

Dennis cười khanh khách :

-thế mà luôn miệng bảo ghét người ta.

-KÊ EM.

Tae Hee hét lên và vớ lấy cái gối , cô quát ông anh họ túi bụi...mãi sau khi đã thấm mệt , con bé mà thôi và nó xụ mặt :

-nhưng Hae Won , cậu ấy đã lo lắng cho em suốt đêm..trời , cậu ta giận em kinh khủng..em đã cố thanh minh , giải thích nhưng Hae Won chẳng thèm nghe , em phải làm sao bây giờ?

-Không sao đâu ,

Dennis xua tay như thể đó là chuyện vặt vãnh :

-nó hơi ghen tị khi thấy con bạn thân chơi với nó suốt 8 năm trời lại quan tâm thằng khác hơn nó đấy mà...nhưng để rồi em coi , ngày mai khi biết chuyện em bị bắt cóc thể nào nó cũng nổi điên lên và bắt bọn đó phải trả giá cho mà coi...

Nói đến đó mắt Dennis long lên sòng sọc..Tae Hee hỉu là ông anh cô cung cô đến mức nào..và anh ấy sẽ nổi điên lên với ai dám đụng vào cô...

-Thôi , anh lại bắt đầu rồi đấy...đằng nào thì Lee Yul cũng xử bọn đó rồi , anh đừng làm cho sự việc rối thêm nữa...việc anh cần làm lúc này là tặng quà cho em như lời anh đã hứa đi..

Tae Hee trợn mắt nhìn Dennis...cậu ta cười xuề xòa rồi lôi trong túi ra 3 món quà được gói ghém 1 cách cẩn thận....vừa bọc quà , cô vừa hỏi:

-thế còn chuyện hẹn hò của anh anh thì thế nào? tốt đẹp cả chứ?

-à , ờ.

Dennis gãi đầu gãi tai..

-không thể đi ăn ở nhà hàng Pháp 1 cách lãng mạn như anh muốn...em biết đấy , cô ấy phải trông em để bố mẹ đi coi phim nhân dịp giáng sinh...thành thử , anh coi em cùng cô ấy..

-anh trông trẻ????????

nghe đến đó Tae Hee thôi mở quà và cười ha hả...

-cười cái gì chứ...2 đứa sinh đôi cũng dễ thương lắm...ngoại trừ 1 điều , 1 thằng đã tè đâm vào quần anh...

-----
nghe đến đó , Tae Hee càng cười dữ hơn nữa ..mãi một lúc sau ..cô bé mới có thể kìm lại được ...chợt , cô ngước mặt lên , nhíu mày :

-anh à , em quên còn 1 việc chưa làm nữa .

-việc gì vậy ?

Dennis ngạc nhiên .

-cám ơn Ji Won chứ sao nữa ?

Rồi con bé bỏ chạy sang phòng cô chị họ của mình ...

" cộc , cộc "

-vào đi .

Ji won nói và cô ta ngạc nhiên khi thấy Tae Hee bước vào...giọng cô nàng hơi hoảng 1 chút :

-mày vào đây làm cái gì vậy .

-làm gì đâu .

Tae Hee nhún vai :

-chỉ muốn cảm ơn mày thôi mà .

-cám ơn ?

Mặt Ji Won nghệch ra :

-ý mày là sao ?

-à ..

Tae Hee khẽ cười :

-nếu mày không xé áo tao thì có lẽ anh Lee Yul đã không mời tao đi chơi ..Tuy cuộc hẹn hò của tụi tao có gặp trục trặc 1 chút nhưng cuối cùng anh ấy vẫn tỏ tình với tao ..tất nhiên tao đồng ý vì tao cũng thích anh ấy ...ngắm lại thì chuyện tình cảm của bọn tao sẽ không bắt đầu nếu không có mày ..Ji won , cảm ơn mày nhiều lắm ..

ngắm nghía khuôn mặt méo mó của Ji won 1 lát rồi Tae Hee đi ra sau khi đã đóng cửa 1 cách cẩn thận ..nhưng con bé vẫn cố nán lại để nghe tiếng Ji Won gào rú và đập phá đồ đạc của mình ..

" một giáng sinh tuyệt vời ;;

Tae Hee thầm nghĩ .

tuyết tan và mùa xuân đến , tình hình đối với Tae Hee lúc này có sáng sủa hơn..

sau khi biết chuyện tối hôm đó ,Hae Won đã thôi không giận Tae Hee nữa mà ngược lại , cậu đã cùng với Dennis gọi thêm 1 số người dân bọn ôn đó 1 trận..Tuy nhiên, Tae Hee vẫn cảm thấy tình bạn giữa cô và cậu ta dạo này sao ấy , giữa họ đã có 1 bức tường vô hình nào đó..bức tường ấy không lớn nhưng cũng đủ để Tae Hee nhận ra...

chuyện của cô với Lee Yul đang là tâm điểm chú ý của trường..người ta bàn tán ở mọi nơi. mọi lúc..đại loại là :

-cái con nhỏ ấy ghê quá..những thằng đẹp trai nào ở trường mình nó cũng vơ hết vậy...ghét quá đi mất.

-cặp này thì hợp nhau rồi...nhà nàng có tiền , nhà chàng có quyền....lại ăn chơi nổi trùm trường , trùm lớp....không biết có phải điều đó cuốn họ lại với nhau không nhỉ?

-cá với mày dăm bữa , nửa tháng nữa là cặp này tan tác cho mà coi..Tae Hee nổi tiếng thay bò như thay áo mà.

-biết sao được , có khi Lee Yul đá nó thì sao...nói thật là tao mong điều đó xảy ra lắm...tao chẳng ưa gì con nhỏ đó đâu.

-Lee Yul sao có thể cặp với nó được nhỉ?...nó có đẹp để gì đâu..lại ngạo mạn , ý mình là em của anh Dennis nên lúc nào cũng vênh cái mặt lên trời..gai quá đi mất.

nói chung là chúc phúc thì ít mà ghen tuông ,đố kị thì nhiều mà chúc phúc thì ít..nhưng cả 2 đều không mấy bận tâm vì họ đều được dây dẩn là phốt lờ mọi lời bàn tán xung quanh mà chuyện đó thì họ cực kì giỏi...

-Tae Hee , chút nữa đi ăn kem với anh , ở tiệm "3 cây nấm "nhes.

Dennis quàng vai cô em họ của mình đề nghị.

-tất nhiên , em thích lắm.

Tae Hee hào hứng nói.

-nhóc cứ ăn đi..ăn nhiều sẽ bị viêm họng đấy.

Lee Yul nhăn mặt và nhận được 1 cái lườm đến rách mắt của con nhỏ...lập tức Dennis trêu chọc :

-em đang lườm người yêu hay đang lườm thằng lưu manh nào thế hả?

rồi cậu lôi trong ví ra 1 tấm ảnh và đưa nó cho Tae Hee:

-anh nhờ em đến trường Dohan rủ Sang Mi đi ăn lẩu nhé..cô ấy học lớp 10 a8..em biết đây đã 2 ngày rồi anh không gặp cô ấy..nhớ chết đi được...

Dennis thở dài thườn thượt , điều đó khiến Tae Hee khó chịu...con bé cầm lấy bức ảnh ngắm nghía...chà , cô ta cũng dễ thương , cũng có vẻ giản dị , không giống với mấy con bồ mắt xanh , mỏ đỏ của anh Dennis trước đây.

-Ok , em sẽ tới rủ..2 người cứ tới tiệm 3 cây nấm trước đi nhé..à , anh nhớ rủ Hae won luôn đây.

cô bé không để ý rằng Lee Yul tỏ vẻ không thích thú gì với ý kiến này lắm...còn Dennis nói bằng giọng chán nản

-anh rủ nó đi nó đi rồi nhưng nó bảo bận sẵn gái..

-sẵn đâu mà sẵn

Tae Hee cau mặt

-đạo này cậu ta ít chơi với em lắm..mệt mỏi thật..thôi em đi nhé.

rồi trước khi đi. con bé nhường người lên hôn vào má Lee Yul 1 cái coi như là 1 lời chào tạm biệt..

tại quán 3 cây nấm.

-sao mày không tự đi rủ Sang Mi mà lại nhờ Tae Hee đi thế..

Lee Yul vừa hỏi vừa xoay chiếc Sam Sung..

-con bé hình như không thích Sang Mi thì phải..vì vậy tao muốn có 1 cuộc gặp gỡ giữa họ..tao chắc là gặp xong , Tae Hee sẽ thay đổi thái độ thôi mà..

Dennis vừa nói vừa vỗ tay bạn như thể điều đó là hoàn toàn có thể xảy ra..sau họ ,là các máy di động thì nhau lén lút chụp 2 anh chàng ở mọi góc độ..

-cho tôi xuống đây được rồi..

Tae Hee nói với bác tài xế khi vừa thấy tấm bảng trường Dohan..

sau khi trả tiền xong xuôi , con bé bước xuống xe và ngắm nghía ngôi trường từ bên ngoài..

trường Dohan là trường công lập ,nó nhỏ hơn Blue Star nhiều và trông có vẻ cũ kĩ hơn...trường cũng trồng nhiều cây xanh để lấy bóng mát..

bỗng tiếng chuông reo lên báo hiệu giờ tan trường, Tae Hee đứng vào 1 góc...học sinh trường Dohan ủa ra như đang ong vỡ tổ..họ mang đồng phục khác cô...nếu nữ sinh trường cô mang sơ mi trắng , áo khoác màu đen và váy ngắn cùng màu với huy hiệu đại bàng tung cánh thì nữ sinh trường Dohan lại trông hiền lành , dễ thương với áo sơ mi hồng và váy ngắn màu lam...

-học sinh Blue Star kia...đạo này họ toàn đến trường mình tìm Sang Mi kiếm chuyện thôi..

1 vài cô chỉ trỏ vào Tae Hee thì thầm..và điều đó làm cho cô ngạc nhiên vô cùng..học sinh trường cô kiếm chuyện với Sang Mi?...đó có phải là Nam Sang Mi , bồ anh Dennis không nhỉ?

-bạn ơi , cho hỏi..

Tae Hee chặn ngang 1 cô bạn tóc ngắn , đeo kính..trông có vẻ ngây ngô, hiền lành..cô bạn đang ôm chiếc cặp với vẻ sợ sệt..

-bạn hỏi gì?

-tôi hỏi lớp 10 a 8 ra chưa?

cô ta gật đầu :

-tôi học lớp 10 a 8...

-thế Sang Mi ra chưa bạn?

-Sang mi..?

cô gái lặp lại..còn cô bên cạnh , tóc nhuộm màu nâu hạt dẻ lên tiếng :

-Sang Mi hiền lành , dễ thương chưa bao giờ làm đau ai cả..tại sao dạo này các bạn trường Blue Star thường tìm Sang Mi để dọa nạt thế..?

-Dọa nạt?

Tae Hee nhúu mày...cô không hiểu chuyện quái gì đang xảy ra hết...

-bạn nói rõ đi bạn..

-không có gì để nói cả.

cô ta nhếch mép nói và toan bỏ đi..nhưng đã bị Tae Hee níu tay , lôi lại..

-nói cho tôi Sang Mi ở đâu?

con bé gằn giọng nói , trông nó đã hơi cáu..

-Á...Ồ...ĐAU..

cô gái kia nhăn mặt..:

-ở cổng sau của trường..đó là nơi mà mấy đứa con gái trường bạn hay chặn cô ấy..

đến đó Tae Hee mới chịu buông tay và cô bé bỏ chạy ra phía sau cổng trường..

-hổng hách quá đi mất..

cô bạn kia vừa ôm lấy cổ tay vừa lầm bầm..

-----
quả nhiên ở cổng sau của trường , Tae Hee nhìn thấy 1 nhóm nữ sinh trường Blue Star đang đứng vây quanh 1 cô gái...

1 cô Blue Star , tóc dài...mặt mũi xinh xắn , 1 tay chống nạnh , tay kia gi vào mặt Sang Mi chỉ chiết :

-chị nói cho mà biết cái loại vệt xấu xí như mày không biết thân biết phận mà đòi vượn cao à?

-tôi đâu có.

Sang Mi đáp ứng..

-thế sao bọn chị cảnh cáo bao nhiêu lần mà cứ tìm cách xán lại gần Dennis..

cô nàng tóc ngắn , uốn xoắn, hét to..

" à , thì ra bọn fan của anh Dennis "

Tae Hee thầm nghĩ...đúng là được hâm mộ ở trường không hẳn là hay lắm , sẽ gặp 1 đồng rắc rối mà người bình thường không thể nào hiểu được..

-tôi đâu có xán lại gần anh ấy..chúng tôi là bồ của nhau mà.

Sang Mi hơi sợ sệt nhưng vẫn cố gắng tỏ ra mạnh mẽ ,

" BỐP "

1 cái tát như trời giáng vào mặt cô..đó là cú đánh của 1 cô nàng tóc ngắn , cao nhất nhóm :

-bồ gì mà bồ , ảo tưởng quá đấy em ạ..học ở trường làng Dohan mà đòi cặp với dân quý tộc Blue Star.

Đến đây thì Tae Hee cảm thấy bất bình quá thể...cô lao ra khỏi góc tường , quát lớn :

-ĐỦ RỒI ĐÂY ,MÁY NGƯỜI DỪNG CÁI TRÒ HỀ NÀY LẠI ĐI ,

Cả bọn quay lại nhìn chòng chọc nhân mới xuất hiện..và trái ngược với vẻ mặt hăm hăm lúc nãy, cả bọn đã hơi tái tái..

Tae Hee tiến lại gần , nhìn sát mặt mấy đứa đó :

-mấy người là gì của anh Dennis mà đến đây dọa nạt con người ta vậy..

cả bọn im lặng , đầu cúi xuống..Còn Sang Mi , cô ngơ ngác nhìn Tae Hee..cô không thể hiểu nổi cô gái nhỏ nhắn này là ai mà có thể ngăn được cả đám con gái dữ dằn này như vậy ,,

-Tae Hee..cô không thấy là cô ta không xứng với anh Dennis hay sao?

1 cô nàng ấp úng nói..

-Xứng hay không thì anh Dennis biết..không khiến mấy người xía vào.

Rồi con bé nhếch mép , cười nhạt..

-Anh Dennis là người rất nóng tính vì vậy dám cá là anh ấy sẽ nổi điên nếu biết chuyện này..mấy người biết điều thì biến lẹ khỏi đây..BIẾN.

cả đám đưa mắt nhìn nhau rồi lẳng lẳng kéo nhau , vẻ hăm hực còn in rõ trên khuôn mặt họ.

....Sang Mi đưa mắt nhìn Tae Hee , lí nhí nói :

-cám ơn bạn nhiều.

Tae Hee chẳng nói gì cả chỉ nhướn mày nhìn Tae Hee...1 thoáng thôi nhưng cũng đủ làm cho cô gái trường Dohan sồn tóc gáy..

-cô là Sang MI?

Tae Hee hỏi bằng giọng lạnh lùng..

-tôi là Sang Mi , còn bạn là ai vậy?

Sang Mi ngô nghê hỏi..

-tôi là em họ của anh Dennis..

-A , BẠN LÀ TAE HEE.

Sang Mi reo lên và cô bé cười rất tươi :

-tôi đã nghe anh ấy kể nhiều về bạn..bạn biết không anh ấy thương bạn lắm.

Rồi cô chìa tay ra bắt..nhưng Tae Hee chỉ lẳng lẳng quay đi , nói bằng giọng hờ hững :

-đến tiệm 3 cây nắm với tôi , anh Dennis đang chờ ở đó..

Thái độ của Tae Hee làm cho Sang Mi hơi sượng..cô rút tay lại với vẻ bối rối..và cô im lặng bước đi cạnh Tae Hee mà không biết phải nói câu gì với cô bạn mới lạ lùng này cả..

mãi một lúc sau , Sang Mi cố gắng nói phá tan bầu không khí căng thẳng , nặng nề nhay..

-cám ơn bạn , nếu không có bạn tôi chẳng biết phải làm thế nào..

Tae Hee cũng chẳng nói gì nhưng đến ngã rẽ..đột ngột cô nói :

-cô bị hỏi thăm kiêu này lâu chưa?

-à , khoảng 1 tháng..

Sang Mi cười khẽ nói và ngó lơ đi đâu đó..

Tae Hee hỏi mà không đổi giọng..

-anh Dennis có biết chuyện này không?

-tôi...

Sang Mi ấp úng :

-tôi...tôi..không muốn để anh ấy phải lo lắng..

-và thế là cô chọn cách âm thầm chịu đựng để bọn kia hành hạ hả?

Tae Hee cười khẩy..còn Sang Mi , cô cúi gầm mặt xuống không nói lời nào..

-Sang mi này..nhượng bộ mãi không phải là 1 cách hay , cô chỉ làm cho họ khinh cô thêm thôi..

rồi ngo nghiêng Sang Mi một lát , Tae Hee nói giọng trầm ngâm :

-nhìn cô thì chắc không đánh nhau được hả? vậy thì cô hãy nói với Dennis đi , anh ấy sẽ biết phải làm thế nào..còn nếu như cô không nói thì sớm muộn gì anh ấy cũng biết và lúc đó anh ấy sẽ cảm thấy như mình bị xúc phạm..cô có hiểu không hả?

-tôi hiểu?

Sang Mi áp ứng..

-tôi , tôi chỉ...

Sang Mi lí nhí..

-tôi không muốn anh ấy phải lo lắng

im lặng..rồi Sang Mi quay sang nhìn Tae Hee , không hiểu sao cô lại cảm thấy có cảm tình với cô gái này mặc dù thái độ của cô ta không hẳn là thân thiện lắm..

-Anh Dennis kể với tôi về bạn lắm..anh ấy bảo bạn là 1 người đặc biệt..

mặt Tae Hee vẫn lạnh lùng nhưng đột nhiên cô hơi sững chút khi Sang Mi nói 1 cách đột ngột :

-chúng ta làm bạn nhé? được không?

Sang Mi nhìn Tae Hee , im lặng chờ đợi

-Không.

Tae Hee nói 1 cách thẳng thừng..

-vì sao?

Sang Mi hỏi mà không dấu được vẻ thất vọng..

-vì tôi đã có anh Dennis , 1 người anh luôn yêu thương tôi , tôi có Hae Won , 1 người bạn thân luôn nghe tôi tâm sự , và giờ đây tôi có Lee Yul , 1 người bạn trai tuyệt vời nhất trên thế giới....thế là đủ..

Tae Hee nhún vai và bước sang đường vào tiệm "3 cây nấm"..Còn Sang Mi , cô đi theo sau và miệng thì lầm bầm :

-nhưng nhiều bạn vẫn tốt hơn chứ?

Hey ,

Dennis gọi to và đưa tay vẫy khi vừa thấy Tae Hee và Sang Mi ló đầu vào quán....điều đó không khỏi làm các cô nàng chung quanh ghen tị...và họ cứ nhìn chòng chọc Tae Hee và Sang Mi khi 2 cô đi ngang qua bàn họ.

-Nhìn gì?

Tae Hee trợn mắt , nói giọng khó chịu vào một cô gái cứ nhìn chăm chăm cô , cô ta bèn quay lại ly kem của mình và cắn cúi ăn tiếp.

Dennis kéo ghế ra cho Sang mi ngồi còn Tae Hee thì bước tới ngồi xuống cạnh Lee Yul..

-đề anh giới thiệu với em nhé.

Dennis vồn vã nói :

-đây là Tae Hee , em họ anh , ngồi cạnh con bé là Lee Yul , bạn trai của nó.

-Vâng , chào anh.

Sang mi cúi đầu chào và Lee Yul cũng lịch sự chào lại...sau đó Dennis gọi thêm kem ra cho bốn người cùng ăn.

Không khí của cuộc họp mặt diễn ra khá là vui vẻ....ban đầu Sang Mi tỏ ra khá là dè dặt nhưng về sau cô trò chuyện tự nhiên hơn và bàn luận sôi nổi về các vấn đề tình bạn , tình yêu trong giới học đường..

Sang mi thì cho rằng trong tình yêu , người ta phải biết hy sinh cho người mình yêu...Tae Hee thì lại cho rằng cô chỉ muốn 2 người quan tâm ,chia sẻ với nhau , hiểu nhau là đủ..cô không muốn phải hy sinh , càng không cần người yêu cô phải lo lắng , quan tâm , bao bọc cho cô mọi thứ.

Lee Yul và Dennis chỉ ngồi yên không bàn luận gì..nhưng mặt Dennis thoáng chút tự hào , còn Lee Yul thì vẫn với vẻ lạnh lùng vốn có.

Đến 6 h thì cuộc tranh luận chấm dứt vì Sang Mi phải đến lớp học thêm đàn.

-cô bồ của cậu được lắm.

Lee Yul khẽ nói vào tai Dennis khi cậu ta đứng lên để đưa Sang Mi về và đôi mắt của Dennis sáng lấp lánh trước những lời nói đó.

Trong bàn giờ chỉ còn lại Tae Hee và Lee Yul....Tae Hee vẫn tiếp tục thưởng thức món kem chocolate của mình trong khi Lee Yul cứ nhìn chăm chăm cô.

-Sao anh cứ nhìn em mãi vậy?

Tae Hee hời hợt khó chịu.

-có sao đâu , anh chỉ muốn ngắm cô bồ mình ăn kem thôi mà.

-Nhưng anh cứ nhìn em thì em sẽ ngượng.

Tae Hee trề môi nói , rồi đột nhiên cô buông muống xuống.

-Lee Yul này , anh có buồn không khi em nói không muốn hy sinh nhiều cho người mình yêu?

Lee Yul nói bằng giọng trầm trầm :

-Anh không cần nhóc chỵ sinh gì cho anh cả..nhưng anh không chối rằng anh buồn về việc nhóc không muốn anh lo lắng cho nhóc mọi thứ.

-Tính em vốn thế mà..em muốn tự lập.

-Anh biết , khi yêu nhóc anh đã xác định điều đó.

Lee Yul khẽ cười.

-cám ơn anh.

-vì cái gì?

-vì tất cả.

Tae Hee nói và cúi xuống cặm cùi ăn tiếp ly kem của mình.

-Tae Hee này?

-dạ.

con bé ngẩng mặt lên , lộ vẻ ngạc nhiên thấy rõ.

-tối nay nhóc đi chơi với anh nhé.

Lee Yul đề nghị.

-ơ..em bận rồi.

-nhóc định đi đâu hả?

-dạ , đến nhà Hae Won.

-Hae Won?

Lee Yul lặp lại...cậu cảm thấy có sự ghen tị đang xâm chiếm mình...thú thực , cậu chả ưa gì Hae Won cả..dù chỉ 1 chút.

-nhóc đến đó làm gì vậy?

-nói chuyện tán gẫu thôi mà...anh biết đấy , Hae Won là bạn thân nhất của em.

Tae Hee vừa nói vừa cho 1 muỗng kem vào miệng.

-nhóc coi cậu ta là bạn thân nhưng cậu ta có coi nhóc là thế không?

Lee Yul hỏi bằng 1 giọng đầy ẩn ý..

-em không hiểu anh định nói cái gì? Nhưng dù sao em cũng không muốn tình bạn 8 năm trời giữa em và cậu ta tan vỡ vì lời nói đó.

Con bé nói rõ ràng và rành mạch từng tiếng.....sau đó có 2 rơi vào tình trạng im lặng và cứ ngó chăm chăm nhau.

-Anh về trước nhé.

lee YuL đứng lên vớ lấy cái cặp sách và bỏ đi thẳng.

cộc , cộc "

Đó là tiếng Tae Hee gõ cửa phòng Hae Won...

-ĐỪNG CÓ LÀM PHIỀN TÔI.

Hae Won hét lên 1 cách bức bối.

' CỘC CỘC "

Tae Hee càng gõ mạnh hơn.

" RẦM "

Hae Won giật mạnh cửa và quát lên "

-CHỌC ĐIỀN TÔI ĐÂY À?

Nhưng khi thấy trước mặt mình là Tae Hee..về mặt hằm hằm của cậu ta chùng xuống , thay vào đó cậu hỏi bằng giọng điệu lạnh băng :

-có chuyện gì vậy?

-đến chơi thôi mà

Tae Hee đáp và đẩy cửa phòng Hae Won ra , cô bé bước vào...mặt cô thoáng cau lại khi thấy những lon bia , những điều thuốc lá cháy dở vất la liệt trên sàn.

-dạo này sống thoải mái há?

-

-mẹ tôi tháng sau mới về , bố khoảng 2-3 tháng.

Hae won vừa nói vừa châm điều thuốc...rồi cậu ta rít 1 hơi , hỏi bằng giọng cau có.

-đến đây có chuyện gì vậy?

-nói chuyện..

-chuyện gì?mà lên trường nói cũng được chứ sao?

Hae Won nói bằng giọng thờ ơ ,....Tae Hee ngồi xuống ghế , nhếch mép cười :

-cậu học chung với tôi 1 lớp , ngồi chung với tôi 1 bàn nhưng tôi đâu có nói được.

Rồi nghiêm mặt nhìn Hae Won , cô hỏi :

-dạo này cậu bùng tiết liên tục và toàn tránh mặt tôi..nói đi..vì sao vậy?

-cậu tưởng tượng phong phú nhỉ? việc quái gì tôi phải tránh mặt cậu ,

Hae Won vẫn lăm lè nói..

im lặng.

-lee Yul là lí do hả?

giọng Tae Hee vẫn điềm nhiên..Hae Won nheo mắt nhìn cô rồi cười khẩy :

-uh , đúng đó...tôi nói là tôi không ưa thằng chó đó đấy.

-Thằng chó?

Tae hee lặp lại và quắc mắt nhìn Hae Won :

-đừng có gọi anh ấy như vậy?

-vậy hả? vậy tôi gọi nó là thiên thần bé bỏng dễ thương nhé.

Hae Won nói bằng giọng điệu cợt nhả...Tae Hee cảm thấy bức kinh khủng , cô đứng phắt dậy. tiến lại gần Hae Won , giọng run lên vì giận :

-cậu là sao vậy Hae Won...? tôi có cảm giác cậu đang ghen tị...nhưng đối với mấy thằng tôi cặp trước đây thì cậu đâu có thái độ đó , khác hẳn với Lee Yul..sao cậu ghét anh ấy dữ vậy? anh ấy đã làm gì cậu hả?

-hắn ta không là gì tôi cả..tôi chỉ không thích hắn , đơn giản vậy thôi.

-cậu thật là vô lí , Hae Won.

Tae Hee nói 1 cách bức dọc.

-còn cậu thì sao? trước đây cậu luôn miệng bảo ghét Lee Yul , rằng cậu không bao giờ quan tâm , để ý hay thích hẳn..nhưng kết quả thì thế nào? cậu cặp bồ với hẳn....Tae Hee à , cậu là cái đồ trước sau không như 1.

những lời của Hae Won làm Tae Hee bối rối , mãi một lúc sau cô mới thốt ra thành lời :

-Hae Won , trái tim luôn có lý lẽ của nó...tôi không thể ngăn cản tình cảm của mình với anh ấy. mấy chữ cuối cùng cô nói lí nhí và đầu cúi gầm xuống...

Đột nhiên Hae Won đẩy mạnh Tae Hee vào tường và hôn cô một cách điên dại...nhưng chỉ sau 1 lát , cậu buông cô ra và nở 1 nụ cười nửa miệng :

-cậu lạnh thật đấy Tae Hee à. hôn cậu tôi có cảm giác như hôn 1 tảng băng vậy.

-vì cậu không phải là người tôi yêu nên cậu có hôn tôi bao nhiêu lần cũng thế thôi..

Tae Hee nói và khi đưa tay định vặn nắm đấm cửa thì 1 câu hỏi được đặt ra làm cơ phải ngừng lại..

-nếu phải lựa chọn giữa tôi và Lee Yul , cậu sẽ chọn ai?

1 thoáng im lặng ,

-tôi không muốn điều đó , Lee Yul là người tôi yêu , còn cậu là bạn thân nhất của tôi...tôi không thể đem 2 người quan trọng với tôi lên bàn cân đong đẽ để lựa chọn...

Và cô bé mở cửa lách người qua thật nhanh...

chỉ còn Hae Won trong phòng , cậu ta khẽ nở 1 nụ cười và lẩm bẩm nói :

- cậu thật là tham lam , Tae Hee à..

-----
8 năm về trước.

tại lớp 3A1, trường cấp 1 jong -chu. Thủ đô XÊ un.

-hôm nay chúng ta có bạn mới chuyển từ Mĩ về...đó là em Tae Hee...các em hãy giúp đỡ bạn ấy nhé.

CÔ giáo nói với cả lớp và sau đó , 1 cô bé bước vào phòng trước sự tò mò của mọi người ..cô bé ấy tóc ngắn , vầng trán cao , đôi mắt sáng lộ vẻ thông minh..khác với những đứa trẻ khác , tae hee không có vẻ gì là rụt rè , sợ sệt cả...bằng chứng là cô bé luôn ngẩng cao đầu và nhìn thẳng nhưng Tae Hee cũng chẳng nở nụ cười , không chào hỏi vài câu lấy lệ...thiệt là khó hiểu.

-Dãy giữa , bàn thứ 3 , em vào đó ngồi đi.

cô giáo ân cần nói..còn Tae Hee cô bé vẫn chẳng nói gì chỉ lẳng lẳng xách cặp đến vị trí đã được chỉ định của mình...

với thái độ như vậy nên chẳng có ai trong lớp muốn nói chuyện hay làm quen với cô bé suốt 2 tiết học cả...

đến giờ ra chơi , khi con bé nằm gục xuống bàn thì tay ai đó đập lên vai nó..lừ mắt quay lại nhìn , nó thấy ngay sau mình là 1 thằng bé cực kì dễ thương...

-ăn chocolate không?

Thằng bé hất hàm hỏi và chìa tới trước 1 gói kẹo...

Tae hee chẳng buồn đáp ,nó lạnh lùng quay lên nhưng thằng bé kia đó đã kéo áo nó lại :

-không thích à? tôi có kẹo dẻo nữa này...ăn nhé?

Nhưng con bé chỉ khờ bàn tay thẳng nhóc đặt trên vai mình ra và quay lên gục đầu xuống bàn ngủ tiếp...

Thằng bé nhìn nó bằng cặp mắt khóc chịu và bỏ ra ngoài...

-HAE WON. HEA WON..LẠI ĐÂY CHƠI.

1 đám nhóc réo tên thằng bé ở dãy hành lang...

sau khi gia nhập đám đó..lập tức thằng be trở thành nhân vật trung tâm :

-Hae won , ăn kẹo không?

-ăn bánh nhé Hae Won...

mấy đứa con gái lao nhao nhặng xị cả lên...

-không , không thích.

Hae won lắc đầu quầy quật , nói...1 thằng nhóc đứng cạnh nó hỏi :

-mày thấy con bé mới vào lớp mình thế nào?

lập tức mấy cái miệng đồng thanh chu lên :

-con nhỏ đó ra sao ý....Ji-chin chẳng muốn chơi với nó tí nào...nó làm Ji-chin sợ,..Hae won a.

-nó thiệt là khó gần , khó hoà đồng..

-chẳng thân thiện..

-chắc là nó chán ngắt , chơi chẳng vui đâu.

-cái mặt kênh kiệu thấy ghét...

đột nhiên 1 đứa kêu lên :

-à mà đúng rồi Ji won , nghe bảo nó là em họ cậumà..

lập tức cả đám quay lại nhìn chòng chọc cô bé tên là ji-won.

-à..ờ..nó là em họ tôi.

ji won nói 1 cách không lấy gì làm hồ hởi lắm.

sự thực là khi nghe nói vậy , Hae won cảm thấy không vui 1 tẹo nào...ji won học cùng lớp với nó , nhìn bề ngoài thì có vẻ là rất ư đáng yêu nhưng mà thực ra thằng bé lại không thích nó chút nào...nói chuyện với nó 1-2 phút cũng làm cho Hae won khó chịu , nguyên nhân cũng bởi cái tính luôn ra vẻ ta đây và ranh trước tuổi của nó....hy vọng là Tae Hee không có tệ như bà chị cũng mình..

-bố mẹ con đó mới li dị, chẳng ai muốn nhận nuôi nó hay sao í , nên nó mới chuyển về sống ở nhà ông tôi.

rồi chợt con bé im bặt , đưa mắt nhìn 2 cậu học sinh lớp 4 đang nói chuyện với nhau ở đằng xa...,,

-đó là lee Yul phải không Ji won?

1 cô bạn hỏi..

-uh.

-đứng bên cạnh anh ấy là anh Dennis hả?...nghe nói đó là anh họ cậu..

-tôi không có quan tâm..tôi không chơi với hắn..mẹ tôi bảo hắn là con hoang.
ji won bậm môi nói.

-con hoang là sao?

1 thằng thắc mắc hỏi..

-con hoang là..

vậy là cả đám chụm lại nghe Ji won giải thích con hoang là gì , trừ Hae won , thằng bé nhẹ nhàng lách khỏi đám đó và lui về lớp của mình...

~~~~~ *Chữ Ký* ~~~~~

Tae Hee ko hẳn là đứa không quan hệ với ai vì Hae Won bắt gặp cô bé nhiều lần nói chuyện với 1 cậu học sinh tên là Dennis , người mà Ji Won gọi là con hoang ấy và thi thoảng cô bé có nở nụ cười...còn với những người khác trong lớp thì Tae Hee vẫn giữ thái độ dửng dưng , khó gần , lảm lì , ít nói....mặc dù Hae Won đã cố bắt chuyện nhiều nhưng con bé vẫn chẳng thèm quan tâm....điều đó khiến một thằng bé quen được nuông chiều như Hae Won phát điên..và thế là nó chuyển sang..gây sự..

Như hôm nay chẳng hạn , cô giáo giảng toán thì mặc cô , Hae Won chỉ chăm chăm giật tóc Tae Hee...giật 1 cái , rồi 2 cái..con bé vẫn không phản ứng gì..điều đó làm Hae Won nổi máu lì thêm...tức mình , nó mím môi , giật 1 cú mạnh đến nỗi đầu con bé ngã về đằng sau...

Lập tức , Tae Hee quay phắt lại...lườm nhìn Hae Won đầy đe dọa..

-Ừa , tôi tưởng bạn không biết đau.
Hae Won nói bằng giọng giễu cợt.

" BÓP "

1 cái tát toé lửa vào má thằng bé mạnh đến nỗi mắt nó nổ đom đóm luôn..còn Hae Won , nó đưa tay ôm lấy cái má đỏ tấy còn in hình 5 dấu tay của Tae Hee và nhìn con bé 1 cách bàng hoàng và sững sờ...

Cả lớp và cô giáo cũng quay lại ngó 2 đứa nó....mấy thằng con trai há hốc mồm ngạc nhiên , mấy đứa con gái thì nhìn Hae Won với thái độ lo lắng và rồi chúng xì xà xì xào to nhỏ với nhau.

-Tae Hee , em đứng lên.

cô giáo chỉ vào Tae Hee ra lệnh và con bé đứng dậy...vẫn cái đầu ngẩng cao không chút sợ sệt..

-Tại sao em đánh bạn?

con bé không nói gì..

-nói đi chứ?

.....

-GIẢI THÍCH LÍ DO HOẶC LÀ RA KHỎI LỚP BÂY GIỜ.

.....

-EM NGOAN CỐ THẬT ĐẤY..MỚI LÀ HỌC SINH LỚP 3 MÀ BƯỚNG THẬT...MUỐN TÔI ĐUỔI RA KHỎI LỚP PHẢI KHÔNG?

cô giáo dường như không giữ bình tĩnh nổi nữa.....đột ngột , Tae Hee lao ra ngoài trước sự ngạc nhiên của mọi người trong lớp..1 số đứa còn đứng lên , ngóng theo bóng con bé..

suốt mấy tiết học sau đó , Tae Hee không trở lại lớp nữa , có lẽ nó bỏ về rồi..con Hae won , thằng bé vẫn chưa hết sock , đầu óc nó cứ ong ong và rối mù hẩn lên...về mặt , ánh mắt của Tae Hee khi nhìn nó , cái hình ảnh con bé lao ra ngoài cứ ám ảnh lấy đầu óc Hae Won....và lần đầu tiên trong đời ,1 thằng bé vô tâm , chưa bao giờ thừa nhận mình sai trong bất cứ việc gì bắt đầu cảm thấy hối hận..lẽ ra nó không nên làm như thế , nó phải để cho con bé yên chứ , sao cứ thích chọc cho con bé nổi khùng vậy?..và nhất là nó phải biết đứng lên nhận lỗi khi cố

giáo gọi Tae Hee đứng lên thay vì cứ ngồi ôm má và trơ mắt ra thế chứ..
...Hae Won lắc lắc đầu , nó cảm thấy giờ đây con người mình đang ngập tràn tội lỗi.

Chuông reo báo hiệu giờ tan học , lũ trẻ đứng lên theo hiệu lệnh của lớp trưởng để chào cô giáo và lục tục thu dọn đồ đạc ra về.

-Ji won.

Hae Won gọi 1 cô bé có 2 bím tóc xinh xắn..

-Gì vậy?

cô bé tên là ji won quay lại nhìn nó ngạc nhiên..

-Tae Hee là em họ cậu phải không?

-đúng mà sao?

-vậy thì...

Hae Won gương gạo chỉ về đồng sách vở của Tae Hee trên bàn..

-cậu đem sách vở về cho em cậu kìa...

ji won nhăn mũi :

-tôi chưa bị điên..của nó sao tôi phải đem về..

-nhưng đó là em cậu mà..

Hae Won bắt đầu nổi cáu...nó không hiểu tại sao chị em họ , sống cùng 1 nhà lại có thể nói như vậy..

-cậu thích thì cậu cứ đem về đi...tôi không đem đâu...nó sẽ làm nặng tay tôi và làm vẹo cột sống tôi mất..

ji won nói rồi quay lưng nó bỏ đi với 1 thái độ kênh kiệu...

Quắc mắt nhìn con bé , Hae Won lầm bầm :

" bản thân mày xấu sẵn rồi , xấu thêm 1 chút nữa cũng chẳng vấn đề gì đâu "

Rồi quay sang đồng sách vở của Tae Hee , Hae Won lẳng lặng thu dọn chúng lại và đem về với 1 cõi lòng nặng trĩu...

Bố Hae Won nguyên là bộ trưởng bộ tài chính , còn mẹ là giám đốc 1 bệnh viện nổi tiếng trong thành phố..chính vì vậy mà họ rất bận bịu với công việc riêng của mình và thường xuyên xa nhà vì những chuyến công tác trong và ngoài nước....đó là nguyên nhân khiến cho Hae Won không được hưởng sự quan tâm đầy đủ của bố mẹ , thêm vào đó nó lại không có chị em gì nên

lúc nào thằng bé cũng cảm thấy cô đơn , buồn chán...suốt ngày nó chỉ biết lủi thủi với 1 đồng đồ chơi đắt tiền chất đầy phòng mà không biết chơi với ai , chơi để làm gì...

Nhìn nó như vậy nên ông nội nó , tướng quân Bahn -Tae -chun thương nó vô cùng..ông hay dẫn nó ra ngoài chơi cho nó được khuây khỏa...

-Chúng ta đi đâu vậy ông?

Hae Won hỏi khi 2 người ngồi trên xe ô tô

-à , đến nhà 1 người bạn của ông.ông Kim.

Ông nó nhìn nó đầy trù mến...

-vâng.

Hae Won đáp và nhìn ra ngoài cửa kính nghĩ đến Tae Hee..không biết giờ này con bé đang làm gì nhỉ?

-Hôm nay cháu có chuyện buồn hả Hae Won?

Thằng bé nhìn ông ngờ ngàng :

-sao ông biết à?

-vì...

ông nội nó :

-vì cháu là 1 người không bao giờ che dấu cảm xúc của mình...mỗi khi cháu vui hay buồn , điều đó luôn được thể hiện trên ánh mắt , nét mặt của cháu..

Thằng bé cúi gằm mặt xuống , thờ dài nói :

-hôm nay cháu đã gây rắc rối cho 1 bạn ở trong lớp...cháu hối hận lắm ông ạ...bạn ấy sẽ chẳng bao giờ tha thứ cho cháu đâu..

-Hae Won à , nếu cháu biết hối lỗi 1 cách chân thực thì ông tin bạn ấy sẽ bỏ qua cho cháu...

-nhưng mà chuyện này khác , ông không hiểu được đâu....

Hae Won phụng phịu mặt , nói 1 cách ỉu xiu...

Ông Kim là người..nói sao nhỉ..nhìn ông ấy , Hae Won cảm thấy ớn..không phải ông ấy dữ tợn với nó vì ông ấy cũng chào nó 1 cách bình thường , cũng xoa đầu , cũng cười..nhưng Hae Won cảm thấy ở ông toát lên 1 phong thái khác người , buộc người ta phải kính trọng....và ánh mắt ông ấy nữa , sắc và lạnh...nhìn nó , Hae Won thấy sao mà giống mắt Tae Hae thế.....đúng là giống thật mà...

-cháu ra ngoài chơi được ko ạ?
Hae Won đề nghị...

-uh , nếu cháu muốn.

Ông Kim mỉm cười nói ,...Chỉ chờ có thể nó chạy tốt ra khỏi phòng...không hiểu sao chỉ nghĩ đến việc ngồi yên 1 chỗ , không hoạt động gì , lại ngồi với 1 người như ông Kim..nó thấy oải...có lẽ ra ngoài sẽ giúp cho thằng bé thoải mái hơn...

-Hae Won học lớp mấy rồi nhỉ?
Ông Kim hỏi...

-lớp 3.
ông Bahn nói..

-à , thì ra là bằng tuổi với 2 đứa cháu gái của tôi..

-Ji won à?...mà ai nữa?

-Tae Hee..con bé vừa từ Mỹ chuyển về..

-bố mẹ con bé chịu về nước rồi à?

-không.

Ông Kim thở dài :

-bố mẹ nó lí dị...mỗi người sống 1 nơi , ai cũng bận với sự nghiệp riêng của mình nên gửi nó về đây cho tôi chăm sóc...

giọng ông trầm trầm :

-Tội nghiệp cpn bé....đây là 1 cú sock lớn với nó...con bé trở nên ít nói và lúc nào cũng lặng lẽ , khó gần , không thích nói chuyện với người xung quanh...tôi đã đưa nó đến bác sĩ tâm lí điều trị nhưng có vẻ như không khả quan mấy...hôm qua , đang học nó lại bỏ về...Ji won nói với tôi Tae Hee đánh bạn trong lớp..tôi không tin nên đã gắng hỏi con bé....nhưng Tae Hee vẫn im lặng , chẳng chịu nói gì...

.....
.....

-chà

Ông Bahn chép miệng :

-thật tội nghiệp cho những đứa trẻ phải chứng kiến cảnh tình cảm gia đình rạn nứt quá sớm...

" Ông ơi , mau về cho rồi , ở đây chơi chán quá "

Hae Won lăm bằm nói khi thơ thần dạo trong vườn..trong nó chán nản và chân thì cứ dậm thành thạch xuống đất...

Sau khi lòng vòng trong vườn phát oảo người ,,,thằng bé lủi ra khu vực phía sau nhà với hy vọng sẽ có cái gì đó hay ho , thú vị chờ đợi nó...

Đột nhiên tim nó thót le^ên 1 cái khi nhìn thấy 1 người...đó là Tae Hee , con bé đang ngồi trên bậc thềm ,mắt hướng về phía mặt trời lặn..đường như con bé cảm thấy buồn trước khoảnh khắc ngày tàn...

" Ra đây là nhà của Tae Hee và Ji won "

Hae Won nghĩ thầm và tim thì đập liên hồi...đầu óc thì đang phân vân không biết nên nhẹ nhàng..bỏ chạy hay là đến chỗ con bé nói lời xin lỗi..nhưng liệu con bé sẽ phản ứng ra sao? sẽ trợn trừng mắt nhìn nó hay là khinh khỉnh bỏ đi như ngày thường?

" thôi kệ. cứ xin lỗi cho đỡ dằn vặt "

nó thầm nhủ với bản thân rồi lấy hết can đảm , tiến lại gần con bé với 1 cái mặt héch lên trời..

-hey , chào bạn.

Hae Won cố gắng nói 1 cách điềm tĩnh và nở 1 nụ cười

Tae Hee nhướn mày nhìn nó..:

-gì?

-à...

Hae Won bặm môi , ngượng nghịu nói :

-tôi muốn xin lỗi về chuyện ban sáng...

-tôi quên rồi..

Tae Hee đáp 1 cách gọn lỏn..nó lại đưa mắt nhìn về phía tây..

-ở đó có cái gì à?

Hae Won thắc mắc hỏi khi thấy con bé cứ nhìn hướng đó mãi..

-mặt trời lặn.

-thì sao?chuyện bình thường mà...?

Hae Won nhú mắt nhìn theo...

-nhưng mỗi khi nhìn nói tôi lại thấy buồn , tôi có cảm giác mỗi thứ trở nên trống rỗng , vô nghĩa , tất cả đều quay lưng lại với tôi...

Tae Hee nói bằng giọng buồn bã..ngay sau đó , nó cảm thấy ngạc nhiên với chính mình là tại sao nó lại tâm sự với 1 thằng bé như Hae WON...

-Vậy tại sao cậu không ngắm cảnh bình minh? nó rất đẹp và nó làm cho con người ta cảm thấy hy vọng nhiều vào cuộc sống..bố tôi đã bảo tôi như vậy.

" bố tôi đã bảo tôi như vậy "...Tae Hee se lòng vì câu nói đó..nó đưa mắt nhìn Hae Won , và tự dưng nó cảm thấy mắt mình cay cay :

-thế bố cậu có tốt không?

-có , tôi tự hào về bố.

" tôi cũng từng tự hào "

nó cay đắng nghĩ thầm và nhìn chăm chăm Hae Won...:

-thế còn mẹ?

-cả mẹ nữa , tôi rất yêu mẹ...

Hae Won nở 1 nụ cười nói...

Tae Hee lặng người , tự dưng trong đầu nó hiện ra cảnh nó co rúm người lại, đắp kín chăn , rấm rứt khóc thầm sau khi nghe lén 1 trận cãi nhau giữa bố mẹ , họ đổ lỗi cho nhau trong mọi thứ và sỉ vả lẫn nhau..chính lúc đó nó nhận ra rằng cái niềm tự hào về gia đình hạnh phúc của nó bấy lâu nay chỉ là hư vô , là ảo tưởng , là không có thật...

-cậu thật là hạnh phúc vì được bố mẹ quan tâm đầy đủ..

Nó nhìn Hae Won và mặc dù đã cố tỏ ra thật vô tư trong lời nói đó nhưng kì thực trong lòng thì đang trào lên sự ghen tị...nó thèm , thèm được như Hae Won dù chỉ là 1 chút...

đâu có , bố mẹ tôi đi đây , đi đó cả ngày à..có 1 dạo gần cả năm trời tôi mới được chơi cùng bố mẹ

Thằng bé bặm môi , mắt dán chặt xuống đất..:

-Tôi có nhiều đồ chơi lắm nhưng tôi không biết phải chơi cùng với ai , chơi vì cái gì?..

à , thì ra là thế , nếu 1 giây trước đây , Tae Hee còn cảm thấy ghen với Hae Won thì giờ đây , nó lại cảm thông cho thằng bé vô cùng...đúng là Hae Won có may mắn hơn nó nhưng dù sao vẫn thật đáng thương..

-tae Hee này , chúng ta làm bạn có được không?

Hae Won ấp úng nói , cắt ngang dòng suy nghĩ của con bé...

-làm bạn với tôi á?

Tae Hee ngược mắt nhìn Hae Won :

-tại sao?..cậu làm tôi ngạc nhiên đây vì cậu là người đầu tiên bằng tuổi nói là muốn làm bạn với 1 con bé khó chịu như tôi.

-đây là do cậu không muốn kết bạn đây chứ?..mà trả lời tôi đi , tôi có thể chơi với cậu được không?

Hae won chờ đợi câu trả lời..sự hy vọng ngập tràn trong đôi mắt của nó

-tất nhiên là được rồi..nhưng mà cậu phải hứa với tôi 1 chuyện...

-chuyện gì vậy?

Giọng Hae Won nghi nghi hoặc hoặc..

-đừng bao giờ kéo tóc tôi nữa nhé.

-tất nhiên rồi..

Thằng bé cười..nụ cười rạng rỡ..

" 8 năm trời từ tình bạn chuyển sang tình yêu lúc nào mà tôi không hay biết , và hôm nay tôi ko thể kìm nén được tình cảm của mình...ông tôi nói đúng , tôi không phải là người biết che giấu tình cảm vì vậy tôi đau , đau khi phải mang trong mình 1 tình yêu thầm lặng..nhưng tôi không muốn phải chịu đựng nỗi đau đó nữa và vì vậy tôi sẽ chọn cách ra đi...hãy hiểu cho tôi Tae Hee , không phải là tôi không muốn ở bên cậu mà bởi vì tôi không thể..."

'< alo , Hae Won à? >

< uh, tôi đây>

.....

.....

.....

-< xin lỗi chuyện lúc chiều nhé , tôi say quá >

-< tôi quên rồi>

.....

.....

.....

-< vậy bye nhé , hẹn gặp lại ở trường>

< uh , bye>

Tae Hee tắt máy....rồi cô lôi trong hộp bàn ra cuốn album ảnh mà 2 đứa -cô và Hae Won góp mặt là phần nhiều....và khi ngắm nhìn những kỉ niệm đẹp đẽ được lưu giữ đó , cô thở dài nói :
-xin lỗi Hae Won , tôi biết tôi đã làm cậu đau nhiều lắm nhưng tôi không thể thích cậu

được....trái tim luôn có lí lẽ riêng của nó mà...

Hôm nay là ngày 14/2 nhưng Tae Hee lại chẳng cảm thấy vui tí nào ...cô và Lee Yul đã không nói chuyện với nhau 1 tuần kể từ lần cuối 2 người ngồi với nhau trong tiệm “ ba cây nấm ”.

Chính vì thế khi nhìn những đôi nam sinh , nữ sinh tay trong tay với nụ cười hạnh phúc cô cảm thấy buồn kinh khủng

“ lee Yul là vậy sao ? là ghen tuông và ích kỉ như thế hả ...? ” Tae Hee nhếch mép cười 1 cách cay đắng ...

đúng , Lee yul là người đầu tiên cô thực sự có tình cảm , chính anh ấy đã người làm cho vui , cô hạnh phúc nhưng cũng làm cho cô buồn và chán nản rất nhiều ..

-Ê NHÓC .

Tiếng 1 cậu con trai hét lên khiến người xung quanh phải quay lại nhìn ...

-lee yul đó .

-woa , anh ấy đẹp thật

- tiếc là đã có bồ rồi ..

Lee Yul ngồi trên chiếc mô tô của mình với vẻ mặt lạnh lùng , chẳng hề quan tâm đến những lời xì xào , bàn tán của những người chung quanh mà mắt chỉ hướng về phía 1 cô gái nhỏ :

-sao ? có chuyện gì ?

cô gái hỏi .

- chúng ta nói chuyện nhé nhóc ..

-nói á ?

cô bé cười khẩy

-em tưởng anh không quen em kia chứ ..

-đừng có nói như vậy .

Lee yul nhìn chăm chăm Tae Hee ..rồi đưa cho cô 1 chiếc mũ với màu xanh rất dễ thương :

-lên xe đi , chúng ta đi chơi .

-đi chơi sau 1 tuần anh không thèm nói chuyện với em á ?

Tae Hee khịt mũi .....Lee Yul nhìn cô chờ đợi , không chớp mắt ..

-thôi được rồi .

Tae Hee nói và nhảy lên xe ...lập tức Lee Yul rút ga và chiếc xe phóng đi ...trước sự chứng kiến của nhiều học sinh “ blue star ” ..trong đó có Hae won ..

-đừng buồn ...

Dennis vỗ vai cậu ta giọng thông cảm ...

-đâu có ..em chỉ muốn nhìn đứa bạn mình chừng nào có thể thôi mà .

- ....anh hiểu ...nhưng chú mày quyết định như thế thật sao ?
giọng Dennis nghi nghi hoặc hoặc ..

-nên như thế anh ạ ...

trên đường quốc lộ , tuy Lee Yul không lạng lách hay đánh võng như Hae won nhưng về tốc độ thì cậu ta lại chịu thua kém tí nào ...Tae Hee cảm thấy lạnh kinh khủng , và gió thì rít bên tai ...

-NHÓC BIẾT KHÔNG , ANH NHỚ NHÓC NHIỀU LẮM ..

-EM NGHE KHÔNG RÕ .

-ANH BẢO LÀ ANH NHỚ NHÓC .

-XẠO ..

Tae Hee gào to và ôm chặt lấy lee yul , cô bé dựa đầu vào lưng của anh ...từ sâu thẳm trong trái tim mình , cô cảm thấy hạnh phúc vì lời anh nói .

-biển đẹp quá phải không ?

Lee Yul nhìn Tae Hee mỉm cười nói ...

-đẹp nhưng em cảm thấy lạnh lẽo , cô độc quá ...

-anh sẽ luôn ở cạnh nhóc .

-như 1 tuần nay hả ?

Tae Hee giễu cợt ...

Lee Yul nheo mắt lại rồi thở dài :

-nhóc cũng làm mặt lạnh với anh đó thôi ....

-em không nghĩ anh lại ích kỉ như vậy ...

-anh cũng là người bình thường , anh không phải là vĩ nhân , anh cũng có sự ghen tị khi thấy bạn gái mình quan tâm đến thằng khác ...

-cậu ấy là bạn thân nhất của em ...

-anh biết là em chỉ coi anh ấy là bạn ..nhưng ...
nói đến đó Lee Yul im lặng ...

-sao ?
Tae Hee gặng hỏi ..

-không ...chỉ là ..thôi anh không muốn nói đến đề tài này nữa , anh không muốn chúng ta lại cãi nhau ....

-cũng phải .
Tae Hee khẽ nói , cô bé dựa đầu vào vai Lee yul và đưa mắt nhìn về phía xa xăm ...những cánh buồm trắng nhấp nhô trên mặt biển ..

.....
.....
.....

-nhóc này ?

-gì anh ?

-anh có cái này tặng nhóc ..
Lee Yul rút từ trong túi áo ra 1 hộp quà nhỏ và đặt nó vào tay Tae Hee ...ngước mắt nhìn cậu đầy ngạc nhiên , cô bé hỏi :

-cái gì vậy hả anh ?

-nhóc cứ mở ra là biết ..
Lee yul khẽ cười ...

Nhìn cậu rồi món quà , tay cô bé run run rút sợi dây ruy băng đỏ và mở nắp hộp quà ra ....:

-chà ..
Tae Hee thốt lên ..
-chiếc vòng đẹp quá ..

cô cầm nó lên ngắm nghía ..đó là chiếc vòng có đính những hạt kim cương nhỏ nhưng những hạt đó không thể sáng và đẹp bằng 2 từ khắc ở mặt trong chiếc vòng :
“only you “

Hôm đó là ngày vui vẻ ,đầy ý nghĩa với 2 người ....mãi đến 4 h chiều , sau 6 tiếng ‘’ bắt cóc ‘’ Tae Hee , Lee yul chở cô bé về nhà ...

-ông nhóc sẽ không mắng chứ .

-Không , ông đã đi nước ngoài từ trước rồi ..

-.....

vậy em vào nhé .

-khoan đã ...

lee Yul nói rồi thật nhanh cậu hôn vào má cô và mặt cô bé đỏ ửng lên vì nụ hôn đó ...

-anh về nhé .

Lee Yul mỉm cười và cậu nổ máy phóng xe đi ....Tae Hee chờ cho đến khi bóng cậu khuất hẳn mới đi vào nhà ...

mới bước lên thêm , cô nhìn thấy Dennis :

-hey , ngạc nhiên chưa , anh ra ngoài này đón em à .?..

-Tae Hee ...

Giọng của Dennis thật lạ ;

-em vào nhà đi , Hae Won có chuyện muốn nói ..

-có chuyện gì sao ?

cô nhìn mặt Dennis nghi nghi hoặc hoặc ...

-nó sắp đi ..

-Đi đâu ?

-du học .

Tae Hee cảm thấy tai mình lùng bùng , đầu óc thì quay cuồng ....không , không thể , chắc hẳn là 1 trò đùa rồi nhưng hôm nay đâu phải là ngày cá tháng tư ..

-chắc là cậu ấy muốn chơi anh em mình đây mà .

Tae Hee cố gắng làm như thể đây là 1 trò đùa ..

.Dennis nhìn cô ái ngại :

-Anh nghĩ là em nên vào ..

Nhìn ông anh họ mình , Dennis có vẻ rất nghiêm túc ...vậy là cô bé vội vã chạy nhanh vào nhà ...

ở phòng khách , đó là Hae Won với va li hành lí trên tay ...cậu đang nhìn Tae Hee cười buồn ...

Tae Hee bước lại gần , ngơ ngác nhìn cậu đến cái va li , giọng cô bé run run :
-làm gì vậy Hae won ...

-Tae Hee , tôi sắp đi ...

-đi đâu .

-đi du học ..

-cậu đang đùa tôi ?

Mắt Tae Hee mở lớn , và cô bé hét lên :

-HÃY NÓI VỚI TÔI LÀ CẬU ĐANG ĐÙA ĐI ..

-Tae hee tôi không đùa .

Hae Won cúi mặt xuống thở dài ..

-tại sao vậy Hae won ?

cô giật giật tay áo cậu , nói bằng giọng hoảng loạn :

-cậu chưa bao giờ có ý định đi du học mà ....tại sao ..tại sao lại thay đổi đột ngột như vậy ?

Hae won nhìn cô bé :

-xin lỗi ..

Cô bé túm lấy cổ áo cậu , gào lên :

-CẬU MUỐN TÔI DẪN CẬU 1 TRẬN KHÔNG HAE WON ? ....8 NĂM NAY TÔI VÀ CẬU ĐÍNH NHAU NHƯ SAM , CHƠI THÂN VỚI NHAU NHƯ HÌNH VỚI BÓNG ...CHÍNH CẬU CÒN BẢO RẰNG CẬU SẼ LUÔN Ở BÊN CẠNH TÔI ...THẾ MÀ GIỜ LẠI NHƯ THẾ NÀY HẢ ? CẬU NÓI DỐI TÔI ...

nước mắt cô bé trào theo từng câu nói ...

-xin lỗi ...

-ĐỪNG ĐI HAE WON ...ĐỪNG ĐI ..

Hae Won nhìn cô , giọng cậu nghe thật đau khổ :

-cậu thật là ác ....cậu có biết là tôi yêu cậu không ?

-tôi biết .

giọng cô ghen ngào ...

-tôi không mạnh mẽ như cậu , không che dấu tình cảm của mình giỏi như cậu .....Vì vậy Tae Hee , hãy để tôi đi , cậu muốn tôi cứ phải sống trong đau khổ từ ngày này qua ngày khác lắm sao ?

-Nhưng ...Hae Won ...đừng đi , tôi chưa bao giờ tưởng tượng đến một ngày cậu rời bỏ tôi ....chưa bao giờ ..

Tae Hee nấc lên từng chập .....

-tôi cũng đâu có muốn...nhưng đó là cách tốt nhất ...

1 giọt nước mắt long lanh trên mắt cậu :

-cám ơn cậu vì đã làm bạn với tôi ...đó là khoảng thời gian đẹp nhất ...

và cậu khờ tay Tae Hee ra , nắm chặt lấy hành lí của mình...cậu bước đi với 1 quyết tâm sắt đá ...

-Hae Won , nếu cậu ra đi ...cậu sẽ không còn là bạn tôi nữa ..

Tae Hee nói bằng giọng mạnh mẽ , lạnh lùng nhưng trong lòng cô lại nài nỉ cậu ..

Hae Won khựng lại 1 lát rồi cậu cậu bước đi 1 cách nhanh nhất có thể ...

Tae Hee quy xuống nền nhà ...nước mắt cô bé cứ chảy ra , lăn dài trên gò má...

.....

.....

.....

-hãy để cho nó đi em ạ ..

Dennis xoa đầu cô bé dịu dàng :

-hic ....em chưa bao giờ nghĩ cậu ta có thể vô tình như vậy ...hic ...hic ...

-chọn cách ra đi là 1 quyết định đau buồn nhất trong cuộc đời nó em ạ ...

-hic ...hic ...em không muốn nghe nữa ...em không muốn nhắc đến cậu ta nữa ...em ghét cậu ta ,
EM CẢM THÙ HAE WON..

Tae Hee gào lên 1 cách giận dữ

Hôm đó là ngày vui vẻ ,đầy ý nghĩa với 2 người ....mãi đến 4 h chiều , sau 6 tiếng ‘’ bắt cóc ‘’ Tae Hee , Lee yul chở cô bé về nhà ...

-ông nhóc sẽ không mắng chứ .

-Không , ông đã đi nước ngoài từ trước rồi ..

-.....

vậy em vào nhé .

-khoan đã ...

lee Yul nói rồi thật nhanh cậu hôn vào má cô và mặt cô bé đỏ ửng lên vì nụ hôn đó ...

-anh về nhé .

Lee Yul mỉm cười và cậu nổ máy phóng xe đi ....Tae Hee chờ cho đến khi bóng cậu khuất hẳn mới đi vào nhà ...

mới bước lên thềm , cô nhìn thấy Dennis :

-hey , ngạc nhiên chưa , anh ra ngoài này đón em à .?..

-Tae Hee ...

Giọng của Dennis thật lạ ;

-em vào nhà đi , Hae Won có chuyện muốn nói ..

-có chuyện gì sao ?

cô nhìn mặt Dennis nghi nghi hoặc hoặc ...

-nó sắp đi ..

-Đi đâu ?

-du học .

Tae Hee cảm thấy tai mình lùng bùng , đầu óc thì quay cuồng ....không , không thể , chắc hẳn là 1 trò đùa rồi nhưng hôm nay đâu phải là ngày cá tháng tư ..

-chắc là cậu ấy muốn chơi anh em mình đây mà .

Tae Hee cố gắng làm như thể đây là 1 trò đùa ..

.Dennis nhìn cô ái ngại :

-Anh nghĩ là em nên vào ..

Nhìn ông anh họ mình , Dennis có vẻ rất nghiêm túc ...vậy là cô bé vội vã chạy nhanh vào nhà ...

ở phòng khách , đó là Hae Won với va li hành lí trên tay ...cậu đang nhìn Tae Hee cười buồn ...

Tae Hee bước lại gần , ngơ ngác nhìn cậu đến cái va li , giọng cô bé run run :

-làm gì vậy Hae won ...

-Tae Hee , tôi sắp đi ...

-đi đâu .

-đi du học ..

-cậu đang đùa tôi ?

Mắt Tae Hee mở lớn , và cô bé hét lên :

-HÃY NÓI VỚI TÔI LÀ CẬU ĐANG ĐÙA ĐI ..

-Tae hee tôi không đùa .

Hae Won cúi mặt xuống thở dài ..

-tại sao vậy Hae won ?

cô giật giật tay áo cậu , nói bằng giọng hoảng loạn :

-cậu chưa bao giờ có ý định đi du học mà ....tại sao ..tại sao lại thay đổi đột ngột như vậy ?

Hae won nhìn cô bé :

-xin lỗi ..

Cô bé túm lấy cổ áo cậu , gào lên :

-CẬU MUỐN TÔI DỪNG CẬU 1 TRẬN KHÔNG HAE WON ? ....8 NĂM NAY TÔI VÀ CẬU DÍNH NHAU NHƯ' SAM , CHƠI THÂN VỚI NHAU NHƯ' HÌNH VỚI BÓNG ...CHÍNH CẬU CÒN BẢO RẰNG CẬU SẼ LUÔN Ở BÊN CẠNH TÔI ...THẾ MÀ GIỜ LẠI NHƯ' THẾ NÀY HẢ ? CẬU NÓI DỐI TÔI ...

nước mắt cô bé trào theo từng câu nói ...

-xin lỗi ...

-ĐỪNG ĐI HAE WON ...ĐỪNG ĐI ..

Hae Won nhìn cô , giọng cậu nghe thật đau khổ :

-cậu thật là ác ....cậu có biết là tôi yêu cậu không ?

-tôi biết .
giọng cô ghen ngào ...

-tôi không mạnh mẽ như cậu , không che dấu tình cảm của mình giỏi như cậu .....Vì vậy Tae Hee , hãy để tôi đi , cậu muốn tôi cứ phải sống trong đau khổ từ ngày này qua ngày khác lắm sao ?

-Nhưng ...Hae Won ...đừng đi , tôi chưa bao giờ tưởng tượng đến một ngày cậu rời bỏ tôi ....chưa bao giờ ..
Tae Hee nấc lên từng chập .....

-tôi cũng đâu có muốn...nhưng đó là cách tốt nhất ...
1 giọt nước mắt long lanh trên mắt cậu :
-cám ơn cậu vì đã làm bạn với tôi ...đó là khoảng thời gian đẹp nhất ...

và cậu khờ tay Tae Hee ra , nắm chặt lấy hành lí của mình...cậu bước đi với 1 quyết tâm sắt đá ...

-Hae Won , nếu cậu ra đi ...cậu sẽ không còn là bạn tôi nữa ..

Tae Hee nói bằng giọng mạnh mẽ , lạnh lùng nhưng trong lòng cô lại nài nỉ cậu ..

Hae Won khựng lại 1 lát rồi cậu cậu bước đi 1 cách nhanh nhất có thể ...

Tae Hee quỵ xuống nền nhà ...nước mắt cô bé cứ chảy ra , lăn dài trên gò má...
.....

-hãy để cho nó đi em ạ ..
Dennis xoa đầu cô bé dịu dàng :

-hic ....em chưa bao giờ nghĩ cậu ta có thể vô tình như vậy ...hic ...hic ...

-chọn cách ra đi là 1 quyết định đau buồn nhất trong cuộc đời nó em ạ ...

-hic ...hic ...em không muốn nghe nữa ...em không muốn nhắc đến cậu ta nữa ...em ghét cậu ta ,
EM CẢM THÙ HAE WON..

Tae Hee gào lên 1 cách giận dữ

đó là buổi tối cuối cùng mà Tae Hee còn nhắc đến tên của Hae Won , kể từ đó về sau cô bé không bao giờ nói đến chuyện gì liên quan đến người ‘ ‘ đã là bạn ‘ ‘ của mình nữa :

-em biết không Sang Mi , nó đốt tất cả các tấm ảnh có nó và Hae Won , bất cứ món quà gì thằng đó tặng nó đem quẳng vào sọt rác không thương tiếc ...

-ôi trời ơi .

Sang Mi vừa lật xiên thịt nướng vừa nhăn mặt khi nghe Dennis nói ..

-nhưng mà anh đã lén cất tất cả lại rồi ...anh biết con bé chỉ bùng bột nhất thời ...thực ra nó quá gắn bó với Hae Won , nó không bao giờ tưởng tượng ra 1 ngày cậu ta lại đứng trước mặt nó với 1 cái vali và đột ngột nói : ‘ ‘ tôi sẽ đi ‘ ‘ ..... à ..mà chuyện này nữa ...

Dennis nói bằng giọng thì thầm mà Sang Mi phải cố gắng lắm mới nghe được :

-hôm qua anh phát hiện dưới đáy ngăn kéo của nó có 1 tấm ảnh nó và Hae Won chụp hồi bé ...nó đã xé nhưng rồi dán lại .....

-thế à ...chắc là cô ấy đã đấu tranh nội tâm dữ lắm .....còn Lee Yul , anh ấy phản ứng sao trước chuyện này .....

-sự thực là Hae Won và Yul chẳng ưa gì nhau cả ...anh nghĩ là yul chẳng quan tâm tới việc Hae Won ra làm sao cả .....

ở phòng bên kia ...Tae Hee reo lên mừng rỡ khi thấy cái đầu của Lee Yul ló vào :

-anh Yul , anh đây rồi ..may quá ..2 đứa em của Sang Mi cứ khóc hoài ...em chẳng biết phải làm thế nào cả ..

giọng Tae Hee thật khổ sở ..và được phụ họa thêm bằng tiếng khóc tức tưởi của 2 đứa nhóc tí ...

-để coi nào ..

Lee Yul khẽ cười ..cậu cúi xuống bế 1 đứa lên và dỗ dành nó .....

-Tae Hee ,nhóc bé đứa còn lại đi chứ...

-uh ..

Tae Hee vội bế em bé thứ 2 .....

.....

-anh yul , giúp em với ....nó cứ khóc ...

-uh ..

Lee Yul nhẹ nhàng đặt cậu bé mà cậu mới đỡ yên được xuống nôi và đỡ lấy đứa bé từ tay Tae Hee ...

.....1 lúc sau :

-nhóc ơi , anh phát hiện ra là anh có năng khiếu làm bố đây ...

-công nhận anh tài thật ...em chịu ....nghe tiếng trẻ con khóc em cứ cảm giác bứt rứt , khó chịu như bị tra tấn vậy ...

-đứa nào hồi bé chẳng khóc ..

-biết là vậy nhưng mà em vẫn không thích ...

-à , mà Sang Mi và Dennis đâu ?

-đang ở ngoài vườn nướng thịt .....

mới nói đến đó thì đã thấy giọng của Dennis :

-THỊT NƯỚNG ĐÃ XONG , MAU LÊN ANH EM ƠI ...

Dennis nói to đến nỗi mà lũ trẻ giật thót mình và gào khóc .....

-ôi trời ơi ..

Tae Hee rên rỉ .....

Bữa tiệc diễn ra trong không khí vui vẻ , nhộn nhịp , ấm cúng , trong tiếng cười nói vui vẻ của tất cả mọi người ...

“ này nhóc ”

Lee Yul thầm thì vào tai Tae Hee ..”

“ anh thấy nhóc có nụ cười rất đẹp , từ nay nhóc cười nhiều vào nhé , mặt nhóc cứ bí xì hoài ,”

Nghe đến đó , Tae Hee thở dài ....cô đâu phải là người lúc nào cũng có chuyện vui để mà cười chứ .....

-hôm nay vui nhỉ Tae Hee ?

Dennis khoác vai cô em họ của mình nói khi cả 2 sóng bước bên nhau ....

-vâng ..em đã thấy đôi mắt anh ngời ngời hạnh phúc khi anh nhìn Sang Mi .
Tae Hee trêu chọc ..

-thì cũng giống như khi Lee Yul nhìn em thôi ..

Lập tức cậu liền bị cô em mình nhéo cho 1 cái rõ đau ...

.....
.....

-em biết không sau này anh sẽ cưới Sang Mi ..

-chưa gì anh tính đến chuyện lập gia đình rồi à ..

-không được sao ?

-anh mới 17 tuổi ...và em thấy quá sớm để nói tới chuyện đó ..

-anh còn tính là mình sẽ có 2 đứa nhóc :1 trai , 1 gái ấy chứ ..
Dennis nheo mắt nhìn Tae Hee cười .....

-Sang mi có ý nghĩa với anh lắm phải không ?

-uh ....anh cảm ơn cuộc đời đã cho anh gặp cô ấy ...nhờ cô ấy anh có niềm tin vào cuộc sống ,
vào tình yêu ....em biết đấy , anh đã bị ảnh hưởng ...ơ .....quá nhiều ...vào chuyện ...của ba mẹ
anh ...

Tae Hee không nói gì ...tim cô như co lại , quặn thắt khi nói tới chuyện gia đình của Dennis và
2 anh em lặng lẽ bước đi bên cạnh nhau không nói thêm lời nào nữa .....

Cúoi tháng 5 , sau khi thi học kì xong , nhà trường dán điểm thi lên bảng tin tạo ra 1 cảnh
tượng chen lấn của lũ học trò , hết như là 1 bầy châu chấu ....và Tae Hee quyết định ngày mai
sẽ coi điểm cho đỡ vất vả ...

-Kim Tae Hee , thứ 9 .

Cô xụ mặt khi nhìn kết quả ...thực ra cô cũng không phải là đứa quan tâm đến điểm chắc
nhưng ông nội sẽ không thích kết quả này ...ông luôn đòi hỏi Tae Hee phải là người đứng đầu

mọi cuộc đua , không bao giờ để thua ai cả .....

Như thường lệ , vô tình cô liếc xuống cái tên ‘ ‘ Bahn Hae Won ‘ ‘ ..1 dòng chữ làm lòng cô se lại ‘ ‘ đã chuyển trường ‘ ‘ ....cô cảm thấy tim mình chùng xuống khi nhìn thấy dòng chữ đó ....và cô lắc đầu thật nhanh và mạnh để xua tan đi mọi ý nghĩ về Hae Won bằng cách dò điểm cho Dennis và Lee Yul ..

Dennis :60 ..

‘ ‘ ông sẽ giết anh ‘ ‘ cô bé thầm nghĩ ....còn Lee Yul , anh ấy xếp thứ 3 ...1 thoáng tự hào hiện lên mặt cô ...

-kết quả không tệ chứ ?

Đó là giọng của Dennis , cậu đang nhe răng cười với cô :

-thực tình anh nghĩ là anh xếp thứ trăm mấy cơ ....anh chỉ làm cho qua loa để chuồn đi chơi với Sang Mi mà.

Rồi cậu hét lên :

-Ôi trời ơi , anh đã hứa với cô ấy là sẽ điện thoại sau khi biết điểm ..

và cậu vội vã lôi ra chiếc Sam Sung để phone cho cô bạn gái của mình ...

-a lo .

đầu dây bên kia lên tiếng ..

-cô ơi ...cho cháu gặp bạn Sang Mi ạ .

Dennis vừa nói vừa nháy mắt với Tae Hee ...cô bé bật cười khi thấy bộ dạng của ông anh mình như vậy...nhưng rồi cô thay đổi thái độ khi thấy mặt Dennis đang tái hắc đi ...

-cô ơi ?...Sang Mi ...sao hả cô ..

.-.....

‘ ‘cốp ‘ ‘

đó là tiếng Dennis đánh rơi điện thoại của mình ...người cậu như lặng đi , đôi mắt thì vô thần và môi run run , tay ôm lấy đầu mình ..

-anh ơi ? có chuyện gì vậy ?

Tiếng Tae Hee luống cuống hỏi ....

-anh , anh ...phải tới bệnh viện bây giờ . ...ngay bây giờ ...

Dennis lắp bắp nói ...rồi cậu vùng chạy thật nhanh tới chỗ mô tô của mình .....đột nhiên Tae Hee cảm thấy có điềm không lành sẽ xảy tới ..

Bệnh viện quốc gia Xê –un ...

Khi Lee yul và Tae hee tới nơi thì Sang Mi đã đi rồi ...cô ấy chết trong phòng hồi sức cấp cứu , mặc dù các bác sĩ đã cố gắng hết sức ..nhưng tai nạn qua nghiêm trọng , đã cướp đi sinh

mạng của Sang Mi .

-Không ....con tôi không chết ...không chết ...mấy người cứu nó đi chứ ...cứu nó đi
tiếng của mẹ Sang Mi gào lên nắc nỏ ...bố cô thì nhìn chăm chăm vào con mình ...ông không
tin đây là sự thật ...

-không thể nào ..làm sao nó có thể chết được ...con tôi không chết ...
ông lắm bầm ..

-nó không chết ..nó chỉ mới là học sinh cấp 3 , tháng tới sẽ tròn 17 tuổi ...còn quá trẻ ...

Tae Hee bật khóc khi nghe những lời nói đó ...cô gục mặt vào vai Lee Yul khóc nắc lên .....sự
ra đi của Sang Mi là quá sớm , quá bất ngờ , đột ngột với cô ....không đủ để cô bày tỏ tình
cảm của mình dành cho cô ấy .....Rồi còn anh Dennis nữa chứ , anh ấy sẽ ra sao trước việc
ra đi này của Sang Mi ...

-anh Dennis ...

Tae Hee nắc lên ..nói không ra tiếng ..Lee yul vội dìu cô ra ngoài chỗ băng ghế ...Dennis đang
ngồi đó ...

-Dennis à ..

lee Yul đặt tay lên vai người bạn của mình ...cậu không biết phải nói sao với người bạn của
mình trước nỗi đau này cả ...

-không ...không ..

Dennis lắc lắc đầu , vắn vẹo đôi bàn tay , nước mắt con chảy ra , lăn dài trên gò má ..

-Sang Mi không chết ...không chết ....không chết ..không chết ..

cả người cậu run lên ...

-cô ấy không chết ..không chết ...

Tae Hee bịt miệng nén không cho mình gào khóc trước cảnh tượng đó ....nước mắt cô cứ trào
ra trong khi Dennis lắm bầm trong cơn hoảng lại ...

-cô ấy không chết ....không chết ...

lee yul lặng người , bóp chặt vai bạn ...lòng cậu như quặn lại ..đột ngột Dennis ôm đầu gào
lên ;

-CÔ ẤY KHÔNG CHẾT , KHÔNG CHẾT ..

cậu ngã vật xuống sàn , trong đau đớn cực độ , và người bắt đầu lên cơn co giật ..

-GỌI BÁC SĨ MAU LÊN TAE HEE ..

Lee Yul hét lên và cố gắng giữ chặt Dennis đang giãy dụa ...

Sau khi Dennis đã được tiêm thuốc an thần , cậu ấy ngủ thiếp đi ....

Tae Hee ngồi đó với anh mình ....còn lee Yul cậu ấy đi ra ngoài để thăm hỏi tình hình nhà Sang Mi , để biết xem đám tang sẽ được cử hành khi nào ...

nửa giờ sau , Lee Yul quay trở lại ..và ra đầu cho Tae Hee ra ngoài ...

-Thế nào hả anh ?

-ngày mai là lễ viếng ....còn ngày kia là chôn ở nghĩa trang Su –zon ....

-mai anh đến đón em nhé ...

-uh ....

Lee Yul gạt đầu và đưa cho Tae Hee 1 túi nhỏ ;

-nhóc ăn đi này ....anh thấy nhóc kiệt sức rồi đấy ...

Tae Hee im lặng không nói gì cả .....

chợt điện thoại của Yul vang lên ..

-alo , bố à , con đây ...

.....

-để khi khác được không bố ?

-.....

-vâng con về ngay bây giờ ,,,,

yul tắt máy và quay sang Tae Hee dịu dàng nói

-anh phải về bây giờ ....này ...nhóc nhớ chăm sóc cho Dennis và cả mình nữa đấy ..

-vâng ...

cô bé gạt đầu và mỉm cười yếu ớt

sau khi nói chuyện xong với Lee Yul , Tae Hee trở lại phòng ...cô bé trở lại phòng ..
Dennis đã tỉnh ...cậu ấy nhìn chăm chăm lên trần nhà ..

Cô bé ngồi xuống ghế ....và cố gắng ko khóc khi thấy anh mình đờ đẫn như vậy ...rồi Dennis
gượng ngồi dậy ...

-Tae Hee này ...ko biết kiếp trước anh đã làm gì và kiếp này anh bị trừng phạt dữ như vậy nhỉ
?

Giọng của Dennis nghe thật cay đắng

-đừng nói vậy anh ..
mắt Tae Hee rung rung ..

-sao mẹ anh lại gặp bố anh chứ ....nếu mẹ không gặp bố , mẹ sẽ hạnh phúc , nếu mẹ không gặp
bố, mẹ sẽ không sinh ra anh ....anh sẽ không đau khổ vì là người thừa , ăn nhờ ở đậu ...

-đừng nói nữa ..
Tae hee kêu lên đau khổ ..

-anh sẽ không bị hắt hủi , không bị xa lánh , không bị gọi là thằng không cha , mẹ chữa hoang
mà có ..

-em đã bảo anh đừng nói nữa mà ...
Tae Hee khóc nức lên ...

-nếu anh không sinh ra , anh sẽ không gặp Sang Mi , không phải chứng kiến cảnh tượng như
thế này ....

-anh không hiểu tại sao lại sinh anh ra làm gì để rồi anh phải bị dày vò , đau khổ ....sinh anh
ra để làm gì nếu 1 hạnh phúc nhỏ của anh cũng bị cướp ...anh không nên tồn tại ...ANH
KHÔNG NÊN TỒN TẠI ...

Dennis gào lên và gục đầu xuống vai em họ mình ...cậu oà khóc như một đứa trẻ ....Tae Hee
quàng tay qua vai anh mình , nghẹn ngào nói :

-cứ khóc đi anh , khóc đi ...nhưng đừng bao giờ nói những câu ‘’ anh không nên tồn tại ‘’ ...’’
anh không nên sinh ra ‘’ ....anh không nghĩ đến em sao ? ...em rất cần anh , anh biết không hả ?

.....

Hôm qua là ngày viếng Sang Mi , còn hôm nay là ngày chôn cô ấy ...từ sáng sớm ...Tae Hee đã dậy , vận 1 bộ đồ màu đen ...

Cô đứng trước phòng Dennis và ngập ngừng gõ cửa ..

Cánh cửa bật mở , Dennis đứng đó với mái tóc rối bù , và đôi mắt húp lên ....chắc là cả đêm qua , cậu đã không chợp mắt tí gì ...

-anh có đi với em và anh Yul không ? ...hay là đi sau ?

.....

.....

-anh không đi ....anh không muốn chứng kiến cảnh người ta chôn cô ấy ..

-.....ơ ....vậy ....em đi nhé ...

-uh ...à ...

-gì ạ ...

-anh rất quý em , Tae Hee à ...

-vâng ...em cũng vậy ...

-anh xin lỗi ..

-sao anh lại nói vậy ?

Tae Hee không hiểu anh cô đang nói cái gì ..

-không có gì cả ..em đi đi ..

Dennis nói rồi đóng cửa lại ...

Tae Hee nhú mày rồi quay lưng bước đi với cõi lòng nặng trĩu .....

Sang Mi của anh , giờ này em đang ở đâu thế hả em ....anh mất em rồi hả ? ..anh không tin đây là sự thật ...lúc nghe cái tin dữ dội đó , anh nghĩ mình đang gặp một cơn ác mộng , và anh ao ước khi anh tỉnh dậy , anh sẽ vẫn thấy em , vẫn thấy nụ cười , anh mắt của Nam Sang Mi , ...người con gái duy nhất mà anh đã , đang , và sẽ yêu mãi mãi ..

Nhưng không ,... đó lại là sự thật ...

Sao anh lại bất hạnh thế ? những tưởng khi gặp em , anh sẽ mãi mãi quên đi cái vết thương lòng mà cả đời anh đã cố chịu đựng ...

Chính em ,em làm anh trở nên lãng mạn lạ thường , và hay có những suy tính về tương lai .....

nhưng giờ đây hạnh phúc mất , tất cả những ước vọng của anh giờ vỡ tan như bong bóng xà phòng ..anh hụt hẫng , anh đau khổ vô cùng ...tại sao đến cái hạnh phúc nhỏ nhoi của anh cũng bị cướp mất , anh đã làm gì sai sao hả em ...?

Hay thật , trước giờ người ta luôn thấy anh mạnh mẽ , luôn cười nói , vô tư và ít than vãn về hoàn cảnh riêng của mình .....nhưng ai hiểu trong lòng anh nghĩ gì cơ chứ ? ..

....từ khi anh bắt đầu nhận thức được đến nay , lòng anh lúc nào cũng như núi lửa sắp phun trào , như mặt biển đang có những sóng ngầm dữ dội , như trời sắp có trận bão to ..nhưng anh đã cố nén , cố kiềm chế , bằng cách khoác lên mình 1 bộ mặt khác ...anh đã luôn tự động viên mình , cố sống , cố tiến lên phía trước để kiếm tìm niềm vui , niềm hạnh phúc ...

Nhưng giờ đây , em ra đi ...anh chán ngán tất cả rồi , anh cảm thấy trống rỗng , không có ý thức , tim anh giờ đã nguội lạnh ...cuộc sống này đối với anh không có ý nghĩa nữa ..

..đợi anh với Sang Mi ....em sẽ không cô đơn đâu ..rồi anh sẽ đến ...sẽ nắm tay em như bao lâu nay chúng ta đã nắm , và anh với em sẽ mãi mãi bên nhau ....không bao giờ có kết thúc .....

.....Tae Hee ơi , anh xin lỗi .....

Tae Hee về nhà sau khi dự đám tang của Sang Mi ....cô mệt mỏi , nhưng cô ko muốn về phòng mình ngay bây giờ , cô muốn qua thăm Dennis ...cô biết anh cô cần ai đó trong lúc này ...

Dennis không bao giờ khoá cửa cả ..nhưng Tae Hee vẫn có thói quen gõ cửa ....nhưng gõ mãi chẳng thấy anh mình mở ,cô bé nhẹ nhàng đẩy cửa bước vào ...

-AAAAAAAAAAAAAAAAAAAAAAAAAAAAA

Tae Hee hét lên ....

Dennis lúc này nằm bất tỉnh ..với cổ tay máu chảy ròng ròng ..bên cạnh đó là 1 con dao nhỏ .....

.....1 lúc sau , trên đường thành phố se-un , tiếng xe cấp cứu của bệnh viện vang lên inh ỏi .....

Trước phòng cấp cứu ...Tae Hee ngồi đó ...cầm chặt lá thư mà Dennis viết :

“ xin lỗi Tae Hee , anh xin lỗi vì đã không thể bên em mãi như lời anh đã hứa .....”

Người cô run lên bần bật ...lòng cô gào thét lên rằng cô thật là ngu ngốc khi để anh cô lại 1

mình trong tình trạng đau khổ cùng cực như vậy ....đáng lẽ ra cô phải nhận ra ý định của Dennis ngay khi anh nói lời xin lỗi cô trước cửa phòng chứ ....cô ngốc , ngốc quá ....

tiếng chuông điện thoại của cô reo lên , Tae Hee cuống cuống mở máy trong trạng thái hoảng loạn ...là số của Ji won , tự dưng trong lòng cô trào lên 1 nỗi căm hận ....cô ghét ông nội , ghét mẹ con nhà Ji won , ghét những lời lăng mạ của họ ...

<-Ơ ...Dennis sao rồi ?>

Ji won ngượng ngập hỏi ..

<trời ..>

Tae Hee lạnh lùng mỉa mai nói :

<mày có vẻ quan tâm đến người mà mày luôn gọi là con hoang nhỉ ? ...sao ? mày gọi đến đây để xem ‘’ nỗi nhục của nhà họ Kim’’ còn sống không à >..

mắt của cô long lên sòng sọc ...nước mắt chực trào ra cô phải nén lại tạo thành 1 thứ ghen ghen , đặng đặng ở cổ ..

< mày bị điên à ? >

< tau ko điên ....tau chỉ muốn nói chắc là giờ mày hả hê lắm ? , sung sướng lắm hả ? mày ghét anh ấy lắm mà ...>

< TAU GHÉT HẮN NHƯNG CHƯA BAO GIỜ TAU MUỐN HẮN CHẾT CẢ >

Ji won gào lên tức giận tắt máy

Tae Hee cười khẩy .....

bỗng cô nghe 1 giọng nói quen thuộc

-Dennis thế nào rồi ?

đó là ông nội ...cô ngược mắt lên nhìn ông , và giọng bỗng lạnh hẳn đi :

-ông về nước từ khi nào vậy ?

-mới xuống sân bay thì ông nhận được tin của Dennis , nó sao rồi ....tỉnh lại chưa ? ....mà cái thằng ngốc ấy đã làm cái gì vậy ....tự tử ...thật hèn ....thật yếu đuối ...

-ông có biết vì sao anh ấy tự tử không ?

Tae Hee đứng lên , nhìn sâu vào mắt người ông của mình ..

-Tại sao ?

-bạn gái anh ấy vừa qua đời ...

-vậy những đứa nào có người yêu chết thì đều tự tử hết à ?

-đó chỉ là giọt nước làm tràn ly ....nguyên nhân sâu xa chính là cách đối xử , những lời lăng mạ của cái đại gia đình vĩ đại này dành cho anh ấy ...

giọng Tae Hee run lên vì tức giận ...:

-tại sao ông và mọi người lại đối xử với anh ấy như thế...tại sao không mở lòng ra đón nhận anh ấy như 1 thành viên thực sự .? ...tại sao chưa bao giờ nói với anh ấy 1 câu yêu thương ? ...tại sao luôn luôn quát thét và coi anh ấy là người thừa ? ....cung cấp tiền bạc đầy đủ cho anh ấy để làm gì kia chứ trong khi bóp chết anh ấy từ ngày này qua ngày khác .....anh ấy đâu phải là người dưng , anh ấy là cháu ông ....anh ấy cũng có dòng máu của ông chảy trong huyết quản mà ...

cô bé bật khóc khi nói những lời đó ..

ông cô lặng người đi ...mãi một lúc sau , ông cô nói bằng giọng khàn **c đi ..

-mỗi lần nhìn thấy Dennis , khuôn mặt của cha nó lại ám ảnh ông , ...cái thằng khốn nạn đó đã cướp đi đứa con gái ông yêu quý nhất , ...đến khi con bé mang thai thì thằng đốn mạt đó lại bỏ chạy ....cháu đâu có hiểu lúc đó 1 người kiêu hãnh , giàu lòng tự trọng như ông cảm thấy thế nào khi chứng kiến cảnh chuyên gia đình mình bị chường mặt trên các tờ báo , rồi những lời đàm tiếu , bêu rếu khích bác , chế giễu người ta nói sau lưng , rồi lại bị chính những người trong gia tộc chỉ trích là không biết dạy con ...ông đã phải sống trong tình trạng căng thẳng , thần kinh ức chế ...

rồi chuyện mẹ nó chết khi sinh ra nó nữa chứ ..cháu có biết lúc đó ông đau khổ thế nào không .....ông không phải là vĩ nhân cháu à ...ông là ông ...ông không ghét bỏ Dennis ,ông chưa bao giờ ghét nó cả , sự thực là như vậy ...nhưng ông...ông không thể thể hiện tình yêu thương với nó được ...

ông Kim nói và bỏ vào phòng cấp cứu ...Tae Hee đứng đó ...lặng người

.....

1 cánh đồng đầy hoa trước mặt ...

-đẹp quá

Dennis thốt lên ...và đi lại phía cánh đồng đó ....cậu đi mãi , đi mãi , lòng xốn xao trước cảnh thiên nhiên bình yên .....

cậu thấy ..

..có 1 bóng người ..

..tim cậu dường như ngừng đập ...

và cậu lao nhanh đến đó 1 cách nhanh nhất có thể ..

-SANG MI .

Dennis kêu lên ...và ôm chầm lấy cô ...

Nhưng sao thế này ?

cậu ôm không khí ư ?

sao người cô cứ như là sương là khói ..

khiến cho cậu không thể ôm dáng người bé nhỏ ấy ..

không thể vuốt làn tóc óng ả ấy ...

...Không thể hôn như cậu vẫn hôn ...

TẠI SAO ? ...TẠI SAO ?

-Sang Mi ...thế này là thế nào ?

Giọng Dennis hoảng hốt ...

-anh Dennis , em đang ở 1 thế giới khác ..

Giọng Sang Mi buồn bã ..

-thế giới nào ? ...ở đâu ? ...nói cho anh biết ...anh sẽ đi với em .

Dennis vồn vã hỏi

Sang Mi lắc đầu :

-anh không thể Dennis à ...

-? em đang nói cái gì mà ngốc nghếch thế ? ...anh làm sao có thể để em 1 mình cô độc được ...

-Em không muốn anh huỷ hoại bản thân chỉ vì em ....em không muốn ...

-Sang Mi , em không hiểu rồi ...anh yêu em ...yêu nhiều lắm ...yêu hơn yêu chính bản thân mình ... chính vì vậy khi em ra đi .. anh cảm thấy cuộc sống thật trống rỗng thật tẻ nhạt .

Dennis đau khổ nói ..

Sang Mi nhìn sâu vào mắt anh , dịu dàng :

-Em biết , em biết cảm giác của anh ....em cũng yêu anh ....em yêu sự mạnh mẽ , luôn lạc quan , luôn sống hết mình dù cuộc sống có khó khăn như thế nào của anh ..

-anh không như em nói đâu ....anh không biết mình tồn tại vì cái gì nữa ..

Dennis cười buồn ..

-anh sai rồi , có rất nhiều người cần anh ....có rất nhiều người yêu quý anh ...vì vậy anh hãy quay trở về thế giới của mình ..nơi mà mọi người đang ngóng anh từng giây từng phút ...và ..hãy sống tốt.. .thật tốt ..để em có thể tự hào về anh .

-Nhưng anh không muốn mất em ..

-anh không mất em ..

Sang Mi đưa tay lên ngực trái của Dennis :

-em sẽ ở đây ....ngay trong trái tim anh ....mãi mãi ..

và Sang Mi nở 1 nụ cười thật đẹp rồi hình bóng cô ấy mờ dần , mờ dần ....và tan ra ...

chói ...chói mắt quá ... Dennis chớp chớp mi để có thể cố làm quen với ánh sáng ....mọi thứ mờ ảo , nhạt nhoà ....cậu thấy có ai đó đang nhìn cậu chăm chú ....quen lắm ....à ...ra là ông ...ông ngoại ...

-Dennis , thật may là cháu đã tỉnh ..

Ông Kim mừng rỡ nói ...:

-cháu làm ông lo quá ...

-cháu xin lỗi ...

Dennis gượng gạo nói ...

Lần đầu tiên trong cuộc đời , ông nắm lấy bàn tay cậu dịu dàng như thế ....:

-đừng làm chuyện dại dột nào nữa ....ông không muốn mất 1 đứa cháu nào cả ....hiểu không ?

-dạ ,

Dennis đáp ...

.....

1 giọt nước mắt long lanh rơi ....

-Từ sau sự kiện đó , gia đình em thay đổi hẳn thái độ với anh Dennis....không có quát tháo , lăng mạ anh ấy nữa ....ông cũng trở nên gần gũi với anh ấy hơn ..

Tae Hee tâm sự với Lee Yul khi 2 người ngồi bên nhau trên thảm cỏ xanh rì trong công viên Xanh ...ngắm nhìn đôi thiên nga trắng bơi lội trên mặt hồ

-thế về phần Dennis thì sao ?

-à , anh ấy bảo với em rằng anh ấy sẽ cố gắng sống thật tốt ...em biết ...anh ấy còn đau khổ nhiều vì cái chết của Sang Mi lắm ...

Tae Hee thở dài :

-chủ nhật nào anh Dennis cũng đến thăm mộ chị Sang Mi đều đặn ...và khi anh ấy trở về ,mắt anh ấy đỏ hoe ....

nói đến đó , Tae Hee tự dưng ngừng lại ....cô dựa đầu vào vai Lee Yul , hỏi anh bằng giọng trầm trầm :

-nếu 1 ngày em chết thì anh sẽ thế nào ..anh có làm như anh Dennis không ?

Lee yul vòng tay ôm cô :

-Anh không nghĩ cách Dennis làm là đúng ....con người sinh ra đâu chỉ có trách nhiệm với chính bản thân mình mà còn có trách nhiệm với nhiều người khác nữa ....chết là sự giải thoát thanh thản cho bản thân nhưng lại làm cho nhiều người còn sống phải đau khổ ...vì vậy anh sẽ phải sống ...Nhưng đó không phải là sống đúng nghĩa ....chỉ là để tồn tại ....cho qua ngày , qua tháng ....làm tròn trách nhiệm với gia đình .....

Giọng Lee Yul chợt lắng xuống :

-đừng bao giờ ...đừng bao giờ hỏi anh những câu đại loại như thế nữa nhé ...anh sợ ...anh không muốn nghĩ đến ngày đó ....nhóc hiểu không ?

-em xin lỗi ...em sẽ không hỏi mấy câu ngu ngốc như thế nữa .....

Tae Hee nói ...

....cô nép mình vào vòng tay anh ....và đưa mắt nhìn đôi thiên nga tuyệt đẹp trên mặt hồ .....thật là yên bình ....:

-Anh này ?

-gì hả nhóc ?

-anh cứ gọi em là nhóc đến bao giờ ?

Lee Yul hôn lên mái tóc của Tae Hee dịu dàng nói ...:

-mãi mãi ...

Hôm nay là buổi học cuối cùng của niên học ...thế là tụi học sinh như Tae Hee có thể gác đồng bài vở qua 1 bên và nghỉ ngơi 1 mùa hè thật lí thú ...để rồi 3 tháng sau lại có thể lăn xả vào 1 năm học căng go , ác liệt hơn ...

Tae Hee không đi cùng với lớp cô bé liên hoan , nhậu nhẹt ...mà về nhà ngay ...cô mệt mỏi lắm ...chỉ muốn ngã người xuống giường và ngủ 1 giấc thật dài ...

Mới lò dò vào phòng khách, thì mặt cô sượng lại ..

bởi vì sự xuất hiện của 1 người làm cô thật bất ngờ ...

....đó là cha cô ...ông Kim Won Sung , người mà 1 năm cô chỉ được gặp có 1 lần ....đang ngồi cạnh 1 người phụ nữ ...lạ hoắc ..

-anh kìa , con gái anh đó phải không ?

Người đàn bà hướng ánh mắt về phía Tae Hee , nhỏ nhẹ hỏi ...

-...Đúng ...con gái anh đây ...dễ thương phải không em ?

Bố của Tae Hee tiến tới phía con bé và bẹo má nó :

-con bố càng lớn càng dễ thương thiệt ..

Tae Hee khó chịu ....dễ thương ? dễ thương gì cơ chứ ? ....cô mệt mỏi lắm rồi ..không muốn nghe cái trò tấu hài cha gặp con sau bao ngày xa cách này ...

-cám ơn bố còn nhớ đến con .

-Nói gì kì vậy , bố cháu hay nhắc đến cháu với cô luôn đấy , làm cô thật ghen tị ..

ông Won Sung tủm tỉm cười ...Tae Hee nhướn mày , nhìn nhân vật mới xuất hiện này đầy khó chịu ...

-đây là .....

-à , giới thiệu với con ...đây là ...

ông Won Sung quay sang người đàn bà đang mang 1 cái váy màu cam chói lửa , dáng người điệu đà ...nói bằng giọng dịu dàng ..

-cô Han Yu Mi .....con sẽ bất ngờ nếu nghe tin này đấy ....bố và cô ấy sẽ làm đám cưới ...

Tae Hee cười khẩy trước cái cách biểu lộ sự e thẹn đầy giả tạo của người đàn bà này ....ước gì cô có thể xé tan được cái mặt nạ ấy nhỉ ....nhưng không , cô đáp giọng lạnh tanh :

-vậy thì chúc mừng .

cô bé nói rồi đi lên cầu thang ...

-Tae Hee ..đứng lại .

-gì ạ ?

cô bé quay lại ...nhìn cha của mình ,,

ông Won –Sung nghiêm giọng nói :

-con có cái thái độ kiêu gì đấy ?

-thái độ gì cơ ?

-cái cách mà con nói chuyện ...cái vẻ mặt biểu lộ của con ...con tưởng bố không biết đấy à ..?
Bố của Tae Hee gất gổng ...

-thế bố muốn con thế nào ? vui sướng , hạnh phúc hay là ôm hôn 1 ông bố 1 năm về thăm con mình 1 lần tiện thể bê theo 1 bà vợ sắp cưới ..

Giọng Tae Hee lạnh tanh ...

-kìa , con bé này ...sao lại nói chuyện với bố như thế hả ?
người đàn bà tên Yu –mi la lên ..

-bố con tôi đang nói chuyện ...không khiến bà phải xen vào .
cô bé quắc mắt nhìn bà ta ....

-anh , coi kìa ...con gái anh thật là láo xược ...em xin lỗi nhưng em không hiểu nó được giáo dục kiêu gì ...

-tôi biết tôi tệ ..

Tae Hee vừa cười khẩy vừa chăm chăm nhìn bà ta đầy khinh miệt :

-nhưng ít nhất tôi cũng không có cái tài năng moi tiền đàn ông giỏi như bà ...

-TAE HEE ...CON QUÁ ĐÁNG RỒI ĐẤY ...ÍT NHẤT CON CŨNG PHẢI BIẾT TÔN TRỌNG NGƯỜI MÀ BỐ SẮP LẤY LÀM VỢ CHÚ ...

-tôn trọng ?

Tae Hee phá lên cười ...rồi cô nói bằng giọng điên tiết mà không thể nào kiềm chế được

-bà ta phải làm gì để con mới có thể tôn trọng chứ ....còn nói như cách của bố thì có lẽ bố nên

sắm cho bà ta 1 tấm bảng quảng trước cổ :” tôi là vợ chưa cưới của ông Kim Won –Sung nên mọi người phải tôn trọng tôi “ ....đúng , bố nên làm như thế để người ta còn biết mà tỏ thái độ cho thích hợp .

rồi cô bé quay lưng bỏ lên lầu để lại sau lưng 2 người đang cực kì giận dữ ...
:k48

Trong phòng mình , Tae Hee vẫn còn run lên vì giận dữ ....cô sắp có 1 người mẹ nữa ư ? ôi ....cô điên lên mất , chỉ nghĩ đến đó thôi cô đã cảm thấy nổ não lắm rồi ....cô ghét con mụ phù thủy kia , ghét cái bộ dạng điệu đà đến phát oẹ đó ...

.cả bố nữa chứ...bố chưa bao giờ quan tâm cô đúng nghĩa....tất cả là nghĩa vụ , là trách nhiệm , là cố nói mấy câu yêu thương ...thực ra cô đâu cần điều đó ...cô không cần ....chẳng thà cứ để cho sự thật trần trụi còn hơn là giả tạo , bởi 1 màu hồng phù phiếm lên ...

Tất cả những nghĩ suy đó xoáy sâu vào cô ....trong cô lúc này như có hàng trăm con sóng ngầm giận dữ ...như dung nham âm ỉ chờ tuôn trào ....

Những nỗi đau như dồn nén lại tạo thành 1 khối cứ càng ngày càng phình to trong tâm hồn của cô mà không có thuốc gì có thể tiêu biến được ...

“Gia đình ư ? người ta gọi nó là cái ghế để khi chùn chân mỗi gỏi có thể nghỉ ngơi ...nhưng cái ghế của tôi ở đâu ? ....tôi chưa bao giờ có nó kể từ hồi tôi biết nhận thức ....ngay từ hồi nhỏ , tôi thêm được như các bạn tôi ...vì họ có 1 gia đình thật hạnh phúc , còn tôi ....thêm 1 bữa ăn ẩm cúng , hạnh phúc nhưng thay vào đó là tiếng gậy gõ , cãi vã nhau , ...

.ai có biết cho tôi ??????????

....đằng sau vẻ mặt của 1 con bé kiêu ngạo , khó gần là những đêm tôi trùm kín chăn , râm rút khóc thầm ....là nỗi đau đến tột cùng khi chứng kiến ngày bố mẹ ra toà li hôn ...là nỗi xót xa khi họ để tôi lại cho ông nội ? tại sao ? tại sao không ai đưa tôi theo ? tại sao không ai muốn nuôi tôi ....tôi là con họ mà ? ..

Tôi đã khóc , đã khóc trong cô đơn , trong tuyệt vọng như thế đấy .....những lúc đó ai ở bên cạnh tôi ? không phải là 2 người mà tôi gọi là “ bố và mẹ “ mà đó là ông , là anh Dennis , là Hae Won ...là Lee Yul ...

Ích kỉ ...đó là từ tôi dành cho họ ...họ chỉ biết nghĩ đến bản thân , đến niềm vui , đến hạnh phúc của mình , họ vắt tôi lớn lên như cây trồng không được nuôi dưỡng ....đôi lần 2 về ôm tôi , dúm vào tay mấy món quà và nói những câu vô nghĩa ...và đây là cái cảm giác của tôi khi đứng trước họ .....Trống rỗng ....

kể từ giờ , tôi không muốn đau vì họ , không muốn khóc vì họ nữa ....trong tôi bây giờ , cái đứa trẻ tên là Kim Tae Hee yếu đuối ngày xưa ấy đã chết ...chết thật rồi ...”

Sáng hôm sau , Tae Hee ngủ dậy muộn ...thành thử khi cô ngồi vào bàn ăn , thì mọi người

đang dùng dở bữa sáng ...

hắn là mẹ của Ji won phải thích mẹ kế tương lai của Tae Hee lắm ..2 người cứ ngồi mà cười títt mắt khi bàn luận với đủ vấn đề ...

“có lẽ đồng gu thời trang ...hoặc là , bà cô mình quá hài lòng về món quà đắt tiền mà bà vợ mới của bố đã tặng tôi qua “

Tae Hee thầm nghĩ khi phết bơ vào bánh mì ...

-lễ cưới làm có gấp quá không ?

Ông Kim hỏi ..

-bố à , tụi con đã chờ đến ngày này lâu lắm rồi ...

Yu-mi nói ...và tiếp theo cô ta phải cặm cùi trở lại cái đĩa thức ăn của mình khi bắt gặp cái nhìn ko mấy thân thiện của ông nội ...rõ ràng ông cũng ko ưa cô con dâu tương lai này tí nào ..

-bố..con và Yu-mi đã quen nhau hơn 1 năm rồi ạ ..n

-thế lễ cưới định tiến hành như thế nào ..?

Ông Kim hỏi bằng giọng đều đều , tỏ nhạt ..

-dạ thưa bố , chúng con sẽ tổ chức ở nhà thờ lớn nhất sê-un ...sau đó , chúng con sẽ đi dự tuần trăng mật ở châu âu ạ .

Rồi ông Won-sung quay sang Tae Hee :

-con này , bố muốn con làm phù dâu được không ?

Phù dâu ? phù dâu cho mẹ đàn bà này á ? ..lạy chúa , bố cô nghĩ cô là cái loại không có não à ...???

Tae Hee cười chua chát :

-cám ơn đề nghị của bố ..nhưng con nghĩ là con ko phù hợp ...

Nói xong , cô uể oải nhấp 1 ngụm sữa ...rồi đứng lên rời khỏi bàn ăn ...Ji Won cũng đứng dậy theo

đoạn 2 đưa lên cầu thang , Ji won nói giọng đầy ẩn ý :

-chúc mừng mày , có mẹ mới chắc mày khoái lắm hả ...?

lời của Ji won làm Tae Hee buồn oẹ ...chắc là con nhỏ này muốn cô nổi khùng đây mà ..ngu gì mà làm cho nó sượng ..

-cám ơn lời động viên của mày ...nhưng tau chẳng đa sầu , đa cảm đến độ mày muốn đâu ..vì vậy mày nên quay cái miệng hay xỉa xói của mày vào đứa khác đi chứ đừng quay vào tau mà tốn thời gian ...bye ..

Tae Hee cười khẩy rồi lách người đi vào phòng ....sau lưng là giọng nói châm chích của Ji won :

-để coi mày chịu đựng giỏi đến đâu

“ để coi , hè năm nay du lịch chỗ nào ? “

Tae Hee sắm soi mấy website địa danh du lịch ở trên mạng và thầm nghĩ “...tránh giùm châu Âu ra “..

bỗng tiếng dế của Tae Hee vang lên....1 số lạ hoắc ..

<alo >

<.Tae Hee à, mẹ đây ..>

đầu dây bên kia ngập ngừng ...còn Tae Hee , con bé sững sờ ...:

<làm sao mẹ biết số của con vậy ..?>

<à , Dennis cho mẹ ..>

“ hay thiệt ...được , mai thay sim là xong “

<-có chuyện gì ko mẹ ...?>

<-mẹ chỉ muốn hỏi thăm sức khỏe của con ...và học kì này ...con ...con học tốt chứ ?>

<dạ ,>

Giọng Tae Hee thờ ơ :

<-vẫn bình thường .. ...mẹ hỏi gì nữa ko ạ ?>

<chẳng lẽ nói chuyện với mẹ , con khó chịu thế sao Tae Hee ?>

Giọng mẹ cô buồn rầu ..

<-đâu có , chẳng qua là con đang bận ..>

Tae Hee đánh trống lảng ...rồi đột nhiên cô hỏi :

<mẹ này , mẹ có biết là bố sắp lấy vợ ko ?>

Không hiểu sao cô lại hỏi câu đó nữa

<-mẹ ...không biết ....nhưng ...cũng chẳng sao cả , bởi vì bố và mẹ đã hết tình cảm với nhau

lâu rồi ..>

Tae Hee chẳng biết cái cảm giác của mình lúc này ra sao nữa ...nó là 1 mớ hỗn độn của chất chúa , sẽ sàng , chế nhạo ...chẳng hiểu nó là cái quái gì ...

-<Tae Hee , con còn nghe máy ko ? >

giật mình , cô vội nói :

< Con vẫn đang nghe ...chỉ là ...thôi con đi đây ...bạn con gọi >

Rồi cô tắt máy ...gục đầu xuống bàn ...cái cảm giác cô là 1 cục nợ càng lúc càng phình to trong lòng cô lúc này ...muốn khóc quá ....nhưng khóc thì có ích gì kia chứ ...mạnh mẽ lên , chẳng việc quái gì phải khóc cả , yếu đuối lắm ...

“ cộc , cộc “

tiếng gõ cửa làm Tae Hee choàng dậy , kéo nó về với thực tại

-ai đấy ? ..

-cô , Yu –Mi đây ..

-vào đi ..

Tae Hee nói ...thực sự là nó ko mong 1 cuộc nói chuyện nào , đặc biệt là với con mụ này cả ...

Yu-mi bước vào phòng , mỉm cười nhìn Tae Hee rồi ngồi xuống giường của con bé ...bà ta đưa mắt ngó nghiêng xung quanh :

-chà , phòng cháu đẹp quá ...

Tae Hee cười khẩy ...con bé hỏi bằng giọng lạnh lùng ...:

-có việc gì không ?

Yu-mi khẽ cau mày ...rồi bà ta nói :

-Tae Hee này , đừng có nói trống không như thế chứ ? ...dù gì thì ta cũng sắp là vợ của bố cháu , tại sao cháu không thử gọi ta là mẹ nhỉ ? ...nếu chúng ta hoà thuận , bố cháu sẽ đỡ phiền lòng hơn .

Câu nói của Yu-mi buộc Tae Hee phải thay đổi thái độ ..con bé nhìn bà ta như thể người ngoài trái đất :

-gọi bằng mẹ á ?

-đúng rồi ...

Tae Hee bật cười và :

-bà mắc bệnh hoang tưởng à ?

-con bé này , đừng có láo xược chứ ..

mặt Yu –Mi nhăn nhúm lại ...rồi sau đó nó lại giãn ra ,bà ta đứng dậy , chống nạnh :

-nghe này cô bé , dù cháu có muốn hay ko thì ta vẫn sẽ là vợ của bố cháu , vì vậy cư xử đàng hoàng 1 chút có phải là hay không ? ...hoặc nếu không , thì ít nhất sau này ta cũng mong cháu đừng xen vào việc của chúng ta ..

-thế này , bà Yu –mi ạ ..

Tae Hee đứng lên mở cửa phòng ra :

-tôi ko có ý định xen vào việc sau này của bố tôi và bà ..tất nhiên là trừ trường hợp nó có liên quan tới tôi ...còn lại thì bà với tôi cứ coi nhau như người dưng , giữa chúng ta chẳng có quái quan hệ nào cả ...còn giờ thì bà xéo ra được rồi đó ..

Trước thái độ của con bé , Yu-mi buộc phải rời khỏi phòng , và lầm bầm :

-nó đúng là 1 con quỷ , quái thai ngấm dấm ..

híhí hôm nay lên diananh.net thấy có truyện mới post cho mọi ng xem

-em đã nói như thế hả ?

Dennis hỏi khi 2 anh em ngồi trong quán café ...

-chứ sao ? thiếu điều là em tổng cổ bà ta ra khỏi phòng luôn đây ...

Con bé nháp môi vào tách cà phê và nhăn mặt :

-em ghét những ai em ghét vào phòng em .

-anh cũng không thích mẹ kế của em .

Dennis nói

-anh cứ gọi là mụ dì ghẻ đi ..

...cậu nhìn Tae Hee cười ...

-à mà em đã quyết định hè này đi đâu chưa ?

-mehico hoặc là Ai cập ....anh đi cùng với em nhé ?

-ok ..

-em muốn đi sau lễ cưới của bố ngay ..

Tae Hee đưa tay vẽ những hình hài vô thức trên bàn :

-em ghét cái tiệc cưới đó dã man ...em không thích 1 tí nào ...em ko muốn tham dự ...nhưng ông đã nói rằng nhà ta chỉ cần sơ sẩy chút là cánh báo chí ập vào buôn chuyện ngay ...mệt thật ...

-gắng mà chịu đựng 1 tí vì thể diện dòng họ đi .

-chứ giờ biết làm sao nữa.

Tae Hee cười nhạt ..

Dennis xoa đầu em họ :

-thế em nói với thằng Yul chưa ?

-chưa , tối nay em sẽ phone cho anh ấy ....chà , em nhớ giọng anh ấy quá ..

-vậy thì về thôi ..11 h rồi ,

Dennis ngó đồng hồ rồi ra hiệu cho người phục vụ tính tiền ...

ở phòng bà Chae –Yuong (mẹ Ji won) ...bà Yu-Mi hăm hờ nói :

-chà , cái váy cưới của nhà thiết kế Yu-Jin , chị thấy thế nào ?

-cô thích nó à ?

-vâng ..

-thực ra tôi thích cái váy của nhà thiết kế Dong –chang hơn ,

-cái đó ‘‘k ín công cao tường quá ‘‘ chị ạ , nhìn nó không có hấp dẫn ..

-vậy thì tùy cô ...mỗi người 1 gu mà ...

Bà Chae Yuong nhếch mép nói ...:

-à , mà cô nói chuyện với Tae Hee chưa , nhìn cái mặt nó , chắc là không ưa chuyện này đâu hả ...

-đúng vậy , nhưng em mặc kệ ...không ưa thì sao chứ ? em cũng hết sức , hết lòng với nó rồi ...thế mà nó láo không thể chịu nổi ..

-cái đó là thuộc về gen của mẹ nó chứ ai ...ngày xưa , mẹ nó làm dâu nhà tôi , tôi chường tai gai mắt nhiều lắm , nhưng phải nhịn vì dù gì cũng là chị em trong 1 nhà ...đến khi 2 vợ chồng li dị , con bé Tae Hee về đây sống ...tôi phải chịu thêm con bé hỗn xược đó nữa ..

-nó dám hỗn với chị à ?

Bà Yu-mi mở to mắt , ngạc nhiên :

-chứ sao nữa , bố tôi cưng nó quá nên nó chẳng coi ai trong nhà ra cái gì ...nó và thằng con hoang Dennis quậy ở trên trường này , về nhà lại đánh đập Ji won ...có 1 hôm , váy nó rách toe tua nhè , giận cá chém thớt nó lôi Ji won ra đập ..

-ôi trời ơi , thế nữa kia á ?

-uh , làm như chúa không bằng ...tôi thấy vô lí quá , mới nạt nó ...nó không chịu xin lỗi thì thôi ..mở miệng ra là cãi ...tức không thể chịu nổi , tôi mới tát nó ...ôi trời ơi , cô biết sao không ? nó định đánh tôi đấy ..

-em không ngờ nó lại mất dạy đến cỡ đó ..

-vì cô mới cẩn thận ...khó sống với nó lắm ....

-lo gì chị , có anh Won –Sung đó , đồ nó làm gì em ....hơn nữa , anh ấy hết tình cảm với vợ cũ rồi , với nó chỉ là trách nhiệm mà thôi ..

Yu-mi nói với giọng không đáng quan tâm

-quan trọng không phải là Won –Sung mà là ông ...tôi nghĩ sau này chia tài sản thế nào ông cũng cho nó phần nhiều nhất , không biết nó sẽ được hưởng bao nhiêu % của tập đoàn DRH đây ..

-nó là con gái mà chị ..hơn nữa làm sao mà phần của nó lại hơn anh Won-Sung được ..

Yu-mi kêu lên kinh hãi ..

<ra cô cũng tham vọng gớm , Yu –Mi à >

Bà Chae Yuong bĩu môi :

-cái đó thì tôi không biết ...nhưng mà ông cụ đào tạo nó ghê lắm , như thế phải sẵn sàng cho nó làm người thừa kế đến nơi ấy ..

-không thể có chuyện đó được .

-không xảy ra thì tôi mừng , còn nếu mà xảy ra thật , thì tôi và cô chẳng được nó ưu ái cho cái gì đâu ....ngược lại còn chết với nó nữa ...bố tôi đúng là lắm cảm ...lắm cảm thật rồi ...

Bà Chae Yuong lắc lắc đầu ...còn Yu-mi thì ngồi thừ ra vì thông tin mới nghe được này ..”
không , chắc là bà ta sai ..”

Yu-mi trầm nghĩ :

“ làm sao mà quyền lực lại không trao vào tay con trai mà lại trao vào tay cháu được , lại là cháu gái ...sớm muộn gì nó cũng phải lấy chồng ...giả sử , tài sản chia phần ưu ái còn chấp nhận được , chứ cổ phiếu thì làm sao có thể thế được ...không bao giờ ...sẽ không bao giờ có chuyện đó ..”

-mẹ nói với bà ta những chuyện đó để làm gì ..?

Ji won hỏi sau khi bà Yu –mi rời khỏi phòng ..

-để làm gì á ?

Bà Chae Yuong vừa xoa kem dưỡng da vừa cười :

-để coi mẹ ghê, con chồng đối phó với nhau chứ sao nữa ..?

-mẹ không ưa Yu-mi ?

-không .

-con cứ tưởng mẹ ủng hộ bà ta chứ ..

-mẹ ưa Yu-mi hơn Jin Hee ...Yu-mi lấy lòng mẹ có đường lắm ...con cứ nhìn 1 đồng quà mà cô ta mua cho mẹ con mình thì xem ...nhưng ...con người cô ta cũng thật là tham vọng ...định 1 bước lên trời , làm phu nhân tương lai tổng giám đốc DRH đó mà ..

-thế mẹ nghĩ chú Won Sung hay bác Min-Sung sẽ được ông giao quyền ..

-khả năng là Won –Sung ...Cậu ta hơn anh Min-Sung tính quyết đoán , mạnh mẽ ...nhưng không hiểu sao mẹ vẫn có cảm giác là Tae Hee ..

-đừng đùa mẹ , làm gì có chuyện đó ...con biết mẹ nói ra là để dọa bà ta thôi ..

-uh ...nhưng không hiểu sao mẹ vẫn linh cảm chuyện đó ...

Bà Chae Young nói giọng lo lắng , rồi quay sang Ji –won , bà nói :

-mà con cũng phải tìm cách lấy lòng ông chứ ...mẹ để ý sau vụ thằng Dennis tự tử không thành , ông quay sang yêu quý nó ...thế là phần con bị san sẻ ít nhiều ...mà sao thằng đó không chết thẳng cho rồi nhỉ ..

-dù sao anh ta cũng là cháu mẹ mà ..ghét anh ta đến mấy , con cũng chưa bao giờ nghĩ đến chuyện mong anh ta chết ..

-Ji won à ..

Bà Chae Yuong đẩy hộp kem trang điểm lại :

-con biết rồi đây .. ông con có 2 đời vợ ...mẹ Dennis-Oh Hee là con đời vợ trước ...người mà ông con thực sự yêu ...nhưng sau khi sinh con được 2 năm , bà ta chết vì tai nạn giao thông.ông con là con trưởng , lại chưa có con trai nối dõi ...trước sức ép của gia tộc .. ông buộc phải tái giá ..và người được gia tộc nhà ta vun vào chính là bà ruột con sau này ...bà đã sinh cho ông 3 người con ...đã cố gắng làm tốt vai trò của 1 người vợ , người mẹ tốt nhưng lúc nào đối với ông , bà cũng chỉ là cái bóng mờ nhạt .ông đã sống trong sự nhớ thương người vợ trước , bà đã bị tổn thương rất nhiều vì điều đó ....còn anh em mẹ thì làm sao được thương bằng Oh –hee được , con trai thì còn đỡ ...nhưng mẹ là con gái ..lúc nào cũng bị đem ra so sánh với Oh –hee , cái gì ông cũng dành cho Oh – Hee , Oh –hee cả , lúc nào mẹ cũng có cảm giác mình là người thừa , mẹ ghét Oh –Hee ...chị ta là cái quái gì mà hơn mẹ chứ ...mẹ đã căm thù , nguyên rủa Oh –hee rất nhiều, mẹ mong đến 1 ngày ông con sẽ phải trả giá vì sự đối xử bất công đó ....rồi cái ngày đó cũng đến ..

Bà Chae Won bật cười :

-con gái cưng của ông cuốn gói theo trai , rồi chữa hoang nữa ...chết khi sinh Dennis ....ông sock , sock rất nhiều ....khóc và uống rượu liên tục ....1 thời kì nhà ta đen tối ..

Bà Chae Yuong đứng lên khỏi bàn trang điểm và bước chậm rãi đến chiếc giường :

-vì bà của Dennis mà bà của con đã phải sống trong đau khổ , trong ghẻ lạnh ....vì mẹ của Dennis mà mẹ con đã phải sống trong sự đối xử bất công , lúc nào cũng bị coi là rơm rác bên cạnh lá ngọc cành vàng , vì sự ra đời của nó mà gia đình ta trở thành lời đàm tiếu cho dư luận ... đúng là nghiệp chướng ...những gì thuộc về mẹ nó và nó đều là nghiệp chướng cả ..

cộc , cọc ‘‘

-vào đi .

Tae Hee nói ..

cửa mở và Dennis bước vào ...:

-chuẩn bị xong rồi hả ?

-dạ rồi ..

Tae Hee uể oải nói ...hôm nay chính là ngày cưới của bố nó và Yu-Mi ...ước gì có thể chuẩn được nhỉ ...nó và Yul sẽ lựa mô tô về ngoại ô chơi , thả hồn ngắm mấy đồng cỏ xanh rì chứ không phải là ngồi chết dí trong nhà thờ và theo dõi ba cái lời hứa hẹn ấy ..

-em nghĩ bố em thích bà ta vì điểm gì ?

Dennis hỏi khi 2 anh em xuống cầu thang ..

-đẹp ...công nhận là bà ta đẹp thật ...nhưng lộ mồn một vẻ ác ...thêm vào đó lại ngây thơ nữa chứ ...đàn ông rất thích phụ nữ ngây thơ , dù là giả ngây như Yu-Mi ..

-Sang Mi thì khác , cô ấy hồn nhiên, hồn nhiên thực sự ..

Dennis nói giọng thoáng buồn ....rồi khi nhìn thấy vẻ mặt của cô em họ , cậu vồn vã hỏi :

-à ...thế thằng Yul thích em điểm nào ? đừng nói là ngây thơ nhé ?

-thôi , gì nữa ? ...anh ấy bảo anh ấy thích tính cách của em ...mặc dù em thấy nhiều lúc tính em khó chịu kinh khủng ...nhưng biết làm sao được , cái đó thuộc về bản chất rồi mà ...

Dennis mỉm cười ;

-còn em thích Yul ở điểm gì ?

-à ....để coi ...cá tính , mạnh mẽ , quyết đoán và luôn ở bên cạnh mỗi khi em cần ...

Tae Hee nhoẻn cười rồi như nhớ ra điều gì , cô hỏi :

-mà nhà Yul có đến dự đám cưới này không anh ?

-có , Yul sẽ đến cùng bố mẹ cậu ta ..

-em biết sơ sơ về bố Yul –phó tổng thống Lee Si Hwan ..nhưng còn mẹ anh ấy là người như thế nào ..?

-nói chung bà ta cũng ghê đây Tae Hee .

Dennis nhú mày nói ..

Sau khi chứng kiến những lời thề thốt được diễn ra ở nhà thờ Dong-kun , khách khứa của nhà họ Kim -những người có máu mặt trong giới kinh doanh hay có tiếng tăm trong giới chính trị đều về nhà họ Kim dự 1 buổi đại tiệc lớn ..hàng nghìn hoa tươi , hàng trăm bong bóng , hàng chục bánh kem , rượu và cơ man những món ngon đều được bày ra trên bàn ...những lời chúc có cánh cũng thi nhau ‘ ‘ đua nở ‘ ‘

-trời , anh Won Sung , anh có cô vợ đẹp như tiên vậy .

-chị cứ quá lời , em đâu được như vậy ..

Yu-mi e ấp nói ..

1 quý bà khác thì trầm trồ :

-cô Yu-Mi này , chiếc váy cưới lộng lẫy này là của ai vậy ..?

-dạ , là của nhà nữ thiết kế Yu-jin ạ , cô ấy là bạn của em ..ngoài váy cưới ra , cô ấy còn thiết kế váy dạ hội nữa ạ.

-vậy hôm nào giới thiệu cho tôi nhé .?

-dạ vâng ..

Tae Hee ở đằng xa nhấp 1 ít raoju , lằm bằm :
-thiệt là khó chịu ..

-đừng có nhăn nhó như vậy chứ ..ngó xem ai đến kia ..
Theo tay chỉ của Dennis , Tae Hee thấy Lee Yul , cậu ta thật lạ trong bộ veston ...:

-trông nhóc hôm nay dễ thương thật ..
Lee Yul nhìn Tae Hee dịu dàng nói khi cậu ấy đến gần anh em nhà họ Kim.

-ôi trời , nó đã cố chọn bộ váy tề nhất đây ..
Dennis bật cười :
-nhưng mà hình như nó mang gì đối với mày cũng đẹp hết phải không ?

-mày im dùm đi Dennis .
mặt Lee Yul thoáng đỏ ...điều này thật hiếm thấy ở cậu .

-vậy thì thôi , tao không nói nữa .
Dennis nhún vai:
-tao ra chỗ khác cho đôi trẻ tâm sự vậy .

rồi cậu ta đập tay lên vai lee Yul và đi đến bàn tiệc khác.

-sao vậy ? không ưa mẹ mới à nhóc ?

-đừng có gọi mẹ ta là mẹ ..
Tae Hee khịt mũi nói .

-ok .
Lee Yul khẽ cười ..

Và 2 người ngồi xuống ghế

-mà bố mẹ anh đâu ?
Cô bé thắc mắc .

-bố anh vào nhà nói chuyện với ông em rồi ...còn mẹ anh hơi mệt nên về trước .. định gặp bố mẹ chồng tương lai hả nhóc ?

-anh này ..
Tae Hee đập vai Lee Yul , rồi cô khẽ thở dài :
-chắc khi biết em là bạn gái anh , bố mẹ anh chắc sock lắm vì dù gì em cũng đã phá tan sinh

nhật của anh 1 lần mà , nhớ không ?

-tất nhiên là nhớ ...tự dưng bị 1 con nhóc đâm rồi trợn trừng mắt , nhất quyết không chịu xin lỗi nữa chứ ..

-lúc đó em ghét anh kinh khủng ,cái cách anh ném món quà em tặng vào bồn nước ấy rồi nhìn em cái kiểu khinh khỉnh nữa ...ngay sau đó là vụ của Hae Won nên em ..

Tự dưng nói đến đó Tae Hee im bật ...đã lâu rồi cô đã nén lòng mình , không nói đến 2 chữ Hae Won đâu rằng thực sự cô nhớ cậu ấy rất nhiều ...

Lee Yul nhìn Tae Hee 1 cách lạ lùng ...chăm chăm , dò xét ...điều đó làm Tae Hee khó chịu :
-anh thích nhìn người khác kiểu đó lắm à ?

Yul im lặng , không nói gì cả và nhấp miệng vào ly rượu rum , vẻ mặt lạnh băng ...thực ra là cậu đang ghen ...ghen với Hae Won ..

Lúc đó , tiếng người dẫn chương trình ca nhạc vang lên :

-quý vị ở đây có ai muốn hát 1 bài góp vui cho buổi tiệc hôm nay không ạ ? hãy gửi gắm tình cảm của mình vào âm nhạc đi quý vị ..

,

.....

.....

-nhóc có muốn anh hát không ?

Lee Yul vừa uống rượu vừa hỏi mà không nhìn Tae hee ..

-tùy anh ,

Tae Hee đáp ...

Yul không nói gì cả ,rồi đột ngột ,cậu đứng lên tiến lên sân khấu dựng ngoài trời trong sự vỗ tay của tất cả mọi người ..

cậu cầm lấy mic từ tay người dẫn chương trình , và nói :

-thưa tất cả mọi người , tôi là Lee Yul...hôm nay là ngày vui của ông Kim Won Sung , tôi xin phép được hát 1 bài góp vui ...bài hát này cũng chính là tình cảm mà tôi dành cho bạn gái – Kim Tae Hee ..bài hát có tên là “ Tên em khắc trong tên anh ”..

Đám đông ò lên và đổ dồn mọi ánh mắt về Tae Hee đang ngồi ở gần đó ...bàn tán , xì xào , ... Vợ chồng ông Won –sung thì cực kì ngạc nhiên, Dennis lại tỏ ra hưởng ứng bằng cách vỗ tay đầy nhiệt tình , mẹ của Ji won thì cười khẩy nhìn Tae Hee , còn con gái bà ta thì mắt lại long lên sòng sọc ..

Tae Hee ngồi đó , cảm thấy như hàng trăm cặp mắt đang đổ dồn về mình ..tuy nhiên , cô vẫn tỏ ra cực kì bình tĩnh ...

cô ngược lên và thấy Lee Yul đệm đàn ghi ta , vừa hát vừa hướng ánh mắt về cô ...và Tae Hee lắng nghe tình cảm của Lee Yul thông qua lời bài hát bằng tất cả nhịp đập trái tim mình ..

-từ lần đầu thấy em

Anh đã biết trái tim này thuộc về em mãi mãi ..

điều đó luôn tồn tại ..

thường trực trong tâm hồn anh ..

nếu có thể , thì em hãy xem ..

trái tim anh viết gì trong đó ..

nó viết tên em đây,

em biết không hả ?

tim anh đã khắc tên em lên đó ..

mãi mãi không bao giờ phai ..

....

Ji won không đủ sức để nghe tiếp bài hát đó nữa ..cô ta bỏ chạy , nước mắt nhạt nhoà ...

-Ji won,con sao thế

Bà Chae Yuong đuổi theo cô ra sau vườn ...

bà đã đuổi kịp , giật tay cô lại và kêu lên đầy kinh ngạc :

- sao thế con , sao con khóc ..?

Ji won nấc lên từng chập và ôm chặt lấy mẹ mình

-mẹ ơi ...con yêu Yul ...hic ...con ...con yêu anh ấy lâu rồi ..nhưng anh ấy đã từ chối thẳng thừng , anh ấy chỉ coi con,1 đứa ngu ngốc bên cạnh Tae Hee ...trong mắt anh ấy chỉ có Tae Hee , Tae Hee thôi mẹ ạ ...hic ...mẹ ơi , sao con lại thua Tae Hee tất cả mọi thứ thế hả mẹ , từ ngày nó đến đây nó cướp hết của con mọi thứ ...hic , và giờ đây , đến Yul cũng thuộc về nó ...con ..con chịu không nổi mẹ ơi ..

Nói đến đó , cô ta oà lên nức nở ...

-thôi nào Ji won ,

Bà Chae Yuong lau nước mắt cho con gái và nói bằng giọng vỗ về :

-con đừng khóc , phải cứng cỏi lên ...con gái xinh đẹp của mẹ , con cứ yên tâm ..nếu con không có được Lee Yul thì Tae Hee cũng sẽ không bao giờ có ....và chính mẹ sẽ làm điều đó

..

sao anh lại công khai với mọi người vậy ?

Tae hỏi khi cô tiễn Lee Yul về .

-để thằng nào muốn tán tỉnh nhóc phải dè chừng và .. để cột chặt nhóc với anh nữa .

Lee Yul nhìn cô bé khẽ cười .

-anh ghê nhỉ ? ...giờ anh làm em sắp phải đối diện với 1 đồng rắc rồi rồi ...chà , ông sẽ hoành hoạ cho coi ..

-cô lên nhóc ...nếu nhóc muốn, anh sẽ nói chuyện với ông ..

Lee Yul vòng tay ôm Tae Hee nói ...

-thôi , khỏi cần ...em nghĩ là em tự giải quyết được ...mà anh này ...bài hát ..tuyệt lắm ...

-thích không nhóc ?

mắt Lee Yul ánh lên tinh nghịch ..

-có ..

Tae Hee nép vào người cậu ..và đề nghị :

-anh gọi em kiểu khác nhé ...đừng gọi em là nhóc ...ok ?

-thế anh gọi nhóc là cưng nhé?

rồi cậu hôn vào trán Tae Hee :

-cưng ơi , cưng mãi là tình yêu của anh ...

-vậy ra cháu với thằng đó là 1 cặp hả ..?

Ông kim hỏi khi 2 ông cháu dùng bữa ở 1 tiệm ăn sang trọng đối diện tập đoàn DRH..

-ơ ..dạ..

Tae Hee gật đầu nói ..

-ông nghe nói là cháu cũng có nhiều mối tình lắm ..

Ông kim nói tiếp mà ko đổi giọng ..

-ông nghe ai nói đấy ạ ?

Tae Hee nói mà không dấu được vẻ cáu kỉnh của mình ..

-thì Ji won ..

-à ...tất nhiên ...Ji won luôn là 1 cô gái đoan trang , nó chỉ có 1 hạn chế nho nhỏ là bỏ nó cũng nhiều như lá mùa thu ..

Tae Hee nói bằng cái giọng điệu m** mai ..

-các cháu thật là ..

Ông Kim thở dài :

-mà này , Tae Hee , ông không thích thằng Yul ..

Tae Hee ngược lên nhìn ông , và :

-tại sao ạ ..?

-ông không thích các gia đình chính trị gia ...và thằng Yul ..nó quá khôn ngoan ..

-cái lí do ông đưa ra , cháu thấy không hợp lí ..

Tae Hee đặt muống xuống và nhìn thẳng vào mắt ông nội của mình :

-cháu rất thích Yul ông ạ ...anh ấy luôn ở cạnh cháu mỗi khi cháu cần ..và cháu chẳng thấy ghét anh ấy chỉ vì anh ấy khôn ngoan ..

Ông nội cười khẩy và nói :

-Tae Hee à , khôn ngoan là tốt nhưng quá khôn ngoan thì đâm ra đáng sợ ...mỗi lần nhìn nó , ông lại có cảm giác nó còn ghê gớm hơn cả cha nó nữa ...

Tae Hee ko nói gì cả ...cô bé quay lại với đĩa thức ăn của mình ...nhưng quả thực bây giờ ăn cũng chẳng thấy ngon nữa ...

Ngay sau khi đôi vợ chồng mới cưới đi hưởng tuần trăng mật ở châu Âu , cũng là lúc Tae Hee và Dennis xách vali lên đường sang Ai Cập ...

ở sân bay ,

-sang bên đó phải điện về cho anh ngay nhé ...

Lee Yul dặn dò Tae Hee ...

-vâng ạ .

Cô bé gật đầu ...

-mày cũng nên sắp xếp sang chơi với tụi tao 1 chuyến luôn Yul à ..
Dennis vỗ vai bạn nói ...

-vụ này chịu rồi ...tao đã hứa sang Đức với bà ngoại tau .

-bà mày ở Đức à ..?

-uh ..

“QU Ý KHÁCH CHÚ Ý , CHUYẾN BAY SANG AI CẬP SẮP SỬA KHỞI HÀNH “

Nghe đến đó , Tae Hee vội hôn giã từ Lee Yul ,

Yul ôm chặt lấy Tae Hee :

-nhớ giữ gìn sức khỏe nghe chưa ..?

-em nhớ rồi ..

Tae Hee khẽ cười nói và sau đó con bé xách hành lí cùng với Dennis tới phòng soát vé ...vừa đi cô vừa ngoái lại vẫy tay Yul và 1 cảm giác buồn bã len lỏi trong tim cô lúc này ....

-về rồi hả con ..?

Mẹ Yul hỏi khi vừa thấy cậu bước vào phòng khách ..

-vâng ạ .

-đi tiễn con bé Tae Hee gì đó phải không ? ...giỏi , con làm mẹ sock lắm sau cái vụ tỏ tình đó rồi đây ..

-mẹ muốn nói gì ạ ?

Yul ngồi xuống ghé đôi diện với mẹ mình ...1 người phụ nữ uy nghiêm ...được mệnh danh “ng ười đàn bà thép “ người đã đứng sau lưng , góp phần làm nên thành công trên chính trường của phó tổng thống Lee shin Hwan ..

-hôm nay mẹ đi làm tóc và gặp bà cô của Tae Hee ...hỏi ra mới biết 1 lịch sử đầy thú vị về nó ...bồ bịch đây , đã thế còn hỗn láo , ăn chơi và làm phiền lòng mọi người trong gia đình nó nữa ....YuL , loại ấy con chơi bời thì được , nhưng để tiến xa hơn thì không có đâu ..

-một bà cô đi nói xấu cháu ruột mình ...vậy mẹ cũng phải xem bà ta là người như thế nào ..

-đúng là mẹ không thích bà ta ...nhưng Yul , con bé đó đúng là tai tiếng ....bố mẹ nó li dị ngay khi nó còn nhỏ ..nên nó cứ như 1 cái cây cứ thế mà mọc ..chẳng được uốn nắn gì cả ...

-vì Tae Hee thiếu thốn tình cảm nên con càng thương cô ấy hơn .

Yul nói bằng giọng cứng rắn ...và mẹ của cậu cũng đáp lại giọng điệu đanh thép không kém :

-được, được...Yul à ...con lớn rồi nên con chẳng coi ý kiến mẹ ra cái quái gì nữa ...nhưng mẹ nhắc cho con nhớ , đừng hòng mà mẹ chấp nhận nó ....không bao giờ nghe chưa ?

Rồi bà đứng dậy , bỏ lên gác ...

trong căn phòng rộng lớn lúc này chỉ còn mỗi Yul với vẻ mặt đầy ngán ngẫm ...

Hàn bây giờ là 7 h tối hả anh ? >

< uh ...thế ở chỗ nhóc là mấy giờ >

<12h giờ trưa...lúc mới qua Ai cập , do múi giờ thay đổi nên em hơi mệt ...giờ ỏn rồi ..chiều nay có thể cùng anh Dennis đi coi mấy cái kim tự tháp >

< khí hậu Ai Cập khắc nghiệt hơn ở đây nhiều , nhóc cần thận kéo ỏm đây ...>

< vâng ạ > .

< yêu nhóc nhiều ..>

Tae Hee khẽ cười ..

< ...em cũng vậy ,... bye anh nhé >

< uh ..>

Lee Yul nói rồi cậu tắt máy ...sau đó , cậu đi xuống dưới nhà và bảo tài xế chuẩn bị xe ...hôm nay không hiểu tại sao mẹ cậu lại gọi điện về nhà bảo cậu tới nhà hàng Jong-gun để ăn tối ... Yul không hiểu là mẹ mình đang có ý định gì ...nhưng dù là gì đi nữa thì chắc chắn không ai có thể tách Tae Hee ra khỏi cậu được ..

7h 15 , chiếc xe hơi bóng lộn dừng lại trước nhà hàng Jong Gun ,

Lee Yul vừa mới bước xuống thì 1 người đàn ông cao to , mang áo vét đen tiến lại chỗ cậu :

-cậu Yul , mẹ cậu đang chờ ...mời cậu đi theo tôi ..

Và ông ta đưa Yul lên tầng 2 ...nơi chỉ dành cho khách Vip ...

sau khi đi qua 1 dãy hành lang , họ dừng lại trước 1 căn phòng ...

“ cộc , cộc “

Người đàn ông gõ cửa ...

-vào đi .

Đó là giọng nói đầy uy quyền của mẹ cậu ..

Người đàn ông đẩy cửa và cung kính nói :

-thưa bà , cậu Yul đến rồi ạ .

Rồi ông ta nhẹ nhàng lui ra ....lúc này Yul bước vào phòng và nhìn quanh ..

Đó là 1 phòng ăn rất trang trọng ...có bày những bức tranh theo kiểu lập thể của picasso ...rồi những bóng đèn theo cách điệu ...1 bàn ăn xoay với đủ những món ăn sơn hào hải vị ...và bên bàn ăn lúc này là ba người ...đó là mẹ cậu –bà Ju –ri , ngồi cạnh là 1 người phụ nữ đứng tuổi , ăn vận sang trọng ..và kế bên bà ta ...Yul đoán chắc là con gái của bà ấy ...một cô bé dễ thương khoảng độ 16-17 đang nhoen miệng cười tươi nhìn cậu ...

“ à , ra thế”

Yul khẽ nhếch mép ..1 buổi ăn tối thân mật kiêm luôn một buổi xem mặt ...

-con chào mẹ ...cháu chào bác ...chào em ..

-em chào anh .

Cô bé nhanh nhẩu nói ..

mẹ Yul cười thật tươi :

-xin giới thiệu, đây là con trai tôi , đang học lớp 11 trường Blue star ....tên cháu là Yul ,...Yul à , đây là bác Min-chee , phu nhân của bộ trưởng bộ văn hóa đây ...còn đây , chính là con gái bác ấy.. Oh –hee ..

-rất hân hạnh được biết bác và em .

YuL nói 1 cách lịch sự..

-cháu ngồi xuống đi ,

Bà Min chee ân cần nói ...

-vâng ạ.

Yul ngồi xuống ..giữa mẹ mình và cô gái tên là Oh –Hee ..

Bà Ju-Ri nâng ly rượu vang lên , cười nói :

-hôm nay ngồi ở bàn ăn đây là 2 thế hệ ...mẹ và con...chà , chắc là sẽ có nhiều chuyện thú vị lắm đây ..

Rồi bà nhìn Oh-Hee , vui vẻ nói :

-chà , nghe chị Min-chee nói đã lâu ...hôm nay mới có dịp gặp mặt ...con bé dễ thương quá ...vậy cháu học trường nào ?

-dạ , hiện nay cháu học ở trường nữ sinh Dong-Chae ạ ..

-thế ngoài học ở trên trường ra , cháu còn học gì nữa không ?

-dạ , có ạ ...cháu học thêm tiếng Đức , Pháp , ý ...học nữ công gia chánh và học cả về piano nữa ạ ..

-năm ngoái con bé nhà tôi đoạt giải nhì toàn thành phố về piano đấy ..
Bà Min-chee nói bằng giọng đầy tự hào ..

-hay quá , đúng thật là toàn bích ...tôi luôn ao ước có 1 người con dâu như vậy .
Bà Ju –Ri vừa nói vừa nhìn Yul 1 cách đầy ngụ ý ...Oh Hee thì mặt đỏ bừng lên ...miệng cười
ngượng ngịu ..

-mẹ thích bạn gái con toàn bích chứ gì ....dễ thôi ..
Yul nhếch mép cười rồi nhìn Oh Hee :
-việc này phải nhờ em đấy ...

-dạ ? ..nhờ việc gì ạ ?
Cô bé ngược lên nhìn Yul ...mặt đỏ như gấc chín ..

-à , anh nhờ em kèm thêm cho bạn gái anh piano và dạy cô ấy 1 số món ăn nhé ..

1 thoáng sững sờ ..

-ơ ..dạ
Oh Hee gượng cười nói ..mặt cô xù xuống rất nhanh ...còn bà Min-chee thì rất đổi ngạc nhiên
:

-ra , cháu đã có bạn gái , thế mà mẹ cháu lại bảo bác rằng cháu chưa có ..

-dạ thưa bác ..do mẹ cháu bận rộn nhiều việc nên cháu chưa có cơ hội đề cập tới chuyện này
với mẹ..

Yul quay sang nhìn mẹ cười tươi :

-cháu đã định giới thiệu cô ấy với mẹ nhưng thực sự là chưa có dịp nào ....bạn gái con tên là
Kim Tae Hee , mẹ ạ ..

-à , ra thế ..

Bà Ju –Ri cố nén cơn giận điên người bằng cách cố nở 1 nụ cười ...

Yul nhấp môi vào ly rượu vang và tiếp tục :

-oh hee cố gắng giúp anh để mẹ vui lòng nhé ...yên tâm , anh sẽ trả công thật xứng đáng ...

-dạ , vâng ...em sẽ cố gắng ..

suốt cả buổi tiệc còn lại , bà Yu-ri ít nói hẳn đi ..chỉ âm ờ vài câu ...trái ngược hẳn với Yul ,
cậu điềm nhiên tiếp chuyện 2 mẹ con bà Min –chee về đủ mọi đề tài ...

<anh có biết không Yul? Trước đây em đã từng ngạc nhiên trước sự hùng vĩ của các kim

tự tháp trên Tv và sách báo nhưng quả thực nếu anh chứng kiến nó tận mắt thì cảm xúc còn khủng khiếp hơn nữa >.

Tae Hee nói bằng giọng cực kì hào hứng về chuyến thăm quan buổi sáng cho Yul nghe qua điện thoại từ 1 quán cà phê...đổi diện cô là ông anh Dennis đang thả cảm xúc của mình từ tầng 3 xuống phía con sông Nin-dòng sông mà người đời vẫn ca tụng là mẹ hiền của Ai Cập.

<Uh, nhưng mà nhóc có mệt lắm không ? >

Giọng Yul nghe thật ân cần

< không, thực sự là em cảm thấy thoải mái và thú vị vô cùng so với việc phải nhìn thấy bà mẹ kế của em >

Rồi cô bé đưa tay vuốt mái tóc của mình

< Mà thôi, em chẳng muốn nói về bà ta nữa...kể cho em nghe 1 ngày của anh thế nào đi >

< nó là 1 ngày bình thường không đáng nói tính đến thời điểm anh nghe giọng nói của nhóc >

Rồi đột ngột Yul hạ giọng :

< này ..>

< dạ ? >

< nhóc vui gì thì vui nhưng nhớ về sớm với anh nhé >

Lời của Yul nghe thật ấm áp và làm Tae Hee xốn xang trong lòng...Yul lúc nào cũng vậy, mỗi lời anh nói ra đều tràn ngập sự ấp áp, quan tâm và tình cảm dành cho cô...điều đó càng làm mỗi ngày Tae Hee càng yêu Yul hơn rất nhiều ...Mỉm cười, cô khẽ nói :

-Tất nhiên rồi, em sẽ về sớm vì kim tự tháp dù có hùng vĩ đến đâu, lăng mộ của Tutankhamon có bí ẩn đến thế nào đi nữa thì cũng không bằng anh được.

-cảnh đẹp em nhỉ ?

Dennis nói bằng giọng đầy xúc cảm.

-Vâng.

Tae Hee nhấp 1 ngụm cà phê và đưa mắt nhìn ra xa, con sông chảy thật hiền hòa và 1 cơn gió nhẹ nhàng thổi đến mang theo cái hương vị rất riêng của Ai Cập, Tae Hee có thể cảm nhận được vị của phù sa, nước sông nin lẫn cái vị khó tả của cát sa mạc...tất cả dường như hòa quyện làm một....giá mà có Yul ở đây...và...cả Hae Won nữa...

-Mẹ em lúc này đang ở Ai Cập đấy .

Dennis đột ngột nói mà không nhìn vào mắt Tae Hee..

Con bé sững lại, kiểu như đang lơ lửng trên không trung ngắm phong cảnh đột ngột bị kéo tụt về đất liền...

-thì sao ?

Giọng con bé nghe thật lạnh.

-anh chỉ nghĩ là em nên gặp.

Tae Hee nhướn mày, toan cãi thì Dennis đã nói bằng giọng ôn tồn :

-Mẹ anh mất ngay khi anh chào đời, anh chưa bao giờ được chăm sóc bởi bàn tay của mẹ. Vì thế từ bé đến bây giờ anh đã rất ghen tị với bọn bạn của anh...anh cũng muốn mỗi sáng đi học được mẹ chuẩn bị bữa sáng, khi anh học về mẹ sẽ hỏi anh chuyện học tập ở trường thế nào, lắng nghe tâm sự và khuyên anh mỗi khi anh gặp rắc rối và thậm chí trách mắng anh khi

anh phạm sai lầm. Nhưng ước muốn ấy sẽ không bao giờ thành hiện thực vì 1 thực tế là mẹ anh đã vĩnh viễn ra đi hơn 17 năm rồi...em không biết đâu, Tae Hee, anh đã ao ước thương để cho anh gặp mẹ một lần dù 1 giây, 1 phút thôi để nói to rằng anh nhớ mẹ, yêu mẹ rất nhiều.

Rồi Dennis nhìn sâu vào mắt Tae Hee :

-Tae Hee à, em sướng hơn anh triệu lần vì em còn có mẹ và 1 điều chắc chắn là mẹ em yêu thương em vô cùng tận. Dù em có bú rống bình, có cố chấp, có đẩy mẹ em ra xa thế nào thì tình cảm của mẹ đối với em không bao giờ thay đổi...em hãy mở lòng ra khi còn có thể, vì tương lai ngày mai thế nào không ai rõ, nó khó đoán vô cùng. Đơn giản là em đừng để 1 ngày kia em phải tiếc nuối, hối hận và cầu mong làm lại từ đầu, anh không bao giờ muốn điều đó xảy ra cả.

Tae Hee lặng người nhìn Dennis nói ra hết tâm sự của bản thân mình rồi cô cúi mặt, nhìn mãi vào tách cà phê của mình.

Im lặng, chỉ còn tiếng gió thổi rì rào....

Ngồi trong taxi, tay cầm tờ giấy không địa chỉ của mẹ trong tay, Tae Hee không khỏi nghĩ suy, giờ đây trí óc cô, trái tim cô rối bời với biết bao ý nghĩ ...Cô tưởng tượng ra vẻ mặt mà mẹ mở cửa nhà và thấy cô đứng ở cửa, gần mẹ biết bao nhiêu ...1 thoáng ngạc nhiên, sửng sò và mẹ sẽ ôm chặt cô vào lòng, có thể mẹ sẽ khóc ...Tae Hee nghĩ thế.

Đúng, mẹ yêu cô rất nhiều...điều đó là đúng ....và cô, cô cũng yêu mẹ chứ chỉ có điều nỗi đau, cái cảm giác bị vất bỏ lại quá lớn làm cô cay đắng suốt bao nhiêu năm trời. Nhưng giờ đây những lời Dennis nói phải làm cô phải nghĩ lại: “tương lai ngày mai thế nào không ai rõ, nó khó đoán vô cùng. Đơn giản là em đừng để 1 ngày kia em phải tiếc nuối, hối hận và cầu mong làm lại từ đầu, anh không bao giờ muốn điều đó xảy ra cả.”

Lời của anh họ nói làm cô sợ...đúng, cô không muốn 1 ngày nào đấy phải hối hận, trả giá, bị lương tâm dày vò vì những lời nói, hành động đã làm mẹ khổ tâm rất nhiều. Suy cho cùng sinh ra 1 đứa con ai lại không có tình cảm và khi phải xa đứa con đó, hẳn mẹ đã phải đau rất nhiều.

-Thưa cô, đến nơi rồi a.

Người tài xế quay lại nhoẻn cười với Tae Hee và nói bằng giọng tiếng Anh lơ lớ

-ồ vâng.

Tae Hee giật mình nói

Sau khi thanh toán tiền xong, cô bé xuống xe mà không nén được tiếng thở dài

Trước mặt cô là 1 cánh cổng bằng gỗ, bên trong là 1 ngôi nhà quét sơn trắng nằm giữa 1 vườn cây

Ngập ngừng đầy công bước vào, cô có thể cảm nhận được mùi hương hoa dịu nhẹ lan vào cánh mũi..thật là dễ chịu biết bao,

Phòng khách sáng đèn , chắc là mẹ cô đang ở nhà....mẹ đang làm gì nhỉ?..làm việc hay sửa soạn buổi tối

Tae Hee cứ đứng như thế hồi lâu, chợt cô thấy bóng mẹ đi ra phòng khách...lúc đi ngang cửa sổ, mẹ thoáng nhìn ra ngoài ....nhanh như cắt, Tae Hee thụp đầu xuống...cô không hiểu vì sao cô lại làm như vậy và đôi chân cô đưa cô chạy ra góc vườn trước khi cô kịp hiểu là cô đang làm gì

Dựa lưng vào gốc cây, Tae Hee thở dốc..trong 1 giây cô nghĩ là cô nên bỏ cuộc, nhưng rồi cô thầm nhủ: "Thôi nào Tae Hee, vào gặp mẹ đi , 1 lần thôi có sao đâu, chỉ à chào hỏi thôi mà, mà là 1 con người tự tin sao chuyện này mà lại không làm được?".

-KET

Tae Hee khựng lại...1 chiếc ô tô đỗ trước cổng nhà mẹ...1 người đàn ông âu châu xuất hiện,to cao, tóc sáng màu....chắc là bạn của mẹ, Tae Hee nép vội chạy nép vào một góc tường, gần mấy chậu hoa

Người đàn ông gõ cửa và 1 lúc sau cánh cửa mở ra, bà Chae-yuong xuất hiện trông thật xinh đẹp với bộ váy màu xanh lơ

-Anh Nick rất vui được gặp anh

mẹ mỉm cười

-Bella, anh phải nói với em chuyện này

Người đàn ông gấp gấp nói,

Tự nhiên Tae Hee linh cảm có điều gì đó sắp xảy ra, tim cô đập nhanh hơn so với chỉ tiêu thông thường của nó

-Gì vậy Nick?

Giọng mẹ cũng lo lắng trước thái độ của người đàn ông này

Nick siết đôi bàn tay vào nhau và quả quyết nói:

-Bella à, anh phải nói ra điều này, anh quyết định phải tự tin, đừng cảm nói ra hết tình cảm của mình đối với em

Giọng người đàn ông càng lúc càng mạnh mẽ chừng nào thì trái tim Tae Hee càng lúc càng chùng xuống chừng ấy

-anh muốn nói là từ lần đầu gặp em, anh đã có 1 cảm nhận rất đặc biệt và từ đó anh nghĩ là anh không thể đối xử với em như những đồng nghiệp thông thường khác được.

-Nick à, anh đừng nói nữa...

Mẹ khẽ khàng nói

-Không, anh phải nói, anh đã suy nghĩ trăn trở bao nhiêu ngày qua rồi , anh biết làm thế nào khi tình cảm của anh đối với em ngày càng lớn, anh không thể nào dừng lại được...lúc nào em cũng hiện hiện trong tim anh, trong đầu anh Bella ạ, anh chỉ muốn nói 1 điều ANH YÊU EM

Những tiếng cuối cùng thốt lên từ miệng Nick làm Tae Hee bàng hoàng, dựa lưng vào tường, cô hồi hộp chờ đợi mẹ sẽ trả lời sao trước 1 câu hỏi như thế này

-Nick à, em đã thất bại 1 lần, em không...

-Bella.

người đàn ông nói:

-em hãy nhìn thẳng vào mắt anh đây này, em cũng yêu anh đúng không, nhưng anh không thể hiểu nổi là tại sao em cứ phải trốn tránh, em lại như vậy anh khổ sở vô cùng

-Nick à, anh còn trẻ, còn độc thân và rất nhiều cô gái thích anh, còn em, em đã bị thất bại 1 lần rồi

-đây không phải là 1 lí do chính đáng nên em đừng nói nữa, anh không quan tâm quá khứ của em, cái anh quan tâm là tình cảm hiện tại em dành cho anh..nhìn vào mắt anh đi và trả lời cho anh câu hỏi đó..

đôi mắt xinh đẹp của mẹ đầm đìa nước mắt, rồi nấc lên nghẹn ngào:

-em cũng yêu anh, nhưng em sợ, sợ bị tổn thương 1 lần nữa..

-Không..không.

Nick dịu dàng nói và lau nước mắt cho mẹ:

-đóng kín trái tim khi bản thân còn có thể yêu thương mới là điều tệ nhất, anh yêu em và anh chắc chắn sẽ mang đến hạnh phúc cho em, em tin anh chứ?

-vâng, em tin

Mẹ vừa khóc vừa mỉm cười :

-Bởi vì anh là 1 người đàn ông tuyệt vời

Nick ôm lấy bà Chae-yuong, chìm trong hạnh phúc, dường như cả thế giới không tồn tại xung quanh 2 con người này nữa. Chỉ có 2 người với 2 trái tim đồng cảm, yêu thương luôn hướng về nhau.

Mãi một lúc sau, Nick mới buông bà ra, đôi mắt tràn đầy sự ấm áp:

-Anh đã đặt 1 bữa ăn tối tại nhà hàng Xanh, anh muốn kỉ niệm cái ngày đặc biệt và tuyệt vời này em đồng ý chứ?

Bà Chae-yuong nở 1 nụ cười gật đầu, đôi mắt long lanh và ngập tràn hạnh phúc

-anh đợi em 1 chút nhé, em trông nhếch nhác quá.

Nick phì cười:

-em ngốc ạ, lúc nào em chẳng đẹp, trông em rất ổn và anh thích em như thế này

Rồi ông cúi xuống, nhẹ nhàng đặt một nụ hôn vào môi bà, rồi ông tươi cười nói:

-ra xe thôi em, 1 bữa ăn tối tuyệt vời đang chờ chúng ta đấy

RỪM....RỪM..

Chiếc xe nổ máy..nó đang đưa 2 con người yêu nhau đến 1 nơi lãn mạn, tuyệt vời..chỉ còn Tae Hee..một mình

Tae Hee lững thững bước đi , xung quanh cô là tiếng nói, tiếng cười, tiếng tranh luận của những con người ngồi uống café đêm bên vỉa hè, dạo bước trên phố cộng hưởng thêm tiếng gào thét in ỏi của xe cộ lao vun vút trên đường...chộn rộn, náo nhiệt và ồn ào...nhưng giả sử những âm thanh thường trực của cuộc sống có ồn ào hơn vào lúc này thì Tae Hee cũng chẳng nghe cái gì cả...chân cứ đi nhưng chẳng biết đi về đâu, con đường sáng rực với những bóng đèn cao áp rạng ngời là thế mà đối với cô lúc này chẳng khác 1 lối đi hỗn mang, mênh mông và vô định, cứ thăm thẳm, hut hút, làm người ta choáng ngợp và cuối cùng tổng người ta xuống vực sâu...cười cay đắng, Tae Hee siết chặt cái áo khoác...cô mãi mãi là một cô gái bé nhỏ, bé nhỏ đến độ không thể níu giữ những gì cô mơ ước ...bố cô đã có vợ, mẹ cô đã tìm được 1 nửa mới của mình...rồi 2 người họ sẽ có gia đình mới và sẽ có những đứa trẻ đáng yêu-kết tinh của tình yêu giữa họ và những người họ đang và sẽ yêu...

cô quả là may mắn, Tae Hee tự nhạo báng mình, cô thật khác những người bình thường vì cô đã có đến 2 ông bố và 2 bà mẹ cùng 1 đồng em, đúng là 1 đại gia đình ...rồi cô sẽ ở đâu chứ, ai còn quan tâm đến cô nữa khi cô là kết quả của 1 cuộc hôn nhân tan nát, đổ vỡ và chứa đựng đầy những vết thương, cô đã bị bỏ rơi, bỏ rơi từ hồi bé và đến bây giờ, thậm chí sau này cũng vậy,

“ mẹ kiếp” Tae Hee lăm bằm chửi thề, gồng cô khụy xuống nền , từng giọt nước mắt rơi

nóng hổi, mặn chát, cay xè ...người qua đường nhìn cô với ánh mắt tò mò, ngạc nhiên.

- CÚT HẾT ĐI,

Tae Hee gào lên, người cô run lên bần bật, bóng cô đổ dài, quằn quại trên con đường trông như 1 con quái vật đau thương ...tại sao? Tại sao chứ,? Tại sao cái lúc cô muốn làm lành với mẹ lại là lúc cô phải chứng kiến cảnh này? Số phận lại muốn cười cô 1 lần nữa sao? ...Tae Hee nấc lên dữ dội, nước mắt rơi lã chã...không được, tại sao cô phải khóc, nếu số phận chó chết muốn làm cô đau thì nó sẽ không được hả hê sung sướng như nó tưởng, không khóc, không được phép yếu đuối... Tae Hee vật vã ra sàn, mím chặt môi, nuốt nước mắt. Đau, đau quá đi mất, nghèn nghẹn, đắng đắng ở cổ làm họng cô đau như thể cô nuốt 1 vật gì to và sắc nhọn....

“chó thật” Tae Hee thâm rửa, tại sao nước mắt cô vẫn rơi nhỉ, cô vội đưa tay cắn chặt cánh tay mình với hi vọng mơ hồ cơn đau ở tay sẽ làm cô vơi đi cơn đau thật sự đang đốt cháy tim cô, lòng cô lúc này ....

Tae Hee đã cắn chặt răng xuống cánh tay của mình đến nỗi làm cho nó bật cả máu nhưng rồi cô lại còn đau hơn khi nhận ra rằng điều đó chẳng ngăn được những giọt nước mắt và tâm trạng tồi tệ nhất trong cuộc đời cô lúc này .

Vuốt nhẹ những sợi tóc lòa xòa trước trán Tae Hee, Dennis đau đáu nhìn cô em mình đi vào giấc ngủ với vẻ mặt khó nhọc...Tae Hee đã uống rất nhiều rượu với 1 cánh tay đầy máu được giấu kín trong tà áo khoác trước khi cậu kịp lôi con bé ra khỏi đó...Trong vô thức, Tae Hee đã lảm nhảm về cuộc gặp gỡ không chính thức của cô và mẹ, và Dennis có thể hiểu phần nào được tâm sự và nỗi đau trong lòng Tae Hee lúc này ..

Ngón tay cậu chạm nhẹ vào dải băng trắng toát trên tay cô bé, rồi cậu thở dài....ngoài cửa sổ, trăng đêm vẫn lạnh lẽo cô đơn giữa bầu trời vời vời .

-Tĩnh rồi hả em?

Dennis ân cần hỏi khi thấy Tae Hee chớp chớp hàng mi của mình, cậu quay lưng tiến về phía cửa sổ và kéo rèm ra, ánh nắng ủa vào làm cho mắt Tae Hee không điều tiết kịp phải nheo lại và con bé đưa tay che mắt mình.

-chối quá,

Con bé gắt...Dennis làm thinh không nói gì, cậu mở cửa sổ để đón nhận những cơn gió mát rượi từ sông Nin thổi tới ...Cậu muốn làm cho cô có cảm giác rằng một ngày mới vui vẻ đầy hi vọng bắt đầu.

1 lúc sau, Tae Hee cất tiếng

-dọn đồ về thôi, em chán ở đây rồi,

Mắt con bé đăm đăm nhìn vào khoảng không trước mặt...nó đã thực sự ghét nơi này sau những chuyện xảy ra đêm qua lắm rồi...rồi tay phải nó xiết nhẹ cánh tay còn lại đang nhừn nhức và chợt nhận ra tay mình đã được băng bó cẩn thận, người đó hẳn là Dennis..

-anh đồng ý với em, anh cũng chán ở đây rồi.

Dennis cố nói bằng giọng tự nhiên nhất có thể..

-anh bắt đầu thấy nhớ Hàn Quốc, nhớ món Kim chi kinh khủng khiếp, nhưng trước khi dọn đồ về thì chúng ta nên đi ăn sáng 1 bữa cuối cùng ở đây thôi em gái .

Rồi cậu vò tóc Tae Hee đầy thương yêu và thân mật như thể cô là 1 cậu con trai

vậy.....đột ngột Tae Hee nắc lên trước khi kịp hiểu ra là mình đang làm cái gì bởi 1 lần nữa sự đau khổ lại bùng lên trong lòng cô mạnh mẽ ....ngày bé bố mẹ cũng đã từng vò tóc cô đầy triu mến như thế này ..

Đôi cánh tay mạnh mẽ và cứng cáp của Dennis vòng qua người Tae Hee và siết chặt vai nó:

-cứ khóc đi em ạ,hãy khóc đi....và sau đó hãy mạnh mẽ lên em nhé, đời càng khó khăn, cuộc sống càng cay đắng thì phải càng chứng tỏ mình, anh tin em gái bé nhỏ của anh sẽ làm được

Sân bay Hàn Quốc, một ngày mùa hè oi bức dễ làm người ta phát oải, sảnh bây giờ đông kịt người đang chờ đón thân nhân của mình, có người cầm bảng chỉ dẫn, có người mang trên mình những bó hoa tươi thắm, rồi những cái ôm hôn thắm thiết vì đã được đoàn tụ sau bao ngày xa cách...giờ đây Tae Hee cũng vậy, cô bé đang chết ngạt trong cái ôm thân tình của Yul.

-nhớ nhóc quá,

Yul khẽ nói và sau đây thả Tae Hee ra và ngắm nghía. Chợt cậu thấy 1 mảnh băng trắng toát ở cánh tay, Lee Yul nâng lên, nhúu mày:

-làm sao vậy?

-chỉ là sơ ý thôi.

Tae Hee nhìn chằm chằm vết thương, nhếch mép cười nói...còn ánh mắt Yul thì đầy vẻ nghi ngờ,..Dennis thấy vậy, cậu không muốn khơi gợi cái kỷ niệm không vui vẻ gì của Tae Hee liên vội vã đẩy 2 đứa nó:

-thôi đi, 2 đứa mày không thấy đang làm ách tắc giao thông ở đây sao ?..Yul, mày không muốn mang hộ tau ít đồ à...nhanh lên, em về tương lai.

Vì Tae Hee không muốn về nhà ngay nên Dennis đành phải bắt taxi về nhà 1 mình... Tuy nhiên Dennis không phiền lòng về chuyện đó, hơn ai hết cậu hiểu rõ rằng đây là lúc mà Tae Hee cần được vỗ về nhất, và có lẽ người sẽ làm cô bé tĩnh tâm lại lúc này là Lee Yul, trước lúc bước lên xe, cậu đã nói nhỏ vào tai thẳng bạn thân của mình “ đừng hỏi nó nhiều nhé, chỉ im lặng thôi”

Còn Yul, cậu linh cảm được điều gì đó xảy ra với Tae Hee trong chuyến đi lần này, nhưng cậu nghĩ nếu muốn cô bé sẽ nói, còn nếu không thì cậu sẽ không ép, cậu chỉ muốn đơn giản là một cái vai cho cô bé tựa vào khi mệt mỏi, một vòng tay ấm áp khi cô muốn cảm giác yêu thương....

Trong bàn tay siết chặt của Lee Yul, Tae Hee bước đi chậm rãi, thong dong trên con đường rợp bóng cây trong công viên Xanh-đây là nơi mà 2 người vẫn đến, không ồn ào, chỉ lặng lẽ đủ để tâm sự, đủ để lắng lòng

-Yul này, anh có nghĩ là...

Đến đó Tae Hee tự nhiên im bật...câu hỏi này có ngốc nghếch không, có làm Yul nổi giận không nhỉ?

-nói đi chứ, sao nhóc tự nhiên im lặng thế, chẳng giống nhóc chút nào

-chỉ là ..

Tae Hee thở dài.

-anh có nghĩ là chúng ta sẽ yêu nhau mãi không nhỉ?

-thế nhóc nghĩ thế nào?

Lee Yul đánh giọng.

-chỉ là mọi thứ có thể thay đổi..

Tae Hee mơ hồ nói:

-em không chắc chắn là anh và em sẽ mãi mãi yêu nhau, em sợ nếu em quá tin vào điều đó mà cuối cùng nó không như thế thì em sẽ hụt hẫng.

Ánh mắt của Lee Yul tối sầm lại, cậu cảm thấy bức bối trong lòng, 1 sự ngột ngạt kéo dài, mãi một lúc sau Yul mới cất tiếng:

-cái đó đúng, không sai, anh không phủ định, nhưng đó không phải là câu nói mà những người đang yêu dành cho nhau...đúng là tương lai thế nào, anh không biết nhưng hiện tại anh yêu nhóc, và anh biết nhóc yêu anh, thế là đủ....còn nếu cái ngày đó đến, cái ngày nhóc không muốn ở bên anh, lúc ấy nhóc chỉ cần nói với anh 1 tiếng, anh hứa không níu kéo, không ràng buộc, anh không thích cầu xin tình cảm của người khác đặc biệt là tình yêu, bởi anh nghĩ tình yêu phải bắt đầu từ 2 phía, nếu 1 phía thì chẳng còn là yêu nữa..

Nói đến đó Yul đột ngột hôn Tae Hee, nụ hôn nhẹ nhàng nhưng cháy bỏng...rồi cậu ôm chặt cô bé:

-nhóc nên hiểu một điều, mọi việc phụ thuộc vào cách nhìn của nhóc, nếu nhóc nhìn theo kiểu vui thì nó sẽ vui, nếu buồn thì nó sẽ buồn...còn nếu cứ ám vào đầu 1 tương lai không mấy khả quan thì từng ngày, từng ngày của hiện tại sẽ dẫn đến kết quả đó, biết chưa hả, cô bé ngọc của anh.

Tae Hee lặng người, tự nhiên như tỉnh sực ra một cái gì đó, phải chăng cô đã quá gay gắt, phải chăng cô đã quá sâu thăm, phải chăng cô đã quá bi quan, phải chăng cô đã nhìn đời bằng cặp mắt yêu đuối mà cô lại kì công khoắc lên nó bằng cái vẻ ngạo nghệ, bất cần đời. Phải chăng cô quá ích kỷ đến độ muốn mẹ cô phải sống đơn độc một mình mãi mãi, phải chăng cô đã dày vò bản thân quá nhiều, phải chăng cô đang giết dần, giết mòn mình trong thù hận, phải chăng .....Tae Hee nhắm nghiền hàng mi lại và siết chặt lấy Yul.

6 tháng sau

Bố đã dọn ra ở riêng sau khi hưởng tuần trăng mật về, ông nội không phản đối và tất nhiên Tae Hee cũng không, cô bé đã quyết định mở lòng mình ra nhưng không có nghĩa là phải có yêu lấy 1 người như bà mẹ kế khi mà cô không có cảm tình ....mẹ cũng đã chuẩn bị đi bước nữa..

-con sẽ không giận mẹ chứ?

Giọng mẹ đầy lo lắng ở bên kia điện thoại rồi giọng bà ngập ngừng.

-mẹ đã biết chuyện con sang Ai Cập, cái ngày con trở về Hàn Quốc là sau ngày chú ấy tỏ tình với mẹ 1 ngày, mẹ đoán có thể con đã ở đó...mẹ xin lỗi, mẹ...

-tại sao mẹ phải xin lỗi cơ chứ.

Tae Hee ngắt ngang, cô bé nhoẻn cười

-đúng, con đã buồn, đã đau rất nhiều, nhưng Yul làm cho con hiểu ra rằng con không thể ích kỷ mãi thế được, vừa làm khổ mẹ nhưng cũng làm mệt mỏi chính con, mẹ có quyền được hưởng hạnh phúc.

1 quãng im lặng mãi lúc sau bà mới nghẹn ngào nói:

-cám ơn con...

-con sẽ bay sang Ai Cập, và đi cùng bạn trai con nữa...mẹ sẽ được gặp anh ấy ở đám

cười của mẹ

-Yul hả? hay quá, mẹ thực sự nóng lòng đấy, chắc đó là 1 chàng trai dễ thương.

-vâng, anh ấy dạy con nhiều điều lắm, những tháng vừa qua, chúng con đến những khu ổ chuột, đến những trung tâm dành cho người già không ai chăm sóc, những người tàn tật, trẻ em cơ nhỡ, chúng con làm từ thiện giúp đỡ họ, con biết anh ấy đang muốn dạy con rằng con phải biết quý trọng những điều mình đang có và bớt đòi hỏi đi.

-mẹ tự hào về con.

-chưa hết đâu, con đã cố gắng ép cái bản tính ngông nghênh, kiêu ngạo, không chịu nhường ai xuống để làm vừa lòng mẹ Yul, bác ấy không dễ tính như bác trai lắm, nhưng cộng với sự nhiệt tình của Yul muốn kéo khoảng cách giữa con và bác ấy thì có vẻ như chúng con sắp sửa giành chiến thắng, dạo này bác ấy lại quay sang bớt ưa mẹ của Ji Won mới kì chứ..

Nghe con gái kể chuyện bà Chae-yuong cảm thấy ấm lòng, đây là lần đầu tiên bà với con gái tâm sự, một điều rất bình thường trên thế giới nhưng chưa hề tồn tại giữa bà với Tae Hee hằng bao nhiêu năm qua.

-mẹ à, con phải đi học 1 lớp nấu ăn thôi, bác ấy đã nói bóng nói gió rằng không hề muốn con trai mình lấy 1 người vợ không biết nấu nướng hoặc nếu có nấu cũng đưa chồng vào bệnh viện cấp cứu...nhưng bác trai lại bênh con, và đưa ra lí do là chính bác trai cũng đã ngộ độc 1 lần vì đồ ăn của bác gái nhưng vẫn yêu mãi bác ấy đấy thôi...ôi, con và Yul đã cười ngất, quá bỏ cho những ngày tháng nhần nhục chịu đựng của con..

-mẹ sẽ nhờ vả 1 người bạn hồi học trung học với mẹ phụ đạo con chuyện này...đây là 1 cao thủ nấu ăn, mẹ tin nếu con kiên trì và thương cho sức khỏe của Yul thì con sẽ thành công đấy.

2 người cứ thế trò chuyện suốt cả đêm với biết bao nhiêu chủ đề như để bù lại những ngày họ đã không nói chuyện với nhau, đã giấu cất tình cảm của mình ở một nơi sâu thẳm nào đó rồi quên lãng đi và bây giờ đã tìm thấy được.

.....4 h sáng

Tae Hee ngáp dài

-con chúc mẹ ngủ ngon.

-mẹ cũng vậy, con gái yêu của mẹ.

-à, con chưa nói với mẹ điều này..

Tae Hee mỉm cười, 1 trong những câu quan trọng nhất của cuộc đời sắp sửa được nói:

-mẹ...con yêu mẹ.

-mẹ cũng yêu con..

Giọng bà Chae Young xúc động

-Tae Hee à, bây giờ và sau này, dù con có 60 tuổi thì đối với mẹ vẫn là 1 đứa trẻ 6 tuổi thôi...và đứa trẻ của mẹ phải ngủ một chút để mai còn đi học đúng giờ nhé.yêu con.

Đó là những tiếng đồng hồ mà Tae Hee đã ngủ ngon nhất trong cuộc đời của mình

Mùa hè đang đến, đám cưới của mẹ đã trôi qua được 3 tháng, và mẹ đang rất hạnh phúc với người chồng mới tâm lý của mình, và mẹ cũng rất quý Yul, còn nhớ lúc tiền 2 đứa ra sân bay, bà Chae Young sau khi ôm hôn con gái của mình đã siết chặt tay Yul ,dặn dò cậu phải bảo vệ và làm cho Tae Hee được hạnh phúc.

.....

-quyết định thi trường nào chưa anh?

Tae Hee hỏi Yul khi 2 người đang ngồi ở ghế đá vườn trường, ơn chúa là không ai lai vãng đây cho 2 người được riêng tư đôi chút

-anh thi khoa chính trị đại học quốc gia, thế Dennis thi khoa gì, anh hỏi nó cứ ậm ừ.

-đoán xem.

Tae Hee cười 1 cách tinh nghịch

-anh chịu thôi, nhìn mặt nhóc gian lắm.

-anh ấy sẽ thi vào trường kinh tế cho vừa lòng ông nội, nhưng sẽ lên thi vào trường điện ảnh xe-un, anh ấy không dám công khai vì sợ ông nội giết, ông đang rất cáu với vụ của em rồi.

-vụ gì vậy?

-đấy là giật nẩy người lên khi nghe em bảo năm sau sẽ thi trường Y thay vì trường kinh tế, ông giận rồi bảo rằng chính anh làm hỏng em.

-lại sóng gió rồi..

Yul cười

-thế nhóc bảo sao?

-em bảo là em đã sống, đã uốn nắn tính cách của mình, đã học những thứ em không thích theo ý ông bao nhiêu năm rồi, bây giờ em sẽ sống cho em....ông đã không thèm nói chuyện với em dù cho em có năn nỉ thế nào, nhưng dạo này ông đã nguôi nguôi rồi, nhưng dường như có vẻ là chưa bỏ ý định ngăn cản em thi vào Y.

-2 ông cháu nhà em bú rống như nhau, chắc sẽ giằng co kéo dài đấy.

Yul cười rồi hôn nhẹ vào trán cô bé.

Cái kết

10 năm sau, cả Yul và Tae Hee đều tốt nghiệp loại giỏi, Yul làm việc cho chính phủ còn Tae Hee làm việc cho 1 tổ chức từ thiện phi chính phủ, cô đi nhiều nơi trên thế giới, giúp đỡ, cứu chữa cho nhiều người, cô nhận ra rằng cô đang sống vui vẻ, và có ý nghĩa, để rồi đến khi được nghỉ ngơi, thư giãn cô lại về nước, ùa mình vào vòng tay của Yul.

Giờ cô sẽ về Hàn Quốc hẳn, làm việc trong 1 bệnh viện từ thiện và chuẩn bị lo cho cho mái ấm nhỏ...Yul đã chờ đợi việc này lâu lắm rồi...

-con gái mẹ hôm nay xinh quá.

Mẹ cô hạnh phúc nước mắt chảy dài khi nhìn con gái mình trong bộ váy cưới dài, trắng tinh khiết, cô trông thật xinh với mái tóc được búi cao và khuôn mặt trang điểm nhẹ nhàng,

-cám ơn mẹ.

-chị đẹp quá.

Cô bé 5 tuổi, tóc hoe hoe đỏ, nín váy Tae Hee, ngược cặp mắt trong veo lên sững sờ nói..

Tae Hee cúi xuống, xoa đầu con bé

-Anna, mai này em sẽ là 1 cô dâu đẹp nhất, em gái của chị ạ

Anne với với tay ôm lấy cổ Tae Hee và nói vào tai cô:

-em thích 1 bạn chị ạ, nhưng mà anh ấy không đẹp như anh Yul.

Ồi chết cười với con bé mặt...Tae Hee âu yếm nhìn con bé:

-nhóc ơi,sau này em sẽ hiểu rằng với 1 người con trai để mình yêu có những phẩm chất khác quan trọng hơn nhiều.

Bồng có 1 cậu con trai đi nhanh vào phòng, bế bồng Anne lên, đó là Dennis, cậu vừa nói và cù vào người con bé và làm cho nó cười khanh khách.

-cực cưng của anh, chưa gì đã muốn lấy chồng à, con nít bây giờ gồm thật...

Rồi cậu quay sang nháy mắt nhìn Tae Hee, cười nói:

-đoán xem ai đến này Tae Hee, 1 người khách mà em không ngờ nhé.

Tae Hee cau mày suy luận:

-ai mà vào phòng này trong thời khắc trước khi em làm đám cưới nhỉ,

Rồi cô nói nhỏ

-có thể em xấu tính, nhưng vẫn mong không phải ji won.

Lập tức Dennis phát tay:

-yên tâm, đi, nó đang tán tỉnh bạn của Yul ngoài kia kìa,

Rồi cậu quay sang bà Chae-Young:

-sau cô không cùng cháu ra ngoài để xem mọi thứ trước khi buổi lễ bắt đầu nhỉ.

Rồi cậu kéo bà chae Young ra cửa trước khi bà hiểu chuyện gì, trước khi đi cậu không quên quay lại và ném cho Tae Hee 1 nụ cười tinh quái làm cho cô thấy khó hiểu vô cùng.

Tae Hee quay lại vào gương ngắm nghía xem có cần thay đổi gì không, đột nhiên tim cô thót mạnh một cái, bởi hình ảnh 1 gã con trai cao lớn trong gương, vẫn khuôn mặt cao ngạo ấy, nụ cười tinh ranh ấy, cái dáng vẻ bất cần đời ấy, thẳng bạn thân nhất của cô...Tae Hee dụi dụi mắt vì cứ ngỡ mình lầm, nhưng không, chính hắn -Bahn Hae Won, cuối cùng hắn cũng nhớ đường về nhà rồi.

Tae Hee quay lại, sững sững nhìn Hae Won, cậu ta giờ đây trong đàn ông và bụi bặm hơn thưở còn là học sinh rất nhiều.

-lưỡi cậu đâu hả Tae Hee, mất khả năng giao tiếp rồi à?

Quả thật phong cách miệng lưỡi của cậu ta vẫn như xưa.

-Hae Won,

Tae Hee nín thở, vui mừng rồi sau đó chuyển sang giận dữ bởi bao nhiêu cảm xúc cho thẳng bạn mình bị dồn nén lâu ngày :

-cậu về đây làm gì, ai mời cậu đến chứ hả, cút ngay cho tôi.

-ôi, số tôi khổ qua, sau khi nhận ánh mắt hình viên đạn của ông chồng lại hưởng luôn lời mời cuốn xéo của bà vợ.

Rồi cậu bật cười:

-bằng ấy năm mà vẫn chưa tha thứ cho tôi sao, cô bạn....tôi về đây chỉ để thông báo rằng tôi đã đặt cậu lại về đúng vị trí bạn bè trong tim tôi thôi mà, và, tôi chúc cậu hạnh phúc.

Hae won chia bàn tay ra chờ đợi...Tae Hee trừng trừng nhìn cậu, thời gian cứ thế trôi qua làm cho Hae won sượng sùng rút bàn tay về:

-đồ ngốc, cậu có biết tôi chờ cái giây phút này lắm không hả, cậu bỏ đi biệt, không thèm thăm hỏi tôi 1 lời, 10 năm rồi đấy..

Cô run lên úp mặt vào tay khóc... Hae Won vỗ vai cô bạn của mình, than vãn:

-thôi tôi xin cậu, đừng khóc, tôi trở về rồi này, nín đi, cậu muốn Yul giết tôi đấy à, ngày xưa hắn ta là thủ lĩnh ngầm giới học sinh đấy

Rồi Hae Won nâng mặt Tae Hee lên, lau nước mắt cho cô.... 10 năm dài đằng đẵng đâu

phải là cậu không muốn biết cô thế nào nhưng cậu phải quên cô, cậu không muốn mềm yếu khi nghe thấy giọng cô 1 lần nữa, 10 năm nhưng ở đâu đó trong tim cậu vẫn dành tình cảm lớn hơn tình bạn cho cô gái đứng trước mặt cậu giờ phút này...nhưng cậu nhận ra rằng trốn tránh chỉ càng làm cho nỗi đau thêm dai dẳng, nên cậu chọn cách về đây, đối diện với thực tại, để tình yêu này nhanh chóng thấy sự thật vô vọng mà ra đi và để cậu hạnh phúc vì cô ấy hạnh phúc:

-cậu là cô dâu đẹp nhất mà tôi từng biết.

Cậu nháy mắt:

-nhưng mà sau mẹ tôi đấy nhé....này, Tae Hee...

Cậu nhìn thẳng vào mắt cô và nói bằng giọng chân thành.

sống thật tốt, thật vui và hạnh phúc vào..

Tae Hee xúc động nhìn Hae won, cười rạng rỡ nói:

-cám ơn cậu, bạn thân nhất của tôi

Bãi cỏ xanh mướt trước biệt thự của Yul, mọi người đang đứng chờ đợi một giây phút thiêng liêng trang trọng vô cùng, đó là 2 chiếc nhẫn cưới được lồng vào ngón tay của đôi bạn trẻ trước sự chứng kiến của người đại diện cho chúa, của những người có mặt ở đây, đó sẽ là sợi dây vô hình liêng thiêng cột chặt 2 người với nhau suốt cuộc đời.

- Ta tuyên bố 2 con là vợ chồng.

Tiếng cha xứ hiền từ vang lên, đệm thêm tiếng vỗ tay rào rào, và những giọt nước mắt lấp lánh niềm vui và hạnh phúc

Lee Yul hôn Tae Hee mãnh liệt, cô học sinh bé nhỏ hôm nào còn mạnh mẽ tuyên bố ghét anh bây giờ đã thành vợ anh, người sẽ đi với anh trong suốt cuộc đời này, anh hạnh phúc thì thầm vào tai vợ:

-nhóc ơi, anh yêu nhóc nhiều, thật nhiều.

Champagne được mở, và bản nhạc “ tên em khắc trong tim anh” vang lên gợi nhớ năm nào có 1 chàng trai đã cầm mic tặng bài hát cho 1 cô gái để kết thúc 1 vụ hôn ghen.

-nâng ly cho 1 tình yêu đến đích.

Tiếng Dennis vang lên

-nâng ly vì hạnh phúc của cháu gái ta.

Tiếng ông Kim hồ hởi.

-con trai tôi nữa chứ.

Mẹ Yul không chịu kém cạnh..

Nắng vẫn hiền hòa rọi qua từng nhánh cây, kẽ lá, gió vẫn thổi vi vu và chim chóc vẫn hót vang những bài ca yêu thương dành tặng cuộc đời này.

Yul ơi, nếu em không gặp anh có lẽ em đã mãi đi trên con đường cô độc của mình,

nhưng may mắn là cuộc đời đã cho em gặp được anh, để anh kéo em ra con đường lạnh lẽo đó và chỉ cho em 1 con đường khác tươi sáng hơn, hạnh phúc hơn , cảm ơn anh rất nhiều

-----
Hic, vậy là truyện tôi viết ròn rã từ năm tôi học lớp 11 đến năm thứ 2 đại học cũng kết thúc, tôi đã từng vui vì nó, buồn vì nó, dần vật bởi nó và cuối cùng là hạnh phúc khi Tae Hee và Yul được ở bên nhau.

Nhớ lại đầu tiên tôi viết truyện này là bởi lúc đó tôi quá chán ghét những kiểu nhân vật chính ngây thơ, hồn nhiên hàng loạt ở phim ảnh và fanfic. Tôi muốn có một nhân vật con người đúng nghĩa, yêu có, buồn có, quân tử có, ích kỷ, tiêu nhân, đau khổ , hận thù cũng có. Cảm tưởng như có những lúc tôi bế tắc và không biết phải xoay chuyển cục diện truyện theo hướng nào, tình tiết sắp tới của truyện sẽ ra sao để thật hay và ý nghĩa. Tôi cũng từng đặt ra nhiều giả thuyết cho cái kết truyện của mình, Tae Hee nhận ra Hae Won là người cô bé yêu thật sự chứ không phải là Yul. Hay là Yul và Tae Hee chia tay vì không vượt qua rào cản của gia đình, vv...và cuối cùng tôi vẫn quyết định để cho nhân vật của tôi được hạnh phúc , dù sao tôi cũng muốn cho nhân vật chính của tôi có niềm tin, những người đọc nó có niềm tin và tôi cũng có niềm tin hơn vào cuộc sống

Lời cuối cùng tôi xin cảm ơn các bạn, những người đã bỏ thời gian để đọc câu truyện của tôi từ lúc bắt đầu đến khi kết thúc, thanks nhiều.